

مکمل او مدلل

ذکرِ اہلسنتِ علیہ السلام

د قرآن او سنت پہ رہنا کنبی

مؤلف:

مولانا محمد رفیع قاسمی

مدیرین دارالعلوم اسلامیہ

پبستو ژباړه:

عبدالملک (حصیف)

خپرونکی

مکتبہ رشیدیہ

سرکی روڈ کونٹہ، فون: ۱۱۲۳۳۳

www

Maktaba Tul Ishaat

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو درس

Contact Us: maktaba.tul.ishaatofficial.com

مڪمل اومدلل

دزڪوة مسئلي

دقرآن اواحاديثو په رڼا کي

مؤلف

دديوبنددارالعلوم مدرس مولانا رفعت (قاسمي)

پښتو ترجمه عبدالملک (حصيف)

خپرونکي

رشيديه کتابخانه سرکي روډ څوټه

د کتاب پیزندنه

د کتاب نوم	د زکوة مسنلې
مؤلف	مولانا رفعت قاسمی
پښتو ژباړه	عبد الملک حسیف افغانی
د کمپوز او ترجمې چاری:	د نور القرآن ادارې د کمپوز او ترجمې خانګه
تصحیح او ویراښ:	دهمدي ادارې خادم ابو خالد مولوي عبدالاحد مجروح
کمپوزر	مولوي ثمرګلي حنفي وردګ
همکار	عبدالغفور مظلوم یار
خپرونسکي	رشیدیه کتابخانه سرکي رود کوټه
د چاپ کال	۲۰۰۷ / د مارچ میاشت
د چاپ ځای	لاهور
د چاپ شمیر	۱۵۰۰
چاپونسکي	محمد ساجد - د موبائل شمیره / ۰۳۳۳۷۸۲۵۴۸۴

- ۷----- زکوة-----
- ۸----- د زکوة تعريف او تفهيم سیر-----
- ۸----- زکوة او د هغه ثبوت-----
- ۱۰----- څه وخت د زکوة په نېکمونو پوهاوی فرض دی؟-----
- ۱۰----- زکوة څه وخت فرض شو؟-----
- ۱۲----- د زکوة حکم په پخوانيو شريعتونو کې-----
- ۱۳----- د مکي مکرمې په دور کې د زکوة مطلب-----
- ۱۵----- د زکوة درې اړخونه-----
- ۱۷----- د زکوة يو بل مقصد-----
- ۱۷----- له زکوة څخه د منکر حکم-----
- ۱۷----- له زکوة نه ورکونکو سره جنگ کول-----
- ۱۸----- ولي حضرت ابو بکر صدیق له زکوة نه ورکونکو سره جنگ وکړ؟-----
- ۱۹----- د اسلام او د غربت د مسئلې حل-----
- ۲۰----- د زکوة فائيدې-----
- ۲۴----- د خدای څه فيصله-----
- ۲۷----- زکوة د مال خیري دي-----
- ۲۷----- په آخرت کې د زکوة نه ورکونکو پای-----
- ۲۹----- په زکوة نه ورکولو سره دنياوي عذاب-----
- ۳۰----- زکوة د مسلمان لپاره يو ساتل شوې ذخيره ده-----
- ۳۱----- سرمايه داري او زکوة-----
- ۳۲----- ايا زکوة يو اسلامي ټيکس (ماليه) دی؟-----
- ۳۴----- زکوة او ټيکس تر منځ بنيادي فرق-----
- ۳۵----- د زکوة او ټيکس تر منځ څرگند فرق-----
- ۳۶----- ايا د زکوة راټولول په حکومت باندې دي؟-----

- ۳۷ ایا حکومتی تیکس په زکوٰة کې گنل کېږي؟
- ۳۸ ایا په وارداتو باندې د حکومتی محصول په ورکولو سره زکوٰة ادا کېږي؟
- ۳۸ د وخت حاکم او زکوٰة:
- ۳۹ په ظاهري او باطني مالونو کې د زکوٰة حکم:
- ۴۰ د زکوٰة د واجبه د لو شرطونه:
- ۴۵ د زکوٰة د اداء کیدلو شرطونه:
- ۳۷ د زکوٰة د مال ضائع کېدلو حکم:
- ۳۷ په بې هوښه باندې د زکوٰة حکم:
- ۳۷ د ماشوم، اولهولي د زکوٰة حکم:
- ۳۷ د زکوٰة د وجوب لپاره هجري کال باید وشمېرل شي که غیسوي؟
- ۴۹ د زکوٰة د کال شمارلو اصول:
- ۵۰ که د نصاب له خاوند څخه وخت هېرؤ؟
- ۵۰ د کال پای ته رسېدل:
- ۵۱ د نیر کال د زکوٰة نه اداء کولو په صورت کې به بل کال له څه وخته پیلوي؟
- ۵۱ آیا زکوٰة باید په رمضان کې اداء کړل شي؟
- ۵۲ تر رمضان پورې د زکوٰة خنډول څنګه دي؟
- ۵۳ د زکوٰة پخوانی نصاب او نوی وزنونه:
- ۵۴ د زکوٰة کوم نصاب د اعتبار وړ دي؟
- ۵۵ د نصاب، معنی څه ده؟
- ۵۵ سپین زرد زکوٰة د معیار گرزولو وجه:
- ۵۷ که چاته دا معلومه نه وه چې څه وخت د نصاب خاوند شوی یم؟
- ۵۷ د غفلت په وجه د زکوٰة نه ورکونکي حکم:
- ۵۷ د نصاب خاوند چې د کال په منځ کې مال پیدا کړي:
- ۵۸ په نغدو روپو کې د زکوٰة نصاب:

- ٥٨ له نغدو روپوسره په گډه تر نصاب د کمو سرو زرو حکم:
- ٥٩ سره زر چې تر نصاب کم وي:
- ٥٩ تر نصاب د کمو سرو او سپینو زرو حکم:
- ٥٩ دیوشي د قیمت د لوړوالي په وجه نصاب ته د رسېدلو حکم
- ٦٠ د دوؤ نصابونو حکم:
- ٦٠ د نصاب د خاوند بې اجازې زکوة وراخستل:
- ٦١ د نصاب له خاوند څخه په زور زکوة وړل:
- ٦١ ضرورت اصلیه څه ته وايي؟
- ٦٢ آیا اولاد ته واده کول په حوائج اصلیه کې داخل دي؟
- ٦٢ په کومو شیانو زکوة فرض دی؟
- ٦٣ ایا هر کال زکوة شته؟
- ٦٤ په زکوة اداء کولو کې څنډه کول:
- ٦٤ په زکوة کې د نیت حکم:
- ٦٧ بغير له نیت څخه زکوة ورکول:
- ٦٧ آیا د زکوة او صرفې ثواب د ټولو کوروالو وي؟
- ٦٨ که یو څوک بغير له اداء کولو د زکوة څخه مر شو:
- ٦٨ د وفات شوي خاوند زکوة حکم:
- ٦٩ آیا د مړي له مال څخه به زکوة اخیستل کېږي؟
- ٦٩ آیا کاغذي نوټ د مال په حکم کې دی؟
- ٧١ ولې سره او سپین زر ارزښت لري؟
- ٧٢ ولي د سرو او سپینو زرو د نصابونو تر مینځ دومره زیات فرق دی؟
- ٧٣ د زکوة له وېرې څخه مسلمان ، غیر مسلمان لیکل څنګه دي؟
- ٧٤ له زکوة څخه د بچ کېدو پخاطر د مال هبه کول:

که د سرو او سپینو زرو څلویښتمه برخه له پیسو څخه ورکړله شي نو د

۷۵ راتلونکي زکوة حکم:-----

۷۶ آیا په کاغذي نوټونو باندې زکوة شته؟-----

۷۸ ولې په جمعه شويو نوټونو باندې زکوة شته؟-----

۷۸ آیا په سرکاري (حکومتي) ټکټونو باندې زکوة شته؟-----

۷۹ هغه روپۍ چې د ضرورت لپاره وي د هغو حکم:-----

۷۹ آیا د کور د ټولو شيانو زکوة د کور په مشر باندې فرض دي؟-----

۸۰ د هر چاپخپل ملکیت باندې زکوة:-----

۸۱ په گډ کهول (کورنۍ) کې د زکوة حکم:-----

۸۱ که روپۍ مور او پلار ته ورکړلې شي نو زکوة به یې څوک اداء کوي؟-----

۸۲ هغه مال چې د بل چاپه قبضه کې وي:-----

۸۲ د هغه مال چې پلار او زوی دواړو گټلی وي زکوة په چا واجب دي؟-----

۸۳ پر مسافر باندې د زکوة حکم:-----

۸۳ آیا پر استعمالېدونکو گڼو باندې زکوة شته؟-----

۸۴ د ورکې شوې گڼې زکوة:-----

۸۴ د گڼې د زکوة په اړند څو پوښتنې:-----

۸۵ مېرمن د نصاب خاونده گرزېدل:-----

۸۶ که د ښځې گڼه وه او میره یې قرضدار و:-----

۸۶ آیا د ښځې لپاره په زکوة کې د خاوند اجازه ضروري ده؟-----

۸۶ مېرمنې د زیوراتو زکوة له څه شي اداء کړي؟-----

۸۷ آیا د مېرمنې د گڼو زکوة پر خاوند لازم دي؟-----

۸۷ د خاوند او مېرمنې د زکوة حساب:-----

۸۸ انجلۍ (ناوې) ته چې زېورات ورکول کېږي د هغو زکوة پر چا لازم دي؟-----

یو چا دنجلی لپاره گڼه جوړه کړه او ورته ویې ساتله، نو زکوة یې

پر چا فرض دي؟ ۸۸

انجلی ته چې والدینو (مور او پلار) کومه گڼه ورکړې وي دهغې زکوة په

چا فرض دي؟ ۸۹

که په مهر کې گڼه ورکړله شوه، نو زکوة به یې څوک ادا کوي؟ ۸۹

د عرف (رواج) مطلب: ۸۹

د انجونو لپاره په اخستل شوؤ سرورزو باندې د زکوة حکم ۹۰

گڼه د چاپه نامه کول له زکوة څخه د خلاصون لاره نه ده: ۹۱

ایاد مهر تر وصول کېدلو پرمه یې زکوة شته؟ ۹۱

مهر (ولور) لرونکې مېرمنې ته د زکوة ورکول: ۹۲

ایاد مېرمنې مهر د زکوة د وجوب مانع گرزي؟ ۹۲

مېرمنې ته د مهر په رسېدلو سره د زکوة حکم: ۹۴

په مهر کې د ورکړل شوې ځمکې د زکوة حکم: ۹۴

ایاد استعمال پر گڼو زکوة شته؟ ۹۵

پر اشرفی (د سرورزو سکه) باندې زکوة ۹۵

گڼې ته د کچه شیانو ورگډول او غمي پکې لگول: ۹۵

د هغې گڼې زکوة به څنگه ادا کوي چې نور شیان پکې اېښودل شوي وي

؟ ۹۵

په کومه گڼه کې چې جواهر کارول شوي وي؟ ۹۶

د خالصو جواهرو د گڼو حکم: ۹۶

په کومو زیوراتو کې چې عیب جن شیان لکه پتل او نور ورگډ کړل شوي

وي: ۹۷

د گډوډو شیانو د زکوة حکم: ۹۸

د سپه نقش لرونکو، او کچه نقشو کې د زکوة حکم ۹۸

- ۹۹ هغه شتمني چې د وارثانو لپاره ساتله شوې وي:-----
- ۹۹ له مري څخه په پاته شوي (ميراث) کې د زکوة حکم:-----
- ۹۹ د تيرو کلونو د زکوة حکم:-----
- ۱۰۰ که د تېري زمانې زکوة معلوم نشو بيا بايد څه وکړي؟-----
- ۱۰۰ که يوې مېرمنې د واده له زرو څخه ډېر کلونه زکوة اداء نکړ؟-----
- زکوة به د اخستلو د وخت له قېمت څخه اداء کوي او که له موجوده قېمت څخه؟-----
- ۱۰۱ د سپينو او سرو زرو زکوة به په کوم نرخ ورکوي؟-----
- ۱۰۲ که نرخ معلوم نه وي بيا بايد څه وکړي؟-----
- ۱۰۲ په قرضو باندې زکوة:-----
- ۱۰۳ کوم قرض چې سوکه سوکه وصول کېږي د هغه زکوة:-----
- ۱۰۴ د کومو قرضو چې د بېرته لاس ته راتلو اميد نه وي:-----
- ۱۰۴ که يو چا د قرضو د بياتر لاسه کول اميد نه لرلو خو بيا ورورسېدل:-----
- ۱۰۴ د قرضو زکوة د چا په ذمه دي؟-----
- ۱۰۵ که يو چا بل چاته قرض ورکړل او هغه بيا نه پرې کول:-----
- ۱۰۵ د قرض اخستونکي د انکار په صورت کې د زکوة حکم:-----
- ۱۰۶ که يو څوک د نصاب خاوند هم وي او قرض هم ورباندې وي:-----
- ۱۰۶ که څوک د زکوة تر فرض کېدلو وروستو قرضدار شو:-----
- ۱۰۷ ايا قرض اخستونکي د قرضو زکوة اداء کولای شي؟-----
- ۱۰۷ د مال د خاوند په اجازه د هغه له طرفه زکوة اداء کول:-----
- ۱۰۷ د مال د خاوند بې اجازه د هغه له طرفه زکوة اداء کول:-----
- ۱۰۷ د زکوة له مال څخه د قرضدار قرض اداء کول:-----
- د کونډې قرض په دې نيت اداء کول چې زه به يې له هغې څخه په زکوة کې راوگرزوم:-----
- ۱۰۸

- ۱۰۸ ----- دداسې روپو زکوٰة چې مالک ته رسېدل يې يقيني وي:
- ۱۰۹ ----- کوم قرض چې په قسطو سره ترلاسه کېږي د هغو حکم:
- ۱۰۹ ----- ايا غريب ته د قرضو په بڼه بڅېلو سره زکوٰة اداء کېږي؟
- ۱۰۹ ----- په قرض بڼه بڅېلو سره د زکوٰة حکم:
- ۱۱۰ ----- په ورکړل شوؤ قرضو کې د زکوٰة نيت کول:
- ۱۱۰ ----- هغه قرضدار چې خپله ذاتي آمدني هم ولري:
- ۱۱۰ ----- دگروې پيسې چې پوره کال ساتلي شوې وي:
- ۱۱۱ ----- دگرو شوي شي زکوٰة په چالازم دی؟
- ۱۱۱ ----- د قرضو په نوم زکوٰة ورکول:
- ۱۱۲ ----- که د قرضو (پور) ختلو اميد نه وؤ:
- ۱۱۲ ----- د تجارتي قرضو زکوٰة:
- ۱۱۲ ----- قرضدار ته د زکوٰة په ورکولو سره قرض وصولول:
- ۱۱۳ ----- د هبې د مال د زکوٰة حکم:
- ۱۱۳ ----- د حرام مال تفصيل او د زکوٰة حکم:
- ۱۱۴ ----- ايا له حرام مال څخه بايد زکوٰة ونه ايستل شي؟
- ۱۱۵ ----- د غصب او رشوت په حال باندې زکوٰة:
- ۱۱۵ ----- د دلالي په روپو باندې زکوٰة:
- ۱۱۶ ----- د نوکري د ضمانت د روپو د زکوٰة حکم:
- ۱۱۶ ----- په امانتو روپو زکوٰة:
- ۱۱۷ ----- که له امانت روپو څخه حکومت زکوٰة وگړزوي؟
- ۱۱۷ ----- زوار له مخه ورکړل شوؤ روپو زکوٰة په چالازم دي؟
- ۱۱۹ ----- ايا له امانتو روپو څخه به زکوٰة اداء کوي؟
- ۱۱۹ ----- د ساتنې په روپو د زکوٰة حکم:
- ۱۱۹ ----- په محکمه سره د ترلاسه کړل شوؤ زکوٰة حکم:

- که د ډگری د پورته والي (ترفیع) په ذریعہ مال میلاو شي د هغه زکوٰۃ به له
 ۱۲۰..... کومه وخته باسي؟
- د روپو زکوٰۃ:..... ۱۲۰
- په هغو روپو باندې چې د حج لپاره ساتلي شوي وي زکوٰۃ فرض دي او کنه
 ۱۲۰.....؟
- د حج لپاره په جمع شوؤ روپو باندې د زکوٰۃ حکم:..... ۱۲۱
- د حج لپاره زکوٰۃ اخستل څنگه دي؟..... ۱۲۱
- چاته دومره زکوٰۃ ورکول چې حج ورباندې فرض شي:..... ۱۲۲
- د زکوٰۃ روپۍ د حج کولو لپاره:..... ۱۲۲
- يو نفرته دومره زکوٰۃ ورکول چې در باندې د نصاب خاوند کېږي:..... ۱۲۳
- په حیصو باندې د زکوٰۃ حکم:..... ۱۲۳
- په حصو باندې به زکوٰۃ په کوم قیمت سره وي؟..... ۱۲۳
- آيا په حصو باندې په جلا جلا ډول زکوٰۃ واجب دي؟..... ۱۲۴
- ایاد حصو په اخستلو سره زکوٰۃ شته؟..... ۱۲۴
- د حصو مختلف قسمونه او دهغو حکم:..... ۱۲۵
- په کمپنی کې د نصاب په برابر جمع شوؤ روپو باندې د زکوٰۃ حکم:..... ۱۲۷
- په سرکاري او غیر سرکاري کمپنیو د زکوٰۃ حکم:..... ۱۲۷
- ایاد پلاټ (د خاصي کرل شوي ځمکي) زکوٰۃ د مارکېټ په څیر دي؟..... ۱۲۷
- د مکان په اخستلو باندې د لگېدل روپې زکوٰۃ:..... ۱۲۸
- په پلاټ باندې د زکوٰۃ حکم:..... ۱۲۹
- کوم پلاټ چې د استوگنځای لپاره وي:..... ۱۲۹
- ایا په تجارتي پلاټ زکوٰۃ شته؟..... ۱۲۹
- کوم مکان چې د کرایې د چلولو لپاره اخستل شوی وي:..... ۱۳۰
- تر ضرورت په زیات مکان باندې زکوٰۃ:..... ۱۳۰

- ۱۳۱..... په هغوروپو چې مکان یې ورباندې اخستې دي زکوة شته؟
- ۱۳۱..... زکوة د ځمکي او مکان په مالیت باندې وي او که په امدني؟
- ۱۳۲..... آیا د استوگني په کور او د کور په سامان باندې زکوة شته؟
- ۱۳۲..... په استعمالهدونکو شيانو زکوة.....
- ۱۳۲..... آیا د مرغانو په فارم او د ماهیانو په تالاب زکوة شته؟
- په لاندنيو شيانو باندې زکوة نشته
- ۱۳۳..... آیا له سرو او سپینوزرو څخه په جوړشوؤ اندامو باندې زکوة واجب دي؟
- ۱۳۴..... آیا په میاشتنی تنخواه زکوة واجب دي؟
- ۱۳۵..... فنډ (یوځای کرل شوو روپو) باندې د زکوة حکم.....
- ۱۳۵..... د فنډ (دروپو د جمعې) قسمونه او زکوة.....
- ۱۳۸..... آیا په بانک کې په جمع شوی مال باندې زکوة شته؟
- ۱۳۸..... آیا په (فکسله د پازت) باندې زکوة شته؟
- ۱۳۹..... آیا د بانک او نشورنس په گټه باندې زکوة شته او کنه.....
- ۱۴۰..... په باوند او نورو باندې زکوة شته او کنه؟
- ۱۴۰..... د وژلو په بدل کې چې کومي روپۍ تر لاسه شي د هغو د زکوة حکم.....
- ۱۴۰..... د خښ کرل شوی مال زکوة.....
- ۱۴۱..... د کانونو او دفن کرل شوؤ زکوة.....
- ۱۴۱..... دوهم ډول دا دي چې نرم دي لکه ، مالگه تېل پترول.....
- ۱۴۲..... آیا په کاناو د تیلو په ذخیرو زکوة شته؟
- ۱۴۳..... آیا د نذر په روپو زکوة لازم دي؟
- ۱۴۴..... آیا په وقف (بخښل) شوي مال کې زکوة شته؟
- ۱۴۵..... آیا د زکوة په روپو زکوة شته؟
- ۱۴۵..... آیا د چنډي په روپو زکوة شته او کنه؟

- په کومو مدرسو کې چې د زکوة دروپو جمع جوړه وي هغې ته زکوة ورکول
 ۱۴۵ خنګه دي؟
- ۱۴۶ بهي ضرورته زکوة اخستل:
- ۱۴۶ په کمپشن سره د زکوة چنده وصول کول:
- ۱۴۷ زکوة او نور څه په زور اخستل:
- ۱۴۷ له اجازې بغير د زکوة روپۍ لگول:
- ۱۴۷ د زکوة له روپو څخه کمپشن ورکول:
- ۱۴۸ ولي د تجارت به مال زکوة واجب دي؟
- ۱۵۰ د تجارت د مال د زکوة شرطونه:
- ۱۵۱ ولي د زکوة لپاره د کال تيريدل شرط دي؟
- ۱۵۲ په څومره تجارت زکوة فرض دي؟
- ۱۵۳ له تجارت څخه د زکوة ايستلو طريقه:
- ۱۵۴ په څلورده وله قرضو باندې د زکوة حکم:
- ۱۵۵ په نغد او خرڅ شوي مال زکوة:
- ۱۵۶ ايا تاجر به د پور او نغدو دواړو زکوة اداء کوي؟
- ۱۵۶ ايا د زکوة لپاره د هري ورځي حساب کول ضروري دي؟
- ۱۵۶ ايا آمدني ته هر کال حساب کول ضروري دي؟
- ۱۵۷ د لږ بچت زکوة بايد له کوم حساب څخه اداء شي؟
- ۱۵۷ کومې روپۍ چې د کال په بهير کې زياتېږي او کمېږي:
- ۱۵۸ تر بچت د زياتو قرضو حکم:
- ۱۵۹ کومې روپۍ چې د کال په دولسمه مياشت کې مصرف شي:
- ۱۵۹ د کال غله چې تر يو کال زياته شي:
- ۱۵۹ د نغدو روپو، د نجارت، موجود مال او قرضود زکوة حکم:
- ۱۶۰ د کوم مال قېمت چې بدلېږي، رابدلېږي:

- د تاجر لپاره د مال اخستلو قیمت معتبر دي او که موجوده قیمت؟ ۱۲۰
- په قرضو روپو د تجارت کولو زکوة ۱۲۰
- په تجارت کې د نفع او خرڅ زکوة څنگه اداء کړي؟ ۱۲۱
- په خرڅېدونکي مال او دهغه په گټه باندې زکوة ۱۲۱
- د گورې زکوة په څه ډول اداء کوي؟ ۱۲۲
- د مختلف النوع (چې ډول يې سره بدل بدل وي) مال زکوة ۱۲۲
- هغه مال چې سوداگرانو ته حواله شي ۱۲۳
- د گټي زکوة به څه ډول اداء کوي ۱۲۳
- د مال په لېږلورالېږلو باندې د زکوة حکم ۱۲۳
- د قرضو په کارو باندې زکوة ۱۲۴
- د شيانو جوړ په جوړولو باندې زکوة ۱۲۴
- د شراکت د کارو بار زکوة ۱۲۵
- فرضدار تاجر ته زکوة ورکول څنگه دي؟ ۱۲۵
- د جائيداد او د تجارت د سامان زکوة ۱۲۶
- د زکوة په اداء کولو کې د تاجر لپاره يوه اسانتيا ۱۲۷
- ايا په دوکان کې په استعمالېدونکو شيانو زکوة شته؟ ۱۲۷
- د ورځني آمدني خاوند بايد څه ډول زکوة اداء کړي؟ ۱۲۸
- د تجارت په الاتو باندې د زکوة حکم ۱۲۸
- ايا د کرایي په لوبنو زکوة فرض دی؟ ۱۲۹
- د چاپ په ماشين او کارخانو باندې زکوة ۱۲۹
- د صنعتي شيانو دوه ډولونه او په هغو د زکوة حکم ۱۷۰
- د ټيکسي چلولو د کرایي زکوة ۱۷۰
- په کرایه چلېدونکي سامان باندې د زکوة حکم ۱۷۱
- کوم مال چې څه وخت وروستو واپس پلورونکی ته وررړل کېږي ۱۷۲

- ۱۷۲ ----- د استثنوي د زکوٰۃ حکم:
- ۱۷۳ ----- د عطرو او تېلو د زکوٰۃ حکم:
- ۱۷۳ ----- په دواگانو باندې د زکوٰۃ حکم:
- ۱۷۴ ----- د کتابخانې د زکوٰۃ ایستلو طریقه:
- ۱۷۴ ----- د پرچون زکوٰۃ:
- ۱۷۵ ----- د دواخانې زکوٰۃ:
- ۱۷۵ ----- د کوم دوکان چې حساب نه وی شوی دهغه د زکوٰۃ حکم:
- ۱۷۵ ----- د دوکان پرېښودلو په صورت کې د زکوٰۃ حکم:
- ۱۷۶ ----- ولې په څارویو زکوٰۃ فرض دي؟
- ۱۷۷ ----- په شریعت کې د څارویو د زکوٰۃ اهمیت:
- ۱۷۸ ----- سائمه څاروي:
- ۱۸۰ ----- کوم څاروي چې د کال په مینځ کې ترلاسه شوی وی:
- ۱۸۰ ----- په زکوٰۃ کې باید څنګه څاروی ورکړل شي؟
- ۱۸۲ ----- د مشترکه څارویو د زکوٰۃ حکم:
- ۱۸۳ ----- کوم ځناور چې کارول کېږي:
- ۱۸۳ ----- په کومو ځناورو باندې زکوٰۃ واجب نه دی؟
- ۱۸۵ ----- د مخلوط النسل څارویو زکوٰۃ:
- ۱۸۵ ----- د وقف په څارویو د زکوٰۃ حکم:
- ۱۸۵ ----- د اوبسانو د زکوٰۃ د نصاب تفصیل:
- ۱۸۸ ----- د غوايانو او مېښو د زکوٰۃ نصاب:
- ۱۹۰ ----- د وزو او مېږو د زکوٰۃ نصاب:
- ۱۹۰ ----- که څاروی د کال په منځ کې مړ شو؟
- ۱۹۱ ----- د وزو په بچيانو (سیرلو) باندې د زکوٰۃ حکم:
- ۱۹۱ ----- هغه چارپایان چې په صحراگانو کې هم څرکوي او په کور کې هم:

- د تجارتی څارویو د زکوٰة حکم: ۱۹۲
- د هغو مېښو حکم چې د شیدو خرڅولو په نیت ساتلي شوي وي: ۱۹۲
- د کښت په سرمایه باندې زکوٰة: ۱۹۳

د عشر واجبېدلو دلیل

- د عشر مفهوم څه دی؟ ۱۹۵
- د عشر نصاب کوم دي؟ ۱۹۶
- آیا په قرضدار باندې عشر واجب دی؟ ۱۹۶
- د عشر د وجوب شرطونه: ۱۹۶
- د عشر او خراج (مالیې) حکمونه: ۱۹۸
- د عشر او زکوٰة ترمینځ فرق: ۱۹۹
- آیا د هندوستان په ځمکو عشر واجب دی؟ ۱۹۹
- د ساتل شوو شیانو حکمونه: ۲۰۰
- عشر په چا لازم دی؟ ۲۰۰
- د څرخای د ځمکې حکم: ۲۰۲
- تر پخیدلو له مخه د کښت خرڅولو په صورت کې د عشر حکم: ۲۰۲
- د نا کافي پیداوار حکم: ۲۰۳
- د خوږ خوړلو ونکې ځمکې عشر څه ول دی؟ ۲۰۳
- آیا له پیداوار څخه به په کرونده باندې شوی مصرف جلا کوي او کنه؟ ۲۰۳
- د ریبلو لگښت او عشر: ۲۰۴
- آیا د کښت په قیمت باندې زکوٰة شته؟ ۲۰۴
- آیا د دولتي ټیکس په ادا کولو سره عشر اداء کېږي؟ ۲۰۵
- د کومې غلې څخه چې عشر نه وي ایستل شوی هغه حلاله ده او که حرامه؟ ۲۰۵
- په کومو شیانو کې عشر واجب دی؟ ۲۰۵

- ۲۰۷----- د عشر خو ضروري مسئلي:
- ۲۰۹----- که څمکه و پلورله (خرڅه) شوه نو عشر او ماليه ئي د چا په ذمه دي؟
- ۲۱۰----- دلاند يثيو شيانو پر پيداوار عشر واجب نه دی:
- ۲۱۱----- آیا د عشر په روپو باندي زکوة شته او کنه؟
- ۲۱۲----- د عشر له اداء کولو وروسته د غلي خرڅول:
- ۲۱۲----- که باغ خرڅ شي نو عشر به ئي څوک اداء کوي؟
- ۲۱۳----- هغه صورتونه چي عشر پکښي سا قطيرې:
- ۲۱۴----- ايا د نصاب اندازه د تل لپاره وي؟
- ۲۱۵----- د شريعت اصل مقصد څه دي؟
- ۲۱۷----- ديني مدرسو ته د زکوة ورکول څنگه دي؟
- ۲۱۷----- انجمنو يا تنظيمونو ته زکوة ورکول څنگه دي؟
- ۲۱۸----- د غير مسلم په لاس د زکوة ويشل:
- ۲۱۸----- په زکوة کي بايد مال ورکړل شي او که دهغه قيمت؟
- ۲۱۸----- په زکوة کي څنگه مال بايد ورکړل شي؟
- ۲۱۹----- آیا حکومت کولای شي چي زکوة کات کړي؟
- ۲۱۹----- استعمال شوی شی په زکوة کي ورکول څنگه دی؟
- ۲۱۹----- د نه خرڅيدونکي شي په زکوة کي ورکول څنگه دی؟
- ۲۲۰----- خراب شی په زکوة کي ورکول څنگه دی؟
- ۲۲۰----- د زکوة د روپو پخپله استعمال لول:
- ۲۲۱----- د سود له روپو څخه زکوة اداء کول څنگه دی؟
- ۲۲۱----- په زکوة کي کومه کرنسئ (نوټ) دا اعتبار وردي؟
- ۲۲۱----- په غير ملکي سکي سره د زکوة اداء کولو طريقه:
- ۲۲۲----- تر وار له مخه زکوة اداء کول:

که یو غریب ته تر وخت له مخه زکوة ورکړل شو او بیا هغه مالدار

۲۲۴ یامر شو؟-----

۲۲۴ دزکوة له روپو څخه قرض ورکول:-----

۲۲۴ له موجود وروپو څخه به زکوة ورکوي او که له نورو څخه؟-----

۲۲۵ که چاته دزکوة په ورکیدلو او نه ورکیدلو کې شک پیدا شي:-----

۲۲۵ په في سبيل الله کي کوم، کوم خلک داخل دي؟-----

۲۲۷ دلگښت څا یو نو قدرتي ترتیب:-----

۲۲۸ آیا دزکوة مال به په دغو ټولو لگښت ځایونو ویشل کيږي؟-----

۲۲۸ دزکوة وصولو نکواصول او فضائل:-----

۲۳۰ آیا زکوة راتولو نکی هدیہ قبلولای شي؟-----

۲۳۲ عا ملین څوک دي؟-----

۲۳۳ ددوو پوښتنو ځواب:-----

۲۳۴ عا ملین چا د فقیرانو وکیلان کړي دي؟-----

۲۳۴ آیا د مدرسو سفیران (استاذي) په عاملینو کې داخل دي؟-----

۲۳۵ په څرگند ډول دزکوة اداء کول:-----

۲۳۵ بل ښار ته دزکوة لېږل څنگه دی؟-----

۲۳۲ دمستحق دنه موجودیت په صورت کې دزکوة ځنډولو حکم:-----

۲۳۷ دزکوة له روپو څخه غریبانو ته تجارت برابرول:-----

۲۳۷ دزکوة په نیت د خرڅونکي شي قیمت کمول:-----

۲۳۸ دزکوة روپی د فقیرانو دگټي دپاره لگول:-----

۲۳۸ چاته دزکوة ورکول او اخیستل روادی؟-----

۲۳۹ آیا دمستحق د حال څیړل ضروري دی؟-----

۳۴۰ دزکوة زیاتې حقداري مدرسې دي او که پوهنتونونه؟-----

۲۴۰ ضروري یادونه:-----

- ٢٤٢ ----- خرابو عقيدو لرونکو ته د زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟
- ٢٤٣ ----- اندازاً زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟
- ٢٤٣ ----- بي حساب به زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟
- ٢٤٤ ----- د زکوٰۃ درويو ورکولو د پاره د مياشتي ټاکل:
- ٢٤٤ ----- لږ، لږ زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟
- ٢٤٤ ----- تر واجب شوي زکوٰۃ زيات ورکول څنگه دی؟
- ٢٤٥ ----- آیا زکوٰۃ ورکونکي کولای شي زيات ورکړل شوي روپۍ د راروان کال په زکوٰۃ کي لگوي؟
- ٢٤٥ ----- په زکوٰۃ کي وکيل جوړول څنگه دی؟
- ٢٤٦ ----- په شرط سره دوکيل نيول:
- ٢٤٦ ----- آیا وکيل کولای شي نائب ونيسي؟
- ٢٤٧ ----- وکيل ته د زکوٰۃ په روپو کي اړول رارول څنگه دی؟
- ٢٤٨ ----- آیا وکيل کولای شي د بل چا د زکوٰۃ په روپو د ځان د پاره څه واخلي؟
- ٢٤٨ ----- آیا وکيل کولای شي خپلو ذري رحموته زکوٰۃ ورکړي؟
- ٢٤٩ ----- آیا وکيل پخپله زکوٰۃ وراخيستی شي؟
- ٢٥٠ ----- آیا وکيل زکوٰۃ پخپل ځان لگولای شي؟
- ٢٥١ ----- که له وکيل څخه د زکوٰۃ روپۍ ضائع شوي:
- ٢٥٢ ----- په زکوٰۃ کي حيله جوړول څنگه دی؟
- ٢٥٢ ----- په حيله کي شرط لگول څنگه دی؟
- ٢٥٣ ----- که په حيله کي تمليک مقصود نه وي:
- ٢٥٤ ----- د مسجد د پاره د تمليک حيله جوړول څنگه دی؟
- ٢٥٥ ----- د حيلي په ذريعه هديرې د پاره ځمکه وقف کول:
- ٢٥٥ ----- د زکوٰۃ په روپو سره په هديره باندي قبضه کول:

- په هدیره کی دزکوة روپی لگول څنگه دی؟ ----- ۲۵۲
- عنوان (ف) مخ
- په مقدمه یا عدالت کې دزکوة روپی ورکول: ----- ۲۵۲
- د شیانو په ډول دزکوة ورکول څنگه دی؟ ----- ۲۵۲
- دزکوة روپی په روژه ماتې یا پیشلمې کې لگول: ----- ۲۵۸
- دزکوة په روپو ددیني کتابونو او قرآن کریم اخیستل او ویشل: ----- ۲۵۸
- دزکوة په روپو د کتابونو اخیستل او وقف کول: ----- ۲۵۹
- دزکوة په روپو اخیستل شوي کتابونه د مطالعې د پاره ایښودل: ----- ۲۵۹
- دزکوة په روپو د اسکول سامان اخیستل: ----- ۲۵۹
- دزکوة په روپو د رسالي جاري کول څنگه دی؟ ----- ۲۶۰
- دزکوة په روپو د کارخاني جوړول: ----- ۲۶۰
- دزکوة په روپو د مکان جوړول او بیاني غریب ته سپارل: ----- ۲۶۱
- دزکوة په روپو سره د اجتماع په ذریعه مکان جوړول: ----- ۲۶۲
- دزکوة په روپو جوړشو و کورونو ویشل له شرائطو سره: ----- ۲۶۲
- دزکوة په روپو جوړشو و کورونو باندې کمه کرایه اخیستل: ----- ۲۶۴
- غریب ته په زکوة کې بغیر له کرایې کور ورکول: ----- ۲۶۴
- دزکوة په روپو د غریب د کوررغونه: ----- ۲۶۵
- له حکومت سره تر لیمو مدرسو ته دزکوة ورکول: ----- ۲۶۵
- دا ټکلي مدرسې په نوم زکوة راټولول: ----- ۲۶۵
- په دې امید چند کول چې مستحق طالبان به راشي: ----- ۲۶۶
- د مدرسې مشرد طالبانو وکیل دی که د ورکونکو؟ ----- ۲۶۷
- آیا غریب مهتمم کولای شي مدرسې ته ورکړل شوی زکوة استعمال کړي؟ ----- ۲۶۸
- آیا مهتمم ته دزکوة درو په ورسپارلو سره زکوة اداء کېږي؟ ----- ۲۶۸
- د مختلفو ډولونو روپی یوځای جمعه کول: ----- ۲۶۹

د مدرسې دروېو حکم:----- ۲۷۰

عنوان (ص) مخ

په مدرسو کې د زکوٰة دروېو د لگښت یوه بله طریقه:----- ۲۷۱

د زکوٰة دروېو د استادانو په تنخوا کې ورکولو یوه لاره:----- ۲۷۱

د زکوٰة په روېو مدرسې د پاره و دانئ او خای اخیستل:----- ۲۷۲

د زکوٰة روېو غریب او ستاد ته ورکول:----- ۲۷۲

د زکوٰة روېو خپل او ستاد ته ورکول:----- ۲۷۳

کوم زده کونکي چې د دیني علم تر څنګ د شیانو جوړول او نور کسبو نه هم

زده کوي:----- ۲۷۴

د مدرسې د قوانینو څخه نه مراعت کونکو طالبانو ته د زکوٰة ورکول:----- ۲۷۴

هغو طالبانو (دیني زده کونکو) ته چې دائمي معلوم نه وي چې غریب دی

او که شتمن د زکوٰة ورکول:----- ۲۷۵

استازي ته د زکوٰة دروېو بدلون:----- ۲۷۵

استازي ته د زکوٰة دروېو استعمال:----- ۲۷۶

که له استازي څخه د زکوٰة روېو ضائع شوي:----- ۲۷۶

طالب العلم ته زکوٰة ورکول څنګه دی؟----- ۲۷۷

بغیر له ملکیت له پخښي څخه خوراک ورکول:----- ۲۷۷

آیا د مدرسې او ستادان کولای شي د مدرسې له پخلنځای څخه خوراک

وکړي؟----- ۲۷۸

د خاصو طالبانو اشیزه د زکوٰة له روېو څخه اجرت ورکول:----- ۲۷۹

د دیني علم زده کونکي ته د سوال کول څنګه دی؟----- ۲۷۹

آیا د زکوٰة ورکولو د پاره د طالب العلم د حال څیړنه ضروري ده؟----- ۲۷۹

که خوراک پوخ کړل شي او په غریبانو و خوړل شي نو زکوٰة اداء کېږي؟----- ۲۸۰

مسافره د زکوٰة ورکول او اخیستل څنګه دی؟----- ۲۸۱

د مسافر قرض له زکوٰة څخه اداء کول:----- ۲۸۱

مسافر ته درو پو ور کولو په ځای ټيکت (کرایه ور کول) وراخيستل --- ۲۸۱

عنوان (ق) مخ

اذان ويونکی او امام ته د عشر او زکوة ور کول څنگه دی: --- ۲۸۳

د رواج له مخې امام ته زکوة ور کول څنگه دی؟ --- ۲۸۳

د زکوة له روپو څخه مبلغينو ته امتياز يا تنخواه ور کول: --- ۲۸۴

د تبليغي جماعت په غړيو د زکوة لگول: --- ۲۸۴

نوکر ته د زياتي تنخواه غوښتنه په زکوة ور پوره کول: --- ۲۸۵

خادم ته د وخت تر مخه د زکوة په نيت درو پو ور پرېښودل: --- ۲۸۵

خادمي ته د زکوة په روپو گڼه وراخيستل: --- ۲۸۶

د غريبې انجلۍ په واده کې د زکوة روپۍ ور کول: --- ۲۸۷

د زکوة له روپو څخه دمړي تجيز او تکفين کول څنگه دی؟ --- ۲۸۷

آيا مړي ته د کفن ور کولو ثواب به د زکوة ور کولو نځي هم وي؟ --- ۲۸۷

د زکوة په روپو دمړي قرض اداء کول: --- ۲۸۸

د زکوة روپۍ په دي نيت غريب ته ور کول چې مړي ته شي

ثواب ورسپري: --- ۲۸۹

خپل غريب خاوند ته زکوة ور کول: --- ۲۸۹

د شتمني ميرمني غريب خاوند ته د زکوة ور کول: --- ۲۹۰

واده شوي ميرمني ته زکوة ور کول: --- ۲۹۰

هغې کوندي ته د زکوة ور کول چې اولادونه شي شتمن وي: --- ۲۹۰

بد حاله ميرمني ته د زکوة ور کول: --- ۲۹۱

د بد کردار سړي ميرمني ته زکوة ور کول: --- ۲۹۱

بي روزگار ته زکوة ور کول: --- ۲۹۱

د معذ ورما شوم پلار ته زکوة ور کول: --- ۲۹۲

د زکوة روپۍ د غريبو انجو نوپه تعليم کې ور کول: --- ۲۹۲

ده يرعيا ل خاوند ته د زکوة روپۍ ور کول: --- ۲۹۲

آيا مالدار ضرورت مند ته د زكوة وركول روادى؟ ----- ۲۹۳

عنوان (د) مخ

بي لما نخه ته د زكوة وركول: ----- ۲۹۴

دنشي عادت لرونكي ته د زكوة وركول: ----- ۲۹۴

غير مسلمو فقيرانو ته زكوة وركول: ----- ۲۹۵

د غير مسلمو په بنوونځاى كې زكوة وركول: ----- ۲۹۵

ملحد او مرتد ته د زكوة وركول: ----- ۲۹۶

مسكين چاته ويل كيږي؟ ----- ۲۹۶

يقيني مسكينان څوك دي؟ ----- ۲۹۷

حكومي مسكينان څوك دي؟ ----- ۲۹۷

كسب گرو فقيرانو ته زكوة وركول: ----- ۲۹۷

كوم فقير چې روپۍ په ناروا كارو كې لگوي: ----- ۲۹۸

شتمن فقير ته زكوة وركول: ----- ۲۹۹

هغه فقير ته زكوة وركول چې په څه گټلو قادر وي: ----- ۲۹۹

يتيم خانې ته زكوة وركول څنگه دى؟ ----- ۳۰۰

د حضور صلى الله عليه وسلم د خاندان نفرو ته زكوة وركول: ----- ۳۰۱

سيدا او هاشمي ته زكوة وركول روادى او كنه؟ ----- ۳۰۱

د چاچي مورسيده وي هغه ته زكوة وركول: ----- ۳۰۳

څوك چې دنسب شجره نه لري هغه ته زكوة وركول: ----- ۳۰۳

سيدانو ته د زكوة نه وركيد لو عقلي وجه: ----- ۳۰۳

سيد ته د زكوة نه وركولو نقلې وجوهات: ----- ۳۰۴

سيد ته د سيد زكوة وركول: ----- ۳۰۵

د سيد ميرمني ته زكوة وركول: ----- ۳۰۶

د سيدي ميرمني اولاد ته زكوة وركول ----- ۳۰۶

د زكوة له مال څخه د سيد قرض اداء كول: ----- ۳۰۶

آيا په سخت حالت كې سيد ته زكوة وركول كيداى شي او كنه؟----- ۳۰۷
عنوان
(ش)

مخ

۳۰۷----- كه سيد ته په غلطي زكوة وركړ شو:

۳۰۷----- شيعيه او قادياني ته زكوة وركول څنگه دى؟

۳۰۸----- مستحق به څه ډول پيژنو؟

۳۰۸----- ورور يا بل خپل ته زكوة وركول:

۳۰۹----- د كمې آمدني لرونكي ته زكوة وركول:

۳۰۹----- په پلارد زكوة لگولو د پاره دورور و واسطه كول:

۳۰۹----- ناسكه مور (ميري) ته زكوة وركول:

۳۱۰----- خپل نارو او اولاد ته زكوة وركول:

۳۱۰----- صرف د شيدو خوړونكي ته زكوة وركول:

۳۱۱----- د زكوة په روپو شفاخانه جوړول:

۳۱۲----- د زكوة اداء كيدلو يو صورت:

۳۱۲----- سيلاب وهليو ته زكوة وركول:

۳۱۳----- قيد يا نو ته د زكوة له روپو خوراك وركول څنگه دى؟

۳۱۳----- فوجي ته زكوة وركول څنگه دى؟

۳۱۳----- ليرلو په كرايه كې د زكوة روپې لگول:

۳۱۴----- دغو حضراتو ته د زكوة په وركولو سره زكوة اداء كيږي:

۳۱۷----- دغو حضراتو ته د زكوة په وركولو سره زكوة نه اداء كيږي؟

۳۱۸----- د قرضو په نوم زكوة وركول څنگه دى؟

۳۱۹----- د زكوة روپې په كوم بل عنوان غريب ته وركول:

شتمن ته د هغه شي استعمال چي د غريبي په زمانه كې په زكوة كې

وركړل شوى وي:

۳۲۱----- آيا فقير ته په زكوة كې وركړل شوى شي غني ته روا دى؟

- ۳۲۲ ----- زکوة ورکونکي ته دزکوة اخیستونکي هدیہ قبول څنگه دی؟
 ۳۲۲ ----- دزکوة روپی که غلو و اخیستی:
- (ت)
- عنوان
 ۳۲۳ ----- دزکوة روپی دپوستخانی یا بانک له لاری لیرل:
- ۳۲۳ ----- که دپوست له لاری لیرل شوی زکوة ونه رسیدی:
- ۳۲۴ ----- په زکوة کي ورکړل شوی شی بیرته اخیستل:
- ۳۲۴ ----- که غیر مستحق ته زکوة ورکړل شو:

ضروري يادونه :

يو اڃي لوي خداي ﷻ هغه ذات دی چي .
تول کارونه شي به پوره معنی بشپړ او
مکمل دي خوانسان هغه ناقص او بي توانه
موجوددی چي هيڅ يو کار شي هم به
نمگر تيا نه وي .

گرانو لوستونکو ! که تاسو ته دليکني .
تصحيح . چاپي . جلد سازي او دارنگه په
هره برخه کي کومه غلطی په نظر درغله
دمهرباني او بشري تقاضا له مخي يې موږ
ته زموږ په نمبر يا ادرس خبر راکړي . ترڅو
په دوهم چاپ کښي ئي اصلاح کړو . او تاسو
ته لوی خداي ﷻ اجر او ثواب درکړي .

د مکه رسیده سرکي روډ کولبه لخوا

فون: 081-266223

موبائيل: 0333-7825484

دژباړن سرېزه

بسم الله الرحمن الرحيم:

الحمد لله المنزه عن الضماني والاولاد. خالق المانع والجماد

احمد هجداً يفوق الاعداد واصلي على رسوله المبعوث الى جميع

العباد وعلى ال ومن تبعهم الى يوم الميعاد .

شايدزه ديوبنده په حيث دخپل خدای جل جلاله ددغه رنگه نعمتونو د شکر اداء کولو توان ونه لرم، اودهغه داداء دپاره داسي الفاظ ونه لرم چي ورباندي هغه رنگه شکر اداء کړم څنگه چي حق دی؛ خودا چي د قدرت په اندازه عمل دانسان مکلفیت دی، نوزده دخدای جل جلاله دیر شکر اداء کوم اودهغه حمد وایم چي زما په شان بي اهلیته چاته شي دداسي يو کتاب دژباړي توفیق را کړ چي دډيري مدي راپه ديخوا دپښتو ژبو دپاره يوه داسي اړتيا وه چي هريوه شي شيبه په شيبه دور رسيدلو لار څارله.

نوموړی کتاب (چي دهند میشتي مدرسې (دارالعلوم دیوبند) تکړه استاد مولنا مفتی قاري محمد رفعت قاسمي صاحب شي دراتولولو، ترتیب او څیړني زیار ایستلی او صرف دخپلو مسلمانو وروڼو د لارښووني او پوهاوي دپاره شي مخلصانه عرق رینزي کړي ده) دوخت دپرو هغو پوښتنوته چي له انسان سره دزکوة او صدقوبه اړوند پیدا کيږي په خپله زرينه علمي ځولن کي ځوابونه راوړي دي. دیر داسي څه شته چي ددي کتاب دلور ارزښت او په عوامو او خواصو کي دمقبولیت شاهدي ورکوي چي په مثال راوړلو کي شي په اردو ژبه کي دخلورو لویو چاپونکو ادارو رقابت یادولای شو. دقاسمي صاحب دي زیار چي له هري مسئلي سره شي دمشهورو علماؤ رحمة الله عليهم دتصانیفو (فتاوی و) حوالې راوړي دي دکتاب شتمني له بي باورئ څخه ژغورلي ده

او د هر هغه چا د پاره ټي چي له شك سره مخ كيږي لور مراجع په گوته كړي دي. د دغه كتاب په اردو ژبه چاپ شوي جلدونه له خان سره د وخت د مشهورو څيړونكو لکه د دارالعلوم د مفتي اعظم فقيه العصر مولانا محمود حسن (قدس الله سره) د دارالعلوم د مشر مولانا مفتي نظام الدين (غفر الله له) او د مولانا مفتي ظفیر الدين صاحب زړه رابنځونكي تقريظونه هم لري چي پکښي د قاسمي صاحب په کارونو باور څرگند شوی او د هغه د خدمتونو په لوړ کچ ستاينه شوي؛ خو دلته د دوي ياد لړ له دي خاطر په څو تورو کي و شو چي د کتاب د حتمي زيادت مخنوی وشي. بايد ووايم چي که څه هم د زکوة او صدقو مسئلي په نورو کتابونو کي هم په زياد شمير موندلای شو، خو له دي امله چي د پښتني ټولني په وگړو کي د چا د پاره دا گرانه، او چا د پاره بي امکانه ده چي ديلا بيلو ژبو د کتابونو له خوړو، ورو مضامينو څخه خپل هدف ترلاسه کړي د دغه کتاب د پښتو ته ژباړلو اقدام و شو تر څو دوي د زکوة د هري پوښتني د ځواب د پاره دغه يو کتاب ولټوي چي د ژباړلو بارني د (نور القرآن علمي اداري) له خوا څخه زما په اوږو واچول شو؛ لهذا امانه يو دا چي په دغه ترجمه کي، بلکه په ټولو کي له خپل هراړخيځ توان څخه کار اخيستی او هره لحظه مي په دي اړوند فکر کړی، خوبيا هم له هغه يقين څخه ډير ليري والی احساسوم چي زما د کار د پوره والي او سموالي په اړه به ترلاسه كيږي، ځکه چي انسان او خطا سره دودنه بيليدونکي شيان دي. نو ځکه په دي اميد چي که قدر من نظرته مو په دغه کتاب کي څه زيادت يا کموالی در شي، نو دا سلامي مسئوليت له مخي مونږ ور څخه خبر کړئ.

او په اخير کي اړه بولم چي له دي بهير سره د ډاکټر صيف الرحمن صاحب له هغو پرله پسي مرستو څخه مننه وکړم چي هيرول به يي زما د پاره ناشکري وي.

دنور القرآن اداري لغواڻوگر نبي

له لوی خدای جل جلاله څخه زیات راضي یم چي دقاسمي صاحب داتلسور سالود پښتو ژباړي لری، پوره کیدونکي ده مایقیناً دانساني توان له مخي دا ژباړه دتصحیح په نیت په کمپیوټر کي ټکي په ټکي مطالعه کړه، خوبیا هم چاچي دا کار کړي وي. هغه ته ښه معلومیږي چي دهرڅو مره کوشش باوجود غلطیاني پاته کیږي. ځکه پرماداسي واقعه هم راغلي چي ټول کتاب مي تصحیح کړي خو په غټ روښانه عنوان کي غلطی راڅخه پاته شوي ده، نوڅرنگه چي مخکي ژباړن (حصیف صاحب) داعذر وړاندي کړي، زه هم په څو، څوځله داعذر وایم اوغوښتنه مي هماغه غوښتنه ده چي مور ته خبر را کړئ ترڅو په دوهم چاپ کي تکرار نه شي، اوبله خبره داهم کوم چي دا کتاب یوه نوي ترجمه ده چي په لمړي ځل دپښتولو ستونکو وروڼو او خویندو منځته وړاندي کیږي، نوزماله ټولو کتونکو څخه داهيله ده چي یواځي په دي غاړه ونه باسي چي د کتاب سراو پای اوڅه برخه فهرس دمصنف او ژباړن نوم وگوري اوبس. ځکه په دي کتاب کي رشتیا هم داسي جزیي (وري وزي مسئلي) او جنجالي مسئلي اونادري مسئلي راغلي چي په لویو کتابو کي به ئي موږ ډیر په گرانه پیدا کوو او ځان پري پوه کوو مثلاً سیدانو ته دزکوة په اړه، دگینوزکوة، دمعدنونوزکوة، دمدرسوداستازیو وکالت، په ډاکخانه کي زکوة لیسډل، اوداسي نور چي په رشتیا هم دیوه لوي عالم لپاره په لویو عربي فتاواو کي ئي پیدا کول او حکم رايستل یو گران کار دي. نوره خبره نه اوږدوم صرف یو زيري لاهم درکوم چي **دشوگ اوبدهت رساله** دملاقات ادا ب رساله دسفر مسائل داوداسه مسائل داعتكاف مسائل ددي لری اخيري رسالي دي، چي دلوي خدای په مرسته به په ډیر لنډ وخت کي له چاپه راووزي - ستاسودینسي دعا اوزیاتو مرستو په هیله:-

دنور القرآن اداري خادم

ابو خالد مولوي عبدالاحد (مجروح)

۲۰۰۷ میلادي کال دجنوري دمیاشتي (۲۵) مه

دهجرت مینه پښتون اباد: کوټه

اهداء :

دټولو هغو مؤمنانو په نامه چې خاص
د خداي جل جلاله د پاره دهغه له
محتاجو او بي وسه بندگانو سره په
خپلو زكاتونو، قربانيو او صدقو مرسته
كوي؛ او دهغو سپيڅليو په نامه چې
تر خپل سپيڅلي رب جل جلاله خپل
ارمانونه او ځانونه قربانوي. (عبدالملك حنيف)

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٣٢ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

لنډه تفسير: يعنې کوم خلک چې سره او سپين زر جمع کوي، او هغه د
پاک خداى د پهلاره کې نه لگوي، نو هغه ته د دردناک عذاب زېرى
ورکړئ. د ولاينفقونها په لفظ کې دېته اشاره شوې ده چې کوم خلک
چې يوه ضروري اندازه د دنيا د الله د پهلاره کې خرڅوي، نو بيا هغه
پاته راټول کړل شوى مال د هغه لپاره په ضرر کې نه دى. پخپله
حضور صلى الله عليه وسلم په يو حديث شريف کې فرمايلي دي چې
د کوم مال چې زکوة وایستل شي، نو هغه په (ماکنزتم) کې داخل نه
دى، (ابوداؤد، احمد وغيره) څرنگه چې څرگنده شوه چې د زکوة
ورکولو ورستو چې کوم مال پاته کېږي د هغه جمع کول گناه نه دي،
همدغه مسلک د جمهورو فقهاؤهم دي.

په ايت شريف کې ددغه دردناک عذاب تفصيل په لاندې ډول راغلى
دى: يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ
يعني زکوة نه ورکونکو ته به د قيامت په ورځ دا دردناک عذاب وي
چې کله د هغو راټول کړل شوي سره او سپين زر د دوزخ په اور باندې
گرم کړل شي او بيا ورباندې د هغو تندي (تندې) څنگونه او شاگانې
وداغلي شي او هغوته د ژبنۍ سزا ورکولو په ډول وويل شي چې دا

هغه څه دي چې تاسو جمعې کړي او د خپلو ځانونو لپاره ، نو خپله راتوله شوې شتمني وځکئ - له دې څخه معلومېږي چې جزاء د عمل عين عمل دی - کومه شتمني چې په ناروا ډول تر لاسه شوې وه ، او بله په سم ډول تر لاسه شوې وه خوزکوة ورڅخه نه و اداء شوی ، نو پخپله هغه سرمايه د هغو خلکو لپاره عذاب وگرزېدله .

په دغه ايت شريف کې د داغ لگولو لپاره د تندو ، ځنگونو او شاگانو ذکر شوی دی - د دې دوې وجې کېدای شي . لومړی دا چې له دې څخه مراد ټول بدن دی . دوهم دا چې دغو ځايونو ته شايد په دې وجه خاص والی ورکړل شوی وي چې هغه بخیل انسان ته (چې خپل مال د الله ﷻ په لاره کې خرڅ کول نه غواړي چې کله يو غريب يا زکوة غوښتونکی راشي ، نو تر ټولو پومبې د هغه په تندي کې د خفگان علامې ښکارېږي ، بيا له هغه څخه د نظر اړولو لپاره ښی او کين اړخ بدلوي رابدلې ، خو که سربېره په هغه هم سوال کونکی لار نشي ، نو بيا ورته شاوورگرزوي نو ځکه تندي ، ځنگونه او شاد دغه عذاب لپاره خاص کړل شوي دي . (معارف القرآن ۴ جلد ۳۲۳ مخ)

زکوة :

زکوة په لغت کې پاکي ، برکت او زيادت ته ويل کېږي او د شريعت په اصطلاح زکوة د خپل مال د هغې ټاکلي اندازې چې شريعت مقررې کړېده بل مستحق مالک گرزولوته ويل کېږي ، د زکوة د لغوي او اصطلاحي معني له پوهاوي وروستو بايد په دې هم پوه شو چې دغه کار (يعنې له خپل مال څخه د شرعي ټاکل شوې اندازې بل څوک چې مستحق وي مالک جوړول) د مال هغه برخه چې له اصلي مالک سره

پاته کېږي پاکوي . په هغې کې د پاک خدای ﷻ له طرفه برکت اچول کېږي ، او د هغه دغه مال یودا نه چې په دنیا کې ډېرېږي بلکه پاک خدای ﷻ د هغه د اخیرت دورخې په ثوابو کې هم زیادت کوي . او د هغه مال خاوند له گناهونو او نورو بدو کارو لکه بخیلتوب او نورو څخه پاکوي ، نو ځکه دغه کار ته زکوٰة ویل کېږي ، ((زکوٰة)) ته صدقه هم ځکه ویله کېږي چې دا کار د خپل مال د یوې برخې دورکونکي د ایماني دعوي د سمون او رښتنولۍ دلیل دي .

(مظاهر حق جدید ج ۲- ۴۸۲ مخ- کتاب الفقه- ج ۱- ۹۵۸ مخ)

د زکوٰة تعریف او تفسیر :

په شریعت کې له زکوٰة څخه مطلب دا اخیستل کېږي چې (یوداسې غریب او محتاج څوک د خپل مال د یوې ټاکل شوې اندازې مالک گرزول چې نه د هاشمي کونۍ (یعنې سید) وي ، او نه له شرعي پلوه د هغه غلام وي ، او نه تر دغي ورکړي له مخه کوم دنیاوي سازشونه او گټي وي ، او نه دا د څه شي په بدله کي وي . (عالمگیری ج ۴- ۳ مخ بحواله تبیین العلفان)

مسئله : مسلمان مستحق به په داسې ډول د زکوٰة د مال مالک گرزوي چې د زکوٰة ورکونکي هر ډول گټه اخیستنه له هغه ماله څخه قطعې شي ، دا وجه ده چې نه زکوٰة ورکونکي زکوٰة خپل اصل لکه ، پلار ، مور ، نیکه او انا ته ورکولای شي ، او نه یې خپلوفرعو لکه زوی ، لور لمسي او لمسی ته ورکولای شي - ځکه چې هغوته په ورکولو سره یې گټه بېرته زکوٰة ورکونکي ته رسېږي . (درمختار ج ۲- ۷ مخ)

زکوٰة او د هغه ثبوت :

زکوٰة د اسلام له ارکانو څخه پنځم رکن ، یا د اسلام له بناؤ څخه پنځمه بناء ده چې په هر هغه چا باندي فرض عین دی چې د زکوٰة لپاره

ټاکل شوي شرائط يې پوره کړي وي - (د زکوٰة ټول شرطونه او معلومات په راتلونکو مخونو کې کتلای شئ)

زکوٰة په هجري سنه (۲) کې فرض شوی دي چې په اسلام کې د هغه فرض کېدل په هر حال ټولوته معلوم دي د هغه فرضیت له کتاب ، سنت او اجماع څخه ثابت دي . پاک خدای ﷻ په خپل سپېڅلي کتاب کې د هغه په اړوند فرمایي (واتوا الزکوٰة) یعنې زکوٰة اداء کړئ -

او په حدیثو کې هم د زکوٰة د گڼو حکمونو ثبوت شته . چې له هغو څخه د سرور کائنات دغه مبارک ارشاد یادولای شو چې د اسلام بنیاد پر پنځو شیانو ولاړ دی ، (چې له هغو پنځو څخه یو زکوٰة دي) همدا رنگه دغه حدیث هم دی چې امام ترمذي د سلیم بن عامر رضی الله تعالی عنه په روایت راوړی دی هغه وایي چې ((مالہ ابو امامہ رضی الله تعالی عنه څخه وارېدل چې هغه وویل چې ما د حضور صلی الله علیه وسلم د حجة الوداع تقریر اورېدلی دي چې پکښې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي چې له الله ﷻ څخه ووبرېئ خپل پنځه وخته لمونځ کوی ، کله چې د رمضان المبارک میاشت راشي نو روژه نیسی ، د خپل مال څخه زکوٰة اداء کوی او د خپل مشرفرمانبرداري کوی ، نو تاسو به جنت ته داخل شئ)) سربېره پر دې نور هم د دغه مضمون لرونکي حدیثونه شته - پاته شوه د اجماع خبره ، دغه ټول امت په دې خبره هم غږی دی چې زکوٰة د اسلام له پنځو بڼه ، گانو څخه یوه بڼه ده ، چې د خاصو شرائطو لرونکی دي .

(کتاب الفقه ۱ ج ۸۵۹ مخ)

مسئله: درمختار او شامي نومي کتابونه ليکي چې په قرآن کريم کې د زکوٰة حکم له لمانځه سره (۳۲) ځايه راغلی دي - او دا چې بغير له لمانځه د زکوٰة يادونه څو ځايه شوې ده ، د ابي نه دي ليکلي .
(فتاوي: دارالعلوم ج ۷ مخ ۱۴)

څه وخت د زکوٰة په حکمونو پوهاوی فرض دی ؟

مسئله: انسان چې تر څه وخته د زکوٰة د نصاب خاوند نه وي گرزېدلی (يعنې اوه نيمې ۷ تولې سره زر چې ۸۷ گرامه او ۴۷۹ ملي گرامه کېږي ، او يا ۵۲ دوه پنځوس تولې سپين زر چې ۶۱۲ گرامه او ۳۵ ملي گرامه کېږي او يا د دغو د قيمت په اندازه بغدي روپۍ او يا د تجارت يا د بل څه سامان خاوند نه وي) نو تر هغه ورباندې په عملي ډول د زکوٰة حکمونه زده کول فرض او ضروري نه دي . خود زکوٰة د فرضيت عقیده لرل په هر حال ورباندې فرض دي - او کله چې د دومره شتو خاوند شو چې زکوٰة ورباندې لازمېدو ، نو هغه وخت زکوٰة عملي زدکول ورباندې فرض شو - (په هغه وخت کې د حکمونو زده کولو) قيد ځکه ولگول شو چې د عقيدې تر حده خو هر چاته د زکوٰة د فرضيت اقرار ضروري دی .

زکوٰة څه وخت فرض شو ؟

د احاديثو او نېسانو څخه دا څرگندېږي ، او د اسلام د پنځو بڼه گانو د تاريخ په تشرېح کې د دې تائيد دي چې تر ټولو له مخه پنځه وخته لمونځ د معراج په مبارکه شپه پر مسلمانانو فرض شو . بيا په هجري کال ۲. کې په مدينه منوره کې روژه فرض شوه ، او تر څنگ يې سرسايه فرض شوه ، تر څو روژه لرونکی له چتيا تو کارو او بې ځايه

خبرو څخه پاک شي ، او د هغې په سبب د اختر په ورځ د مسکینانو سره مرسته وشي . وروستوله دې څخه د نصاب او اندازو زکوة فرض شو . مگر په دې بندي کوم قطعي دليل نه دی چې د زکوة په اړوند دغه حدود (limitatid ns) په کوم کال کې ټاکل شوي دي .

(فقه الزکوة ۱ج - ۱۰۱ مخ) (فتاوي دارالعلوم دیوبند ۷ج ۴۱ مخ)

د زکوة په فرضیت کې صحیح قول دا دی چې د هغه د امر نزول په اولینو حالاتو د اسلام کې شوی ؤ ، څرنگه چې د دې لپاره دلیل د تفسیر ابن کثیر امام د سورة مزمل دغه ایت (وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) راوړی . ځکه چې دغه سورت د وحی د پیل له بالکل لوړنیو سورتونو څخه دي . په هغه کې د لمانځه تر څنګ د زکوة حکم هم دی البته د حدیثو له روایتو څخه داسې معلومېږي چې د اسلام په پیل کې د زکوة لپاره خاص نصاب یا خاصه اندازه ټاکل شوې نه وه ، بلکه هر هغه څه چې د یو مسلمان له خپلو ضرورتو څخه به زیات شول هغه به یې ټول د پاک خدای ﷻ په لاره کې لګول . د نصابونو ټاکل او زکوة د اندازې بیان له هجرت څخه وروستو په مدینه منوره کې شوی دی . او بیا د زکوة او صدقو د راکړې ورکړې نظام له حکمو سره د مکې له فتحې وروستو عملي شوي دي په دغه ایت کې د اصحابانو او تابعینو په اجماع د دغې واجبې صدقې د لګولو د ځای بیان دی ، کوم چې د لمانځه په څېر په مسلمانانو باندې فرض دي ځکه چې کوم ځایونه د لګښت چې په دغه ایت کې بنودل شوي دي ، هغه د فرضي صدقې د لګښت ځایونه دي . د روایاتو د صراحت په بناء په نفلي صدقو کې ډېره فراخي شته ، هغه په دغو اتو ځایونو د لګښت باندې راکوتاه شوي نه دي - (معارف القرآن ۴ج ۳۹۴ مخ)

د زکوة حکم په پخوانيو شريعتونو کې

د زکوة د دغي لور اهمیت او گټورتيا په وجه د هغه حکم د پخوانو نبیانو په شريعتو کې هم د لمانځه سره سم ؤ. په سورت انبياء کې د حضرت ابراهيم او د هغه د زوی (حضرت اسحق) او د هغه د زوی (حضرت يعقوب عليه السلام) د يادوني تر څنگ دارنگه ارشاد مبارک فرمايل شوی دي (وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۷۳)

توجه: اوولېرو مونږ دوی ته حکم د نيکي کولو (په خاص ډول) د لمانځه درولو او زکوة ورکولو.

همدارنگه په سورت مريم کې د حضرت اسماعيل (عليه السلام) په اړوند ارشاد مبارک دي (وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ) او ودي چې امريې کړی ؤ خپل اهل ته په لمانځه او زکوة سره) د قرآن کریم له دغه ايت نه څرگندېږي چې لمونځ او زکوة د همېشه لپاره د اسماني شريعتونو خاص ارکان او شعائر پاته شوي دي. خود هغود حدودو، ټاکنو او تفصيلي حکونو تر مېنځ فرق بيا بله خبره ده - او دارنگه فرق زمونږ د شريعت په اولينو او اخيرينو حالاتو کې هم ؤ د مثال په ډول د اسلام په پيل کې به هر فرض لمونځ دوه رکعته ؤ، خو وروستو بيا له سهاره بغير د نورو ټولو وختونو رکعتونه زيات شول. دغه رنگه تر هجرت له مخه په مکه مکرمه کې د قيام په زمانه کې هم د زکوة حکم ؤ چې د سورت نمل، سورة لقمان او سورة مؤمن په ابتدايي ايتو کې د ايمان د خاوندانو د لازمي صفتونو په ډول د لمانځه درولو او زکوة ورکولو يا دونه شوي ده. (معارف الحديث. ۴ ج ۳۳ مخ)

د مکې مکرمې په دور کې د زکوة مطلب

مگر د مکې مکرمې په دور کې د زکوة مطلب صرف داؤ چې د الله څخه په محتاجو بندگانو باندې او دخیر په نورو کارونو خپله گټه ولگوله شي. د زکوة د نظام تفصیلي احکام هغه وخت نه وراغلي، وروستو له هجرت په مدینه منوره کې په دغه ډول زکوة راڅرگند شو: نو کومو تاریخ لیکونکو او مصنفینو چې دا لیکلي دي چې د زکوة حکم تر هجرت دوه کاله وروستو، او په دغو دؤ کالو کې راغلی دي د دې مطلب به غالباً دا وي چې د زکوة حدود ټاکني او تفصیلي حکمونه په دغه وخت کې راغلي دي. کله د زکوة مطلق حکم خو په پوره یقین سره د اسلام په لومړنۍ دوره کې تر هجرت پوره له مخه راغلي و، مگر د زکوة د نظام تفصیلي مسئلې، حدود او ټاکني تر هجرت وروستو واقع شوي او په مرکزي ډول خود راکړي ورکړي نظام په هجري کال (۸) کې قائم شو - (معارف الحدیث ج ۴ مخ ۲۴) د اسلامي قانون په تاریخ کې مشهوره خبره دا ده چې زکوة په مدینه منوره کې فرض شوی دي نو له دې خاطره دا پوښتنه راپورته کېږي چې دغه خبره له هغو سورتونو سره چې په مکه کې نازل شوي دي څومره هم غږې ده. د دې پوښتنې ځواب داسې دی چې د زکوة یادونه چې کومه په مکه مکرمه کې په نازل شو سورتو کې شوي ده هغه بعینه دغه زکوة نه دي چې بیا وروستو په مدینه منوره کې فرض شوی دی چې ځانله ټاکلي اندازه او معلوم حدود لري او دهغه د رایو خای کولو او دهغه د سم لگښت ځایونو لپاره کار کونکي ولېږل شول او یو مشرتابه به دهغه د نظم چاري سنبالولې د مکې مکرمې په دور

کې چې کوم زکوٰة و هغه مطلق و او پکې حدود او قيود نه و او د هغه مدار (راخرخېدنه) د خلکو په ايمان، د هغو په شعور او د هغو د ورورگېلوی په احساس سره وه، او هغه وخت به له مؤمنانو سره په ښه چلند کې کله کم لگښت کېدلو او کله به زيات (فقه الزکوٰة ج ۱ ص ۸۲. بروف فرضادي) د مکې مکرمې په دوره کې د مسلمانانو اسلامي دعوت په انفرادي ډول و او هغه د دغه دعوت په بناء له جامعي څخه پرې شوي او ځانله ځانله شوي و، خو کله چې مسلمانان مدينې منورې ته ورسېدل، نو په يو تنظيم شوي ډول په گډ صورت سره راغلل او په مدينه کې د مسلمانانو د مشرتابه تشکيل جوړ شو، او هغوی په سر د قدرت راغلل، نو ځکه خوبيا د اسلامي اساساتو او نورو هم په نوي صورت حال کې د عاموالي او مطلقيت ځای د حد لرلو او خاصوالي صورت غوره کړ او کوم څه چې پخوا تر دې صرف د لارښوونې لپاره هدايتونه و هغو د لازميت او قانونيت ډول غوره کړ: او د دغو قوانينو د اجراء لپاره له ايمان او يقين سره سره له واکدارۍ او زور څخه کار اخيستل هم يوه ناعلاجي شوه. دغه رنگه مدينې منورې ته له راتلو سره سم د زکوٰة ډول هم بدل شو هغه په دې سره چې شارع (عليه السلام) (يعنې حضور صلی الله عليه وسلم) د هغو مالونو حد وټاکي په کوم کې چې زکوٰة ورکول فرض دي، او د هغه د فرضيت شرطونه او د هغه لازمي اندازې يې معلومې کړې: د هغه د لگښت ځايونه يې په ډاگه کړل، او د هغه ښه تنظيم او کاري دائرې لپاره يې د عمل لائحې و فرمايله.

د زکوة درې اړخونه

په زکوة کې د نېکۍ او گټې درې اړخونه شته - يو دا چې په څه ډول يو مؤمن د لمانځه په قيام رکوع او سجدي سره د خپل خدای ﷻ په وړاندي د خپلې بندگۍ ، خواري ، او عاجزي بنکارندوي په خپل وجود ، روح او ژبه سره کوي تر څو د الله ﷻ خوشحالي ، رحمت او نزديکت حاصل کړي - په همدغه ډول د زکوة په اداء کولو سره د هغه په دربار کې خپل نذري مال په دغه غرض وړاندي کوي ، او د دې خبرې عملي ثبوت وړاندي کوي چې هغه څه چې له ماسره دې هغه زما خپل نه ، بلکه دا ټول د خدای ﷻ دي ، او په دې سره يقين هم لري . او د خدای ﷻ د رضا او نزديکت حاصلولو لپاره هغه قربانوي او نذرانه کوي . د عبادتونو په لړ کې زکوة هغه عبادت دي ، او د دين او شريعت په خاصه اصطلاح (په عبادتونو) کې د بنده هغو عبادتونو ته ويل کېږي له کوم نه چې خاص مقصد او موضوع د خپل خدای ﷻ په حضور کې د خپلې بندگۍ او علويت د تر او ظهور ، او د هغه په ذريعه د الله ﷻ رحم ، مهرباني او نزديکت پيدا کول وي -

د زکوة دوهم اړخ دا دي چې د هغه په ذريعه الله ﷻ د غريبو او بې وسه بندگانو خدمت او مرسته کېږي چه له دې پلوه زکوة د اخلاقياتو څخه يو مهم ترين باب دي . درېيم اړخ د زکوة د گټورتيا دا دي چې هغه د ال د محبت او دولت پرستي چې يوه ايمان وژونکې او ډېره مهلکه روحي ناوړغې ده (علاج اود هغه په سبب نفس د هغوی له ناوړه اثراتو څخه پاکېږي . (معارف الحديث ج ۴ ص ۲۰ مخ)

د زکوة يو بل مقصد

اسلام دانه غواړي چې دولت د يوې ډلې ترواک لاندې راشي يا به سوسائتي (ټولنه) کې کومه داسې طريقه پيداشي چې دولت په خزانو، خزانو سره يوځای کوي بلکه اسلام د تل لپاره دولت په گردش او چلند کې غواړي، او هغه بايد د قوم او ملک په ټولو خلکو کې خپور او وپشل شوی و اوسي - همدا وجه ده چې اسلام د ورثاؤد تقسيم او اسهامو (برخو) قانون نافذ کړی دي. او د نړۍ د نورو قومونو په څېر يې د کورنۍ د يوه نفر په واک کې نه ده وراچولې - کله چې يو څوک له دنيا نه سترگې پټې کړي، نو د هغه دولت (شتمني) (چې تر دغه وخته د يو فرد په لاس کې وه) اوس په وارثانو کې د وېش له امله په څو ځايو کې خپرېږي - همدا رنگه بيا په يو او بل پسې د هر وارث بيا بل وارث هم وي او دغه شتمني په پرله پسې ډول د وېشلو او خپرېدلو په حالت کې وي (حقيقت زکوة ۲۰ مخ)

له زکوة څخه د منکر حکم

د زکوة دغه لوړ اهميت ته په نظر سره د فقهيدي علم علماؤ فرمايلي دي چې له زکوة څخه او د هغه له فرضيت څخه منکر کافر دی، او په پوره ډول له اسلامه وتلی دی. په دغه سلسله کې امام نووي رحمه الله عليه فرمايلي دي چې که يو داسې څوک چې په ډير نژدې وخت کې يې ايمان راوړي و، او يا څو يې ايمان پخوا راوړي و څو له بنهر څخه ليرې په داسې غره يا ځنگل کې پيداشوي اولوی شوي وو چې هلته يې د زکوة په اړوند معلومات نشوای تر لاسه کولای، او بيا يې د زکوة له فرضيت څخه انکار کاوو، او هغه يې نه ادا، کاؤ، نو هغه ته بايد لمري

د زکوة د فرضيت و جی ، او بيا دهغه اهميت وروښودل شي ، خو که له دې سره سره بيا هم پخپله وينا دانکار ولاړو ، نو په هغه دې د کفر حکم ولگول شي خو که يو څوک په مسلمانانه ټولنه کې اوسېدو او د زکوة په فرضيت باندې عالم ؤ خو د دې باوجود يې نگار کاؤ ، نو دغه کافر کېږي او درباندي به د مرتد حکمونه جاري کېږي يعن لومړی به هغه ته ويل کېږي چې له دې خبرې واورې او توبه وکاري ، خو که بيا يې هم توبه ونه کيښله ، نو ودې وژل شي . ځکه چې د زکوة د فرضيت علم لازمي دي - او بيا دهغه د علم باوجود له هغه څخه انکار کول د الله ﷻ او د هغه د استاذي (ص) تکذيب دي (المجموع ج ۵ ص ۳۳۴ مخ) لنډه دا چې له زکوة څخه د منکرينو په اړوند ښکاره شرعي حکم موجود دي او اجماع هم په دغه قول سره ۵۵ (فقه الزکوة ج ۳ ص ۱۳۰ مخ - کتاب الله ج ۹ ص ۹۵۹ مخ) .

له زکوة نه ورکونکو سره جنگ کول

د اسلام مبارک دين صرف په دې سره بسوالی کړی نه دي چې له زکوة نه ورکونکو څخه دي مالي تاوان واخستل شي او يادې هغوی ته تعزيري (د ترقي) سزاگانې ورکړلې شي ؛ بلکه که يوه زوروره ډله د سرغړونې په غوره کولو سره د زکوة له ورکولو څخه انکار وکړي ، نو اسلام مسلمانانو ته له هغوسره د جگړې حکم ورکړی دي . او د دغه فرض د اداء کولو لپاره يې له خان وژلو او وينو بهولو څخه منعه نه ده کړې - او حال دا دي چې د اسلام راتگ د دې لپاره دي چې د انسانانو د ژوند ساتنه پکې وشي . خو هغه وينه چې د حق ژوندي کولو پخاطر و بهېږي هغه هېڅکله بې خايه نه ضائع کېږي - او د الله ﷻ په لاره کې قتلېدونکي د خدای ﷻ په ځمکه کې د عدل راوستولو

پخاطر مړه کېدونکي کله هم نه مړه کېږي ؛ او هغه روحونه چې د الله
 ﷻ او دهغه د رسول (ص) د نافرمانی په وجه ، او د هغو د حق نه اداء
 کولو ، او کړي و عدي نه پوره کولو په بناء له مینځه ځي هغه له دې
 وجې چې دوی هغه ساتنه چې اسلام ورته ورکړې وه د خپل بد چلند
 او بدې کړې لارې په وجه له مینځه وړي . (فقه الزکوة اج ۱۱ مخ)

د بغاوت او سرغړونې په ډول له زکوة څخه انکار کونکو سره جگړه
 کول په صحیحو حدیثونو او د اصحابانو له اجماع څخه ثابت ده .

وروستو له وفاته د حضور (صلی الله علیه وسلم) ، حضرت ابوبکر
 صدیق (رضی الله تعالی عنه) له هغو عربو سره چې د زکوة په نه
 ورکولو به یې ټینګار کاؤ هم دغه کردار غوره کړ او لویو اصحابانو د
 هغه موقف تائید کړ او ورسره یې د زکوة نه ورکونکو په جگړه کې
 ګډون وکړ ، تر دې چې هغه شمېر اصحابان هم په دغه جگړه کې ور ګډ
 شول چې په لومړی ځل د حضرت ابوبکر صدیق له نظر سره د جنگ په
 باره کې په یو نظر نه ؤ او په دغه ډول په اسلامي شریعت کې د زکوة له
 نه ورکونکو سره جنگ کولو یو ټولنیز ډول خپل کړ ، ځکه چې له هغو
 سره د جگړې کولو لپاره ده حضرت صدیق (رضی الله تعالی عنه) ډېر
 دلائل راوړل ، تر څو ډېرو اصحابانو د هغه دغه نظر تائید او په هغه
 سره د ټولو اجماع وشوه . (الجموع ۵ ج ۲۳۴ مخ)

ولي حضرت ابوبکر صدیق له زکوة نه ورکونکو سره جنگ وکړ؟

له زکوة نه ورکونکو سره د حضرت صدیق (رضی الله تعالی عنه)
 جنگ غالباً له دې پلوه ډېر ارزښتناک وي چې په انساني تاریخ کې دا
 لومړی ځل ؤ چې یو حکومت او مشریزه د ټولني د بې وسه وګړو او د
 مسکینانو او غریبانو د حقونو دورکولو لپاره جگړې کولو ته تیاره

شوي وه ، د داسې تاريخ په لمنه کې چې همپشه به د تولني زوروري طبقې کمزوري طبقې خوړلې او حاکمان او اميران به کله د غريبانو او مسکينانو په حال پسې نه گرزېدل . بلکه ډېر ځله به دوخت حکومت د شتمني طبقې ملاتړ کاؤ . (الاماشا الله) (فقه الزکاة ج ۱ ص ۱۱۵ مخ)

د اسلام او د غربت د مسئلې حل :

په څه ډول چې اسلام د نادارۍ د مسئلې حل ، او د بې وسه ، کمزورو محتاجانو د کفالت نظام وړاندې کړی دي ، نو دهغه مثل په هېڅ بل آسماني او انساني مروج قوانینو کې نه ترسترگو کېږي ؛ او د اسلام چې په دغه بهیر کې کوم دروزني نظام او رهنمائي ورکړې ده ، او کوم قوانین او انتظامات یې ورته کړي دي او بیا یې د دغو قوانینو او انتظاماتو د اجراء او عملي کولو کومي قاعدې انسان ته بنودلې دي نو د دنیا په هېڅ بل قانون او مذهب کې د دې مثال نشته .

دا چې اسلام د غربت د مسئلې حل ته څومره توجه کړې ده ، او څومره زیات یې د دې خبرې اهتمام کړی دي ، نو دا اندازه له دې خبرې څخه معلومولای شو چې اسلام په خپل ډېر لومړني پړاو کې چې څوپه شمار مجبور او بې وسه مسلمانان یې لرل ، او د اسلام د بلني د بلولو د جرم په بدنه کې به یې راز راز دردونه او ظلمونه په ځانو سېرول ، چې نه یې کوم سیاسي وجوه لاره او نه ورته کوم افتدار حاصل و په داسې حال کې یې د غریبانو په طرف پوره پام وپارؤ ، او قرآن کریم په دغه سلسله کې ډېر مهم هدايات وکړل ، کله به قرآن کریم د دغې مسئلې یادونه د (طعام مسکین) (خوراک وړکول مسکین ته) په الفاظو سره کوله او کله به یې د الله له وړکړل شوي

رزق څخه بل چاته د نفقې ورکولو نصیحت کاؤ ، او کله به یې د سوال کونکي او محروم د حق اداء کولو حکم درکاؤ او کله به یې د مسافر او مسکین د حق په اداء کولو ټینګار کاؤ او کله به یې بیا د (ایتاء زکوة) یعنی زکوة ورکولو عنوان غوره کاؤ .

لنډه دا چې په دغه ډول د مکې مکرمې د پیل په دوره کې قرآن کریم د مسلمانانو په روح کې دغه حقیقت ځای کړی دی چې د هر مسلمان په مال کې د غریب او محتاج لپاره لازماحق نشته ؛ په هر ډول چې وی باید اداء کړل شي ځکه چې دا نفلي صدقه نه ده چې ورکول او نه ورکول یې د انسان د خوښي کار دي . (فقه الزکوة ج ۱ ص ۷۱ مخ)

د زکوة فائیدې

(۱) نن سبا په ټوله نړۍ کې د گډون خبري کېږي چې پکې د غریبانو د خلاصون او بهبود په نعرو وهلو سره دوی د شتمني طبقې په خلاف یو خواته غورزول کېږي له دغه تحریک څخه به د غریبانو خبرېدل څه وخت کېږي ؟ . دا یوه ځانګړې موضوع ده مګر دلته غورام دا ووايم چې د شتمن او غریب تر منځ دغه جګړه د دې لپاره پیدا کېږي چې شتمنه طبقه د غریبانو له هغو حقونو څخه خپلې اوږې خلاصي کړي که د ملک د شتمنو څلویښتمه برخه په غریبانو ووېشله شي ، او دا عمل د یو کم وخت لپاره نه بلکي د تل لپاره جاري وساتل شي او د امراؤ طبقه د څه ترغیب او حرص کولو او زور څخه بغیر د تل لپاره دغه فریضه اداء کړي ، او بیا دغه روپۍ په سم ډول په اړو او محتاجانو باندې ووېشلي شي ، نو کم وخت وروستو به تاسو وګورئ چې هېڅ یو غریب به له شتمن او امیر څخه شکایت ونه لري . او د

امير او غريب تر مېنځ چې کوم جنگ دي او دنيا يې په دوزخ بدله کړېده ، دا به د دغه نظام په راتلو سره د خوشحالي او آرامتيا په ځای (جنت) بدل شي. زه صرف د پاکستان مسلمان ملت ته نه بلکه د ټولې نړۍ انسانانو او ټولنو ته وایم چې د اسلام د زکوٰة د نظام په نافذولو سره دي د دغه کار برکتونه پخپلو سترگو وويني ، او د سرمايه لرونکو هيوادونو چې څومره شتمني په عامه خلاصون کې په مصرف رسېږي هغه دي هم په دغه کار کې ورگډه کړي.

(۲) د مال او دولت حيثيت په انساني ژوند کې داسې دی لکه د وينې په بدن کې. که د وينې په گرزېدو راگرزېدو کې څه خنډ راشي ، نو د انسان ژوند له خطر سره مخ کېږي او کله خو د زړه د حملې په وجه ناڅاپه انسان د مرگ کندی ته لورېږي بس په همدغه ډول که د هيواد گردش په انصاف سره نه وي ، نو د ټولني ژوند په خطر کې وي ، او هر وخت د زړه د ټکانونو د بندېدلو وېره وي.

پاک خدای ﷻ د حکومت د سم (منصفانه) وېش او عادلانه چلند لپاره ډېر زيات تدابير اولاري چاري فرمايلي دي چې له هغو څخه يو هم د زکوٰة او صدقو نظام دي - تر څو چې دغه نظام په سم ډول نافذنه وي . او ټولني دغه نظام په پوره ډول منلی نه وي ، نو نه د حکومت په انصاف چلیدلو فکر کېدای شي او نه ټولنه د گډوډۍ او زوال څخه په امن کې ساتلې پاته کېدای شي .

(۳) که ټوله دنيا د يو بدن په څېر تصور کړو ، او ټولنه د هغه اندامونه وبولو نوموړې ته معلومه ده چې د کومې پېښې له امله په يو اندام کې وينه له راتولېدو وروستو ټينگه شي ، نو هغه بيا د ورسټېدلو او يا دانو کېدلو په شکل گرزې او بيا بهرې دغه رنگه چې کله د ټولني په

خلگو کې تر ضرورت زياته وينه يوځای کېږي ، نو هغه هم ټينگېږي او بيا کله په زيادت خرڅي او عيش کولو کې وزي ، کله د محکمو او وکیلانو په گرزېدو راگرزېدو کې ضائع کېږي ، کله په ناروغيو او روغتونونو کې په مصرف رسېږي ، کله بيا دلورو ، لوړو ودانيو او کورونو په جوړولو کې بربادېږي . شان الهي ﷺ د زکوة او صدقو په ذريعه د دغو تنهاکو او خرابيو تد اوي ښودلې او فرمايلې ده کومې چې د دولت د يوځای کولو په وجه د ټولني په بدن خېزي

(۴) له خپل ډول سره (يعنې يو انسان) سره رسته او همدردي کول د انسانيت تر ټولو لوی صفت دي ، د چا چې زړه د ځان په څېر د بل انسان د بې وزلی ، لوږې مجبوري ، او تنگ لاسۍ په ليدلو سره ونه دردېږي ، نو هغه انسان نه بلکه يو ځناور دي ؛ او څرنگه چې نفس او شيطان په داسې حالت کې انسان له انساني همدردي څخه منعه او ليري کوي ، نو ځکه ډېر کم خلک د دې حوصله او برداشت کوي .

پاک خداى ﷻ له خپلو بې وسه بندگانو سره د مرستي په خاطر په شتمنو خلکو دا فريضه لازمه کړه تر څو د پاک خداى ﷻ د دغې فريضې په وړاندي د کوم ناپوه ملگري په مشوره عمل ونکړي .

(۵) هر چيرې چې د ژوند کولو بنياد په مالداري ولاړدي هلته د انساني اخلاقو او روزني په جوړولو او خرابولو کې هم د هغه ژوره اغېزه وي ، کله وخت د شتونه لرل انسان غير انساني خوځښت ته راکاږي او د ټولني د بې انصافي په ليدلو سره هغه د ټولني د ارامي دلوتلو بندوبست کوي ، کله د غلا ، لاري وهني او قمار په څېرې حرکتونه پيل کوي او کله بيا د غربت او لوږې څخه د تنگېدوله امله له ژونده څخه د لاس اخستلو فيصله کوي . کله د نس ډکولو لپاره

خپل عزت او درنښت ليلام کوي . او کله بيا د لوږي اوناداري د ختمولو لپاره ترخپل دين او خپل ايمان تهريري - په دې اړونديو حديث شريف دي چې لوږه او نهستي انسان نژدي کفرته رسوي دغه ټول غير انساني حرکات له نهستي څخه ريښه اخلي چې کله وخت پوره کورنۍ بربادوي ، ددې حل لاره پيدا کول د ټولي ټولني زمه واري ده او پاک خداى ددغو بدو او تاوان رسونکو حرکاتو د مخنيوي لپاره د زکوة او صدقو حکم فرمايلي دي

(۲) ددې برعکس ځينې داسې خرابياني دي چې تر مناسب حد د مال له زيات لگښت نه سرچينه اخلي . شتمن چې دکومو نخرو او عبياتو خيالونه وهي ، او کوم ډول غير انساني کارونه له هغو څخه پېښېږي د هغود بيان ضرورت نشته پاک خداى د له مال او دولت نه له پيدا کيدونکو اخلاقي بديو څخه انسانان د زکوة او صدقو په ذريعه راگرزولي دي ، تر څو هغوى د غريبانو د ضرورتونو احساس وکړي او د غريبانو حالت د دوي لپاره هم يو پوره اولوى عبرت دي

(۷) د صدقاتو او زکوة په نظام کې يو دا حکمت هم دي چې د هغه په سبب هغه غمونه او افتونه چې په انسان باندې نازلېدونکي وي دفع کېږي . په دې اړوند ډېر حديثونه راغلي دي چې د صدقې ورکولو په وجه بلاگانې ليرې کېږي او دانسان مال او بدن له افتونو څخه خوندي کېږي .

(۸) د زکوة او صدقو يوه گټه داهم ده چې د هغو په اداء کولو سره په مال او شتو کې برکت لوېږي : او په زکوة او صدقو کې بخل کول پر انسان باندې د اسمانونو دروازي بندوي . په يو حديث شريف کې د حضور (صلی الله عليه وسلم) ارشاد دی : **ح . م . ق . ح . زکوة نه**

اداء کوي ، نو پاک خدای ﷻ په هغه قوم باندې قحط او وچ کالي مسلطوي. او له اسمان څخه ورباندې د بارانو اورېدل بندېږي.
(طبراني - اپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۳۲ مخ)

د خدای ﷻ فيصله :

د انسان مادي ضرورتونه د دې دنيا له مادي شيانو سره تړاو ورکول يو قدرتي کار دي او داهم د پاک خدای ﷻ د حکمت يوه کلکه فيصله ده چې د نيوي اسباب او وسائل دي د ټولو انسانانو تر مينځ په يو ډول ونه وېشل شي ، بلکه ضروري دا ده چې ځينې خلکو ته دي د ژوند کولو لپاره دومره فرېمانه اسباب او وسائل ورکړل شي چې د هغو د ژوند کولو تر ضرورت ډېر زيات وي ، او نورو ته دي بيا له دې نه دومره برخه ورکړله شي چې ورځني ضرورتونه هم ورباندې پوره نکړای شي. په دې اړوند د پاک خدای ﷻ ارشاد مبارک دي:

(نَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (آية ۳۲))

ترجمه : او د دنيا د نظام او سمون په ځای ساتلو لپاره د غه ټيټوالی او پورته والی بالکل ضروري - او لازمی شي دي مگر پاک خدای ﷻ د دغې فائيدې او نقصان په مقررولو سره دواړه ډلې د هغو په حال پرېښودلې بلکه چېرې چې يې له يوه طرفه د زرگونو پيدايشي مصلحتونو لاندې دغه ټيټ والی او پورته والی راوستی دي همدغه خدای ﷻ د شريعت په ډول دا حکم هم ورکړی دي چې :

(فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ (۲۴)) د دوي په مالونو کې ټاکلې شوې برخه ده د غوښتونکو او محرومو خلکو لپاره (سورة المعارج ۲۴ آيت)
يعنې د شتمنو په مالوکي د اړو او محرومينو لپاره ټاکلې برخه ده څوک چې د دوی دغه حق نه اداء کوي ، نو گویا چې هغه د دوی د حق

غصب کونکي دي او په ناروا ډول يې د هغو په حق خپته اچولې ده . لکه چې له يو حديث شريف څخه د اشارې په ډول دا خبره بنسکاره پرې ، حضور (صلى الله عليه وسلم) فرمايي چې څه وخت په يو چا باندې زکوة واجب شي ، نو سمدستي په خدايي رجستر کې د هغه مال څلويښتمه حصه په جلا ډول د محتاج او غريب مستحق په نامه ليکله کېږي . په داسې حال کې نور زکوة نه اداء کول (مستحق ته د خپل حق نه ورکول) نه دي ، بلکه په دوهم ځل د مستحق ټاکلې شوې برخه په خپل مال کې ورگډول دي . همدا رنگه يو بل حديث شريف دي (ماخالطت الزکاة مالا قط الا اهلکتها)

ترجمه : د زکوة مال چې په هر مال کې گډ شي ، نو هغه مال تر هغه نه پرېږدي تر څو يې هلاک کړي همدا رنگه په يو حديث شريف کې زکوة د مال خیرى بلل شوی دي چې حضور (صلى الله عليه وسلم) ان هذه الصدقات انما هي اوساخ الناس (مشکوة شريف - اج ۱۵۷ مخ) يعنې بېشکه دغه د زکوة مال د خلکو د مالونو خيري دي - څرنگه چې له دغه خيري څخه د مالونو پاکولو په اړوند د پاک خداى ﷻ حکم دي (خُدْمِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا)

ترجمه : اى محمد (ص) ته د هغوله مالونو څخه زکوة واخله او ته د هغو مالونه پاک کړه او د دوى باطن د زکوة په ذريعه پاک کړه . (سورة توبه ۱۰ شماره ۱۰۳ ايت)

په ابوداؤد شريف کې د حضور (صلى الله عليه وسلم) ارشاد مبارک دي چې پاک خداى ﷻ زکوة ځکه فرض کړی دي چې په هغه سره ستاسو نور مالونه درپاک کړي (مشکوة شريف اج ۱۵۲ مخ)

زکوة د مال خبری دی

خرنگه چې د گني د شرې يا اوبو په ايشولوسره له هغه څخه گوره يابوره جوړېږي نو تر پخېدلو لږ څه وروستو د څگ په شکل د هغې څه خيري راپورته کېږي چې ورڅخه ليري کول يې ضروري دي ، که له ټولي شرې (د گني څخه د ايستل شوو اوبو) څخه دغه خيري ليري نکړل شي نو ټول مال ورباندې خراب او بدشکله کېږي . همدغه رنگه کله چې د نصاب حد ته رسېدلي مال باندي يو کال تېرېږي ، نو د هغه خيري را پورته کېږي ، چې خبر يې حضور (صلى الله عليه وسلم) پخپله ليدلى او بيا يې ومونږ ته راکړى دي . که دغه خيري کوم چې په راتولېدلو ټولېدلو پخپله ځانته کړى شوي دي دوهم ځل په هغه کې ورگډه کړل شي ، نو ټول مال ورباندې خرابېږي او څرنگه چې د غوره مال په مارکېټ کې د خراب مال لپاره هېڅ بازار او اخستونکى نه پيدا کېږي همدغه رنگه د زکوة دغه مال د مالدار په ښو کارو کې نه لگېږي بلکه په ډول ډول ناڅاپي او هغو آفتو کې په مصرف رسېږي چې پخواتر دې يې اميدنه کېدى چې ورته په پورتنې حديث کې هم اشاره شوې ده او نور هم په دغه ډول احاديث موجود دي .

د شريعت له نظام څخه که صرف د زکوة امر په پوره ډول د عمل په ډگر واچول شي نو د دنيا تر نيمايي زيات غمونه او پرېشانينې به خودبخوده له مينځه ولاړى شي شتمن چې کله د زکوة صدقې او يابل څه روپۍ غريب ته ورکوي او پتې يې هغه ته ورسپاري ، نو د هغه غريب په زړه کې چې د شتمن له مال سره کوم حسد او بغض پروت دي هغه د تل لپاره نرم او آرام گرزي - همدارنگه کله چې يو شتمن له

غریبانو سره نزدې وي او هره لحظه د هغو مشکلات او تکلیفونه ویني، نو د هغه په زړه کې خدای ﷻ ته د خپلي خوشحالي د شکر اداء کولو جذبه پیدا کېږي، او په دې سره هغه د مال قدر پېژني. (ترغیب ج ۲، ص ۱۸۲)

په اخرت کې د زکوٰة نه ورکونکو پای:

حضور (صلی الله علیه وسلم) یو ارشاد مبارک دی چې زه د معراج په شپه په یو قوم تېرېدم ما ولیدل چې د هغو په شرم ځایو باندي له مخکني او شانتني لوري څخه څیری څیري کړې شوې توتې وې او د څارویو په ډول څرېدل - او خوراک یې له زقوم او د جهنم له ډبرو څخه وو ما پوښتنه وکړه چې دغه کوم خلک دي؟ نو حضرت جبرئیل (ع) راته وویل چې دا هغه خلک دي چې له خپلو مالونو څخه به یې زکوٰة نه اداء کاو په دوی باندي خدای ﷻ ظلم نه دی کړی او ستا رب ﷻ پخپلو بندگانو ظلم کونکی نه دي د زکوٰة نه ورکونکو لپاره چې پاک خدای ﷻ کومې سزاگانې په اخیرت کې ټاکلی دي هغه له نورو سزاگانو څخه جلادي. دغه عذاب خو به له حشر څخه پیلېږي - او کوم چې سخت مجرمین وي هغوته به د دغو حوالو له مخې تر مقدمې فیصله کېدوله مخه هم څه تکلیفونه مخې ته راځي او حساب ورکولو ته به هم په ذلت او رسوايي کې راوستل کېږي. (ترغیب ج ۲، ص ۱۸۲ مخ)

په یو حدیث شریف کې د سروري ثقلین (صلی الله علیه وسلم) ارشاد مبارک دي چې اسلام په پنځو شیانو ولاړ دي:

(۱) د دې خبرې شاهدي ورکول چې بغیر له خدای ﷻ بل څوک لایق د عبادت نشته او محمد (صلی الله علیه وسلم) د هغه بنده او رسول دي

(۲) لمونځ کول

(۳) د رمضان المبارک روژه نیول.

(۴) زکوٰة ورکول.

(۵) د بیت الله شریف حج کول. (صحیح مسلم ج ۳۲ مخ)

همدا رنگه په یو بل حدیث شریف کې دي چې یو چا د خپل مال څخه زکوٰة اداء کړي ، نو هغه د خپل مال له سره څخه ځان وساتي.

(کنز العمال مجمع الزوائد ج ۲۳ مخ)

په بل حدیث شریف کې راځي چې کله تاسو د خپل مال څخه زکوٰة اداء کړي ، نو د زمه واری کوم بار چې ستاسو په اوږو پروت ؤ هغه لتا سوڅخه ولوېدو - (ترمذي ج ۷۸ مخ)

او په بل حدیث شریف کې بیا داسې راغلي دي چې : خپل مالونه په زکوٰة ورکولو سره محفوظ کړئ ، د خپلو ناروغیو علاج په صدقه ورکولو سره وکړئ - او د غمونود طوفان مقابله په دعا گانو او عاجزیو سره وکړئ - (ابوداؤد)

په یو حدیث شریف کې راغلي دي چې چا د خپل مال څخه زکوٰة اداء نکړي په قیامت کې به دهغه مال د یوه نسوی مار په څېر راشي او دهغه په غاړه کې به د کلک څنڅېر په ډول وگرزي - (نسائي ۳۳۳)

چاته چې پاک خدای ﷻ مال ورکړی وي او هغه یې زکوٰة نه اداء کوي ، نو له هغه مال څخه به ورته مار جوړ کړل شي او دهغه په غاړه کې به ور واچول شي او ورته وايي به چې زه ستا مال یم او زه ستا خزلنه یم. مار چې هر کله په یو کور کې پیداشي ، نو په توره شپه کې هغه کورته ورننوتل لا ځکه ډېر مشکل وي چې خدای مکره ومونه چيچي - مگر د الله ﷻ استاذی فرمائي چې همدغه مال چې نن په خزانو او اوسپنيڅو الماریو کې ښودل کېږي که ورنه زکوٰة اداء نکړل شي ، نو

دقیامت په ورځ به ورنه مار جوړول کېږي او بیا به ستاسو په غاړه چارطرفه پېچل کېږي - په کور کې ننوتلی مارت ته خلک له دې وجې نه ورځي چې ناگنابه پرې راتوپ کړي او حال دا وي چې دلته توپ کول د مار یقیني نه وي هسې یو احتمال وی چې له دېخوا به پرې راغورزار شي او له هغې خوا به پرې راغورزار شي د دې نه یقین باوجود له دومره فکره او احتیاطه سره ورننوزي چې ورباندي د مار د هېڅ ډول حملې امکان پاته نه وي ؛ او د زکوٰة په نه ورکولو کې دغه یقین دی چې مار به د هغه په غاړه پېچل کېږي خو بیا هم د هغه له مونږ سره هېڅ غم نه وي ! فضائل صدقات (۲۳۲) مخ

په زکوٰة نه ورکولو سره دنیاوي عذاب :

د یو صحابي حضرت بریده (رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چې حضور (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي چې هر قوم د زکوٰة اداء کول پرېږدي ، نو الله ﷻ ورباندي وچ کالي راوړي ، او هر کله چې دوی له خپلو مالو څخه زکوٰة نه ورکوي ، نو حتماً به ورباندي له اسمانه څخه بارانونه بندشي ، تر دې چې که څاروي نه وای ، نو یو څاڅکی به هم اورېدلی نه وای (ترغیب ۲ ج ۹۰ مخ فقه الزکوٰة ج ۱۷ مخ)

دوچ کالي افت پر مونږ خلکو دارنگه مسلط شوی دي چې اندازه یې نشته ، په زرگونو لاري د هغه د لیرې کولو لپاره کارېږي یوه یې هم گتوره نه پرېوزي - کله چې پاک خدای ﷻ د څه گناه په وجه څه تکلیف یا غم راوړلېږي ، نو بیا په دې ټوله دنیا کې د چا په وس پوره ده چې له خپل ځانه یا بل څخه دغه تکلیف لیرې کړي ؟ دا یوه داسې ناروغي ده چې د زکوٰة په لیري کولو سره لیري کېږي ، پاک خدای ﷻ راته دغه

ناروغي (آفت) هم ښوولې ده او د هغې سمه درملنه يې هم راته ښوولې ده چې که په رښتيا تاسو د اروغي له مېنځه وړل غوښتل ، نو ورته سمه تداوي (د قران او حديث په رڼا کې) غوره کړئ . (الفقه ج ۱ ص ۱۰۷)
 همدا رنگه يو حديث شريف دى چې ((په کوم مال کاي چې زکوة پاته شي نو هغه ټول مال خرابوي)) د پورتنی حديث شريف نه دوه مطلبه اخستى شو ؛ يو دا چې په مال کې چې د هغه زکوة پاته شي او ونه ايستل شي ، نو هغه زکوة د دغه مال د ضائع کېدلو او خرابي سبب گرزي دوهم دا چې کوم څوک چې پخپله شتمن وي او هغه د بل چا څخه د زکوة مال ورواخلي او له خپل مال سره يې گډ کړي ، نو د هغه ټول مال ورسره له مېنځه ځي . (فقه الزکوة ج ۱ ص ۱۰۸ مخ بحواله نيل الاوطار ج ۴)

زکوة د مسلمان لپاره يو ساتل شوې ذخيره ده :

زکوة د مسلمانانو د ساتندويي کارخانه ده . دغه د هغولپاره پر اوښتې فنډ يا هغه روپۍ دي چې د مامور له مياشتنۍ تنخواه گرزول کېږي او بيا د ماموريت په پای کې هغه ته بهرته ورکول کېږي دغه د دوى لپاره د بې کارانو د مرستي پانگه ده دغه د دوى د معذورينو ، مجبورينو ، ناروغانو يتيمانو او کونډو لپاره د ساتنې ذريعه دى او برسېره پردې زکوة هغه شى دى چې د مسلمانانو فکر له سبا څخه په پوره ډول بې پرواکوي - له سبا ورځې نه بې پروايي په دې ډول کېدى شي چې نن ورځ ته شتمن يې نوته له نوروسره مرسته وکړه . بله ورځ چې ته مجبور شې ، نو نور خلک به حتماله تاسره مرسته وکړي - تاته : به د دې فکر کولو ضرورت نه وي چې که زه خوار شوم بيا به څه کوم ؟ که زه مړ شوم ، نو زما مېرمن او ماشومان به په

افتونو اخته وي. که ماته ناخاپه کوم غم پېښ شو يعني زه ناروغ شوم ، يا مي په کورکي او رولگېدو ، يا مي په کور سيلاب راغی او يابل څه وشول ، نو ماته به له دغو تکليفو څخه د خلاصون لاره کومه وي ؟ له دغو ټولو فکرونو څخه د زکوة په اداء کولو سره ته ارامتيا ته خلاصېداى شې - په تاباندې صرف دومره کول دي چې په خپل له ضرورته زيات مال کي دوه نيم في صده د الله جل و علا ساتندويي کمپنۍ ته د ساتلو لپاره ورکړه - دا وخت خو ستا دغه مال ته ضرورت نشته په هغه سره به دا وخت هغه خلک کډه وچلوي چې ورته ضرورت لري - خو کله چې بيا ته ورته ضرورت ولرې ، يا ورته ستا اولاد يا مېرمن ضرورت ولري ، نو نه يودا چې ستا ورکړل شوی مال ، بلکه تر هغه زيات مال به بېرته درکړل شي. (فقه الزکوة ج ۲ ص ۷۳)

سرمایه داري او زکوة

د سرمایه داري او اسلامي اصولو او نتائجو تر مېنځ پوره ضدیت او ټکر تر سترگو کېږي. ځکه چې د سرمایه داري تقاضا دا ده چې روپۍ دي سره را ټولې او وساتلي شي او د هغو دلاې پرولو لپاره دي له سود څخه هم کار واخستل شي تر څو د دغو ويالو له لاري خورې ورې روپۍ دا ټولې کړای شي او په يو تالاب کې جمعه کړای شي. خو اسلام بالکل د دې په خلاف حکم ورکړی دي چې روپۍ اول خو بايد جمعه نکړای شي ؛ خو که بيا ورته جمعه جوړه شوه ، نو بيا بايد ورته وخت په وخت زکوة وايستل شي تر څو هغه خلک هم يو څه ولري چې د غريبۍ شپې ورځي تېروي - او په دې سره د شتمنو او محتاجانو تر مېنځ فاصله را کمه کړله شي. د سرمایه داري په نظام کې د شتمنيو

ادلون بدلون مقید دي خو دا کار بیا په اسلام کې په ازاد ډول تر سره کېږي. د سرمایه داري په نظام کې دا یو حتمي شی دي چې وار له مخه به خاص ستاسو اوبه په تالاب کې وي بیا به تاسو کولای شئ چې له هغه نه اوبه درواخلئ که داسې نه وه، نو بیا تاسو یو څاڅکی اوبه هم ورڅخه نشئ در اخیستلای. د دې په مقابل کې د اوبو د خزانې په اړوند د اسلام قاعده بیا دا ده چې له هر چا سره تر ضرورت زیاتي اوبه (له اوبو څخه مقصد مال دي) وي هغه به ورڅخه یوه برخه (چې زکوٰة دي) را اخلي او هغه چاته به یې ورکوي چې هغه بالکل اوبه (مال) نلري. نو ښکاره خبره ده چې دوی طریقې د خپل اصلي طبیعت په لحاظ په پوره ډول له یو اوبل سره تکردي، او په یو منظم ژوند کې دواړه سره یو ځای کېدای نشي. (فقه الزکوٰة ج ۲ ص ۷۱۴ مخ)

ایا زکوٰة یو اسلامي ټیکس (مالیه) دی ؟

زکوٰة ټیکس نه دی بلکه ډیر لوی عبادت دي بعض داسې خلک دی چې زکوٰة یې په ذهن کې ډیر کم ارزښته ورغلی وي او دا د حکومت هغسې ټیکس بولي کوم چې په هر حکومت کې په مختلفو ډولونو باندې ټاکل کېږي - او حال دا دی چې زکوٰة د هېڅ یو حکومت لخوا نه دي لازم کړای شوي - اونه حضور (صلی الله علیه وسلم) د اسلامي حکومت د ضروریاتو د پوره کولو لپاره دغه کار کړی دي، بلکه په ښکاره ډول په حدیث شریف کې ارشاد مبارک دی چې ((له شتمنو (مالدارانو) څخه دي مال راواخیستل شي او د محتاجانو او بې وزلو طبقې ته دي ورکړشي)) همدا رنگه دا فکر کول هم غلط دي چې زکوٰة ورکونکی په محتاجانو او نادارو باندې احسان بار وي

هېڅکله باید داسې ونشي . بلکه احسان به د محتاجانو يا زکوٰة قبلونکو لخواوي چې د دوی په ذریعہ د شتمنو روپی د الله ﷻ په بانک کې جمع کېږي - د مثال په ډول که تاسو بانک ته د جمع کولو لپاره روپی سپارئ ، نو ایا احسان به ستاسو لخواوي ؟ نو داچې تاسو نشئ کولای په بانک احسان وبولئ همدغه رنگه تاسو نشئ کولای په مسکینانو باندې د زکوٰة احسان وبولئ - پخوانو امتونو چې به کوم مال د الله ﷻ په دربارکي د نذرانې په ډول وړاندې کاؤ ، نو دهغه استعمال هېڅ یو چاته روانه ؤ . بلکه هغې ته به سوځېدونکې قرباني وبله کېدله ؟ هغه ټول مال به د قربان گاه په نوم یو ځای کې راټولیدي - نو بیا چې به ورته له اسمانه څخه اور راغی او هغه به یې وسوځل ، نو دا به د هغې قرباني د قبلېدو علامه وه او که به ورته اور راغی او همداسې به پاته شوه ، نو دا به د هغه دردېدلو علامه وه پاک خدای ﷻ د محمد (صلی الله علیه وسلم) په امت باندې په خاص ډول د الوریښه کړې ده چې شتمنو (مالدارانو) ته یې دا حکم کړی دي چې که تاسو کوم څه د پاک خدای ﷻ د دربار ته وړاندې کول غواړئ نو هغه مسکینانو او مستحقینو ته ورکړئ - الله ﷻ په دغه لوی رحمت سره له یوې خوا د محتاجانو د ضرورت پوره کولو یوه بڼه د زیعه پیدا کړه ، او له بلې خوا یې د دغه مرحوم امت خلک له رسوایي څخه وژغورل - اوس صرف خدای ﷻ په دی پوهېږي چې څوک له پاک مال څخه صدقه (زکوٰة) ورکوي ، او څوک داسې دي چې د نامه او شهرت پخاطر زکوٰة تونه او صدقې ورکوي ؟ لنډه دا شوه چې زکوٰة ټیکس نه ، بلکه د خپل خدای ﷻ د دربار ته یو د نذرانه وړاندې کول دي - نو ځکه خو پاک خدای ﷻ ورته په قرآن کریم کې قرص حسنه ویلي دي :

(مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۲۴۵) (۲ پاره / سورة بقره)

دلته صدقي (هر هغه څه چې دخدای ﷻ د رضالپاره وړکول کېږي) ځکه په قرض حسنه سره تعبیر شوې دي چې څرنگه چې د قرضو اداء کول واجب دي دغه رنګه باید د خدای ﷻ په رضاصدقه وړکونکی مطمئن شی چې د هغه وړکول شوې صدقه به له زرګونو برکتونو سره هغه ته بېرته وړکوله کېږي . د دې مطلب دانه دی چې ګواکي خدای ﷻ د څه شی محتاج دي دا وجه ده چې صدقه د فقیر لاس ته ترور تلو له مخه د پاک خدای ﷻ دربار ته رسېږي ، نو فقیر یې اصله زکوٰة وړکونکی څخه نه ترلاسه کوي بلکه د هغه خدای ﷻ له طرفه ورته وړکول کېږي چې خپل ټول مخلوق ته روزي وړکوي .

(آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۸ مخ)

د زکوٰة او ټیکس تر مېنځ یو بل فرق دا دی چې حکومت له خلکو څخه ټیکس (مالیه) راټولوي او پخپلو کارونو یې لګوي ؛ مګر د اسلام دین زکوٰة په محتاجانو او غریبانو باندې تقسیم کوي ، اسلام د زکوٰة د لګښت لپاره اته (۸) کړۍ جوړې کړي دي . (حقیقت الزکوٰة ۵۸ مخ)

د زکوٰة او ټیکس تر مېنځ بنيادي فرق :

مسئله : د ټیکس (مالیې) اداء کول د زکوٰة لپاره کافي بلل ، یا د زکوٰة په اراده د زکوٰة روپۍ په ټیکس کې وړکول صحیح نه دي او نه کفایت کوي . د زکوٰة او ټیکس تر مېنځ ډېر لوی بنسټیز او ښکاره فرق دی ، دا چې زکوٰة یو عبادت دي . نو ځکه پکې نیت او اراده ضروري ده ، او دا چې مطلب ورته د خدای ﷻ سره اخلاص او د هغه امر په ځای

کول دي ، نو ځکه يې د لگښت لپاره خاص ځايونه ټاکل شوي دي -
 غير مسلمانوته او په ټوله نيزو (عام المنفعه) کارونو کې د هغه
 استعمال روانه دي . او چاته چې زکوة ورکول کېږي هغه به مستحق
 وي او د مالک جوړېدلو صلاحيت به هم ورسره وي ، د هغه لپاره يو
 ټاکل شوي اندازه ده او ددې لپاره چې زکوة ورباندې واچېږي هم يو
 مقرر حد دی - بيا چې کله مال حد د وجوب د زکوة ته ورسېږي ، نو
 بيا بايد ورباندې يو کال تېر شي - همدا رنگه زکوة په خاصو مالونو
 باندې واچېږي په هر مال باندې زکوة نشته - دا ټول هغه حکمونه
 دي چې له قرآن او حديث څخه ثابت دي چې پکې د لږ څه بدلون حق او
 گنجائش هم چاته نشته مگر ټيکس بيا داسې نه دی ، هغه عبادت نه
 بلکه د حکومت سره مرسته ، يا هغه ته د رسېدونې گټې معاوضه
 (بدل) دي . د هغه لپاره نه کوم ټاکلي تناسب او اندازه شته او نه پکې
 تعيين د مال شته نه د هغه لپاره څه نيت او اراده شته او نه يې د
 لگښت ځايونه هغه دي کوم چې د زکوة لپاره ټاکل شوي دي همدا
 رنگه د هغه لپاره د زکوة په څېر ټاکلي شرعي حد هم نشته بلکه ډېر
 ځله د ظلم تر حده پورې لوړېږي . (جديد فقهي مسائل ۲۵ مخ)

د زکوة او ټيکس تر منځ څرگند فرق

د زکوة او ټيکس تر مېنځ خو تر هر څه لومړی او ښکاره فرق د هغو په
 نومونو کې دی . ځکه چې د زکوة د لفظ معني پرورش او برکت دی .
 په اسلامي شريعت کې د مال هغې برخې ته چې زکوة ورکونکی يې
 محتاج ته ورکوي زکوة ويل کېږي . د هغه په اداء کولو سره د زکوة
 ورکونکي په نفس کې دا تاثير پيدا کېدل دي چې د هغه دغه مال

سراسر خیر او برکت دی او دغه د هغه مال ته پر مخ تگ ورکونکی او پاکونکی دي - په داسې حال کې چې د ټیکس (ضریبه) د لفظ مفهوم زور او الزام دی یعنې دغه یو هغه تاوان دي چې په زور او جبر باندې په مالدارانو خلکو اچول شوی دی ، نو ځکه خلک هغه یو بې حده لوی بار او د هغو په مالونو باندې اچول شوې جرمانه بولي د زکوة لفظ د خپلې پاکۍ برکت او ترقۍ د مفهوم تر څنګ د دې امر ښکارندویي هم کوي چې د مال څښتن چې کوم مال د پاک خدای ﷻ د حق اداء کولو څخه بغير جمعه کوي هغه ناپاک دی او هغه شی چې مال پاکوي هغه زکوة دي . همدارنگه زکوة د مال څښتن له بخيلتوب او حرص څخه پاکوي دالله ﷻ ارشاد دی (يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِيهِ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ۲۷۲) د بقرې - سوره:

ایا د زکوة راټولو په حکومت باندې دي ؟

د دې پوښتنې (چې زکوة ټیکس نه دي بلکه خالص عبادت دي ، نو بیاولي د راټولو ، ویشلو او نورکارونه حکومت ته سپارل کېږي) لنډه ځواب دا دی چې اسلام ټوله معاشره (ټولنه) یو وجود بولي او بیا د هغې د نظم او کنترول چاري اسلامي حکومت ته سپاري ځکه نو د هغو محتاجانو او غریبانو د ضرورتونو حل هم د اسلامي ټولني د اقتدار قوي ته سپارل کېږي کوم چې په دغه ټولنه کې ژوند کوي - او د هغوی د دغه ضرورتونو د حل کولو لپاره د صدقواو زکوة و نظام رامنځته کېږي شوی دي . نو څرنگه چې د دوی د مشکلاتو د حل تر ټولو لویه ذمه واري د حکومت په غاړه ده نو ځکه د دغه کار لپاره خاص بندوبست کول هم د حکومت فریضه ده همدا وجه ده چې په

حدیث شریف کې هغه خلک چې د حکومت لخوا د صدقو او زکوٰة و د راټولو او منظم کولو لپاره گمارل شوي وي د الله ﷻ په لاره کې له جهاد کونکي سره تشبیهه شوي دي (ابوداؤد ، ترمذي) په دغه حدیث کې له یوې خواد دوی د خدمتونو ستاینه کېږي ، او له بلې خوا ورته د ډېري نازکي ذمواري احساس ورته ورکول کېږي یعنې که هغه دغه وظیفه چې د الله ﷻ په لاره کې ي جهاد بولي اداء کړي ، نو له خپلې ذمواري نه به یې خپلي اوږې سپکې کړې وي او که یې له دغه مال نه د یوې پیسې په اندازه یو څه هم بې ځایه یعنې خیانت کړل ، نو دوی باید ښه پوه شي چې په الهي مال کې یې خیانت کړی دي او دا به د دوی لپاره د دوزخ اورته د ورتلو سبب جوړېږي څرنگه چې په یو حدیث شریف کې د حضور (صلی الله علیه وسلم) ارشاد مبارک دي ((کوم شخص چې مایه کارو گماره او وظیفه مې هم ورته وټاکله نو که هغه بیا له دغه مال نه څه شی ور واخلي نو هغه به په مال د غنیمت کې خیانت کونکي وي . (ابوداؤد . اب کې مسائل ج ۳ ج ۳۳۰ مخ)

ایا حکومتی ټیکس په زکوٰة کې گنل کېږي ؟

پوښتنه : حکومت په تجارتی گټو او د ځایونو (ودانیو) په کرایه بندې ټیکس اخلي ایا دغه په زکوٰة کې شمېرل کېدای شي او کنه ؟

ځواب : کومې روپۍ چې په ټیکس (مالیه) کې ورکولې کېږي هغه په زکوٰة کې نشي شمارل کېدای - زکوٰة باید په ځانگړی ډول اداء شي (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۷ مخ - شامی ج ۲ ص ۳۲ مخ)

ایا په وارداتو باندې د حکومتې محصول په ورکولو سره زکوٰة

ادا کېږي ؟

مسئله : دا چې وارداتي محصول د هیواد د ضرورتونو درفع کولو لپاره د حکومت لخوا مقررېږي او زکوٰة په مسلمانان باندې د پاک خدای ﷻ له طرفه یوه فریضه او عبادت دی ، نو ځکه خو په هیواد ته راتلونکو شیانو باندې د محصول په ورکولو سره زکوٰة نه اداء کېږي ، او زکوٰة په جلا ډول له خپلو شرائطو او حدودو سره اداء کول فرض دي - (اب کې مسائل ج ۳ ص ۳۸۷ مخ)

د وخت حاکم او زکوٰة :

(۱) **مسئله :** که د وخت حاکم یو عادل مسلمان ؤ ، نو بیا ورسره د هر ډول مال د زکوٰة اخستلو حق شته . هغه دي له ټولو هیوادوالو زکوٰة راټول او په مستحقینو دې تقسیم کړي .

(۲) او که د وخت واکمن یو ظالم او یا غیر مسلم ؤ ، او بیا هېڅ حق نه لري چې له خلکو څخه د زکوٰة مالونه راټول کړي او که یې د زور له لارې دا کاډو کړ ، نو بیا دې زکوٰة ورکونکي وگوري . او که یې د زور له لارې دا کار وکړ ، نو بیا دې زکوٰة ورکونکي وگوري چې که حاکم له دوی څخه اخستی مال په مستحقینو تقسیم کړ نو بیا دې دوهم ځل زکوٰة نه اداء کوي ؛ او که داسې نه ؤ نو بیا دوی ته پکار ده چې دوهم وار زکوٰة وباسي او پخپله یې په مستحقینو تقسیم کړي .

(۳) که یو چا له خپل مال نه زکوٰة نه اداء کاؤ ، نو د وخت واکمن ته پکار دي چې هغه بندي کړي او د زکوٰة غوښتنه ورڅخه وکړي - مگر په زور به ورنه مال نه ضبط کوي ځکه چې د زکوٰة د صحیح والي لپاره

نیت شرط دی - او دا بنکاره خبره ده چې که په زور سره ورنه مال واخستل شي ، نو هغه پکې د زکوٰة نیت نه کوي . (علم الفقه ۴ ج ۳۱ مخ)

په ظاهري او باطني مالونو کې د زکوٰة حکم

مسئله : حکومت خو صرف د ظاهري مالونو لکه په کار خانو او میلونو کې د پراته مال د تجارت مال او په بانک کې د جمع شوې سرمایې زکوٰة راټولوي ، خود باطني مالونو زکوٰة به هر سرې پخپله له خپلې اندازې او حد سره سم اداء کوي . (آپ کی مسائل ۳ ج ۳۴۱ مخ)

ظاهري مالونه هغو مالونو ته ویل کېږي لکه په بانک کې جمعه شوې سرمایه ، په کار خانو او میلونو کې تیارېدونکی مال ، د تجارت مال او داسې نور . او باطني مالونه هغو ته ویل کېږي لکه په کور کې نغدې روپۍ سره او سپین زر او داسې نور -

مسئله : اوس داسې زمانه ه چې مسلمانانو ته پخپله پکار ده چې خپل زکوٰة د شریعت له قاعدو سره سم وباسي او پخپله یې په مستحقینو باندې ولگوي همدا رنگه چې هر کله زکوٰة یا عشر واجب شي ، نو که سمدستي داسې څوک پیدا کېدو چې زکوٰة ورکېدل ورته صحیح ؤ نو في الحال دې زکوٰة وباسي او که سمدستي څوک مستحق نه ؤ بیا دې هغه د امانت په ډول له خانه سره تر هغه وخته وساتي تر څو یو مستحق پیدا شي او ورپې کړي په دغه زمانه کې چې کوم خلک دې نه تیارېږي چې د مقدس شریعت په قاعدو باندې عمل وکړي نو په دې سره هغوی ته د الله ﷻ له طرفه لوی اجر ورکول کېږي څرنگه چې په گڼو احادیثو کې هم دغه خبره په وضاحت سره راغلې ده . پاک خدای ﷻ دې مونږ ته توفیق راکړي . (آمین) (علم الفقه ۴ ج ۴۱ مخ)

د زکوة د واجبېدلو شرطونه :

د زکوة د واجبېدلو لپاره (۱۳) شرطونه دي چې

اول : دا دی هغه به مسلمان وي په کافر باندې زکوة نشته - دا فرق نه کوي چې هغه له اوله مسلمان دي او که يې له مرتد کېدلو وروستو اسلام راوړی دي - که مرتد (د اسلام له دين څخه وتلی) مسلمان شو ، نو په هغه باندې د ارتداد د زماني زکوة اداء کول واجب نه دي - په څه ډول چې مسلماني د زکوة د واجبېدلو لپاره شرط دی همدغه رنگه د هغه د اداء صحيح والي لپاره هم شرط دي ځکه چې زکوة بغير له نيته صحيح نه دی او د کافر نيت نه کېږي -

دوهم : بلوغ دي ، په نابالغ باندې زکوة نشته .

درېيم : پرليونی باندې زکوة نشته ، همدا رنگه په هغه چا هم زکوة نشته چې د داغ يا په کوم بل مرض اخته وي او د هغه په سبب يې عقل خراب شوی وي - مگر که غير اصلي ليونی ؤ (يعنې تر بلوغ وروستو دغه تکليف ورته پيدا شوی ؤ) او د عقل د خرابي تکليف يې پوره کال ؤ ، نو بيا زکوة ورباندې نه دی فرض ؛ او که ليونتوب يې پوره کانه ؤ نو بيا هغه لغوه بلل کېږي او زکوة ورباندې فرض دي . او که اصلي ليونتوب ؤ (يعنې تر بلوغ له مخه ليونی وی) ، نو په هر حال معتبر دی يعنې که ټول کال نه ؤ ليونی هم زکوة ورباندې نشته ، د مثال په ډول يو څوک دي چې په ټول کال کې يو يا دوه واري ورباندې ليونتوب راځي نو په هغه باندې د دغه کال زکوة نشته - بلکه هغه وخت چې د هغه ليونتوب بالکل ختم شي نو له هغه ځايه د دغه کال پيل وبلل شي - (درالمختار)

خلورم : دا چې هغه به د زکوة په فرضیت باندې پوه او خبروي او په اسلامي خاوره کې به وي. که یو څوک د زکوة له فرضیت څخه ناخبره و او په اسلامي خاوره کې هم نه و، نو بیا ورباندې زکوة نشته -

پنځم : ازادی ده، په غلام باندې (هغه که کاتب غلام وي او که مأذون غلام وي) زکوة ورباندې فرض نه دي. مکاتب غلام هغه ته ویل کېږي چې بادار په دې شرط ازاد کړی وي چې هغه دومره روپی وگټي او هغه ته یې ورکړي، تر هغه پورې چې بادار ته یې هغه اندازه روپی ورگټلې او ورکړې نه وي نو هغه به غلام وي او هغه وخت چې دغه روپی یې ورورسولې بیا به دزاد وي - او مأذون غلام هغه ته ویل کېږي چې بادار اجازه ورته کړې وي چې څه وگټي او خپل مالک ته یې راوړي - (علم الفقه ۴ ج ۱۶ مخ)

شپږم : دا چې هغه به دداسې شي د نصاب خاوند وي چې یو کال پاته کېدای شي. او هغه شیان چې پوره کال پخپل حال روغ نشي پاته کېدای لکه تماخر، کدوگان خټکي او نوره ترکاری او داسي نور نو په هغو باندې زکوة فرض نه دي بلکه عشر دي.

اووم : دا چې په هغه مال باندې چې زکوة یې ورکړي پر هغه به پوره یو کال تېر شوی وي بغير له هغه ورباندې زکوة نشته.

اتم : دا چې د کال په سراو پای دواړو کې به مال په حد د نصاب کې وي. که څه هم د کال په مینځ کې کم شوی وي. خو که د کال په پیل یا پای کې تر نصاب کم وي نو بیا ورباندې زکوة نشته.

نههم : دا چې هغه مال به له داسې قرضو څخه خلاص وي چې د بندگانو له طرفه یې غوښتنه کېدای شي - که څه هغه د خدای څخه قرض وي لکه

د تېرو کلونو زکوة، عشر، ماليه او داسې نور. که څه هم دا خود الله ﷻ قرض دي خو امام دوخت کولای شي چې هغه طلب کړي. يا د بندگانو قرض وي، لکه د مېرمنې ولور (مهر)؛ که څه هم هغه داسې وي چې ژر اداء کول يې لازمي نه وي - کوم مال چې کېدای شي په دغه رنگه قرضو کې ختم شي او يا داسې وي چې که ورنه قرضونه اداء شي، نو بيا حد د نصاب ته نه رسېږي نو له هغه مال څخه زکوة ورکول فرض نه دي. خو که د يو چا په ذمه باندې داسې قرض و چې د بندگانو لخواه يې مطالبه نشوای کېدای لکه د روژې کفاره يا حج، نو په هغه باندې زکوة فرض کېږي - که په مېنځ د کال کې فرض پېښ شو، نو داسې به بلل کېږي چې هغه مال له مېنځه لاړ، تر دې چې که قرض غوښتونکی هغه قرض ورته وبخښي هم د زکوة ورکول ورباندې نشته. بلکه د راتلونکي کال پيل به بېرته له هغې ورځې څخه کوي په کومه کې چې ورته قرض بخښل شوي دي که له يو چاسره شو ډوله داسې مال و چې زکوة ورباندې فرض (يعنی هر يو د هغو حد د نصاب ته رسېدلی وو) او هغه سړی قرضدار و، نو هغه بايد دغه قرض له هغه مال څخه اداء کړي چې زکوة يې کم وي، او بيادي د هغه مال زکوة نه ورکوي؛ د مثال په ډول له يو چاسره د يو نصاب په اندازه سپين زر دي، او د يو نصاب په اندازه وزې يا مېږي دي؛ نو هغه ته پکار دی چې قرض د سپينو زرو د نصاب طرفته کړي. ځکه چې د سپينو زرو د نصاب زکوة په نسبت د وزو او مېږو د نصاب تر زکوة ډير کم وي. او که قرض دومره ډېر و چې د يو شي نصاب د هغه لپاره نه پوره کېدو، نو بيا چې د هر څو شيانو په نصابو سره د هغه اداء

کېدای شوای له هغومرو څخه دې اداء کړي . او بیا دي د هغوتولو
 زکوة نه ورکوي . (علم الفقه: ج ۴، ص ۱۸ مخ)

اسم: دا چې هغه مال به د هغه له ضرورت اصلي څخه زیات وي د کوم
 چې هغه زکوة اداء کوي هغه څه چې د اصلي ضرورتونو لپاره دي په
 هغو شيانو باندې زکوة نشته . نو د دغې مسئلې له مخې د اغوستلو
 په جامو ، په هغه کور چې پکې اوسېږي ، په غلامانو او د سوارلی په
 اسانو او کور په سامانونو باندې زکوة نشته - همدارنگه په هغو
 کتابونو هم زکوة نشته چې د تجارت لپاره نه وي ، هغه که له عالم سره
 وي او که له جاهل سره او د کارگرانو په لوبښیو او سامانونو لکه تبر ،
 ترنڅ او داسې نورو هم زکوة نشته ، هغه که کار گرته گټه رسونکي
 وي او کنه . او په هغو روپو باندې هم زکوة نشته چې د اصلي
 ضرورتونو لپاره ساتلي شوې وي خو په دې شرط چې هغه ضرورت
 به په همدغه کال کې پېښېدونکی وي او که هغه ضرورت په دغه کال
 کې نه بلکه په راتلونکي کال کې ؤ ، نو بیا په هغوروپو باندې هم
 زکوة فرض دي . (ردالمحتار)

بواصم: دا چې مال به یې پخپل یا د خپل وکیل په واک کې وي . کوم
 مال چې په ملک او قبضه د چا کي نه وي ، یا یې په ملک کي وي خو
 په قبضه کې نه وي ، نو زکوة یې ورباندې نشته - نو د همدې مسئلې
 له مخې په هغه مال چې مکاتب غلام گټلی دي زکوة نشته نه په غلام
 باندې اونه په بادار باندې ، ځکه چې هغه مال د مکاتب غلام په
 قبضه کې خوده ، خو د هغه ملک نه دی ، او د بادار بیا په ملک کې
 دی خو په قبضه کې نه دي - همدا رنگه د مأذون غلام په گټل شوي
 مال کې هم زکوة نشته - او په گرو شوي شي زکوة هم نه په گروي

اخیستونکي باندې شته او نه په گروي ورکونکي باندې ځکه چې
 گروي اخیستونکي د هغه شي خاوند نه ، بلکه قابض (قبضه کونکی)
 دي ؛ او گروکونکی د هغه شي قابض نه ، بلکه د هغه مالک دي .
 همدا رنگه هغه مال چې څه مده ورک و بیا وروستو پیدا شو نو
 ترکومه وخته چې ورک وي د هغه وخت زکوة ورباندې نشته ځکه چې
 تر هغه وخته یې په قبضه کې نه و همدا رنگه که مال په دریاب کې
 ډوب شوی و او څه زمانه وروستو را وایستل شو ، نو د هغې زمانې
 زکوة فرض نه دی کوم چې هغه په اوبو کې و - یو چا مال په ځنگل
 کې خښ کړی و او ځای یې ورڅخه ورک شو . څه مده وروستو هغه
 ځای ورته معلوم شو ، نو د هغې زمانې زکوة ورباندې فرض نه دی چې
 هغه پکې ورک و ؛ خو که با چا پخپل کور کې مال (لکه روپی سره او
 سپین زر او داسې نور) خښ کړي و او بیا یې څه زمانه ځای ورک ، او
 وروستو پیدا شو ، نو د ورکوالي د زمانې زکوة ورباندې فرض دی
 ځکه چې دغه مال د هغه له قبضې څخه نه دی وتلی . دغه رنگه یو
 چا خپل مال له بل چا سره امانت ایښی و او ورنه هېر و چې ما خپل مال
 چاته امانت ورکړی دي . بیا وروستو ورمعلوم شو ؛ نو د هېرېدلو د
 زمانې زکوة ورباندې په دې شرط فرض نه دی چې هغه سړی به (چې
 امانت ورته ایښودل شوی دي) پردی (ناشناخته) وي . او که داسې
 یو څوک و چې د امانت ورکونکي ښه شناخته و نو بیا د ورکوالي د
 زمانې زکوة هم فرض دي . همدا رنگه یو چا بل چاته قرض ورکړل او
 قرض اخیستونکي په داسې حال کې انکار وکړ چې هېڅ یو شاهد او
 خط د قرضوپه ورکولو نه و ، بیا څه زمانه وروستو هغه ومنل چې د
 فلاني پر ما باندې قرض شته ، نو د انکار د زمانې زکوة اداء کول

فرض نه دي. لنډه دا چې کله مال د چاله ملکیت او قبضې څخه وتلی وي ، نو زکوٰة یې هم ورباندې نشته. د زکوٰة فرض کېدلو لپاره دا شرط دي چې زکوٰة ورکونکی به د دغه مال مالک هم وي او قابض به هم وي.

دوولسم: دا چې له دغو درو صفتو څخه به ضروریو صفت په دغه مال کې وي

(۱) نقدیت (۲) زیادت. (۳) نیت د تجارت.

په سپینو او سرو زرو کې نقدیت موجود پېري ، نو ځکه خو په هر حال په هغو باندې زکوٰة فرض دي. که نیت د تجارت یې پکې کړی وي او کنه او که هغه (سره یا سپین زر) د سکې په ډول وي او که په کوم بل ډول لکه گېڼه یا لوبښی او داسې نور. او مال چې هر څومره د لوړ قیمت وي که پکې د تجارت نیت شوی وي ، نو زکوٰة اداء کول یې فرض دي او که دغه نیت نه وي نو بیا نشته د تجارت نیت کول د اخیستلو پر وخت پکار دی. که له اخیستلو وروستو بیا د تجارت نیت کوي نو هغه تر هغه وخته د اعتبار وړنه دی تر څو د تجارت په کولو پیل وشي - او که کوم مال د تجارت لپاره اخیستل شوی و او له اخیستلو وروستو بیا دغه نیت ختم شو ، نو هغه مال بیا د تجارت نه دی او زکوٰة ورباندې نشته - او که په دوهم ځل یې بیا د تجارت نیت وکړ ، ن تر هغه وخته یې دغه نیت د اعتبار وړ نه دي تر څو چې هغه خرڅ نکړي.

د یارلسم: دا چې په دغه مال کې به د بل چا حق لکه عشر او مالیه واجب نه وي. که په دغه مال کې عشر یا مالیه وه ، نو بیا پرې زکوٰة نشته ځکه چې دوه حقونه په یو مال باندې نه فرض کېږي (علم الله ج ۴ ص ۳۷)

د زکوٰة د اداء کېدلو شرطونه :

د دې لپاره چې د زکوٰة ورکونکي زکوٰة اداء شي (۲) شپږ شرطونه دي:

(۱) مسلمانې: کافر ته له خپله مال څخه زکوة ایستل صحیح نه دي. که یو کافر څو کاله مخکې لا د راتلونکو کلو نو زکوة اداء کړ او بیا وروستو مسلمان شو، نو مخته ورکړل شوی زکوة یې صحیح نه دي، وروستو له اسلام راوړلو به بیا زکوة اداء کي -

(۲) دوهم دا چې زکوة ورکونکی به عاقل وي. که لیوني یا بل داسې چا چې عقل یې خراب ؤ زکوة ورکړي، نو زکوة یې نه دی اداء شوی -

(۳) درېیم: دا چې فقیر ته د زکوة ورکولو پر وخت د زکوة نیت کول؛ یعنې په زړه کې د دې نیت کول چې په ماباندې د دومره مال ورکول فرض ؤ، نو دادی زه یې د الله عز و ج د خوشحالی او رضاء لپاره فقیر ته ورکوم. که یو چا وروستو له زکوة ورکولو څخه د زکوة نیت په داسې حال کې وکړ چې لا هغه مال له فقیر سره ؤ نو هم نیت یې صحیح کېږي او که مال د فقیر له لاسه څخه وتلی ؤ، نو بیا یې په نیت کولو سره زکوة نه صحیح کېږي او دوباره به بیا زکوة ورکوي - که یو چا له خپل مال څخه د زکوة مال جلا کړ او د جلا کېدلو پر وخت یې پکې د زکوة نیت وکړ نو دغه نیت یې کافی دی، لازمه نه ده چې فقیر ته د ورکولو پر وخت به بیا د زکوة نیت کوي -

(۵) پنځم: دا چې هغه څوک چې زکوة ورته ورکول کېږي هغه به د دغه مال پوره مالک گرزول کېږي. که یو چا څه پاڅه کړل او فقیران یې خپل کورته راوبلل او هغه یې ورباندې وخورل او نیت یې پکې د زکوة کړی ؤ نو زکوة یې نه دي اداء شوی. خو که هغه پاڅه شوي شيان فقیر ته په داسې ډول په واک کې ورکړل شو چې هغه یې مالک شو او فقیر یې د هر ډول واک او تصرف خاوند شو، نو بیا زکوة اداء شوی دي.

(۶) شپږم: دا چې د زکوة مال به داسې چاته ورکوي چې مستحق وي. بسم الله ۴۰ مخ

د زکوة د مال ضائع کېدلو حکم

که په چا زکوة واجب شو، خو بیا يې مال ضائع شو، (نو سره له دې چې د زکوة د ورکولو وخت هم راغلی وي او د وخت د واکمن له خوا ورنه د زکوة غوښتنه هم شوې وي) خو په څه وجه يې ورکړې نه وي) د زکوة فرضيت ورنه ختم شو - خو که پخپله يې ضائع کړي و، نو بيا د هغه مال زکوة اداء کول ورته ضروري دي، د مثال په ډول يو چاڅارويو ته واښه او اوبه نه ورکولې نو ځکه هغه مړه شول، نو زکوة ورکول يې د هغه په ذمه پاته دي. که يو چا بل چاته قرض ورکړل او يا چا په خواست ورنه د څه وخت لپاره څه دغوښتل او هغه ورکړل او ضائع شول، نو دا په قصدي ضائع کولو کې نه راځي او زکوة يې هم له ضائع کېدلو سره ساقطېږي. (علم الفقه ٤ ج ٢٩ مخ و عالمکيري ٢ ج ٤٠ مخ)

په بې هوښه باندې د زکوة حکم

مسئله: که يو څوک بې هوښه و که څه هم پوره يو کال يې بې هوښي دوام کړی وي زکوة ورباندې په دې شرط واجب دی چې خاوند د نصاب به وي. (فتاوي عالمکيري ٤ ج ٢ مخ)

د ماشوم، او لېولي د زکوة حکم

مسئله: د شرعي نابالغ په مال کې زکوة واجب نه دي او د ماشوم غير مکلفيت په نص (د خدای ﷻ په قطعي حکم) سره ثابت دي او د لمانځه، روژې او حج او نورو عبادتونو نه وچوب پر هغه باندې دا هم يو دليل د زکوة دنه واجبېدلو دی. (فتاوي دارالعلوم ٧ ج ٢٣ مخ)

مسئله: په حنفي مذهب کې په نابالغ او لېوني باندې زکوة واجب نه دی. لهدا د هغو له سرپرستانو څخه هم دغه مال د زکوة نشي غوښتل

کهدای څکه چې دا صرف یو عبادت دی او ماشوم او لیونی د عبادت د حکم له خطابه وتلي دي - مگر د هغوله ماله څخه قرض او نفقه (مصرف د خوراک څښنال پوښناک او داسې نور) اداء کول واجب دي. همدا رنگه په دواړو باندې د ځمکې د محصول (پیدوار) لسمه برخه ، او سرسایه اداء کول هم واجب دي ، ځکه چې دغه له حقوق العباد (د بندگانو له حق) څخه شمېرل کېږي . او د لیونی په مال کې هم د ماشوم په څېر زکوٰة نشته . (الفقه علی مذاهب اربعه ج ۱ ص ۹۲۰ مخ . فقه الزکوٰة ج ۱ ص ۱۴۲ مخ)

مسئله : دنابالغوپه هغه مالو کې چې د امانت په ډول یې له سرپرستانو سره پراته وي زکوٰة واجب نه دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۲۷۲ مخ . طحطاوي ج ۱ ص ۲۸۹ مخ)

مسئله : پربالغانو باندې زکوٰة واجب دي او دبلوغ علامې نن صبا هر چاته معلومي دي ، خو که کوم هلک یا نجلۍ چې د پنځلس کلنۍ عمرته ورسېدل ، او بیا هم د بلوغ څه علامه پکې ښکاره نشوه ، نو د پنځلس کلنۍ په وجه هغه بالغ بلل کېږي . (آب کې مسائل ج ۳ ص ۲۴۴ مخ)

د زکوٰة د وجوب لپاره هجري کال باید وشمېرل شي که

عیسوي ؟

د پوره کال تېرېدلو مطلب دا دي چې زکوٰة تر هغه وخته پورې واجب نه وي تر څوله چاسره د هغه مال چې حد دنصاب ته رسېدلی وي یو کال پوره شوی نه وي . او له کال څخه مراد د سپوږمپڅو میاشتو د کال حساب دي - انگرېزی کال د اعتبار وړنه دی ځکه چې په سپوږمپڅ حساب کال درې سوه څلورپنځوس (۳۵۴) ورځې کېږي ، او لمريز کال کله (۳۲۵) ورځې وي او کله لاتر دې هم یوه ورځ زیاته دي - (کتاب الفقه ج ۱ ص ۹۹۴ مخ)

مسئله : د زکوة په اداء کولو کې سپوږمېڅ کال د اعتبار وړ دي .
لمریزه اعتبار نشته . اول خو باید د سپوږمېڅ کال په اعتبار اداء شي .
او که یې د لمریز کال په اعتبار اداء کوي ، نو حتماً باید د لسو ورځو
زیاتو زکوة اداء کړي (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۲ خ . وفتاوی عالمگیری ج ۴ ص ۱۳ مخ)

مسئله : د زکوة د حساب لپاره تاریخ معتبر دي ، په کوم تاریخ چې
کال پوره کېږي په هماغه تاریخ باندې زکوة واجبېږي : زکوة چې هر
وخت اداء کوي خو اعتبار د هغه تاریخ د وجوب دي - په راتلونکي
کال کې هم په دغه تاریخ زکوة واجبېږي په کوم تاریخ چې تېر کال
واجب شوی و . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۷۵ مخ په حواله دمشقوة ۱۵۷)

مسئله اصلي حکم دادي چې په کوم تاریخ ته د نصاب خاوند شوي ئي
، نویو کال وروستو په هغه تاریخ په تاباندې زکوة فرض کېږي - او تر
وخت پوره کېدو مخکي هم زکوة ورکول روادی او وروستو والی ئي هم
روادي که تر مقرر تاریخ څه مخکي یا وروستو شي نو هم څه منغه
نشته پکې . (آب کې مسئل ج ۳ ص ۳۲۸ مخ - عالمگیری ج ۴ ص ۵ مخ)

د زکوة د کال شمارلو اصول :

په کوم تاریخ چې یو څوک د نصاب د اندازې د مال خاوند گرزېدلی
وي له هغه تاریخ څخه د سپوږمېڅ کال په حساب د پوره کال په جریان
کې چې څومره مال د هغه په ملکیت کې وي د هغه زکوة ورباندې
واجب دی . (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۷ مخ)

مسئله : د شریعت مسئله دا ده چې د کال په هره میاشت کې چې په
کوم تاریخ څوک د نصاب خاوند شي ، نو د یو کال تېرېدلو وروستو

په دغه میاشت او دغه تاریخ ورباندې زکوة واجبېږي او دغه وخت یې اداء هم لازمېږي - (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۸ مخ)

که د نصاب له خاوند څخه وخت هېرؤ ؟

تاسو چې د سپوږمېڅي میاشتي په هره نېټه د نصاب خاوندان شوي یاست د تل لپاره باید هغه نېټه د زکوة د حساب لپاره ټاکلي وي - په دغه تاریخ کې چې لتاسو سره د سپینو او سرو زرو ، د تجارت له مال څخه او نغدي هر څومره مال موجودي وي (که څه هم تر کال پوره کېدلویوه رخ له مخه مولا س ته درغلې وي) په هغو ټولو زکوة واجب دي - د زکوة حساب به همېشه په دغه نېټه کوئ خو که څه هم ژر اداء کول یې بهتر دي خو بیا هم دهغه خوښه ده چې ژر یې اداء کوي که ناوخته ، په مرگ باندې هېڅ باور نشته . که له یو چا سره د کال په منځ کې د پوره نصاب مال نه ؤ خو چې د نصاب د پوره کېدلو د کال پای رارسېدو هغه بیا د نصاب خاوند شو ، نو هم زکوة ورباندې فرض دي او که په منځ د کال کې یې مال بالکل ختم شو ، نو بیا به د بل نصاب له خاوند کېدلو وروستو د زکوة کال پیل کوي - که چاته په سپوږمېڅ کال کې هغه تاریخ یاد نه ؤ چې هغه پکې د نصاب خاوند شوی دي ، نو له ژور فکر وروستو چې په کوم تاریخ د هغه غالب گمان راغی له هغې ورځې دې د زکوة کال پیل کړي . (احسن الفتاوي ج ۴ ص ۴۵۵ مخ)

د کال پای ته رسېدل :

مسئله : هروخت چې د نصاب د خاوند کېدوله ورځي سپوږمېڅ کال پای ته ورسېدو ، نو زکوة واجب شو ؛ د مثال په ډول یو څوک په اول د شعبان (برات) په اول د نصاب خاوند شو نو دراتلونکي کال د شعبان

په اول چې له هغه سره هر څومره مال دي په هغه باندې زکوة فرض شو که څه هم داسې مال پکې گډوي چې تر کال پوره کېدلو دوه ورځي يا دوه مياشتي ترمنځ د هغه لاس ته ورغلی وي - لنډه دا چې کوم مال چې د کال په منځ کې هغه ته راځي نو د راتلو له ورځي به يې کال نه پيل کوي بلکه د نصاب د پيل شوي کال له پوره کېدو سره به يې زکوة اداء کېږي. (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۳ مخ)

د تير کال د زکوة نه اداء کولو په صورت کې به بل کال له څه

وخته پيلوي ؟

پوښتنه : د تير کال زکوة يې لا اداء کړې نه و ، بل کال شروع شو ، نو د نوي کال حساب به په څه ډول کوي ؟

ځواب : په کوه نېټه چې اول کال پوره شوی دي په هغې نېټه باندې په هغه مال باندې د تير کال زکوة فرض کېږي او له راتلونکې ورځې څخه دا روان کال پيل کېږي - (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۸ مخ)

ايا زکوة بايد په رمضان کې اداء کړل شي ؟

مسئله : هر وخت چې د مال کال پوره شي نو زکوة ورکول يې بهتر دي ، او په هره مياشت کې کولای شئ چې زکوة اداء کړئ . د رمضان المبارک مياشت د دې لپاره څه خاصيت نه لري - خو که د چا د نصاب کال دروژي په مياشت کې پوره شو ، نو هغه دې په روژه کې زکوة اداء کړي . خو دا خبره شته چې د رمضان په مياشت کې زکوة اداء کول تر نورو مياشتو اويا (۷۰) ځله زيات ثواب لري . (فتاوي دارالعلوم ج ۶ ص ۱۰۰ مخ)

مسئله : د زکوة اداء کولو لپاره کومه خاصه مياشت يا ورځ نشته ، البته بعض داسې مياشتې او ورځي شته چې د زکوة د ثواب په

زیاتوالی اثر ولري. خو ښه داده چې په کومه میاشت کې چې فرض شوی دی په هغې کې باید اداء هم شي. او دراتلونکي لپاره هم دغه میاشت مقرره کړای شي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۷۲ بحواله شامي ج ۲ ص ۱۵ مخ)

تر رمضان پورې د زکوة خنډول څنگه دي ؟

مسئله : د زکوة په اداکولو کې د غلطېدلو یو ډول داسې دي چې د ډېرو خلکو دا عادت وي چې په رمضان المبارک کې زکوة اداء کوي ځکه چې دوی وايي چې په رمضان المبارک کې د یو فرض ثواب له اویا فرضو سره برابر وي او بیا په هر رمضان کې د حساب دغه سلسله جاري ساتي ، نو بیا کله داسې وي چې کوم کال د نصاب د خاوند کېدلو له وخته پیل شوی وي هغه تر رمضان المبارک دوه یادري میاشتي له مخه پای ته رسېدلی وي ، نو هغه سړی د کال د ختمېدلو څخه ، د زکوة تر اداء کولو پورې ورځو زکوة هم اداء کړي او بیا دراتلونکی وخت لپاره له یوه رمضان څخه بیا تر بل رمضان پورې سلسله جاري وساتي - او کله بیا داسې وي چې له رمضان المبارک څخه درې څلور میاشتي وروستو کال ختمېږي ، نو هغه د رمضان المبارک په میاشت کېد د زکوة په ایستلو سره داسې فکر کوي چې ژرمې له زکوة څخه غاړې خلاصې کړې ، مگر په دې کې غلطی دا ده چې دغه سړی چې په رمضان المبارک کې زکوة باسي هغه دهغه مال زکوة باسي چې دا وخت له هغه سره موجود دي ، او حال دا دی چې امکان شته چې څو میاشتي وروستو چې د نصاب کال پوره کېږي مال تر دې زیات وي او په هغه زیات مال خو هم زکوة واجب دي . او د هغه چا زکوة چې کال د نصاب یې تر رمضان څو

مياشتي له مخه پوره کېږي (، خو هغه په رمضان المبارک کې زکوة اداء کوي) په داسې ډول غلطېږي چې که فرض کړو د نصاب کال د شعبان په اوله پوره شو هغه وخت له زکوة ورکونکي سره (۱۰۰۰) زر روپۍ وي چې زکوة يې (۲۵) روپۍ کېږي - او کله چې هغه زکوة اداء کوي ، نو د رمضان مياشت ده اوله هغه سره اته سوه (۸۰۰) روپۍ دي چې پکې (۲۰) روپۍ زکوة کېږي نو دغه سړی په روژه کې (۲۰) روپۍ زکوة ورکړي ، نو پنځه روپۍ د هغه په ذمه پاته شوي دغه رنگه په دواړو ډولونو کې د هر کال په ختمېدلو سره دغه امکان شته .

که داسې فرض کړو چې پنځه کاله د (۵) روپو پاته کېدل جاري وي ، نو د ابه داسې شي چې په پنځو کال کې يې د څلورو کلونو زکوة اداء کړي وي ، او د يو کال زکوة به ورباندي پاته وي نو ځکه دا ضروري ده چې کله د نصاب کال پوره شي نو خپل ټول مال ته دې حساب وکړي او د زکوة اندازه دي ورسره وليکي ؛ نو بيا ، که له هغه د نصاب کال له رمضان څخه له مخه پوره کېدو ، نو په رمضان کې دې د هغه تېر حساب له قراره زکوة ورکړي . او که له رمضان څخه وروستو د نصاب کال پوره کېدو ، نو بيا دې د زکوة هغه اندازه چې په روژه کې يې اداء کړې ده ورسره وليکي هر وخت چې کال پوره شو نو بيا دې زکوة ته حساب وکړي که نور زکوة هم پاته ؤ هغه دې اداء کړي او که زيات يې ورکړی ؤ ، نو هغه دې د رازوان کال په زکوة کې شمار کړي . (امداد مسائل زکوة له ۳۴ مخ څخه تر ۳۷ پورې)

د زکوة پخوانی نصاب او نوی وزنونه :

مسئله : د سپينو زرو نصاب دوه سوه درهمه دي چې د وزن په اندازه دوه پنځوس نيمې (۵۰ / ۵۲) تولې کېږي - او د سرور زرو نصاب او ه

نیمې تولې سره زر دي. او که گېنه د دواړه ډوله زرو وده نو بیا دې اول د سرو زرو قیمت معلوم کړي او بیا دې هغه د سپینو زرو قیمت ته ورگډه کړي او بیا دې زکوة اداء کړي، او په زکوة کې څلوېښتمه حصه ورکول واجب دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ ۴۳)

مسئله: د سرو زرو نصاب اود نیمې (۵۰ / ۷) تولې سره زر دي چې دوزن اندازه یې اوه اتیا گرامه او څلور سوه نه او یا ملي گرامه (۸۷ گرامه ۴۷۹ ملي گرامه) کېږي - دا د هغه چالپاره چې ورسره صرف سره زروي. سپین زر، د تجارت مال او نقدي روپی. ورسره نه وي - همدا رنگه د سپینو زرو نصاب دوه پنځوس نیمې تولې دي چې د وزن اندازه یې شپږسوه دولس گرامه او پنځه دېرش ملي گرامه (۲۱۲ گرام، ۳۵ ملي گرامه) کېږي - او داهم په هغه صورت کې چې صرف سپین زروي او سره زر او د تجارت مال او نقدي روپی نه وي، او که سرو او سپینو زرو سره نور د زکوة مال هم وي نو بیا دې ټول قیمت کړل شي، که ټول د سرو زرو د (۸۷ گرام او ۴۷۹ ملي گرام) له قیمت سره، یا د سپینو زرو د (۲۱۲ گرام او ۳۵ ملي گرام) له قیمت سره برابر شو نو زکوة ورباندې فرض دي (حسن الفتاوی ج ۴ مخ ۲۵۴، فقه الزکوة ج ۲۱ مخ ۱)

د زکوة کوم نصاب د اعتبار وړ دي ؟

مسئله: د سپینو زرو نصاب (چې زکوة ورباندې شته) دوه پنځوس نیمې تولې دي چې (۲۱۲ گرامه او ۳۵ ملي گرامه) کېږي - ځکه چې په شریعت کې له دراهمو څخه وزن سبعة معتبر دي چې تصریح یې د فقهي د علماؤ په کتابو کې پیدا کولای شي او وزن سبعة دپته ویل کېږي چې لس درهمه له اوو (۷) مثقالو سره برابر دي او د یو مثقال

منهور وزن څلورنیمي ماشې دي څرنگه چې د دې تصریح ډېر ځایه
 نسه او لویو علماؤ دغه غوره بللې ده ، نو دوه سوه درهمه (۲۳۰)
 ماشې کېږي او که هغه په (۱۲) تقسیم کړو نو خارج قسمت به یې
 (۵۲ نیمي) شي او دا د فقهي نصاب دي . (خاوي دارالعلوم ج ۲ ص ۲۹ په حواله درو المعتمد ج ۲ ص ۲۸)

د نصاب ، معني څه ده ؟

نصاب د مال هغې خاصې اندازې ته ویل کېږي چې ورباندې شریعت
 زکوٰة فرض کړې دي د مثال په ډول په اوسانو کې د پنځواو پنځه
 ویشته عددونه او په وزو کې د څلوېښتو او یوسل یوویشت (۱۲۱) او
 نورو عددونه او سپینو زرو لپاره دوه سوه درهمه او د سرو زرو لپاره
 شل مثقاله . (عالمگیری ج ۴ ص ۷)

سپین زر د زکوٰة دمعیار گرزولو وجه :

پوښتنه : په عام ډول چې ما اورېدلي دي د زکوٰة لپاره شرطي نصاب
 (۵۲ نیمي) تولې یا (۷ نیمي) تولې سره زر او یا دهغو د قیمت برابري ده
 ، نو پوښتنه دا ده چې که له یو چا سره نه سپین او نه سره زر وو صرف
 پنځه زره روپۍ ورسره وې ، نو هغه به په کوم نصاب عمل کوي - د
 سرو زرو په نصاب ، او که د سپینو زرو ؟

ځواب : ستا د پوښتنې په اړه په څو خبرو باندې پوهېدل ضروري دي
 اول دا چې په کوم مال کې د څومره اندازې اداء کول واجب دي ؟ او
 په کوم مال کې په څومره نصاب باندې زکوٰة واجبېږي ؟ دا خبري
 صرف په عقل او قیاس سره نشي معلومولای بلکه د حضور (صلی الله
 علیه وسلم) ارشاد اتوته پکې رجوع کول ضروري دي - او دا لازمه
 ده چې حضور (صلی الله علیه وسلم) د کوم مال لپاره په څه ډول

نصاب ٽاڪلی وي په هغه ډول اداء ڪړل شي او په هغه ڪې د لمانځه په څېر دردولو او بدلولو گنجایش نشته -

دوهم: دا چې حضور (صلی الله علیه وسلم) د سپینو زرو کوم نصاب (دوه سوه درهمه) او د سرو زرو نصاب (یو مثقال) مقرر کړی دي په هغو کې د بدلون راوستل زموږ حق نه دي. که د حضور (صلی الله علیه وسلم) د زمانې او اوس د سرو او سپینو زرو ترمنځ د قیمتونو تناسب په ځای پاته وي او که نه وي لکه څرنگه چې د سهار د دوو رکعتونو پر ځای څلور، او د ماښام د درو رکعتونو پر ځای دوه یا څلور رکعتونه کول زموږ د خوښي کار نه دي.

درېیم: دا چې که له چا سره نغدي روپی وي او یا ورسره د تجارت مال وي، نو معلومه خبره ده چې د هغولپاره به له سپینو او سرو څخه یو د نصاب لپاره معیار گرزوي. او پاته شوه دا خبره چې د سپینو زرو نصاب به معیار گرزوي او که د سرو زرو؟ د دې په اړه د امت حقيقي فقهاؤ حکماؤ دا فیصله کړې ده چې له دې دواړو څخه چې د هر یوه سره نصاب پوره کېږي هغه به معیار گرزوي د مثال په ډول د سرو زرو په قیمت نصاب. نه پوره کېدو نو د سپینو زرو حساب دې ورته ولگوي، او د دې دوه وجې دي، او دا چې زکوٰة د دې لپاره دی چې فقیرانو ته ورته گټه ورسېږي او دوهم دا چې په هغه کې احتیاط زیات دی کله چې نقدې د سپینو زرو له نصاب سره پوره کېږي او دوهم د سرو زرو سره نصاب نه پوره کېږي، نو په دغسې حالت کې به احتیاط تقاضا دا وي چې له هر یو نصاب سره پوره کېږي، نو هغه دې معتبر وگڼل شي. (آب کی مسائل اوران کاحل ج ۳ ص ۳۵۷ مخ)

که چاته دا معلومه نه وه چې څه وخت د نصاب خاوند شوی يم ؟
مسئله : که چا ته دا معلومه نه وه چې څه وخت د نصاب مالک
 گرزېدلی يم ، نو د غالب گمان په بنياد دې فيصله وکړي يعنې هغه
 دې فکر وکړي چې په هر وخت يې د نصاب پوره کېدلو غالب گمان
 راغی له هغه وخته دې د زکوة کلونه پيل کړي - په غالب گمان
 جوړولو کې بايد له ژور فکر او يا له نښانو د وخت څخه کار واخستل
 شي . او احتياط په دې کې دی چې د څه وخت دې زيات زکوة اداء
 کړل شي ، د مثال په ډول که غالب يقين يې په دوه نيم کاله ؤ ، نو د
 دريو (۳) کلو زکوة دې اداء کړي - همدا رنگه چې څومره زيات
 کېږي هغومره ثواب هم زياتېږي . او د کموالي په صورت کې د عتاب
 وېره شته . (فتاوي دارالعلوم ج ۲۴ خ بحواله درمختار ج ۲ مع ۷)

د غفلت په وجه د زکوة نه ورکونکي حکم :

مسئله : که د نصاب خاوند د غفلت په وجه د يو کال زکوة اداء نکړ ، نو
 بل کال به د تېر او روان ، دواړو کلو زکوة اداء کوي ؛ اداء به يې په
 داسې ډول کوي چې هر څومره روپۍ ، مال او نور د هغوزکوة دې له
 هغه قراره اداء کړي . او دروان کال چې هر څومره روپۍ ، مال او نور
 وي ، د هغوزکوة دې له خپله قراره اداء کړي . (فتاوي دارالعلوم ج ۲۵ مع بحواله درمختار ج ۲ مع ۹)

د نصاب خاوند چې د کال په منځ کې مال پيدا کړي

پوښتنه : له ماسره په کال کې څه روپۍ وې چې په چلند کې مې اچولې
 وې ، د کمکي اختر له مياشتې څخه بيا تر رجب پوري لس زره روپۍ
 له ماسره گټه پاته شوه ، او په رجب کې ټوله آمدني (۳۵) زره روپۍ
 شوه ، نو ايا زه به د رمضان المبارک په مياشت کې د هغه لس زره

حسابه دي شپږ ټولې سره زر هم په روپو کې ورگډ کړي او بيا دې ورنه
زکوة وباسي - (آپ کي مسائل ج ۳ ۲۵۲ مخ)

سره زر چې تر نصاب کم وي :

مسئله : که له يو چاسره صرف سره زر و هغه هم تر نصاب کم . نور څه
لکه سپين زر نغدي روپۍ او بل داسې شی (چې زکوة ورباندې کېږي
) نه و ، نو تر (۷ نيم) ټولې (۸۷ گرام ، ۴۷۹ ملي گرام) کم سرو زرو
باندې زکوة نشته - (آپ کي مسائل ج ۳ ۲۵۹ مخ)

تر نصاب د گمو سرو او سپينو زرو حکم

پوښتنه : له يوې مېرمنې سره گېڼه ده چې لږه د سرو زرو ده او لږه د
سپينو زرو ، مگر دواړه تر خپلو نصابونو کم دي . نو د زکوة حکم يې
څنگه دی ؟

جواب : په دغه صورت کې د حساب په لگولو سره زکوة واجب دي . د
مثال په ډول سره زر دي په قېمت کړي او بيا دې په سپينو زرو ورگډ
کړي او بيا دې ټوله مجموعه وگوري که ورباندې د سپينو زرو
نصاب پوره کېدو ، نو بيا زکوة واجب دي . (فتاوي دارالعلوم ج ۲ ۱۲۳ مخ بحواله
بحر اوراق ج ۲ ۲۳۰ مخ) يعنې د سرو زرو قېمت دې وگوري که د هغو قېمت
دوه پنځوس ټولې د سپينو زرو کېدای شوای نو زکوة واجب دي
(محمد رفعت قاسمي)

ديوشي د قېمت د لوړوالي په وجه نصاب ته د رسېدلو حکم

مسئله : که له يو چاسره د تجارت مال و خو قېمت يې تر نصاب کم و .
خو ورځې وروستو يې قېمت لوړ شو او حد د نصاب ته ورسېدو ، نو

له كوم وخت څخه چې هغه حد د نصاب ته رسېدلې وي له هغه وخته به د نصاب كال پيل كوي.

مسئله: د هر څه گټه چې ورنه د كال په دننه كې ترلاسه شوې وي، هغه به د اصل سره گډه پرې او په اخير د كال كې چې د اصل زكوة وركول كېږي دهغې گټې به هم زكوة اداء كوي كه څه هم ورباندې پوره كال نه وي تېر شوي. (علم الفقه ج ٤، مخ ٣٠)

د دوه نصابونو حكم:

كه له يو چاسره په داسې ډول د يو مال دوه نصابونه ؤ چې يو له بل سره نشوای گډه پدای، د مثال په ډول د هغو څارويو روپۍ ورسره وې چې زكوة ئي وركړې ؤ؛ او څه روپۍ نورې وې بيا هغه ته له بل ځايه څه روپۍ نورې راغلې، نو دغه روپۍ به له هغو روپو سره گډوي د كومو چې كال ختم شوی دي يعنې كه دوزو د قيمت د روپو كال مخته پوره شوی وي نو دغه روپۍ به له هغو سره گډوي، او كه د دغو نورو روپو كال مخته پوره شوی ؤ نو بيا به يې له هغو سره گډوي. (علم الفقه ج ٣، مخ ٣١)

د نصاب د خاوند بې اجازې زكوة وراخستل:

مسئله: په يو چا باندې زكوة واجب ؤ، مگر هغه ايستلی نه ؤ. نو محتاج ته د دې اجازت نشته چې بې له اجازې د مالک څخه د هغه له مال څخه د زكوة په نيت څه شی ورواخلي. كه يو محتاج په داسې كار لاس پورې كړي، نو د مال خاوند ته دا حق شته چې واپس ورنه خپل مال واخلي كه له هغه فقير سره موجود وي؛ او كه موجود نه وي نو فقير به دهغه ضامن وي. (فتاوي عالمگيري ج ٤، مخ ٢٨)

د نصاب له خاوند څخه په زور زکوة وړل :

مسئله: که د کوم ځای مشران زکوة ، د قرباني پوستوکي او د سرسايي روپۍ جبراً له چا څخه اخلي ، نو دا کار هغوته روانه دي .

(فتاوي دارالعلوم ج ۶ ، ۲۸۲ مخ بحواله درمختار ج ۲ ، ۴۲ ، فتاوي محموديه ج ۱۱ ، ۱۴۵ مخ)

بعض ځايونه دا دستور او د خلکو تر منځ يو قانون وي چې د يوې کمپنۍ يا د کلي مشران او نور د نصاب له خاوند څخه په زور باندې زکوة اخلي او بيا يې تقسيم کوي ، او په شريعت کې داسې کول روانه دي ، ځکه چې په زکوة کې نيت شرط دي او په دغه صورت کې د زکوة نيت هېڅ نه کېږي - (معد رفعت قاسمي رح)

ضرورت اصلیه څه نه وایي ؟

مسئله: کوم مال چې له يو چا سره وي نو هغه به د هغه له حاجت اصلي يعنې د ژوند له بنيادي ضرورتونو څخه علاوه وي لکه د اوسېدلو کور ، د بدن کېږې ، د کور په سامان د سوارلی په څاروي (يا مشين ، موټر سايکل ، موټر او داسې نور) د خدمت لپاره په غلامانو او په اصلحه باندې زکوة واجب نه دي . دغه رنگه د خوراک په شيانو او د ژوند کولو په لوبنو باندې زکوة واجب نه دي ، خو په دې شرط چې د سرو او سپينو زرو به نه وي : دغه رنگه که جواهرات ، ملغلرې ، زمرود او ياقوت او نور ، که د تجارت لپاره نه وي ، نو زکوة ورباندې نشته همدارنگه د علم د خاندانو په هغو کتابونو باندې هم زکوة نشته کوم چې اصلاً د مطالعې او گټې اخستنې لپاره وي . پورتنې ټول شيان په ضرورت اصلیه کې داخل دي . (فتاوي عالمگيري ج ۴ ، ۷ مخ د علم الفقہ ج ۴ ، ۱۴ مخ)

ایا اولاد ته واده کول په حوائج اصلیه کې داخل دي ؟

مسئله : که اولاد بالغ وي ، نو واده یې په پلار باندې فرض نه دي - بلکه نارینه اولاد پخپله شرعا د خپل واده ذمه واری دی . او که اولاد نابالغ وي ، نو په شریعت کې دهغه د نکاح (واده) نه ضرورت ظاهر دی . د اولاد واده په حوائج اصلیه ؤ کې داخل نه دی - صرف په هغه صورت کې چې اولاد نابالغ وي ، نو په پلار یې نفقه واجب ده ، هغه هم هغه وخت چې اولاد دومره څه په واک کې ونه لري چې ورنه خپله نفقه پووه کوي . او که اولاد مال ولري نوبیا یې نفقه پر پلار باندې لازمه نه ده ، بلکه د هغه له مال نه به یې ورکوي .

(فتاویٰ محمودیه ج ۳ ص ۹۳ مخ بحواله زیلعی ج ۳ ص ۲۲ مخ)

مسئله : که د چا اولاد معذور ؤ ، نوبیا یې نفقه پر پلار باندې واجب ده ، (که بالغ وي او که نابالغ) ، نو ځکه صرف د هغه نفقه (د ژوند کولو ضروري مصرف) په حوائج اصلیه کې دي ، مگر واده او نور په حوائج اصلیه کې نه شمېرل کېږي . اونه د هغه واده او کوزده او نور څه د زکوٰة د وجوب مانع گرزي . (کنایة المفنی ج ۴ ص ۱۴۴ مخ)

په کومو شیانو زکوٰة فرض دی ؟

پوښتنه : په کومو ، کومو شیانو زکوٰة فرض دي ؟

ځواب : په لاندې شیانو باندې زکوٰة فرض دي :

(۱) په سرو زرو باندې : چې اوه نیمې تولې (۸۷ گرامه ، ۴۹۷ ملي گرامه) او یا تردې زیات وي .

(۲) په سپینو زرو باندې : چې دوه پنځوس نیمې تولې (۲۱۲ گرام ۳۵ ملي گرام) او یا تردې زیات وي .

(۳) په هغو روپو او مال د تجارت باندې : چې قیمت یې له دوه پنځوس نیمو ټولو سپینو زرو سره برابر وي -

پاڅونډه : که له یو چاسره څه اندازه سره زرو ، څه سپین ، څه نغدې روپۍ او څه اندازه د تجارت مال و او د ټولو گډ مالیت دوه پنځوس نیمو ټولو سپینو زرو ته رسېدو ، نو په هغو باندې هم زکوة فرض دي - دغه رنگه که له چا سره څه اندازه سره او څه سپین زر ؛ یا څه اندازه سره یا سپین زر و او څه نغدې روپۍ او یا څه سپین زر او څه د تجارت مال و ، نو هغه به سره گډ وي او بیا به گوري ، چې د دوه پنځوس نیمو ټولو سپینو زرو مالیت ورنه جوړېږي او کنه ؟ که ورڅخه جوړېدو ، نو زکوة واجب دي ، او که نه ورنه جوړېدو ، بیا زکوة هم نه دي واجب . لڼده دا چې که له سرو زرو ، سپینو زرو ، نغدو روپو او د تجارت له مال څخه د ددو شیانو مالیت د سپینو زرو د نصاب اندازې ته رسېدو ، نو په هغه باندې زکوة فرض دي -

(۴) سربېره په دغو شیانو په څرېدونکو (واښه خوړونکو) پسونو باندې هم زکوة فرض دي او د مېړو ، وزو ، غوایانو ، مېښو او اوبسانو هر یوه ځانله ، ځانله نصابونه دي .

(۵) د عشر د زمکې په پیداوار باندې هم زکوة فرض دي چې (عشر) ورته ویل کېږي (آب کې مسائل ج ۳ ۲۵۴ مخ . احسن الفتاوي ج ۴ ۲۸۷ مخ . علم الفقه ج ۴ ۳۲ مخ)

ایا هر کال زکوة شته ؟

مسئله : د کومو روپو او گېنو چې یو کال زکوة اداء شوی وي ، کله چې یې بل کال پوره شي نو هم یې زکوة اداء کول لازم دي . د هر کال په

پوره کېدوسره يې بايد زکوة اداء شي - د دغو روپو او نورو څخه که په جريان د کال کې څه گټه اخستله کېږي او کنه.

(فتاوي دارالعلوم ج ٢ ص ٤٧ مخ . بحواله ردالمحتار ج ٢ ص ١٣ مخ - وكفايت المفتي)

په زکوة اداء کولو کې ځنډ کول :

مسئله : کله چې په هغه مال باندې چې د نصاب تر اندازې رسېدلی او يا زيات وي پوره کال تېر شي ، نو سمدستي يې بايد زکوة اداء کړئ ، په بنو کارونو کې ځنډ کول بڼه نه دي ، داسې نه وي چې ناخافي مرگ درباندي راشي ، او دغه امانت دي په ذمه پاته شي - خو که يو چا لاد تېر کال زکوة نو ؤ اداء کړی چې بل کال هم تېر شو ، نو هغه سړی گنهکار شو او بايد توبه وکاري او د دواړو کلونو زکوة اداء کړي . لنډه دا چې د عمر په تېرو کلونو کې موچې کوم زکوتونه نه دي اداء کړي ، هغه حتما اداء کړئ .

(لفظ ازکوة ج ٢ ص ٤٧٧ مخ بحواله منبع الفقير ج ٢ ص ٢٨٢ مخ و اعداد مسائل ازکوة ص ٧١ مخ)

په زکوة کې د نيت حکم :

په هر حال چې وي نيت يو ضروري شی دی ، ځکه چې د يو کار د اثراتو او نتايجو ترتيب د نيت د لاندې کېږي نو ځکه خو يا بايد د زکوة اداء کولو پر وخت د زکوة نيت وشي ، او يا د زکوة د مال د جلا کولو پر وخت . که داسې وشو چې يو چا له خپل ځان سره دا نيت کړی ؤ چې زکوة به اداء کوم ، مگر هغه وخت يې په دغه غرض څه روپۍ يا مال له نورو څخه جلا نکړ بلکه د کال تر پايه يې سوکه ، سوکه ، لږ ، لږ زکوة ورکاؤ او په ټول دغه وخت کې يې (د زکوة ورکولو پر وخت او يا د مال ځانله کولو پر وخت) د زکوة نيت ونه کړ ، نو زکوة يې نه دی اداء شوي . خو که داسې ؤ چې يو چا مال بل چاته ورکاؤ او بل چاورنه په عين حال کې پوښتنه وکړه چې دا څه شی

ورکوي؟ نو هغه ورته بغير له فکر کولو خواب ورکړ چې دا زکوٰة دی ، نو د نیت ویل کېږي ، او زکوٰة یې اداء کېږي - او که یې داسې وویل چې : زه چې تر اخبړه د کال پورې خومره صدقې کوم هغه ټولې دي د زکوٰة په نیت وي ، نو دا روانه دي . (سراجیه)

مسئله : که یو چا د زکوٰة اداء کولو لپاره وکیل نیو ، نو د روپو یا مال ورکولو پر وخت نیت کول کافي دي - که نیت یې د وکیل د نیولو پر وخت نه بلکه د زکوٰة د مال د ورسپارلو پر وخت وکړ ، نو هم صحیح دي . (جوهرۃ النیر)

مسئله : په زکوٰة کې د زکوٰة ورکونکي نیت معتبر دي ، نه د هغه د وکیل (معراج الدرابه)

مسئله : اهل ذمه (هغه چې حکومت یې ذمه قبوله کړې وي) ته د زکوٰة د وپشلو ذموي سپارله کېدای شي ، ځکه چې نیت خود هغه چا معتبر او کافي دي چې هغه ته یې زکوٰة سپارلی دي . (محیط السرخي)

مسئله : د یو چانیت وکیل ته له روپو یا نورڅه ورکولو وروستو په داسې حال کې بدل شو چې هغه مال یا روپی - لاد وکیل له خوا تقسیم شوې نه وي ، نو دغه مال یا روپی د هغه نیت په لاره ځي کوم چې وروستو شوي دي کله چې یو چا وکیل ته څه مال یا روپی د زکوٰة اداء کولو لپاره ورکړي او بیا مخته تر دې چې وکیل هغه تقسیم کړي د زکوٰة ورکونکي نیت بدل شو او ویې ویل چې دغه روپی - زه په نذر کې ورکوم ، نو دغه رقم (مال یا روپی) به په نذر کې شمارلې کېږي . (سراج النواج)

مسئله : که د یو مسکین امانت له چاسره وو او بیا ورنه ضائع شول ، او هغه د دې لپاره چې له مسکین سره لانجه راوړه نشي د امانت په

اندازه مال یا روپی د زکوة په نیت مسکین ته ورکي ، نو د هغه زکوة نه دي اداء شوی - (فتاوی قاضي خان)

مسئله : یو چا بغير له نیت څخه مسکین ته مال یا روپی ورکړې ، او وروستو یې پکې د زکوة نیت وکړ ، نو دا نیت یې په هغه حالت کې د اعتبار وړ بلل کېږي چې هغه مال یا روپی له هغه مسکین سره وي او که هغه مال یا روپی د مسکین له لاسه وتلې وي ، نو بیا پکې د زکوة نیت نه صحیح کېږي (معراج الدراییه ، بحر الرائق ، عینی ، هذایه ، فناری د العلوم ج ٧٩ مخ)

مسئله : که یو چا د بل چاله طرفه پخپل سر د هغه له مال څخه زکوة اداکړي ، بیا خاوند ورته اجازه وکړه ، نو که د اجازې پروخت لا د زکوة مال یا روپی له مسکین سره وي ، نو زکوة یې ادا شوی دي او که د مسکین له لاسه تللې وي بیا یې زکوة نه دی وتلې . (سراجیه)

مسئله : که یو چا خپل ټول مال خیرات کړ خو د زکوة نیت یې پکې ونه کړ ، نو استحساناً د هغه له ذمې څخه زکوة ساقطېږي . یعنی د قیاس تقاضا خو دا ده چې بغير له نیت څخه باید زکوة نه وای اداء شوی خو دا چې اوس له هغه سره هېڅ ډول مال پاته نه دي . نو ځکه تر دغه صورت لاندې زکوة د هغه له ذمې څخه ساقطېږي (عالمگیری ج ٤ مخ ٥٥)

مسئله : د زکوة د مال جلا کولو پر وخت (له نوره مال څخه) نیت کول هم کافي دي ، که څه هم دا کار د اوصولو خلاف دي ځکه چې مسکینانو ته د ورکولو پر وخت خو یې نیت ځانله ، ځانله وي - نو دا چې په هر وار کې نیت کول سخت کار دي ، نو ځکه هغه نیت کافي بلل کېدای شي کوم چې د مال جلا کولو پر وخت یې کړی وي ، لیکن په

محض جلاکولو سره بې غاړه نه خلاصېږي ، بلکه فقيرانو ته په ورکولو سره به بې غاړی خلاصې شي. (فقه الزکوة ج ٣٣١ مخ)

بغير له نيت څخه زکوة ورکول :

مسئله : که يو چا بغير له نيت د زکوة څخه مسکينانو ته مال يا روپۍ ورخيرات کړې ، نو په دې سره زکوة نه ادا کېږي او دغه خيرات شوی مال په زکوة کې نه شمېرل کېږي. (فتاوي دارالعلوم ج ٢٣٢ مخ)
او که چاتول مال خيرات کړ ، نو بيا يې زکوة له ذمې څخه ساقطېږي ، ځکه چې نور مال ورسره نشته. (محمد رفعت قاسمي)

آيا کورواله کولای شي چاته د زکوة په نيت څه ورکړي ؟

پوښتنه : که له يو چا سره د زکوة مال ؤ او د کور خلکو د زکوة په نيت ورنه يو څه چاته ورکړل ، او بيا يې د نصاب خاوند ورباندې خبر کړ ايا زکوة يې اداء شوی دي او کنه ؟

ځواب : که د نصاب خاوند مخته ترور کېدلو د مال د خپل کوروالو ته د زکوة ايستلو اجازه ورکړې وه ، نو بيا زکوة اداء شوی دي. او که يې اجازه نه وه ورکړې نو بيا که تر هغه وخته پورې چې د نصاب له خاونده څخه اجازه اخستله کېدله دغه مال يا روپۍ له هغه مسکين سره وې نو بيا زکوة اداء شوی دي او که د مسکين له لاسه وتلې وې ، نو بيا نه دی اداء شوی. (فتاوي دارالعلوم ج ١٠١ مخ بحواله درالمختار ج ٢١٤ مخ)

ايا د زکوة او صرفې ثواب د ټولو کوروالو وي ؟

پوښتنه : که په يو کور کې نه يالس نفره وي او له دوی څخه د ټولو شيانو اختيار له يوه سړي سره وي او دغه اختيار د کور د ټولو غړيو

په خوښه سره ورکړل شوی وي ، نو که هغه زکوة يا خيرات کوي نو ثواب به يې د ټولو کوروالو سره گډ وي او که به صرف د ورکونکي وي ؟

ځواب : کله چې زکوة يا خيرات د هغوله گډ مال څخه د هغو په اجازه سره وي ، نو ثواب به يې ټولو ته ورکول کېږي (فتاوي دارالعلوم ج ٢ ص ٣٤٠ مخ)

مسئله : که زکوة اداء کړي خو هغه د څه شرعي عذر په وجه اداء نشي ، نو ثواب يې ورکول کېږي ، ان الله لا يضيع اجر المحسنين (الآيه)
فتاوي دارالعلوم ج ٢ ص ٣٣٣ مخ

که يو څوک بغير له اداء کولو د زکوة څخه مړ شو :

پوښتنه : که د نصاب پر خاوند باندې د زکوة د مال اداء واجب شوي وه خو هغه اداء کړی نه و او مړ شو او يو نابالغ ماشوم ورنه پاته شو ، نو آیا د هغه مېرمن کولای شي د هغه له مال څخه زکوة اداء کړي ؟

ځواب : د مړي له وصيت څخه بغير ، د هغه له پاته شوي مال څخه (چې د ټولو وارثانو سره گډ وي) زکوة نشي ايستل کېدای . ځکه چې وارث يې هم نابالغ هلک دي (فتاوي دارالعلوم ج ٢ ص ٣٣٠ مخ بعمال رد المعتاد ج ٢ ص ٩٨ مخ)

د وفات شوي خاوند زکوة حکم :

مسئله : د وفات شوي خاوند زکوة د هغه په کونډه (مېرمن) باندې فرض نه دي ؛ د هغې د مرحوم خاوند په ذمه دي او هغه يې په نه اداء کولو سره گنهگار دي - که وارثان يې د هغه له طرفه اداء کړي ، نو ډېره به ښه وي - (آپ کي مسائل ج ٣ ص ٢٤٧ مخ او فقه الزکوة ج ٢ ص ٣٨٠ مخ)

که يو څوک د زکوة واجبېدلو سره مړ شو :

مسئله : پوښتنه : يو چاد زکوة مال له خپل نور مال څخه جلا کړ ، يا يې وکيل ته ورکړ خو تر اداء له مخه هغه مړ شو ، نو هغه مال بايد څنگه شي ؟

ڄواب: که مري وصیت هم کړی وي ، نو بیا دې دغه مال (روپی وې که بل څه) په زکوٰة کې ورکړي . په دې شرط چې د ټول مال تر درېیمې برخې به زیات نه وي - او که یې وصیت کړی نه ؤ ، نو بیا به له هغه څخه په پاته شوي مال کې گڼل کېږي او په وارثانو به تقسمېږي - هغه څوک چې مري د زکوٰة وکیل گرزولی ؤ یا یې اختیار ورته ورکړي ؤ د فقیر قائم مقام نه دي - او په چا چې زکوٰة واجب ؤ د هغه په مړینې سره دغه هم له مېنځه لاړ ، نو ځکه هغه ته د دغه مال په زکوٰة کې د لگښت اختیار نشته . (احسن الفتاوی)

ایا د مري له مال څخه به زکوٰة اخیستل کېږي ؟

مسئله: له هغه مال څخه به چې له مري څخه پاته شوی دي زکوٰة نه اخیستل کېږي - ځکه چې د زکوٰة لپاره نیت شرط دي ؛ او په دغه صورت کې نیت نشي کېدای . او که مري د زکوٰة ورکولو وصیت کړی ؤ نو زکوٰة د هغه د مال له درېیمې برخې څخه ور اخیستل معتبر دي . ځکه چې وصیت د مال په درېیمه برخه جاري کېږي . خو که وارثانو یې غوښتل چې د هغه له ټول مال څخه دې زکوٰة اداء شي نو بیا یې له پاته شوي ټول مال څخه هم د زکوٰة اداء کول صحیح دي . (درمختار ج ٢ ، ص ٤٩ ، مع مالکي ج ٢ ، ص ٣٧)

ایا کاغذي نوټ د مال په حکم کې دی ؟

شرعي قانون سرو او سپینو زرو ته خاصیت صرف په دې وجه ورکړی دی چې په ټوله دنیا کې هغه په یو ډول د زرو د معیار حیثیت لري . هغه خوړل کېدای نشي ، اغوستل کېدای نشي ، هواریدای نه شی ، دهغو اهمیت او ارزښت صرف په دې کې دي چې دهغو په بدله کې نور ضرورتونه نه پوره کېږي ، یو گرام سره زر کولای شي ستاسود

ژوند ټول ضرورتونه پوره کړي - او کاغذي نوټ هم یو داسې شی دی چې تاسو کولای شئ په هغه سره ، سره زر واخلئ - نو د کاغذي نوټ چې کوم قانوني حیثیت دي ، هغه په پوره ډول د مال او ، شتمنی حیثیت دي . د ظاهري ډول او هیئت په وجه د هغه په ازربنت کې هېڅ فرق نه واقع کېږي . په قرآن کریم کې په لس گونو ځایه خدای ﷻ د رزق یادونه کړې ده - **وَاللّٰهُ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَاءُ بَغِیْرِ حِسَابٍ ط -** ورکوي رزق خدای ﷻ هغه چاته چې خوښه یې شي . (۲) **(قُلْ مَنْ یَّرْزُقْکُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ) روزي درکوي خدای ﷻ تاسو ته له اسمان او ځمکې څخه .**

هر لوستی سړی په دې باندې پوهېږي چې د قرآن کریم په ټولو آیتونو کې له رزق څخه مراد محض پاخه شوي خواړه ، سره ، سپین زر او جايدادنه دي . بلکه مقصدورنه هغه شيان دي چې انسان په بیلابیلو ډگرو کې ورته ضرورت لري . که له یو چا سره ، سره اوسپین زر نه وي بلکه یو لک روپۍ ورسره وي ، نو هغه غریب نه دي ، هغه ته مالدار ویل کېږي - په دغولو ټوباندې د رزق اطلاق کېدای شي ځکه چې دغه کاغذي رسید بې فائدې نه دي بلکه د هغه تر شادوخت د حکومت ضمانت دي نو ځکه هغه یوه سکه گرزېدلې ده چې هر شی ورباندې د سترگو په رپ کې اخستل کېدای شي او نن سبا خو په عام رواج کې سره او سپین زر هم د هغه مینځي او غلامان دي ځکه چې د ژوند هر ډول سامان په هغو باندې اخیستل کېدای شي . خودارنگه د پاک خدای ﷻ ارشاد مبارک دی **(الذّٰیْنَ یُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِاللَّیْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِیَّةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ۱۷۴** **ترجمه :** کوم خلک چې دالله ﷻ په لاره کې ورځ او شپه ، پټ او بڼکاره

خپل مالونه لگوي ، د هغو لپاره له الله ﷻ سره اجر دي د دغو عملونو د دوی. ایا انسان شپه او ورځ غریبانو ته سره او سپین زر وروپشلای شي ؟ ایا په دغه ایت کې د مال اطلاق بغیر له دغو سکو (لوتونو) په کوم بل شي باندې کېدای شي چې ورباندې هرڅه اخیستل کېدای شي - په قرآن کریم کې بیا ، بیا د اموال لفظ استعمال شوی دي چې د (مال) جمع ده. مال هر هغه شی ته ویل کېږي چې په بدله کې یې تاسو د ژوند ضرورت پوره کولای شئ - نو تر دغه کاغذي نوټ زیات به بل داسې شی څه شی وي چې ورنه دغه هدف په ډول لاس ته راشي. لنډه دا چې کاغذي نوټ مال بلل کېدای شي او د ژوند هر مشکل ورباندې حل کېدای شي. (تاسې)

ولي سره او سپین زر ارزښت لري ؟

سره او سپین زر دواړه قېمتي ، نادر او پاک شيان دي ، همدا رنگه پاک خدای ﷻ دوی د هر انسان لپاره دومره گټور گرزولي دي چې د انسان له اولین پیدایښت څخه دغه دوه شيان په انساني ټولنه کې د مال او نغدو او قېمتي شيان په ډول استعمالېدل نو ځکه شریعت داغه دواړه معدني شيان په فطري (پیدایښي) ډول زیادت قبلونکی شيان گرزولي دي ، او په هغو باندې یې زکوٰة فرض کړی دي - هغه که د نغدي زرو په صورت کې وي او که ورڅخه لوبښي ، مجسمه د زېنت شيان او یا کښې او نور څه جوړ شوي وي. (فقه الزکوٰة ج ۳ مخ)

هر چېرې چې انسان اوسېږي ، نو سره او سپین زر یې د پیدا کولو وروستو د مالي کاروبارونو اورا کړي ورکړي لپاره عیار گرزولي دي ، د دنیا د ټولو شيانو قدر او قېمت په دوی سره اندازه

کېږي - او د اجناسو (شيانو) په ادلون بدلون هم دوی بنيادي رول لري - نو څرنگه چې په انساني ودانيو او اباديو کې سرو او سپينو زرو په همپشنې ډول بنيادي ارزښت لرلی دي ، نو ځکه اسلام هم دوی ته دومره لوړ ارزښت ورکړی دي . (عالمکيري ج ۴ مخ ۲۰)

ولي د سرو او سپينوزرو د نصابونو تر مينځ دومره زيات فرق دی ؟

پوښتنه: که يو څوک هر کال زکوة باسي ، نو بعضې مال خو به ختم شي د مثال په ډول په کومو روپو باندې چې تجارت نه کول کېږي او يا راشې گېڼه وه چې د تجارت لپاره نه وي ، نو په هغو کې خو دکال په تېرېدو سره هېڅ ډول زيات نه راځي نو که زکوة ورڅخه اداء شي خو همدغسې به پسې ختم شي ؟

ځواب: په ځواب کې موباید ووايم چې ستاسو دغه روپۍ خو هېڅ چاهم له تجارت څخه نه دي راگرزولې نو دا چې تاسو ورباندې تجارت نه کوئ ، نو په دې سره خو شريعت ذموار نه دی - دغه رنگه سپين او سره زر چې په گېڼو کې ورنه کار اخستل کېږي ، اصلاً خو خلقتاً دوی هغه روپۍ دي چې د تجارت لپاره پيدا شوې دي ، نو دا چې تا پخپله خوښه ورنه گېڼه جوړه کړې ده په دې سره خو شريعت نه دی ملامت . کله چې ته وغواړې نو هغه په روپو بدلولای او تجارت ورباندې کولای شي . (امداد مسائل ۴۰ مخ)

مسئله: اسلامي شريعت د مال په ټاکل شوې اندازې باندې د زکوة په فرض کولو سره د انسان توجه دې ته اړولې ده چې هغه بايد خپله سرمايه له ځانه سره کېږدي ، بلکه په داسې تجارتونو کې يې بندي

کړي چې هغه ورکي پخپله هم گټه وکړي او د ټولني اقتصاد هم ورباندې پرځ تگ وکړي.

مسئله: که له چا سره د نصاب په اندازه روپۍ يا گڼه موجوده وي ، نو زکوة ورباندې واجبېدل له عقله سره هم په ټکرکي نه دی ، ځکه چې يو څوک چې د نصاب خاوند شي هغه ته په شريعت او عرف (رواج) دواړو کې غني (شتمن) ويل کېږي . او د عقل او غيرت تقاضا (غوښتنه) داده چې غني بايد د محتاجانو حال وپوښتي او هغو ته څه ورکړي - (فتاوي دارالعلوم ج ۶ ۵۲ مخ)

د اسلام د زکوة له قانون څخه يو معلوم مقصد دا هم دی چې خلک روپۍ بېکاره پرېږدي ، بلکه په څه کاروبار يا جايداد باندې يې ولگوي ترڅو هيواد او خلک ورڅخه گټه واخلي د نغدو روپو ښودل د ملک لپاره ښکاره تاوان دي - ځکه چې په دغو روپو او سرو ، سپينو زرو کې خود لېږمنت صلاحيت (ځواک) موجود دی ، نو که څوک هغه وساتي او په څه شي يې ونه لگوي او کوم کار چې ورنه اخستل کېږي هغه ورنه وانخلي ، نو دا د جمعه کونکي غلطي ده ، زياتوالی خود زکوة د واجبېدلو سبب نه دي په هغه مال کې پخپله صلاحيت موجود دی . (رفعت قاسمي)

د زکوة له وېرې څخه مسلمان ، غير مسلمان ليکل څنگه دي ؟

پوښتنه: يو چا يوې مېرمنې ته مشوره ورکړه چې که ته حکومت ته ځان غير مسلمان وروليکې ، نو بيا زکوة درڅخه نه گرزول کېږي ، ايا په دغه رنگه عمل کولو سره په ايمان څه اثر لوېږي او کنه ؟

هواب : د يو چالپاره داسې عمل کول چې بل چاته خان غير مسلم ورليکي دا کفر دي ؛ او له زکوة څخه د خلاصون پخاطر داسې کول ډبل کفر دي ، او چاته د کفر مشوره ورکول هم کفر دی . نو هغه چاته (چې د خان د غير مسلم ليکلو مشوره يې ورکړې ده) پکار دی چې خپل ايمان او نکاح بېرته له سره څخه نوي کړي - او که کونډې بشخې د هغه په دغه کفري مشوره عمل کړی وي ، نو هغه هم بايد نوى ايمان راوړي . (آب کي مسائل ج ۳ ص ۳۴۳ مخ)

له زکوة څخه د بچ کېدو پخاطر د مال هبه کول :

مسئله : که يو چا خپل مال بل چاته بغير له بدل اخستلو ورکړ ، او يو کال بعد يې ورنه واپس خپل مال واخست ، نو زکوة يې په مال ورکونکي باندې واجب دي ، اوله هبه کولو څخه مخته چې څومره وخت هغه مال له خپل خاوند سره ؤ هغه وخت به داسې گنجل کېږي لکه نه چې وي تېر شوی - يعنې هغه به نه گنجل کېږي ، د مثال په ډول يو چادومره مال چې پوره نصاب کېدو ترلسو مياشتو پورې له خپل خان سره وساتو او بيا يې چاته هبه کړ ، او بيا يې له څو ورځو وروستو بېرته ورنه واخست - نو داسې به نه کوي چې له دوو مياشتو وروستو زکوة ورکړي . بلکه د بېرته رااخذولو له ورځې څخه به د زکوة لپاره نوى کال پيل کوي - او که يو څوک صرف د دې لپاره چې زکوة يې له زمې څخه ساقط شي دغه حيله جوړوي چې د زکوة د کال تر پوره کېدلو څو ورځې تر مخه خپل مال چاته هبه کړي او بيا يې ورنه څه وخت وروستو بېرته راواخلي ، نو که څه هم د زکوة غاړه يې خلاصه شوه خو دغسې کار کول مکروه تحريمي دی ځکه چې په دې کې د

محتاجانو تاوان دي ، او د هغو د حق ضائع کول دي او د زکوة دروازه بندول دي . (علم الفقه ۴ ج ۲۴ مخ)

مسئله : که د چاپه مال باندې پوره کال تېرشو خوزکوة يې لا ورڅخه اداء کړي نه ؤ چې لاري و هونکو يانورو ورڅخه غلاکړي ، او يايې په کوم بل ډول له لاسه ووتې ، نو زکوة هم ورته وبخښل شو او که يې پخپله خوښه ټول مال چاته ورکړ او يايې په کوم بل ډول پخپل اختيار سره ضائع کړ نو بيا چې ورباندې څومر اندزه زکوة واجب شوی دی هغه به اداء کوي ؛ ورته معاف نه دي . (بهشتي زيور ۳ ج ۲۷ مخ)

مسئله : که د يو چا دنصاب کال پوره شو ، له هغه وروستويې خپل ټول مال خيرات کړ ، نو هم يې زکوة وبخښل شو . (بهشتي زيور ۳ ج ۲۷ مع بحواله مداراج ۱۳۸ مخ)

مسئله : که له يو چا سره دوه سوه روپۍ وې ، له يو کال وروستو ورته سل روپۍ ورکې شوې يايې خيرات کړي ، نو د پاته سلو روپوزکوة به اداء کوئ ، او دورکو يا خيرات شويو سلو روپوزکوة ورته معاف دي . (بهشتي زيور ۳ ج ۲۷ مخ بحواله مشکوة ۱ ج ۱۵۹ مخ)

که د سرو او سپينو زرو څلوېښتمه برخه له پيسو څخه ورکړله شي نو د راتلونکي زکوة حکم :

پوښتنه : له ماسره (۸) ټولې سره زر دي - او ماد (۸) ټولو زکوة له پيسو څخه اداء کړ . راتلونکی کال پکې هېڅ ډول زيادت ونشو او د تېر کال د زکوة په ايستلو سره ، سره زر تر نصاب کم شوؤ يعنې موجود څو اته ټولې سره زر دي ، نو څرنگه چې ماد اتو ټولو د زکوة څلوېښتمه ادا کړې ده ، نو د هغې څلوېښتمې برخې په ورکولو سره حساب بدل شو او که به هر کال په اتو ټولو باندې زکوة اداء کوم .؟

ځواب : لومړی کال چې لتاسره (۸) ټولې سره زرو او تاد هغو زکوٰة د جیب له روپو څخه اداء کړې ، او سره زر چې څومره ؤ هغومره پاته شول نور اتلونکی کال هم ورباندې زکوٰة واجب دي - خو که دې سره زریه زکوٰة کې ورکړل او په دې سره د سرو زرو اندازه تر اوه نیمو ټولو کمه شوه او له تاسره نور سامان نه ؤ چې زکوٰة ورباندې وشي ، نو په دغه صورت کې بیا ورباندې زکوٰة واجب نه دي -

مسئله : اگر دغه اندازه سره زر خو لتاسره دي او د کال تر پوره کېدو پورې به لتاسره وي ، نو ځکه راتلونکی کال هم په هغو ټولو باندې زکوٰة لازم دي - خو که دې د زرو څه برخه په زکوٰة کې ورکړه او له تاسره پاته سره زر په اندازه د نصاب نه ؤ ، نو په هغه صورت کې به گورئ چې که لتاسو سره نور داسې څه نه ؤ چې زکوٰة ورباندې فرض کېدی لکه نغدي روپۍ تجارتي مال او داسې نور ، نو زکوٰة نشته ؛ او که په سرو زرو برسېره بل هم داسې یوشی ؤ چې ورباندې زکوٰة کېدی او هغه له سرو زرو سره په گډه د نصاب اندازې ته رسېدی نو بیا زکوٰة ورباندې فرض دي - (آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۷۵ مخ)

مسئله : که چا یو کال د روپو زکوٰة اداء کړی ؤ ، او دومره روپۍ چې نصاب ورباندې پوره ؤ تر بل کال پورې له هغه سره وې ، نو په راتلونکي کال کې به د هغو زکوٰة اداء کوئ ، او که تر زکوٰة کمې شوې نو بیا ورباندې زکوٰة نشته . (کفایات المفتي ج ۴ ص ۱۵۴ مخ)

ایا په کاغذي نوټونو باندې زکوٰة شته ؟

د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په زمانه کې درهم (د سپینو زرو سکه) هغه بنيادي او یواځنی شی ؤ چې ټول د راکړې ورکړې

حسابونه به ورباندې کېدل - له هغه نه وروستو د سرو زرو دینار هم دغه رنگه د شیانو د اخستلو لپاره د سکې حیثیت خپل کړ مگر ډېر کاروبارونه به په دراهمو (د سپینو زرو په روپو) سره کېدل په هغه وخت کې بهرنۍ پرمخ تللې دنیا هم له دغو شیانو سره پېژندگلوي لرله، نو ځکه چې هغه وخت شریعت په مالي اعتبار د راکړې ورکړې، زکوٰة، خیرات او نورو څومره تفصیلات بیان کړی دي هغه ټول د درهم له مخې بیان شوي دي. په هغه کې دوزن هم خیال ساتل شوی دي او د درهم ددي ارزښت هم په زکوٰة کې خاص اهمیت لري. او دا وخت دنیا د درهم له چلند نه خلاصه شوې ده مگر ځای یې د وخت نورو سکو (روپیو) نیولی دي. لکه، افغانۍ، پونډیا شلنگ، ډالر روبل، لېره یا دینار. ددوه سوؤ درهمو د ملکیت (چې ۵۲ نیمې تولې سپین زر کېږي) په اندازه د موجوده سکو د مالیت په پوره کېدلو سره دغه سکې د درهم پر ځای درېږي. دغه رنگه په هر هیواد کې هر وخت د زکوٰة نصاب چالو او نافذ کېدلای شي. (فتاوی عالمگیری ج ۴، مخ ۲۰)

مسئله: که له چاسره د پوره نصاب په اندازه نوټونه و، نو زکوٰة ورباندې واجب دي، او زکوٰة یې په روپو سره اداء کېږي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲، مخ ۸۴)

مسئله: د فقهي د جمهورو علماؤ په نزد په کاغذي کرښۍ (نوټ) باندې زکوٰة واجب دي. ځکه چې په عام کاروبار کې د سرو او سپینو زرو کار له دوی څخه اخستل کېږي، او د سپین زرو په ځای د دوی راکړه ورکړه یې له څه سختۍ کېدای شي. (کتاب الفقه ۹۸۴ او فقه الزکوٰة ج ۳، مخ ۳۷۵)

د هر قانون څه گڼی او سونونه وي، د زکوٰة دغه کار نور بیان ته ضرورت نه لري، چې چاته خدای ﷻ د هغو تر ضرورت زیاته روزي ورکړې وي، هغه باید د خپل رزق (روزي) څه برخه د خدای ﷻ

هغو بندگانو ته ورکړي چې ورته لږ رزق ورکړ شوی دي او د نور رزق محتاج دي ، د نوټ قانوني ارزښت چې هر څومره وي ، خود ا زده کول پکار دي چې په دوی باندې د مال او دولت اطلاق کېدای شي او کنه ؟ دا وخت د هر چانه اوروچي فلاني شتمن دي - د دې وینا په اورېدلو سره د یو چا ذهن ته هم دا خبره نه ورځي چې له دغه سرې سره ، سره یاسپین زردي ځکه یې خلک شتمن بولي ، بلکه دا خبره یې په ذهن کې پیدا کېږي چې هغه روپی لري - نن سبا خو بالکل زمونږ په هیوادونو کې د سپینو او سرو زرو د سکو پوښتنه هم نه راپوره کېږي ، ځکه چې شتمني یا خود جايداد په شکل وي او یادنوټو په شکل (رفعت قاسمي)

ولې په جمعه شویو نوټونو باندې زکوة شته ؟

مسئله : اصلا روپی د جمع کولو لپاره نه ، بلکه د کار او تجارت لپاره دي ، د روپو ساتل او کار ورباندې نه کول د اصل خلاف کار دي ، نو ځکه که لچا سره پیسې وي نو زکوة ورڅخه نه ساقطېږي . (مخبره ۲۰۰۷)

ایا په سرکاري (حکومتي) ټکنونو باندې زکوة شته ؟

د پوستي ټیکټونو برخلیک داسې دي چې هېڅ څوک هم داسې نه کوي چې خپلې روپی په هغو باندې ورکړي او بیا هغه له ځان سره وساتي ، که دغه ټیکټونه د وخت یو رواج وي ، نو خلک یې د ضرورت سره سم اخلي ، کله چې یې واخیست نو بیا ورته کار اخلي ، نو ځکه ورباندې د کال د تېرېدو پوښتنه نه را ولاړېږي ، او که کال ورباندې تېر هم شي دغه په ضرورت کې داخل گنل کېږي ، او که دغه ټیکټونه د لېږلو رالېږلو په کاروبار کې کارېدل ، نو زکوة یې هم له هغه زکوة سره گډ بلل کېږي کوم چې په دغه کار وبار باندې لازمېږي ، او که

هغه د ذاتي لېږلو را لېږلو لپاره وي، نو بيا خو بنسکاره خبره ده چې له ضرورياتو څخه گټل کېږي. بالاخره په غير تجارتي کتابو، او د ذاتي او سپدلو په کورونو باندې هم زکوٰة نه واجبېږي (رفعت قاسمي)

هغه روپۍ چې د ضرورت لپاره وي د هغو حکم:

پوښتنه: له يو چاسره څوزره روپۍ جمعه دي او کال هم ورباندې تېر شوی دي، مگر هغه دغه روپۍ د خپلو ضرورتونو د پوره کولو لپاره ټولې کړې دي، ځکه چې نه کور لري، نه د کور سامان لري نه يې لاتراوسه واده کړی دي. نو په هغه باندې زکوٰة فرض دي او کنه؟

ځواب: زکوٰة ورباندې فرض دي، خو که د کال تر پوره کېدو له مخه يې د کور جوړولو سامان يا د کور لوښي ورباندې واخيستل نو بيا ورباندې فرض نه دی. (احسن الفتاوي ج ۴ ص ۲۹۱ مخ بجاواله رد المحتار ۷ مخ)

مسئله: که يو چاد څه خاص مقصد لپاره دومره روپۍ ايښې وي چې نصاب يې پوره و او کال هم ورباندې تېر شو، نو زکوٰة ورباندې واجب دي. (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۳۲۳ مخ)

ايا د کور د ټولو شيانو زکوٰة د کور په مشر باندې فرض دي؟

پوښتنه: زه د کور مشر يم، زمادواړه زامن کار کوي، او زماد زامنو له بنځو سره دولس، دولس، ټولې گڼه ده او زماله مېرمنې سره پنځه ټولې گڼه ده او د پېغلې نجلۍ دواړه لپاره مويو کال له مخه درې ټولې گڼه اخستې ده. دغه رنگه نن صبا په گډو کورنيو کې هم گڼه د هري مېرمنې په ذاتي ملکيت کې شمېرله کېږي، د يوې مېرمنې گڼه بلې ته نشي ورکول کېدای، ايا په دغه صورت کې به زه د کور د ټولو گڼو زکوٰة اداء کوم، او که به هر نفر د خپل، خپل مال زکوٰة اداء کوي؟

هواب: د زکوة په واجب کېدلو کې د هر چا خپل ملکیت د اعتبار وړ دي ، ستاله مړیندو (د زامنو له نسحو) سره چې کومه گڼه ده ، نو دا باید وکتل شي چې د دغو گڼو اصلی خاوند څوک دي ؟ که دغه گڼه د هغوپه خپل ، خپل ملکیت کې وه ، نو زکوة د هغوپه ذمه واجب دي ، او که هغه مال څه مړیندو او څه ستاد زامنو و ، نو د هر چا مال چې تر حد د نصاب پورې رسېدلی وي په هغوزکوة واجب دي . او د چا مال چې حد د نصاب ته رسېدلی نه وي په هغو زکوة واجب نه دي ، دغه رنگه هغه سره زر چې ستاله مېرمنې سره دي ، که د هغې په ملکیت کې وي او پکې د بل چا هېڅ حق نه وي ، نو ورباندې زکوة نشته ځکه چې صرف په پنځو تولو باندې زکوة نشته . او که د هغې دغه سره زر ستا په ملکیت کې وي نو د نورو اموالو تر څنګ د دغو مالو زکوة هم په تاباندې لازم دي . او هغه د لور لپاره دې تاسو گڼه اخستې ده هغه هم باید معلوم شي چې تادغه سره زر دخپلي لور ملک گرزولي دي او کنه ؟ که هغه دي دلور ملک نه وي گرزولی (یعنې دا دې د دغو سرو زرو پوره خاونده نه وي گرزلي) که ورسره نورې روپۍ نه وي ، نو زکوة ورباندې نشته .

(۲) او که نورې روپۍ هم ورسه وې ، نو بیا ورباندې زکوة واجب دي
(آپکي مسائل ج ۲ ص ۲۵۰ مخ)

د هر چا خپل ملکیت باندې زکوة :

پوښتنه : یو کور دی چې پکې درې وروڼه گډ ژوند کوي ، په یوځای خوراک سره کوي مګر گټه یې سره جلاده : د هر یوه له مېرمنې سره دوه نیم یادې تولې سره زردي ، که ټول سره یوځای شي نو نږدې اته نیمې تولې کیږي ، نو ایادوی به له دغو سرو زرو څخه زکوة باسي او کنه ؟

ځواب : که له دوی سره نور داسې مال نه وي چې زکوة ورباندې فرض کېږي او حد د نصاب ته رسېدلی وي نو زکوة ورباندې واجب نه دی - ځکه چې د زکوة په نصاب کې د هر چا خپل ملکیت معتبر دي ، او دلته د یوې هم یواځنی ملکیت د نصاب په اندازه نه دی . (درې سؤالات ۲۸۸)

په گډکھول (گورنۍ) کې د زکوة حکم :

پوښتنه : زموږ په کور کې دغه قانون دی چې ټول وروڼه خپله تنخواه او گټه زاوړي او زموږ مور ته یې ورکوي ، او بیا هغه ورباندې کور چلوي ؛ که له موږ سره څه روپی او یا گڼه وه ، نو زکوة یې پر موږ باندې واجب دي او که په والده (مور) مبارکه باندې ؟

ځواب : که هغه سره زر او دگتې روپی دومره وي چې که په ټولو وروڼو وپشلي شي ، نو هر یو به د نصاب خاوند شي ، بیا زکوة واجب دي ، او که داسې نه وه بیا نه دي واجب . (درمختار ج ۲ ص ۵۸ مخ)

مسئله : که د ځونفرو مال سره گډوي ، او سره جلا یې کړي او هر یو ته د نصاب په اندازه مال رسېږي نو زکوة هم ورباندې لازم دي ، او که دغو مره نه پوره کېدو بیا زکوة نشته . (علم الفقه ج ۴ ص ۲۸ مخ)

که روپی مور او پلار ته ورکړلې شي نو زکوة به یې څوک اداء کوي ؟

زید چې کومې روپی د میاشتنۍ خرچې په ډول خپل پلار (عمر) ته ورکړې ، او عمر د هغو مالک وگرزېدو بیا عمر یوڅه روپی سره ټولې کړې که څه هم له ټولولو څخه یې مقصد دا و چې دغه روپی به زید به ته په ښه ورشي ، نو دغه مال د عمر دي ، که حد د نصاب ته رسېدلې وي او پوره کال هم ورباندې تېر شي ، نو زکوة یې هم په عمر باندې لازم دي . مگر که زید د عمر له طرفه د عمر په اجازه د تېرې او

راتلونکې زمانې زکوة اداء کړي، نو زکوة یې اداء شوی دي، زید ته پکار دي چې عمر په دې خبر کړي چې زه د دغورو پود تهرې زمانې زکوة ادا کوم، اودراتلونکي به هم اداء کړم، نوته راته اجازه راکړه (فتاوی دارالعلوم ج۶ ۱۳۸ مخ بحواله شامي ج۲ ۱۴ مخ)

هغه مال چې د بل چاپه قبضه کې وي :

پوښتنه : د زید مال د هغه د موريا پلار، یاد ورونوتر قبضه لاندې دي د بلوغ له پیل نه بیا تر دوه ویشت کلنۍ پورې، او اوس هغه په خپل ټول مال باندې پوره د قبضې او قدرت خاوند شوی دي، نو زکوة به څرنگه او ورکول به یې له کومه وخته پیل کوي،

ځواب : د راتلونکي لپاره به له هغه وخته د زکوة د کال پیل کوي څه وخت چې هغه ته خپل مال په قبضه کې ورغلی دي؛ او د تېرو کلو زکوة ورباندې نشته (فتاوی دارالعلوم ج۶ ۵۵ مخ بحواله ردالمحتار ج۲ ۴۸ مخ)

د هغه مال چې پلار او زوی دواړو گټلی وي زکوة په چا واجب دي ؟

پوښتنې : ۱. زید خپل هغه مال چې گټلی یې ؤ له خپل پلار سره ایښی دي او ټول اختیار د دغه مال له پلار سره دي، نو زکوة یې په چا واجب دي ؟
 ۲. یو مال پلار او زوی په دواړو سره گټلی ؤ او بیا د پلار تر پوره واک لاندې ؤ او هغه پکې تصرف کوي، نو زکوة یې په چا واجب دي ؟
ځوابونه : ۱. څوک چې د مال خاوند دي په هغه باندې زکوة هم واجب دي یعنې په زوی باندې.

۲. او په دغه صورت کې څرنگه چې پلار ته د هر ډول لگښت اختیار

دي، نو ځکه د زکوة اداء کول هم دهغه په ذمه دي

(فتاوی دارالعلوم ج۶ ۷۰ مخ بحواله هدایه ج۱ ۱۲۵ مخ)

پر مسافر باندې د زکوة حکم :

مسئله : په هغه مسافر باندې چې خاوند د نصاب وي زکوة فرض دي ، ځکه چې هغه د خپل نائب په زريعه باندې په خپل مال کې د تصرف قدرت لري - (فتاوی عالمکيري: ۴ ج ۷ مخ)

ايا پر استعمالدونکو گڼو باندې زکوة شته ؟

پوښتنه : ايا پر هغو گڼو باندې چې بنځې يې ډېر وخت استعمالوي زکوة شته او کنه ؟ ځکه چې په هغو شيانو خوزکوة نشته چې استعمال يې جاري وي ، او ځينې عرب د دغه رنگه گڼو زکوة نه ادا کوي ، ځکه چې دوی وايي چې دغه دورځني استعمال شی دي ؟

ځواب : د امام ابو حنيفه رح په نزد په هغو گڼو هم زکوة شته چې استعمالېدونکې وي . (آپکي مسائل ج ۲ مخ ۳۲۴)

مسئله : په هغوسرو اوسپينو زرو چې د نصاب اندازه يې پوره وي زکوة واجب دي ؛ هغه که استعمالېږي او کنه ،

مسئله : نغدي روپۍ گڼه ، لنډه دا چې د سرو اوسپينو زرو په هر شي اوسکه باندې وروستوهغه زکوة فرض گرزي چې نصاب ته درسيږي کال پوره شي . که څه هم هغه روپۍ د ساتنې په نيت خښي (دفن) کړای شوی دي او يا له استعمال څخه ليري پاته شوي وي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ ۱۷۷ - رد المحتار ج ۲ مخ ۴۲)

مسئله : د امام ابو حنيفه رح په نزد په گڼو باندې په هر حالت زکوة فرض دي ، که د بنځووي که دنارينه گانو وي بس نو زکوة ورباندې فرض دي . (کتاب الفقه ج ۵۸ مخ)

د ورکې شوې گڼې زکوة :

پوښتنه : که له چاڅه گڼه ورکه شي، نو زکوة يې ورباندې لازم دي اوکنه ؟

ځواب : که هغه مال يې پخپله خرڅ کړ، نو بيا ورباندې د تېروکلونو زکوة هم واجب دي او که ورنه ورک شوی ؤ بيا ورباندې د تېروکلونو زکوة واجب نه دي. او که له ورکېدلو څخه وروستو بېرته پيدا شو، نو بيا بايد دا معلومه کړله شي چې که هغه تر کال پوره کېدلو وروستو بيا پيدا شوی ؤ، نو دور کېدلو د زمانې زکوة لازم نه دي، او پاته شوه د راتلونکې لپاره د زکوة خبره، نو د هغه حکم دا دی که برسېره پردغه له دغه سرې سره له مخکې نه دغه قسم نصاب ؤ، نو له هغه سره به په گډه زکوة اداء کوي او که تر نصاب کم ؤ نو بيا ورته د پيدا کېدلو له وخته د يو کال پوره والی شرط دي - او که مخته تر يو کال پوره کېدلو پيدا شول، نو بيا هم بايد دا معلومه شي چې له خاوند سره يې د دغه قسم نور مال هم شته اوکنه ؟ که نه ؤ، نو بيا چې يې د پيدا کېدلو له ورځې څخه وروستو يو کال پوره شي بيا ورباندې زکوة لازمېږي - او که له خاوند سره يې نور مال هم ؤ او ټول په گډه د نصاب حدته رسېدو، نو د هغه زکوة دې له نور مال سره اداء کړي. (امداد الفتاوى ج ۲ مخ ۳۳)

د گڼې د زکوة په اړند خو پوښتنې :

پوښتنه : ۱. يو چا په مختلفو وختو کې مختلفې گڼې واخستلې، نو زکوة ورباندې څه وخت فرض کېږي ؟

۲. په زکوة ورکولو کې د گڼې د اخستلو قېمت معتبر دي او که موجوده قېمت ؟

۳. د گڼو په قېمت کې به د ملغرو او غمو د قېمت او جوړولو اجرت هم لگول کېږي، او که به ورته صرف د سرو زرو قېمت لگوي؟

۴. که په گڼو کې له زرو سره نور څه هم گډوي، نو زکوة ورباندې شته او کنه؟

ځواب: په کومه ورځ چې ستالاس ته دغه مال درغلی، چې سره سپین زر، د تجارت مال او نغدې روپۍ وي، یا له دوی څخه د یوې شي قېمت له (۳۵-۲۱۲) گراموسپینو زرو سره برابر وي له هغې ورځې نه ته د نصاب خاوند گرزېدلی یې، د سپوږمیکي میاشتي دغه نېټه یا ده لره، یو کال وروستو چې دغه ورځ راغله نو چې پکې له دغو څلورو شيانو څخه چې هر څومره مقدار لتاسره موجود وي په هغه باندې زکوة فرض دي که څه هم یوشی تر دغه تاریخ یوه ورځ له مخه ستاسولاس ته رسېدلی وي په دې شرط چې په دغه تاریخ نصاب پوره وي یعنې د ټولو شيان گډ قېمت د دوه پنځوس نیمو ټولو سپینو زرو سره برابر وي

۲. په کوم سپوږمیک تاریخ چې د زکوة کال پوره کېږي ن د هغې ورځې له قېمت سره سم به اداء کېږي

۳. صرف د سرو زرو په قېمت باندې زکوة نشته د ملغرو او غمو په قېمت او د گڼو د جوړولو په اجرت زکوة نشته

۴. د گڼو په جوړولو کې چې نور شيان گډ شوي دي دغه قسم گډوڼي ته به د خلوط مقراطي سرو زر قېمت لگول کېږي

مېرمن د نصاب خاونده گرزېدل

مسئله: که مېرمن د نصاب خاونده وه نو د هغې د نصاب په وجه د هغې خاوند صاحب نصاب نشي کېدای او د هغې قرباني، زکوة او نور دهغه په ذمه واجب نه دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۵۰ مخ بحواله هدایه ج ۱۷۲ مخ)

که د بنځې گڼه وه او مېړه ئې قرضدار ؤ...

مسئله: که گڼه د مېرمنې وه او سړی قرضدار ؤ، نو د زکوة په برخه کې دغه قرض د بنځې نه بلل کېږي، بلکه هغه به د خپلې ټولې گڼې زکوة اداء کوي؛ خو که دغه قرض په بنځه باندې ؤ نو بیا د هغې بلل کېږي - (آپ کې مسائل: ج ۳، ص ۳۴۷ مخ)

ایا د بنځې لپاره په زکوة کې د خاوند اجازه ضروري ده ؟

مسئله: که بنځې ته گڼه خاوند وراخستې وه یا یې ورته جوړه کړې وه، او د بنځې ملک یې نه وه گرزولې لکه څرنګه چې نن سباعدات دی، نو د هغې گڼې زکوة په خاوند باندې واجب دي. په بنځه باندې زکوة نشته. که خاوند یې زکوة اداء نکړي نو هغه ورباندې گنهار دي، د بنځې هېڅ گناه نشته. او که بنځې ته د پلار لخوا واده په سامان کې ورکړله شوې وه، نو هغه یې خپل ملک دي او باید پخپله یې دڅه برخې په ورکولو سره، یا دپلورلوله لارې زکوة اداء کړي. او په دغه صورت کې ورته د خاوند اجازه هېڅ ډول اړتیا نشته. (فتاوی دارالعلوم ج ۷، ص ۱۳۱ مخ او ۴۸ مخ بحواله درالمحتار ج ۲، ص ۵۰۲ مخ)

مېرمنې د زیوراتو زکوة له څه شي اداء کړي ؟

پوښتنه: زېورات (گڼې) خو د بنځو ملکیت وي، نو د هغود زکوة پېټي ولی په سړو وراچول کېږي؟ او که مېرمنه یې پخپله اداء کوي، نو له څه شي یې اداء کړي ځکه چې له دوی سره خوبغیرله گڼو نور هېڅ شی (یانغدي روپی) نشته؟

ځواب: کومه گڼه چې د بنځې په ملکیت او قبضه کې ده د هغې زکوة هم پر هغه بنځه واجب دي خو که خاوند ورسره نیکی کوله او د هغې

پر. ځای یې زکوٰة اداء کړې، او یا بشپړې له خاوند څخه روپۍ واخستلې او په زکوٰة کې یې ورکړې نو په دې ډول یې هم ادا کول صحیح دي او که له دغو صورتو څخه یو هم نه کېدی، نو بیا به له زیوراتو څخه زکوٰة ورکوي. (فتاوی: دارالعلوم ج ۷، ۲۸۵ مخ بحواله رد المحتار ج ۲، ۴۰ مخ)

ایاد مېرمنې د گینو زکوٰة پر خاوند لازم دي ؟

پوښتنه : د یو داسې سړي (چې گټه وټه یې ډېر کمه وه) مېرمنې د واده پر مهال لس ټولې سره زر د زیوراتو په ډول له خان سره راوړل، ایا په خاوند یې د لازمه ده چې په هر حال وي د هغو زیوراتو زکوٰة اداء کړي ؟
ځواب : څرنگه چې دغه گټه د سړي نه بلکه د مېرمنې ده، نو ځکه د دغو گټو زکوٰة هم په هغې مېرمنې واجب دي مېرمنې ته پکار دي چې له خپلو زیوراتو څخه دومره برخه په زکوٰة کې ورکړي څومره چې ورباندې واجب دی او د زکوٰة بارد خپل خاوند په اوږو وروانه چوي
مسئله : که له یوې مېرمنې سره د نصاب په اندازه گټه وه، نو زکوٰة اداء کېږي. (آپ کي مسائل ج ۳، ۲۴۵ مخ)

د خاوند او مېرمنې د زکوٰة حساب :

پوښتنه : په واده کې چې انجونو ته کوم زیورات (گټې) ورکړلې کېږي هغه د دوی ملکیت دي مگر زکوٰة یې د خاوندانو (مېرمنو) له جیبه څخه اداء کوي، نو که له خاوند سره هم څه داسې شی وي چې زکوٰة ورباندې فرض وي مگر تر نصاب کم وي، ایا دوی کولای شي چې هغه د بنسټو په زیوراتو کې ورگډه کړي او بیا له هر څه نه په گډه زکوٰة اداء کړي. او که به یې هریو جلا اداء کوي ؟

ځواب : د دواړو لپاره ځانله، ځانله حساب دي. (آپ کي مسائل ج ۳، ۲۴۶ مخ)

انجلی (ناوی) ته چې زېورات ورکول کېږي د هغو زکوة پر جالازم دي ؟

پوښتنه : د هلک (زوم) پلار چې په ناوې باندي کومې گڼې اچوي د هغه زکوة پر جالازم دي ؟

ځواب : هغه زېورات چې د هلک د پلار لخواه په ناوې اچول کېږي هغه زموږ په رواج کې د انجلی ملکیت نه دي ، نو ځکه زکوة د هلک په پلار باندي فرض دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۷۴ مخ ، وکفایت المفتی ج ۴ ص ۲۴۲ مخ)

یادونه : دغه کتاب په اردو ژبه د رفعت قاسمي صاحب لخوا ترتیب شوی دي او په غه مسئله باندي حوالې هم د هغو فتاوي و دي چې جوړونکي یې اردو ژبي دي ، نو ځکه یې صرف د خپل رواج او عرف اظهار کړی دي او په هغو سیمو کې چې رواج داسې وي چې دغه گڼه به دنجلی په ملکیت او قبضه کې وي ، نو هلته بیا د هغې گڼې زکوة په نجلۍ فرض دي . او د پښتنو په ډېرو سیمو کې رواج هم داسې دي (مترجم = عبدالملک حسیف)

یو چا دنجلی لپاره گڼه جوړه کړه او ورته وېي ساتله ، نو

زکوة یې پر چا فرض دي ؟

پوښتنه : یو چا دخپلې لور دواډه لپاره گڼه جوړه کړه او بیایې ورته ساتلې وه ، نو زکوة یې په نجلۍ باندي لازم دي او که دهغې په پلار یا مور باندي ؟

ځواب : که دغه گڼه یې بالکل د نجلۍ ملک گرزولې وه ، نو د هغې زکوة د نجلۍ تر بلوغ مخکې نه پر پلار اونه پرمور فرض دي اونه پر نجلۍ باندي ؛ او تر بلوغ وروستو بیا پر نجلۍ فرض دي . او که یې د

هغې ملک نه وه گرزولې، نوبیا په هغه چا زکوٰة فرض دي چې د هغې
گڼې مالک وي - (فتاویٰ محمديه ۱۱ ج ۱۳۲ مخ)

انجلی ته چې والدینو (مور او پلار) کومه گڼه ورکړې وي دهغې زکوٰة په چا فرض دي ؟

پوښتنه : د زید مېرمنې ته چې مور او پلار کومه گڼه ورکړې ده دهغې
زکوٰة به زید اداء کوي او که د هغه مېرمن ؟

ځواب : د دغې گڼې زکوٰة به د زید مېرمن اداء کوي، پر زید باندې د
دغې گڼې د زکوٰة اداء کول نشته ؛ او که زید شتمن ؤ او د خپلې بې
بې له طرفه یې زکوٰة اداء کاؤ، نو کولای شي چې اداء یې کړي - او
ده پروکلونوزکوٰة په جلا جلا ډول لږ، لږ ورکول هم صحیح دي.
(فتاویٰ دارالعلوم ۲ ج ۲۷ مخ بحواله ردالمحتار ۲ ج ۱۲ مخ)

که په مهر کې گڼه ورکړله شوه، نوزکوٰة به یې څوک اداء کوي ؟

مسئله : څرنگه چې دغه گڼه د مېرمنې مهر (ولور) کې ورکړله شوې
ده نودا یې مالکه ده او زکوٰة یې هم د هغې په ذمه دي، خاوند یې له
زکوٰة ورکولو خلاص دي. (فتاویٰ دارالعلوم ۲ ج ۵۴ مخ بحواله ردالمحتار ۲ ج ۱۳ مخ)

د عرف (رواج) مطلب :

شریعت نارینه ته دغه ازادې ورکړېده چې مېرمنې ته کومه گڼه
جوړوي هغه تر خپل ملکیت لاندې وساتي او د کم، کم وخت لپاره یې
مېرمنې ته ورکوي او بېرته یې ورنه اخلي، او یاد اچې په پوره ډول یې
خپلې مېرمنې ته وسپاري او هغه یې مالکه وگرزوي. په یو صورت کې
هم شریعت په تاسو بندیزنه لگوي اوس به رواج ته کتل کیږي چې په
کومه کورنۍ کې د گڼې په اړه هر ډول رواج وي هغه د همدې

مثالونو په بناء وي. له لسو څخه نېولې تر سلو پورې به داسې پېښي شوې وي چې ورنه دا خبره واضحه شوې وي چې د کورنۍ سرې خپلو مېرمنو ته گېڼې دلته وخت لپاره ورکوي او که يې د تحفې په ډول - که دغه گېڼه ورته د تحفې په ډول ورکوله کېږي نو مطلب يې داشو چې مېرمن يې مالکه گرزې. په داسې صورت کې که د کورنۍ هر غړي مېرني ته گېڼه ورکړي او دورکړي په وخت يې دا خبره ده چې هغه د مېرمنې ملک گرزې، او که خاوند نه غوښتلای چې هغې ته دغه گېڼه په تحفه کې ورکړي، نو پرې لازمه وه چې دورکولو پړوخت يې دا خبره سپينه کړې وای چې زه يې د کم وخت لپاره ورکوم که د عملي مثالونو په بناء د کورنۍ خلک په دې پوهېږي چې لمانسره چې کومې گېڼې دي او ښځوته ورکول کېږي د تحفې په ډول نه بلکه د کم وخت لپاره ورکړل کېږي نو ظاهره خبره ده چې د دغې کورنۍ کوم سرې چې خپلې مېرمنې ته گېڼه ورکوي او هېڅ ډول وضاحت نه کوي نو د هغه په اړوند د افکر کېږي چې د کورنۍ د پېژندل شوي رواج سره سم يې د کم وخت لپاره ورکړې ده، نه د تحفې په ډول. نو ځکه مېرمن د هغې مالکه نه گرزې. (زمت قاسمي)

د انجونو لپاره په اخستل شوو سرو زرو باندې د زکوٰة حکم

پوښتنه : زما درې لوني دي ماد هغود واده لپاره شل تولې سره زر ايښي دي او سربېره پر زرو لوبښي، جامې او سامانونه هم دي؛ ايا په دغو شيانو به زکوٰة وي او کنه؟

ځواب : که تادغه سره زر دلونو ملک گرزولی وي، نو تر بلوغ پورې پر دوی باندې واجب نه دي؛ اوله بلوغه ورسته چې هره يوه د نصاب

خاونده وه پر هغې باندي زکوة واجب دي ، او که دې دغه سره زر د هغوملکیت نه و گرزولي ، نو بيا د دوی مالک ته يې اوزکوة يې درباندي فرض دي . او جامې ، لوبښي او داستعمال نور شيان چې د دوی لپاره دي ايښي دي په هغو باندي زکوة نشته . (آپکي مسائل ج ۳ مخ ۳۴۵)

گڼه د چاپه نامه کول له زکوة څخه د خلاصون لاره نه ده :

مسئله : که يو چانجلی د گڼې مالکه وگرزوله نو تر هغه وخته پوري چې هغه بالغه شوي نه وي زکوة ورباندي نشته ؛ کله چې هغه بالغه شي او دغه زر اورسره نوري روپۍ په گڼه حد د نصاب ته ورسېږي ، نو بيا ورباندي زکوة فرض دي . صرف دغه نيت چې زه به دغه گڼه د نجلی په جهيز (هغه مال چې د پلار کور وال يې د لور دواډه پر وخت په هغې پسې ورکوي) کې ورکوم سپی له زکوة ورکولو څخه نه خلاصوي ، تر څو چې انجلی د دغې گڼې مالکه نه وي گرزوله شوې . او وروستو له دې چې انجلی د گڼې مالکه وگرزوله شي نو بيا بل چاته د هغې استعمال روانه دي . (آپکي مسائل ج ۳ مخ ۳۴۸)

ايات مهر تر وصول کېدلو رومي زکوة شته ؟

پوښتنه : د بنځې مهر چې لاخاوند اداء کړی نه وي نو په دغه صورت کې د بنځې په ذمه د مهر زکوة واجب دي او کنه ؟

هواب : د مهر د ترلاسه کولو له مخه په مهرباندي زکوة نشته .
(فتاوي دارالعلوم ج ۲ مخ ۵۷ بحواله ردالمحتار ج ۲ مخ ۳)

مسئله : د امام ابوحنيفه رح د مذهب د پيرويانو په نذد د پوره مالک جوړېدلو معني داده چې مال به د هغه په قبضه کې وي - که يو څوک د داسې شي مالک وگرزېدو چې لايې هغه شی په قبضه کې نه و ، لکه

دنبځې مهر ، چې لاد هغې تر لاسه نه وي رسېدلی ، نو په هغه مال باندې زکوة واجب نه دي . همدارنگه په هغه مال باندې هم زکوة نشته چې د يو چا په قبضه کې وي او ملک يې نوي ، لکه د هغه چا مال چې قرضدار وي ځکه چې مال خو ظاهراً د هغه په قبضه کې دی ، خو ملک د بل چا دي . (کتاب الفقه علي المذاهب الاربعه ج ۱ مخ ۹۲)

په هر (ولور) باندې مخته تر رسېدلو زکوة نشته ، له رسېدلو وروستو چې پوره يو کال په هغو روپو باندې تېر شي (چې ورباندې په دوه نيم پر سلو کې زکوة واجبېږي) ، نو بيا زکوة فرض دي ، او کومې روپې چې دکال په مېنځ کې په مصرف ورسېږي په هغو باندې زکوة نشته . (رفعت قاسي غفر له)

مهر (ولور) لرونکې مېرمنې ته د زکوة ورکول

مسئله : د يوې مېرمنې مهر درې زره روپۍ دي ، مگر خاوند يې دومره غريب دي چې هغه نشي اداء کولای ، نو دغې مېرمنې ته هم زکوة ورکول صحيح دي . او هغې مېرمنې ته چې خاوند يې شتمن وي مگر مهر نه اداء کوي او يا مېرمنې ورته خپل مهر بخښلی وي ، هم زکوة ورکول صحيح دي مگر د کومې مېرمنې سره چې دا اميد وي چې هر کله زه له خاوند څخه مهر وغواړم نو هغه مې مهر اداء کوي نو هغې ته د زکوة ورکول روانه دي . (امداد المسائل زکوة ۷۴ مخ)

ايا د مېرمنې مهر د زکوة د وجوب مانع گرزي ؟

مسئله : که يو څوک د نصاب خاوند شي ، نو زکوة به هغه وخت ورباندې فرض کېږي چې په هغه باندې دومره قرض نه وي چې که ټول اداء کوي ، نو د نصاب په اندازه مال به ورسره پاته نشي خو هغه قرض

چې د الله ﷻ وي لکه كفاره، سرسايه، حج اوداسې نور هغه ورڅخه وتلي دي. (خلاصة الفتاوى ج ۱ ص ۲۴۰ مخ)

او که له چا سره د قرضو تر اداء کولو وروستو دومره څه پاته نشي چې نصاب ورنه پوره شي، نو په هغه باندې زکوة نشته په دغه بنياد ويلای شو چې که د مېرمنې د مهر له اداء کولو وروستو نصاب موجود پاته نه و نو زکوة واجب نه دي. او که په کمو سيموکې داسې و چې مهر ډېر رواج نه و يعنې ډېر ځله مېرمنو هغه خپلو خاوندانو ته وربخښلو نو دغه قرض بيا په زکوة باندې اثر نه اچوي او زکوة واجب دي - په فتاوي عالمگيري کې راغلي دي چې که په سرې باندې مهر مؤجل (چې سمدستي يې اداء لازمه نه وي) وي او دهغه د ژر اداء کولو اراده نه لري نو دغه قرض د زکوة د وجوب مانع نشي گرزېدلای.

(فتاوي عالمگيري: ج ۱ ص ۸۹ مخ جديد فقهي مسائل ۲۳۴ مخ)

مسئله: د خاوند په زمه د مهر پور واجب دي، هغه که معجل

(ژر غوښتونکی) وي او که مؤجل (ځنډيدلی) وي مگر خاوند کوشش کوي چې څومره ژر کېدای شي بايد مهر اداء کړي او د دې لپاره روپۍ جمعه کوي، نو دغه رنگه قرض مانع د وجوب د زکوة گرزي که پر دومره روپو برسېره (چې مهر ورباندې اداء کېدای شي) له هغه سره نور مال دومره و چې حد دنصاب ته رسېدلی و نو په هغه باندې زکوة شته، او که نه و بيان شته. او که خاوند يې دادا کولو په کوشش کې نه و او دا يې پوره باور و چې نه به يې اداء کوم، نو دغه رنگه پور بيا د زکوة د وجوب مانع نشي گرزېدلای (فتاوي معصديه ج ۳ ص ۱۰۴ مخ)

مهرمني ته د مهر په رسېدلو سره د زکوة حکم :

که يوه نجلی چاته په نکاح کړله شوه او بيا ورته ټول مهر راغلي اوتر يو کاله پوري د هغې په قبضه کې ؤله دې وروستو د هغې خاوند هغه له ورنژدې کېدلو (خلوت صحيحه) له مخه طلاقه کړه اوله ورکړل شوي مهر څخه يې نيمايي بېرته ورکړ، نو که هغه مهر د سرو او سپينو زرو له قسمه څخه ؤ بيا به هغه مېرمن د ټول مهر زکوة اداء کوي. او که په نغدي ډول نه ؤ نو بيا به د نيمايي مهر زکوة اداء کوي. (علم الفقہ ج ۴ ص ۲۳ مخ)

په مهر کې د ورکړل شوي ځمکې د زکوة حکم :

پوښتنه : ماڅه ځمکه د تجارت په نيت اخستې، اوس غواړم چې ټوله اويایوه برخه يې د خپلې مېرمنې د مهر په بدل کې ورکړم. آیا زما په مېرمن باندې به د دغې ځمکې زکوة واجب وي. که چېرې هغې ورباندې د کور جوړولو اراده لرله؟

ځواب : ستا په کور وداننه باندې د دغې ځمکې زکوة فرض نه دي، که يې ورته د تجارت نيت وي او که د کور جوړولو. خو که يې د مهر په بدل کې له تاڅخه د اخستلو پروخت پکې د تجارت نيت کړی ؤ، نو بيا ورباندې زکوة واجب دي. (احسن الفتاوى ج ۴ ص ۳۲۵ مخ)

مسئله : د مثال په ډول د مېرمنې ولور لس خرواره غنم ؤ، د رسېدلو پروخت هغې پکې د زکوة نيت وکړ او ويې ويل چې دغه غنم به خورم نه، بلکه تجارت به پکې کوم، نو صرف د تجارت د نيت په کولو سره زکوة نه واجب کېږي تر څو چې تجارت يې تر نيمه نشي. (جزالعموم ج ۳ ص ۳۵۵ مخ)

ایاد استعمال پر گبنوزکوة شته ؟

مسئله : د سرو او سپینوزرو گبنه چې د نصاب تر حده ورسېږي بیا که استعمالېږي او کنه زکوة ورباندې فرض دي. (هدایه ج ۱ ص ۱۷۷ مخ)

پر اشرفی (دسروزرو سکه) باندې زکوة

پوښتنه : ایازکوة په دواړو ډولونو سرو او سپینوزرو کې شته او که د اشرفی د شکل په سرو او سپینوزرو کې ؟

ځواب : په دواړو باندې زکوة واجب دي یعنی د چپنو او اشرفیو دواړو په شکلونو باندې (چې تر اندازې د نصاب ته رسېدلي وي) زکوة فرض دي. (آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۵ مخ)

گبنې ته د کچه شیانو ورگډول او غمی پکې لگول :

مسئله : د زرو په گبنه کې چې غمی لگول شوي وي په هغوباندې زکوة نشته ځکه چې هغه ورڅخه لیري کېدای شي خو هغه کچه شیان لکه پتل او نور چې له سرو زرو سره گډ شوي وي هغه د دوی په وزن کې شمارل کېږي، د دغه رنگه گبنې چې څومره بازاری قیمت وي په هغه اندازه دې زکوة اداء کړي. (آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۵ مخ)

د هغې گبنې زکوة به څنگه اداء کوي چې نور شیان پکې

اېښودل شوي وي ؟

پوښتنه : څه گبنه ده چې په کنډی شیانو ښایسته شوې ده او په ځینو کې غمی بند شوي دي که یې ورڅخه راباسي نو گبنه خرابېږي، او که اندازه یې لگوینو نشي کولای سمه یې اندازه کړي. که سره زرتو نصاب کم و نو دهغه زکوة به له سپینوزرو سره گډوړکوي او که به د

دواړو زکوة جلا داء کي ؟ د سرو او سپينو زرو زکوة به له يوه شي څخه اداء کوي او که به د دواړو زکوة له خپل خپل جنس څخه اداء کوي ؟ او که په زکوة کې گڼنه ورکړل شي نو څه منعه پکې شته او کنه ؟

ځواب : د هغو بايد لومړی سمه اندزه ولگوله شي او بيا يې زکوة ورکړل شي ، مگر اندازه کونکي ته بايد دا وويل شي چې تر څو کېدای شي ، احتياط په نظر کې لره ، او په دغه صورت کې که سره زرقبتم کوي او بيا يې سپينو زرو ته ورگډوي او له سپينو زرو څخه زکوة اداء کي داهم سمه ده او که يې له سرو زرو څخه اداء کوي هم سمه ده - لنډه دا چې د دواړو زکوة له يوه څخه ورکول صحيح دي اود دوه نيم فيصدي حساب دي زکوة ورکړي . په زکوة کې د زرو په ورکولو کې هېڅ منعه نشته . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۱۹ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۴۵ مخ)

په کومه گڼنه کې چې جواهر کارول شوی وي ؟

مسئله : که د سرو او سپينو زرو گڼنه وه او جواهر پکې ، بنودل شوي و ، نو د هغې گڼنې زکوة به د سرو او سپينو زرو په اندازه ورکول کېږي - يعنې په جواهرو باندې زکوة فرض نه دي بلکه په سرو او سپينو زرو باندې زکوة فرض دي . (کفايت المفتي ج ۴ ص ۲۲۹ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۴۲ مخ)

د خالص جواهرو د گڼنو حکم :

مسئله : په جواهرو ، لکه زمرد ، لعل ، ياقوت او نورو باندې زکوة فرض نه دي ، په دې شرط چې هغه د تجارت لپاره نه وي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۳ مخ)

مسئله : هغه گڼنې چې صرف له جواهرو څخه جوړې شوې وي ، د هغو حکم دا دي چې که د تجارت لپاره نه وي ، نو زکوة ورباندې نشته . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۰ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۸۱ مخ . وفتاوي محموديه ج ۲ ص ۷۱ مخ)

مسئله: د سچه ملغلرو په هار او نورو شيانو باندې زکوة نشته، خو که د تجارت لپاره و بيا ورباندې شته. (بهشتي زيور ج ۳ مخ ۲۵ ورد المحتار ج ۲ مخ ۱۳۱)

مسئله: له سرو او سپينو زور څخه بغير، په نورو شيانو باندې، لکه جواهر، مرجان زبرجد او الماسو څخه جوړو شوو گڼو باندې (چې سره او سپين زور گڼه وي) زکوة نشته. (فقه الزکوة ج ۲ مخ ۳۷)

په کومو زيوراتو کې چې عيب جن شيان لکه پتل او نور

ورگډ کړل شوي وي

پوښتنه: له ماسره چې کومې جوړې کړل شوې گڼې دي هغوته درېيمه برخه عيب جن شيان لکه پتل او نور ورگډ شوي دي، د دغه رنگه گڼې زکوة په څه ډول اداء کېږي؟

ځواب: په کومو کې چې تر نيمايي زيات سره زر وي، نو هغه گڼه داسې ده لکه ټوله چې د سرو زرو وي، او د خالصو سرو زرو په ډول يې زکوة واجب دي. (فتاوي دارالعلوم ج ۷ مخ ۱۱۵ بحواله رد المحتار ج ۲ مخ ۲۴)

مسئله: په فيروزه، ياقوت او نورو باندې زکوة واجب نه دی. د هغو وزن به له گڼې نه جلا کوي او بيا به د سرو او سپينو زرو زکوة اداء کوي. (فتاوی محموديه ج ۳ مخ ۱۱۳)

پاڼونه: که يو چاد شوق لپاره الماس او جواهر له ځان سره ساتلي و نو زکوة يې ورباندې نشته، همدا رنگه که يې د زکوة نه د بچ کېدلوله خاطر دغه حيله جوړه کړه، نو هم د شريعت په اعتبار دامام ابو حنيفه رح په نزد زکوة ورباندې نشته مگر څرنگه چې په دې سره د غريبانو حق له مېنځه ځي، نو دغه نيت ته په کتو سره دا وېره شته چې خدای د دې هغه په دغه عمل سره ونيسي. (مولانا رفعت قاسمي)

د گډوډو شيانو د زکوة حکم :

مسئله : د حنفي مذهب په نزد په گډوډو شيانو کې هغه شی (چې په دغه گڼه کې سره گډوي لکه پیتل ، سرول ، ترامه سره او سپین زر او داسې نور) معتبر دي چې اندازه يې زیاته وي. هغه که سره زرو وي که سپین او که بل شی. او که له سرو زرو سره سپین او یا له سپینو سره ، سره زر گډو ، نو د هغه قسم په اعتبار به يې زکوة اداء کول کېږي کوم چې ډېر وي. په دې شرط چې حد د نصاب ته به رسېدلي وي
(کتاب الفقه ج ۱ ۹۹۲ مخ ورد المحتار ج ۲ ۵۴ مخ)

د سچه نقش لرونکو، او کچه نقشو کېږو د زکوة حکم

پوښتنه : دمېرمنو د لوړ قبمته جامو (چې پکې سپین زر کارول شوي وي) زکوة باید څنگه اداء کړل شي ځکه چې دا اندازه يې نشي لگول کېدای چې څومره ژر به کاورل شوي وي ؟

ځواب : هغه زري نارونه چې په بنارسي او نورو کېږو کې ورنه کار اخستل شوی وي ، پخپله یا بل داسې چاباندې چې پرې پوهېږي باید اندازه شي او زکوة يې اداء کړل شي. او د سچه سپینو زرو او نورو د نقلی نقش هم باید اندازه ولگوله شي - د هغو اندازه کول اسان دي د مثال په ډول د نقش دغه رنگه تان دي وتلل شي او بیا دې معلومه کړل شي چې وزن يې څومره دی لنډ دا چې په دغه رنگه ځایو کې اندازه کافي ده ، خواندازه تر خپله وسه باید په داسې ډول ولگوله شي چې کموالی خو پکې بالکل ونه شي او زیادت که وشي او کنه.
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۱۳۱ مخ بحواله هدايه ج ۷۷ مخ)

مسئله : د استعمال په لوبنو او جامو (کېږو) باندې زکوة نشته خو که پکې د سچه سرو یا سپینو زرو کار شوی وي نو بیا ورباندې زکوة

واجب دي. همدارنگه د تجارت په سامان او کپړو باندې هم زکوة واجب دي. (فتاوی رحیمیه ج ۵ ص ۱۵۲ مخ بحواله درمختار مع شامي ج ۲ ص ۱۰۸)

مسئله: کپړې چې هر څومره لوړ قیمتته وي، زکوة ورباندې نشته مگر که په هغوکې د سچه سرو یا سپینو زرو اندازه دومره وي چې که ورڅخه بېل شي نو (۵۲ نیمې) تولې سپین زرو ورڅخه جوړ شي، نو په دغو سپینو زرو باندې زکوة واجب دي؛ او که تر دې کم و بیا ورباندې زکوة نشته. (بهشتي زیور بحواله جوهر النیره ۱۷۷ مخ)

هغه شتمني چې د وارثانو لپاره ساتله شوي وي:

پوښتنه: یو چا خپل جایداد په خپل ژوند کې خرڅ کړ او دهغه روپۍ یې له ځان سره کېښودلې چې دهغه له مړینې وروستو یې دهغه وارثان ورواخلي، آیا په هغه باندې د دغو روپو زکوة واجب دي او کنه؟

ځواب: فی الحال دغه سړی د هغو مالک دي، نو ځکه یې ورباندې زکوة واجب دي. - (فتاوی رحیمیه ج ۵ ص ۱۵۴ مخ)

له مړي څخه په پاته شوي (میراث) کې د زکوة حکم

پوښتنه: یوې مېرمنې ته چې اولادونه هم لري له وفات شوي خاوند څخه نزدې څلویشت زره روپۍ پاته شوي، آیا په هغې باندې زکوة واجب دي؟

ځواب: دغه روپۍ دي د شریعت له قانون سره سمې تقسیم شي، که د هریوه په برخه کې دومره څه ورسېدل چې نصاب پوره و، نو په بالغانو یې زکوة فرض دي او په نابالغو باندې زکوة نشته. (ابې سائز ج ۲ ص ۳۱۲ مخ)

د تیر وکلونو د زکوة حکم:

مسئله: د هغو کلونو د زکوة د اداء کولو لپاره چې نه دي اداء شوي دا وخت بل صورت بغیر له دې نشي جوړېدای چې په خپل خیال او فکر

سره د هغو کلونو اندازه ولگوله شي (چې زکوة پکې نه دي اداء شوي) چې په هر کال کې نژدې څومره روپۍ موجودې وي. د څومره روپو خيال چې د هغه په ذهن کې ورغلی، د هغو زکوة ته دې حساب وکړي او بيا دې هغه اداء کړي. او احتياط په دې کې دي چې اندازه بايد په داسې ډول ولگوله شي چې د هغه په خيال کموالی پکې نه وي بلکه لږ څه زيادت وي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۳۲۷ مخ)

که د قبري زمانې زکوة معلوم نشو بيا بايد څه وکړي ؟

پوښتنه : کله چې د زکوة درقم سم شمارلو کار د زکوة د واجبه دلو له مدې سره برابرول سخت شي (ځکه چې د سرو زرو د قیمت تر لاسه کول مشکل دي) نو بيا به زکوة څه ډول اداء کوي ؟

ځواب : په دغه صورت کې دا اندازه لگوله کېدای شي، چې نژدې دوهمه روپۍ د زکوة به په ما واجب شوې وي، خود احتياط په وجه دې تر اندازې څه زياتې اداء کړي. (اب کي مسائل ج ۳ ص ۳۲۷ مخ)

که يوې مېرمنې دواډه له زرو څخه ډېر کلونه زکوة اداء نکړ ؟

پوښتنه : زما د واده لس کاله شوي دي او زما له مېرمنې سره دواډه له ورځي څخه بيا تر اوسه نژدې (۸۰) ټولې سره زر دي او تر اوسه يې ځکه ورڅخه زکوة نه دی اداء کړی چې زمونږ آمدني دوهمه نه ده چې له ضرورت څخه زياتې شي او زکوة ورباندې اداء کړو. نو زکوة يې څنگه کړو ؟

ځواب : د دغو (۸۰) ټولو سرو زرو زکوة ستا په ذمه نه، بلکه ستا د مېرمنې په ذمه دي. که د زکوة اداء کولو لپاره روپۍ نه وي، نو له زرو څخه دې دوهمه څه په زکوة کې ورکړي چې زکوة ورباندې اداء کېږي. په هر حال د تېرو کلونو زکوة ستا په مېرمن باندې پاته دي. هر کال ته دي حساب وکړي څومره زکوة چې جوړېږي هغوهمه دې اداء کړي. (اب کي مسائل ج ۳ ص ۳۴۸ مخ)

زکوة به د اخستلو د وخت له قیمت څخه اداء کوي او که له

موجوده قیمت څخه ؟

پوښتنه : د مال د هغه وخت له قیمت څخه به زکوة اداء کوي چې پکې
اخيستی يې دي او که د موجوده قیمت څخه ؟

ځواب : کوم قیمت چې د زکوة اداء کولو پړوخت دي هغه د اعتبار
وړي دي . او د زکوة حساب دادی چې يابه څلويښتمه برخه په زکوة
کې ورکړي او يا دهغې قیمت . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۲۱ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۳۰ مخ)

مسئله : د زکوة په اداء کولو کې دهغه ځای قیمت معتبر نه دي چې
زکوة ورکونکی پکې اوسي ، بلکه د هغه ځای د قیمت په حساب به
زکوة اداء کوي چرته چې مال دي - او د کال گرزېدل هم د هغه ځای
معتبر دي چرته چې مال وي - (احسن الفتاوي ج ۴ ص ۲۲۸ مخ)

د سپينو او سرو زرو زکوة به په کوم نرخ ورکوي ؟

پوښتنه : د جوړو شوو او نا جوړو سرو زرو نرخونه خو سره جلا جلا دي
په کوم نرخ باندې بايد زکوة ورکړل شي ځکه چې په بازار کې د
اخيستلو قیمت يو ډول ، او د خرڅولو قیمت بل ډول دي . که
مسکينانو ته په زکوة کې سره زر ورکړل شي نو په دې کې د دوی
تاوان دي ، ځکه چې د بازار خلک يې ورنه په کم قیمت اخلي .

ځواب : په کوم قیمت چې دوکاندار هغه خرڅوي دهغه قیمت په
لگولو سره بايد زکوة اداء شي . او که مسکين ته په زکوة کې سره زر
ورکول کېدل ، نو د ټولو څخه دي څلويښتمه برخه ورکړله شي او په
دې سره هم زکوة اداء کېږي . دا بيا د فقير کار او خوښه ده چې په هر
څومره قیمت يې خرڅوي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۱۲۴ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۲۰ مخ)

که چاد سرو اوسپینو زرو په قیمت سره زکوة ورکاؤ، نو هغه قیمت باید ورکړي کوم چې د زکوة ورکولو په وخت په بازار کې دي - ځکه چې د اخستلو د ورځې د قیمت هېڅ اعتبار نشته. او په قیمت کې باید د خرڅولو قیمت یعنی هغه قیمت ورکړی چې په دغه ورځ ورباندې سره اوسپین زر اخستل کېږي - (محمد رفعت قاسمي)

مسئله: د سرو اوسپینو زرو په زکوة، او عشر کې د هغه وخت قیمت معتبر دي په کوم وخت چې واجب شوی دي. خو په خرېدونکو (لکه وزه مېړه غوا او نورو) کې د زکوة لپاره هغه قیمت معتبر دي کوم چې د اداء په وخت کې وي. (احسن الفتاوي ج ۴ ص ۳۲۸ مخ)

که نرخ معلوم نه و یا باید څه وکړي؟

پوښتنه: که د زرو سم نرخ معلوم نه و او زکوة ورکونکی اندازه د نرخ ولگوله او له هغه قیمت سره سم یې زکوة اداء کړ چې درې یا څلور میاشتې له مخه وه، نو زکوة یې اداء کېږي او کنه؟

ځواب: اصلاً خوداسې ده چې باید دهغه وخت د قیمت پیدا کولو پوره زیار وایستل شي په کوم چې اداء کېږي. خو دا چې د دريو (۳) یا (۴) میاشتو په مده کې زیات فرق نه پیدا کېږي، نو که په احتیاط سره په پورتنی طریق زکوة اداء کړي. نو زکوة یې اداء کېږي. (فتاوي دارالعلوم ج ۷ ص ۳۱۱ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۳۰ مخ)

په قرضو باندې زکوة:

مسئله: که څوک چاته روپۍ قرض ورکړي نو دهغوروپو ورباندې زکوة شته او کنه؟

ځواب : د دغو روپو زکوة به وروستوله ور رسېدلو اداء کوي خو که مخته

تر رسېدلو يې اداء کړي هم صحيح دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲، مخ بحواله رد المحتار ج ۲، مخ ۲)

مسئله : که ورکړل شوی قرض تنهائال له نورو موجودو روپو سره په گډه د نصاب تر اندازې پوري رسېدی نو زکوة ورباندې واجب دی مگر اداء کول يې د قرضو تر ور رسيدلو وروستو لازمېږي او که تر دې له مخه چې ورکړل شوی قرض يې لاس ته ورسېږي زکوة ورکړي هم زکوة يې اداء شوی دي. او د زکوة په حکم کې هغه قرض چې د ضمانت په ډول يې په بدل کې څه شي اېښودل شوی وي او له نه اېښودل شوی سره هېڅ فرق نه لري - د دواړو زکوة وروستوله وصول کېدلو څخه لازمېږي - او ددې خبرې ځواب (چې د زکوة په ورکولو سره به ټول هغه نصاب له منځه لاړ شي کوم چې تجارت ورباندې نه کېږي) دادی چې کله د زکوة په ورکولو سره روپۍ تر نصاب کمې شي هغه وخت تاسوله راتلونکي زکوة څخه خلاص شوی او تر څو پوري چې د نصاب په اندازه روپۍ پاته وي، نو د زکوة واجبېدل د عقل خلاف نه دي، ځکه چې يو څوک د نصاب مالک وي هغه ته په شريعت او رواج دواړو کي غني (شتمن) ويل کېږي، او د عقل او مېړانې تقاضا داده چې غني (شتمن) بايد د محتاجانو حال وپوښتي او هغو ته څه ورکړي. (فتاودارالعلوم ۵۲، ۵۳ مخ بحواله هدايه ج ۱، مخ ۷۷)

کوم قرض چې سوکه سوکه وصول کېږي د هغه زکوة :

مسئله : کوم وخت چې څومره اندازه قرض وصول کېږي له هغو څخه بايد د تېرو کلونو زکوة هم اداء شي. او که د قرضو په بدل کې ورته

ځمکه ورکړله شوه نو هم خپل قرض يې ورته ورسېدلو او د تېرو کلونو زکوة ورباندې لازم دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۸۵ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ۴۸ مخ)

د کومو قرضو چې د بېرته لاس ته راتلو اميدنه وي :

مسئله: يو چا چې بل ته قرض ورکړي وي دهغه زکوة ورباندې تر بېرته لاس ته راولو وروستو واجب کېږي. نو ځکه خو د هغو قرضو چې د بيا لاس ته راتلو اميد يې نه وي زکوة هم واجب نه دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۷۷ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ۱۲ مخ)

که يو چا د قرضود بيا تر لاسه کول اميد نه لرلو خو

بيا ورسېدل :

مسئله: څه وخت چې د قرض ورکونکي خپل قرض واپس لاس ته ورسېدل نو هغه وخت ورباندې د تېرو کلونو زکوة ورکول هم واجب شو. او تر څو چې ورته رسېدلي نه وي تر هغه وخته يې زکوة هم واجب نه دی، مگر هوڅو هره وخت وروستو چې ورته ورسېدل نو د تېرو کلونو زکوة يې واجب دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۷۷ مخ رد المحتار ج ۲ ۱۲ مخ)

د قرضو زکوة د چا په ذمه دي؟

پوښتنه: لس مياشتي له مخه زيد بکر ته شل زره روپۍ قرض حسنه ورکړې وې، د اداء کول و مده يې معلومه نه وه، بکر لس زره روپۍ په کور اخستلو اولس زره په کار بار کې بندې کړې، د گټې له روپو سره اوس زياتې شوې دي او (۱۳) زره شوې دي آيا په دغه صورت کې زکوة واجب دي؟ او که واجب دي، نو په څه ډول؟

ځواب: اصل خبره دا ده چې يو څوک چاته قرض ورکوي نو زکوة به يې د قرض ورکونکي په ذمه وي، نه د قرض اخستونکي په ذمه. نو

زید چې بکرته شل زره روپۍ قرض ورکړې دي د هغوزکوۍ د زید په غاړه دي؛ نه د بکر. له بکر سره چې کومه مجوعي سرمایه ده، که په کار وبار یې لگولې وي او که یې ورباندې سره اوسپن زر اخستي وي، له هغې ټولې څخه دي شل زره روپۍ جلا کړي. هغه پاته سرمایه که د (۵۲ نیمو) ټولو سپینو زرو د مالیت په اندازه وه، نو په بکر یې زکوۍ واجب دي. - (آپکي مسائل ۳ ج وکفایت المفتي ۴ ج ۲۵۱ مخ)

که یو چا بل چاته قرض ورکړل او هغه بیان په پرې کول

پوښتنه: څو کاله له مخه راڅخه دوستانو څه قرض اخستي و. د واپس کولو نېټه موسره نه وه لیکلې - څو ځلي مي ورنه مطالبه هم وکړه، پنځه کاله تېر شول خوبیا هم د امید نښي نښانې نشته او اوس زه ورڅخه ناامیده شوی يم او ورڅخه غوښتل مي پرېښي دي، ایا په دغو روپو باندې چې له ما سره نه دي زکوۍ شته او کنه؟

هواب: په هغو روپو باندې چې چاته قرض ورکړل شوې وي زکوۍ لازم دي. خو دايې دځاوند خوښه ده چې د هر کال زکوۍ د کال له پوره کېدو سره سم اداء کوي او که د ټولو کلوزکوۍ له وصول کېدو څخه وروستو په یوه وار اداء کوي. (آپکي مسائل ۳ ج ۳۵۲ مخ)

د قرض اخستونکي د انکار په صورت کې د زکوۍ حکم:

مسئله: که یو څوک په قرض اخستلو باندې انکار شواو له قرض ورکونکي سره د قرضو دورکولو شواهد هم نه و، نو مخته تر دې په قرض ورکونکي باندې لازم نه دي ترڅو ورته خپل قرض رسېدلی نه وي، او تر وررسېدلو وروستو هم د تېرو کلونو زکوۍ نشته.

(درمختار ۲ ج ۱۵ مخ. احسن الفتاوی ۴ ج ۲۲۲ مخ)

که یو څوک د نصاب خاوند هم وي او قرض هم ورباندې وي :

پوښتنه : یو څوک دي چې د بل چاقرض ورباندې دي اوله هغه سره د

نصاب په اندازه سره زړه شته ، نو ایا زکوة ورباندې شته او کله ؟

ځواب : چې قرض ورنه لیري کړې او بیاله هغه سره د سرو او سپینو زرو گڼې پاته شي ، هغه که کارول کړي او کله که اوه نیمي تولې سره زرو او یا تر دې کم ؤ مگر سپین زریاد هغو گڼه ، یا نغدي روپی وې ، یا د تجارت مال ؤ او سره او سپین زر په گڼه سره دومره شو چې ورنه د سپینو یا سرو زرو نصاب جوړېدو ، نو زکوة ورباندې واجب دي ، او که دغومره نه ؤ بیا زکوة هم واجب نه دي . (فتاوی رحیمیه ج ۵ ص ۱۵۵ مخ بحواله هدیه ج ۱ ص ۱۷۲ مخ)

که څوک د زکوة تر فرض کېدلو وروستو قرضدار شو :

مسئله : که یو څوک د زکوة تر واجبېدلو وروستو قرضدار شو ، نو

زکوة ورته بخښلی نه دي . زکوة به اداء کوي . (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۵۱ مخ)

مسئله : اصل خبره دا ده چې که له چا سره مال هم وي او قرض هم

ورباندې وي نو هغه باید دا خبره خائنه معلومه کړي چې که قرض

ورخه لیري کړي نو له هغه سره به نور دومره څه پاته شي چې نصاب

ورنه جوړېږي (د ۵۲ نیمو) . تولو سپینو زرو د قیمت په اندازه ، او کله

؟ که د قرض له جلا کولو وروستو هم د نصاب برابر شته ورسره پاتي

شول ، نو که قرض ورباندې اداء کړي او که یې نکړي زکوة ورباندې

واجب دي . او که ورسره پاتي نشول نو بیا ورباندې زکوة نشته .

(آپ کی مسائل : ج ۳ ص ۳۹۹ مخ)

ايا قرض اخستونكي د قرضو زكوة اداء كولاى شي ؟

پوښتنه : زید بکرته دوه زره روپۍ قرض حسنه ورکړې، بیا د دواړو په خوښه د کال په پای کې بکر د زید له طرفه زکوة اداء کړ، نو ایاله زید څخه زکوة ساقطېږي ؟

ځواب : که بل داسې څوک چې قرض یې نه وي اخستي اجازه واخلي او بیا له خپلو روپو څخه د مال د خاوند له طرفه زکوة اداء کړي ، نو زکوة یې اداء شوی دي ، مگر بکر له زید نه روپۍ قرض اخستې دي نو ځکه که هغه د زید له طرفه زکوة ورکوي نو دغه سود گنل کېږي او زکوة نه اداء کېږي او د زید په زمه زکوة پاته دی . (فتاوی رحیمه ج ۵ ص ۴۸ مخ)

د مال د خاوند په اجازه د هغه له طرفه زکوة اداء کول :

مسئله : که یو چا د مال د خاوند په اجازه یا حکم سره د هغه له طرفه زکوة اداء کړ، نو زکوة یې اداء شو . (آپکي مسائل ج ۳ ص ۳۷۸ مخ)

د مال د خاوند بې اجازه د هغه له طرفه زکوة اداء کول

مسئله : که یو چا بل چاته هېڅ هم ونه ویل ، او د هغه بې اجازه یې له خپله طرفه د هغه زکوة اداء کړ، نو زکوة یې نه دی اداء شوی . که هغه وروستو ورته اجازه ورکړي هم زکوة یې نه دی اداء شوی او څومره روپۍ چې یې د هغه له طرفه ورکړې دي د هغو د وصول کولو هم حق نه لري . (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۳۰۰ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۱۲ مخ . شامي ج ۲ ص ۱۴)

د زکوة له مال څخه د قرضدار قرض اداء کول :

مسئله : که څوک چاته قرض وروبخښي ، نو په دې سره د هغه زکوة نه اداء کېږي ، د دې صحیح صورت دا دی چې قرضدار ته د زکوة روپۍ ورکړي او بیا یې په خپلو قرضو کې ورنه بېرته واخلي ، که قرضدار

بيې بېرته نه ورکوي نو د مال خاوند کولای شي چې خپل قرض په زور ورڅخه واخلي . او که له زکوة ورکونکي سره داوېره وه چې هغه به زکوة قبول کړي خو زما قرض به اداء نکړي نو قرض دارته دي ووايي چې ماته د دې ضامن يا وکیل راکړه چې زه تاته زکوة درکړم ته به له هغه څخه زما قرض اداء کوي . (احسن الفتاوي ج ۴ مخ ۲۵۰)

د کونډي قرض په دې نيت اداء کول چې زه به يې له هغې څخه په زکوة کې راوگرزوم :

پوښتنه : يوه داسې کونډه ده چې زکوة ورکول ورته صحيح دي ، که يو څوک د هغې قرض په دې نيت اداء کړي چې له هغې څخه به يې د راتلونکي کال په زکوة کې وگرزوم . آيا داسې کول روادی او کنه ؟

ځواب : په دغه رنگه قرض اداء کولو سره زکوة نه اداء کېږي بلکه د هغې د قرضود اداء کولو طريقه داده چې څومره روپۍ ته دهغې کونډې په قرضو کې ورکوي هغه اول پخپله کونډې ته ورکړه او هغه د دغو روپو مالکه وگرزوه او بيا يې بېرته ورنه واخله او د هغې قرض ورباندې اداء کړه . په دغه ډول به ستازکوة او دهغې به قرض اداء شي (فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ ۸۹ بحواله رد المحتار ج ۲ مخ ۱۷)

د داسې روپو زکوة چې مالک ته رسېدل يې يقيني وي :

پوښتنه : زه داسې کار گريم چې د کار د پای ته رسېدلو روپۍ د ډېرو خلکو لخوا واجب الوصول کېږي . ايا په هغوبه زکوة وي او کنه ؟

ځواب : کار گرته چې کله تر کار کولو وروستو حق الزحمة (مزدوري) ورسېږي نو هغه وخت يې مالک گرزې ، نو که ته د نصاب خاوند يې نو د نصاب د کال تر پوره کېدلو چې څومره روپۍ ستالاس ته ورسېدلې

د هغوزکوة اداء کره او کومي روپۍ چې په راتلونکي کال کې ستا لاس ته رسېږي د هغوزکوة به په هغه راروان کال کې اداء کوي (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۲۷۲ مخ)

کوم قرض چې په قسطوسره تر لاسه کېږي د هغو حکم :

او که داسې قرض ؤ چې په قسطوسره تر لاسه کېدل (يعنې په کال يا مياشت کې د روپو ټاکلې اندازه مالک ته ورکوله کېدله) نو داسې هم سمه ده چې څومره مال ورته رسېږي او سمدستي دهغه زکوة اداء کوي. او داهم سمه ده چې په يوځاي د ټول مال زکوة اداء کړي، يا تر ور رسېدلو له مخه يا وروستو. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۹۲ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۱۵ مخ)

ايا غريب ته د قرضو په بڼه سره زکوة اداء کېږي ؟

پوښتنه : زما پر يو غريت باندي سل (۱۰۰) روپۍ قرضه ده، که دا وخت زه دغه روپۍ د زکوة په نيت هغه ته بڅښم؛ ايا زکوة به مي ادا شي کنه **ځواب :** په دغه صورت کې ستا زکوة اداء شوی نه دی، د دې بڼه لاره دا ده چې لومړی ته دغه سل روپۍ هغه ته د زکوة په نيت ورکړه او ددغوروپو مالک ئي وگرزوه او بيا دې هغه دغه روپۍ بېرته تاته په اداء د قرضو کې درکړي، په داسې ډول به ستا زکوة او دهغه قرض اداء کړي. (فتاوی رحيميه ج ۲ ص ۱۲ مخ)

په قرض بڼه سره د زکوة حکم :

مسئله : که د قرض ورکونکي يو کال وروستو خپل قرض اخستونکي ته و بڅښي، نو قرض ورکونکی به ددغه تېر کال زکوة نه باسي او که هغه څوک چې قرض ورته بڅښل شوی دي شتمن (مالدار) ؤ، نو هغه ته مال معاف کول به داسې بلل کېږي لکه د مال هلاک کول. او قرض

ورکونکي به تېرکال زکوة اداء کوي ځکه چې زکوة د مال په هلاک کولو سره نه ساقطېږي (امداد مسائل زکوة ۵۹ مخ . فتاوی عالمگیری ج ۲ مخ ۲۱)

په ورکړل شوؤ قرضوکې د زکوة نیت کول :

پوښتنه : یو غریب سړي هغه قرض چې له بل چاڅخه یې اخستې وؤ بېرته نشورسولای ، اونه یې د رسولو امیدؤ ، نو ایا که زه هغه قرض ورکړل شوې روپۍ هغه ته د زکوة په نیت ورپرېږدم ، نو زکوة به یې اداء شي کنه ؟

ځواب : کوم صورت چې تالیکلې دي په هغه کې ستازکوة نه اداء کېږي ، ځکه چې د زکوة د اداء پروخت نیت کول شرط دي .

مسئله : دغه روپۍ دي له هغه مسکین څخه یو ځلي وصول کړي بیا دې بېرته په نیت د زکوة ورکړي . (آب کې مسائل ج ۲ مخ ۲۸۲ . فتاوی دارالعلوم ج ۱ مخ بحواله درمختار ج ۲ مخ ۱۴)

هغه قرضدار چې خپله ذاتي امدني هم ولري :

مسئله : یو څوک دی چې دوه زره روپۍ یې له چاڅخه قرض اخستې دي او ورسره څه داسې سرمایه هم ده چې دهغه د خپل کاروبار څخه ترلاسه شوې ده چې هغه ترقرضو کمه ده ، نو دا چې سرمایه ترقرضو کمه ده نو ځکه پر هغه باندې زکوة نشته . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ مخ بحواله هدایه ج ۱ مخ ۱۷۷)

دگروۍ پیسې چې پوره کال ساتلي شوې وي :

مسئله : یو چاد بل چاڅخه قرض واخستل او بیا یې د گروۍ په ډول خپله ځمکه یا نور څه هغه ورکړل نو بنسکاره خبره ده چې ځمکه ورکونکی قرضدار دي . او له قرض دار سره که صرف دومره روپۍ وې چې یواځې قرض ورباندې اداء شي ، نو زکوة ورباندې نشته ، نو که

له قرضدار سره د قرضو څخه علاوه نورې روپۍ يا گڼې د نصاب په اندازه نه وې ، نو صرف د قرضو د روپو زکوة ورباندې واجب نه دي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۵۳ مخ)

يادونه : گروي په پښتو اصطلاح کي هغه شي ته ويل کېږي چې قرض اخستونکی يې مقابل جانب ته په داسې ډول ورکوي چې دغه شی به تر هغه وخته ستا به واک کي وي تر څوزه ستا قرض واپس تاته رسوم .
(حسيف غفرله الله)

دگرو شوي شي زکوة په چالازم دی ؟

دگرو کړل شوي شي زکوة نه پر ورکونکي شته اونه پر اخيستونکي .
(فتاوي رحيميه جلد ۲ ۱۲ مخ دشامی په حواله ۲ جلد ۹ مخ)

د قرضو په نوم زکوة ورکول

مسئله : يو چادر نه قرض و غوښتل او تاته دا معلومه وه چې يا خو هغه دومره تنگ لاسی دی چې بيا به کله هم قرض ادا نکړای شي او يا دومره بدسړی دي چې که پور ورکړم ، نو هغه يې بيا بالکل نه اداء کوي دغه رنگه چاته که د قرضو په نامه زکوة ورکړل شي او په زړه کې ورته د زکوة نيت ولرل شي ، نو زکوة اداء کېږي ؛ که څه هم قرض اخستونکی يې په دې نيت وراخلي چې ماته يې قرض راکړل .
(امداسائل زکوة ۲۸ مخ اوشامی ج ۱۴ مخ)

مسئله : د زکوة مستحق فقير دوره غير تمن دی چې که ورته معلومه شي چې دا د زکوة روپۍ دی نونه يې وراخلي ، او که ورته وويل شي چې قرض يې درواخله بيا يې وراخلي ؛ نو زکوة ورکونکی دي دغه فقير ته ووايي چې دغه روپۍ قرض درواخله هر وخت چې خدای څه درکړې هغه وخت به يې بيا راکړې او په زړه کې دی ورته دانيت

ونيسي چې دغه روپۍ زه دغه فقيرته په زکوة کې ورکوم، نو په دغه ډول زکوة اداء کېږي؛ څه مده وروستو دي بيا ورته ووايي چې هغه روپۍ مادرتې بڅښلې دي ترڅو د هغه اطمینان وشي. (شامي ج ۲ ص ۳۵۷ مخ)

که د قرضو (پور) ختلو اميد نه وو:

مسئله: چاته موقرض ورکړل خوبيا موورنه د بياترلاسه کولو اميد ختم شو. او يا شک پکې پيدا شو قرض اخستونکي يوه اوبله بهانه کوله، نو د دغه رنگه قرضو زکوة تر وصول کېدلوله مخه لازم نه دی بلکه وروستوله وصول کېدلوبه يې اداء کوي او يا دا چې څومره ورته وخت په وخت رسېږي دهغو دي زکوة اداء کوي. او د تېرو کلونو زکوة ورباندې واجب نه دي. (امداد الفتاوى ج ۲ ص ۳۵ مخ فقه الزکوة ۱۸۳ مخ)

د تجارتي قرضو زکوة:

مسئله: که څوک د تهوک (عمده فروشي) په حساب مال خرڅ کړي او د قيمت د ترلاسه کولو يې اميد وي مگر دوخت په تېرېدوسره د دغو قرضو په وصول کېدلوسره په مالک باندې د تېرو کلونو زکوة اداء کول هم لازم دي. څرنگه چې نن سبا په عمومي ډول په تجارتنو او کاروبارونو کې رواج دی. (ايضاح المسائل ۱۱۱ مخ بحواله د مختار مع شامي ج ۲ ص ۳۰۵ مخ)

قرضدارته د زکوة په ورکولو سره قرض وصول:

مسئله: د زید په بل چا باندې روپۍ پور دي او هغه قرضدار غريب دی، نو که زید دارنگه حيله جوړوي چې دخپلو روپو زکوة را اخلي او دغه قرضدار ته يې ورکوي او بيا يې له هغه څخه پخپلو قرضو کې بېرته اخلي، نو په دغه طريقه به زکوة هم اداء شي او قرض به هم خالص شي (فتاوى دارالعلوم ج ۲ ص ۳۳۵ مخ)

مسئله: زید دي قرض اخستونکی ته نوري روپی په زکوة کې ورکړي کله چې هغه د دغوروپو قابض او مالک شو نو بیادي زید ورڅخه خپل قرض وغواړي. که یې قرضدار د قرضو ادا کولو ته تیار نه و، نو په زور ورڅخه اخستل یې هم رواني. په دې کې هېڅ ډول منعه نشته.

(امداد مسائل زکوة ۴۳ مخ فقه الزکوة اج ۳۹۷ مخ آپ کی مسائل ج ۳ ۳۹۹ مخ)

خو که په پورتنی صورت کې قرض ورکونکی وپېږدي چې که د قرض اخستونکي لاس ته د زکوة روپی ورسېږي نو هغه ورباندې زما قرض نه ادا کوي. اویا به له ما څخه د زکوة د روپوله اخستلو سره وتښتېږي، نو د دې لپاره دوه صورتونه دي - لومړی دا چې د قرض اخستونکي دي له خپلوانو یا شناخته گانو څخه څوک د زکوة د وصول کولو وکیل کړي هغه وکیل دي د قرض اخستونکي له طرفه هغه مال قبض کړي اویا دي د هغه له طرفه د قرضو په نامه هغه مال واپس قرض ورکونکي ته ورکړي، نو په دغه ډول به زکوة او قرض دواړه اداء شي.

(درمختار مع شاي ج ۲ ۲۷۱ مخ)

د هبې د مال د زکوة حکم:

مسئله: په هبه (هغه څه چې بلاعوض یعنی په تحفه کې چاته ورکړل شوي وي) کې قبلېدل لازم دی - له قبلېدلو وروستو یې هغه څوک مالک گزړي چې ورته ورکړل شوي دي. اومخته تر قبلولو یې هغه مالک نه دی نو که هبه د داسې شي وي چې زکوة ورباندې لازمېږي نو وروستو له قبلولو یې په قبلونکي زکوة لازم دی -

د حرام مال تفصیل او د زکوة حکم:

د حرام مال تفصیل دا دي چې که هغه مال ټول یعنی خالص حرام وي نو بیا خو ورباندې زکوة نه دي ځکه چې که د هغه اصلي مالک معلوم

وي نو واجب دی چې بېرته ورباندې ووبشل شي . او که يې مالک معلوم نه وي نو بيا د ټول مال په صدقه کې ورکول واجب دي . او که حلال او حرام سره گډو نوباید دا وکتل شي چې که حرام مال ورڅخه بېل کړي نو نوره د نصاب په اندازه پاته شي او کنه - که د نصاب په اندازه پاتي کېدی نو په هغه باندې زکوة واجب دی او که نه پاتي کېدی بيا ورباندې زکوة نشته . (امجد الفیرو ج ۲ ص ۴۰۳ ح ۲۸۳ و ساری دارالعلوم ج ۲ ص ۴۹)

مسئله : په حرام مال کې د زکوة د وجوب اونه وجوب تفصیل څه په داسې ډول دی چې که له هغه سره نور حلال مال هم و او په هغو کې يې حرام مال ورگډونود امام صاحب رح په نزد زکوة په هغه لازم دی او که له هغه سره نور حلال مال د نصاب په اندازه نه و نو زکوة ورباندې لازم نه دي بلکه په هغه باندې واجب دی چې ټول مال صدقه کړي : يعنې کله چې هغه مال مالکانو او ياد هغو وارثانو ته ويشل له امکان څخه بهر شي . (د مال صدقه کول هغه وخت کېږي چې مالک يا وارث ته رسېدل يې ناشونې وي) او په حرام مال سره مسجد جوړول صحيح نه دی او د مال مالک يا دهغه د وارث دنه پيدا کېدلو په صورت کې د مدرسې طالبانو ته صدقه ورکول روا دي . (ساری دارالعلوم ج ۲ ص ۸۷ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۳۳)

ايا له حرام مال څخه بايد زکوة ونه ايستل شي ؟

مسئله : د زکوة نه ورکولو لپاره دا عذر ويل چې زما خو مال حلال نه دي او په حرام مال کې خوزکوة نشته غلط او بې ځايه دی - حرام مال چې کله ستاسو په حلال مال کې گډ شو نو په ملکيت کې داخل شو او دې ته ملکيت خېښه ويل کېږي او د زکوة د وجوب لپاره ملکيت شرط دی د پاکی شرط پکې نشته ، پاکې د مال خو د قبوليت لپاره شرط دی

، نو له دې خاطره زکوة واجب دی خو مقبول نه دی . په دې صورت کې دغه پوښتنه راپورته کېږي چې بيا د زکوة ورکولو گټه څه ده ؟ ځواب يې دادی چې که زکوة اداء کړی نو له هغه عذاب څخه به خلاص شي کوم چې د زکوة په نه ورکولو سره دي . او که قبول نه شي نو په دې سره عذاب نشته بلکه له ثواب څخه محرومي ده نو ايا عذاب ورکېدل ، او ثواب نه ورکېدل يوه کمه خبره ده ؟ خو پخپله د حرامو د گټلو چې کوم عذاب دی هغه له هر څه جلا دي . اصلاح انقلاب ج ۱۵۲ مخ)

د دې لپاره چې نور هم ښه پوه شئ د فقهي نور کتابونه لکه اردو فقه الزکوة ۲ ج وگورئ .

د غصب او رشوت په حال باندې زکوة :

مسئله : په هغه مال باندې چې غصب شوی وي او يا په رشوت کې اخستل شوی وي زکوة نشته . د دغو مالونو که اصلي خاوندان ورک او پيدا کېدل يې ممکن نه و نو بايد ټول خيرات کړي (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۸۸ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ۲۴ مخ)

د دلالي په روپو باندې زکوة :

پوښتنه : زید دلالي کوي او اخستونکی ته وايي چې فلاني دومره روپۍ ورباندې راکولې مگر ماهغه ته ورنکې هر څوک د هغه په ترغيب سره شيان اخلي اوزید ته د دلالي اجرت ورکوي . د زید د دلالي دومره روپۍ شوي چې حد دنصاب ورنه پوره شو نو ايا پر هغه باندې زکوة شته او کله ؟

ڄواب : په دغه صورت کې زید د درواغ ویلو په وجه گنهگار دی او په حدیث شریف کې راغلي دي چې په دغه رنگه خرڅولو کې برکت نه وي مگر زید د دغورو پو مالک دی او زکوٰة ورباندې لازم دي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۹۴ مخ بحواله هدايه ج ۱ ص ۱۲۷ مخ)

د نوکری د ضمانت د روپو د زکوٰة حکم :

پوښتنه : یو چاددې لپاره چې په نوکري کې پاته شي له حکومت سره زر روپۍ د ضمانت په ډول جمع کړلې تر څو چې دغه نوکر پخپله وظیفه کې وي دغه روپۍ ورته بېرته نه ورکولې کېږي ، څو کله چې دغه څوکۍ پرېږدي نو بیا بېرته دغه روپۍ ورکولې کېږي ، نو پر دغورو پو باندې زکوٰة واجب دی او کله او که واجب دی نو وروستوله واپس کېدل زکوٰة واجب دی او که د ټولو کلونو ؟

ڄواب : د دغورو پوله واپس کېدلو وروستو په نوکر باندې د ټولو کلونو زکوٰة ورکول واجب دی که د دې فکر په وجه چې هغه وایي چې که زه له واپسي وروستو د ټولو زکوٰة ورکوم نو تر هغه به زیاتي شي له خپلو موجوده روپو سره د هغوزکوٰة ورکړي نو هم صحیح دي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۰ مخ)

که یو چاته د زرو د ضمانت په وجه نوکری پیدا کړې وه نو هغه هم داسې دی کله چې د روپو په ذریعه یې مال ترلاسه کړی دي ، نو د عقل په بناء هم په هغوزرو چې د نوکري په ضمانت کې ورکړل شوي دي زکوٰة واجب کېدل پکار دي ، که هغه د نصاب برابر او وي . (معدنعت ناسی)

په امانتو روپو زکوٰة :

پوښتنه : له ماسره د چا امانت پراته دي ایا د هغوزکوٰة اداء کول په مافرض دی او که د دغورو پو په مالک باندې ؟

ځواب: د چا امانت چې له تاسره دی د هغو زکوٰة ستاپه ذمه نه، بلکه د هغه چاپه ذمه دي چې دغه امانت يې تاته ايښي دي که هغه تاته اختيار درکړی وي نو بيا ته هم کولای شې له هغو روپو څخه زکوٰة اداء کړې. (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۳۵۲ مخ کفايت الفتی ج ۴ ص ۲۴۷ مخ)

که له امانت روپو څخه حکومت زکوٰة وگرزوي ؟

پوښتنه: داسې سيمي او ښهرونه شته چې خلک يې د امانت په ډول له بل چا سره روپۍ جمع کوی او بيا يې هغه په خپل نامه بانک ته ورکوي او هلته يې ورته ساتي او وخت په وخت له هغو څخه د هغو خلکو په غوښتنه لږ لږ له بانک څخه راباسي نو ايا حکومت دا حق لري چې له هغو روپو څخه زکوٰة کاپ کړي ؟

ځواب: د چا چې امانت دي نو زکوٰة يې هم په هغه باندې واجب دي نو څرنگه چې حکومت په زور سره دغه رقم گرزوي نو ځکه امانت اېښودونکي ته پکار دي چې هغوته د زکوٰة اداء کول اختيار ورکړي. له اختيار ورکولو وروستو چې کوم زکوٰة گرزول کېږي هغه به د امانت اېښودونکي له طرفه وي او له هغو څخه چې يې څومره د زکوٰة روپۍ گرزولې دي هغه به ورنه جلا کړي او باقي پاتې به هغه ته واپس ورکړي (آپ مسائل ج ۳ ص ۳۵۳ مخ)

دغه مسئله په اسلامي حکومت کې د اسلامي بانکونو ده.
(محمد رفعت قاسمي)

تروار له مخه ورکړل شوؤ روپو زکوٰة په چالازم دي ؟

پوښتنه: د کرایې پر مکان یا دکان باندې چې له کرایه دار څخه د ضمانت په ډول روپۍ وار له مخه اخستلي کېږي او هغه داسې دی چې

واپس مالک ته ورکول کېږي او د دغوروپو دمکان یادکان له خاوند سره دوه یادري کلونه تېرشول نو ددغوروپو زکوة به څوک اداء کوي؟

ځواب: څوک چې د دغوروپو مالک دي هغه به زکوة اداء کوي، د مکان یادکان په خاوند باندې زکوة د هغونشته بلکه زکوة يې د امانت اېښودونکي په ذمه دی او کومې روپۍ چې له کرایه ورکونکي څخه د بېرته ورکېدلو په شرط اخستلي شوي دي د دغو امانتو مالک کرایه دار دی نو د هغه زکوة هم دهغه په ذمه دی.

(آپکي مسائل ج ۳ ص ۳۵۳ مخ)

او کومې روپۍ چې نن سبا د پېشکي په ډول اخستلي کېږي او بېرته کرایه ورکونکي ته نه ورکولې کېږي. بلکه دمکان یا دکان خاوند د هغومالک وي روادې او کنه؟ دایو ځانگړی بحث دي که د دغه روپو په ورکولو کې دواپس کېدلو شرط نه و، نو بیا يې زکوة دمکان یادکان پر مالک باندې لازم دي (محمد رفعت قاسمي غفرله)

له مړي څخه د پاته شوي مال زکوة په امانت ساتونکي باندې دی او که دمړي په وارثانو؟

پوښتنه: هغه مال چې له مړي څخه پاته شوی دی تر اوسه په وارثانو باندې نه دی وپشل شوی اولاد هغه چاپه لاس کې دی چې امانت ورته ورکړل شوي دي او وارثان ټول بالغان دي د بعضو حصه مقررې او د بعضو لامقررې شوي نه ده ی په همدې کې پوره کال بېر شو، نو په دغه صورت کې زکوة د امانت ساتونکي په ذمه دی او کنه

ځواب: ددغوروپو زکوة په هغه چا لازم نه دی چې امانت ورته اېښودل شوي دی بلکه د روپو په مالکانو باندې لازم دی او که دغه مال سره یاسپین زر وي نو بیا يې په هغه صورت کې چې هریوه ته

خپله برخه ورسپړي او هغه دنصاب په اندازه وي په اندازه د خپلې حصې زکوة لازم دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲۸ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ۱۸ مخ)

ايا له امانتو روپو څخه به زکوة اداء کوي ؟

پوښتنه : له زید سره د مرځورویۍ د امانت په ډول پرتې دي ، عمر کوم بل ځای ته تللی او زید ته یې لیکلي دي چې زما له امانتو څخه د زکوة فریضه اداء کړه ، نو زید په هغو روپو چې د زکوة وې په هغو باندې د پني کتابونه واخلي او په زکوة کې یې ورکړي ؟

ځواب : په دغه طریقه د زکوة اداء کول صحیح دي ، او د عمر زکوة اداء کېږي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۴۷ مخ)

د ساتنې په روپو د زکوة حکم :

پوښتنه : زید خپل ورور عمر ته پنځه سوه روپۍ د دې لپاره ورکړې چې ورته ویې ساتي او ورته ویې ویل چې ستا خوښه ده که د کار وبار په کولو سره ورنه گټه اخلي او که یې دغسي راته ساتې څلور کاله وروستو هغه روپۍ واپس زید ته ورسېږي . نو ایا د هغو څلورو کالو زکوة ورباندې واجب دي او کنه ؟

ځواب : د هغو څلورو کلونو زکوة ورباندې واجب دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۴۸ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ۱۲ مخ)

په محکمه سره د ترلاسه کړل شوو زکوة حکم :

پوښتنه : یو چاپر قرضدار باندې په حکومت کې عریضه وکړه او محکمې ورڅخه ورته اوه (۷۰۰) روپۍ وصول کړې او د محکمې په جریان کې څلور سوه روپۍ ولگېدلې ، نو اوس به د ټولو

(اوؤسوؤ۷۰۰) روپو زکوة اداء کوي اوکە به مصرف شوې خلورسوه ورخه جلاکوي ؟

ځواب : د ټولو روپو زکوة به اداء کوي او لگېدلې روپې به ورخه نه جلاکوي . (فتاوی دارالعلوم ج۷ ۱۵۷ مخ)

که د ډگري د پورته والي (ترفيع) په ذريعه مال ميلاوشي د

هغه زکوة به له کومه وخته باسي ؟

مسئله : هروخت چې ډگري . (ترفيع) وشوه ، نو له هغه وخت څخه په زيد باندې زکوة لازم شو . او د زکوة اداء وروستو له وصول کېدلو لازمېږي . (فتاوی دارالعلوم ج۷ ۹۹ مخ)

د روپو زکوة :

پوښتنه : له زيد سره زر روپې دي او د رواج په بنا هغه بايد پنځه سوه روپې په نوته (دبل چاد واده په خاصو مراسمو) کې ورکړي ، نو هغه به د څومره روپو زکوة اداء کوي ؟

ځواب : په دغه صورت کې پر زيد باندې د ټولو (يعني ۱۰۰۰) روپو زکوة لازم دي . (فتاوی دارالعلوم ج۷ ۵۴ مخ)

په هغو روپو باندې چې د حج لپاره ساتلي شوې وي زکوة فرض دي اوکنه ؟

پوښتنه : شپږ کاله کېږي چې يو چاد حج د اداء کولو لپاره روپې ځانگړې کړې دي خو سر کال هغه غواړي حج ته لاړشي ، نو اياد تېرو شپږو کلونو زکوة (د دغو روپو) ورباندې واجب دي اوکنه ؟

ځواب : د دغو روپو زکوة ورباندې واجب دي تر څو چې هغه روپې مصرف شوې نه وي تر هغه وخته پوري د ټولو کلونو زکوة بايد اداء کړي . (فتاوی دارالعلوم ج۷ ۱۱۲ مخ بحواله هدايه ج۱ ۲۸۷ مخ و فتاوی محموديه ج۱۳ ۹۴ مخ)

د حج لپاره په جمع شوؤ روپو بانې د زکوة حکم :

پوښتنه : يو څوک دی چې د رمضان المبارک په مياشت کې زکوة اداء کوي ، سرب کال اراده لري چې حج ته لاړشي نو ځکه يې وار له مخه د حج روپۍ د داخلېدلو په ځای کې جمع کړې دي او اميد دی چې هغه به د براه (شعبان) په مياشت کې حج ته لاړشي ، نو ايا هغه به د جمع شوؤ روپو زکوة اداء کوي او کنه ؟

ځواب : د تلوراتلو کرایه ، د استاد اونورو د تنخواه لپاره چې څومره روپۍ ورکړل شوې دي په هغو باندي زکوة نشته اوله هغه څخه زياتي روپۍ چې د کرنسۍ په ډول حاجي صاحب ته واپس ورکولي کېږي د هغو په برخه چې تر رمضان المبارک له مخه مصرف شي زکوة نشته او په نورو پاتو باندي زکوة واجب دی (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۳۲۴ مخ بحواله رد المحتار ج ۷ مخ)

د حج لپاره زکوة اخستل څنگه دي ؟

پوښتنه : يو څوک حج ته روان دي خو پيسې ورسره کمې شوې ، نو دا رواده چې د دغه پنډ پوره کولو لپاره د زکوة روپۍ ورکړلي شي ؟

ځواب : له چاسره چې خرڅه کمه وي هغه ته د حج لپاره د زکوة روپۍ وراخستل روانه دي خو که د روانېدلو په وخت ورسره پوره خرڅه موجوده وه خو په لاره کې ورته داسې مشکل پېښ شو چې روپۍ ورکي ولگېدلې اوله کور يا کلي څخه دراغونښتلو هېڅ لاره نه وه نو هلته بيا ورته د ضرورت په اندازه د زکوة روپۍ اخستل صحيح دي . (فتاوی محموديه ج ۱۳ ص ۹۴ مخ)

.....

.....

.....

چاته دومره زکوة ورکول چې حج ورباندي فرض شي

پوښتنه: ايا دابه څرنگه وي چې که خلک يوه عالم ته دومره زکوة ورکړي چې په هغه باندي حج فرض شي؟ د شامي له عبارت څخه خو معلومېږي چې روادی؟

ځواب: دومره روپۍ لاپه زکوة کې يو نفر ته ورکول مکروه دی چې فقير ورباندي مالک د نصاب گزري، نو ځکه خودومره زياتي روپۍ يوه نفر ته ورکول چې په هغه باندي حج فرض کوي په طريقه اولي سره مکروه دي د شامي له عبارت (منقطع الحاج) څخه مراد هغه څوک دي چې حج ته په لاره وي او په دغه سفر کې ورنه روپۍ ضائع او هغه مجبور شي نو هغه ته د زکوة ورکول بلاکراهت روادی. هېڅ څوک بايد د زکوة دومره لويه اندازه وانخلي. (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۹۴ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۷۴ مخ)

د زکوة روپۍ د حج کولو لپاره

مسئله: که چا د زکوة روپۍ د داسې يو چا چې د نصاب خاوندنه ووملک وگرزولې چې هغه ورباندي حج وکړي او يايي په کوم بل ضرورت چې دهغه خوښه وي ولگوي نو داسې کول صحيح ي او زکوة اداء کېږي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۷۳ مخ)

مسئله: د خپل زکوة په روپو باندي خپل حج کول روانه دي مگر داسمه ده چې که فقير د دغو روپو مالک وگرزول شي نو بيا که هغه ورباندي خپل حج کوي او که يې په کوم بل څه لگوي هغه يې خپله خوښه ده. لنډه دا چې د زکوة په روپو کې د شرط دي چې فقير به يې مالک گرزول کېږي. بغير له دې څخه زکوة نه اداء کېږي.

(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۲۷۸ مخ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۸۵ مخ)

خو دومره زکوة يو نفرته ورکول چې هغه ورباندې د نصاب مالک
گرزي هغه وخت مکروه دی چې هغه عیال ونه لري. (رفعت قاسمی)

يو نفرته دومره زکوة ورکول چې درباندي د نصاب خاوند کېږي :

پوښتنه : يو فقيرته دومره د زکوة روپۍ ورکول چې هغه د نصاب
خاوند شي مکروه دی، مگر پوښتنه داده چې له دغه نصاب څخه کوم
نصاب مراد دي؟ آیا هغه نصاب چې د زکوة د وجوب سبب گرزي
او که هغه نصاب چې د زکوة اخستولو مانع گرزي

ځواب : له دې څخه مراد هغه نصاب دی چې د زکوة اخستلو منع
کونکی دي. او دغه کراهیت هم هغه وخت دي چې دغه فقير عیال ونه
لري. او که يې عیال لرلو، نو هغه ته له زکوة څخه دومره څه ورکول
کېدای شي چې که هغه مال د هغه په عیال تقسیم شي نو یوهم
ورباندي د نصاب خاوند نشي کېدلای (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۹۳ مخ په حاله رد المحتار ج ۲ ص ۷۴ مخ)

په حیصوباندي د زکوة حکم :

مسئله : حصی که په نیت د تجارت اخستل شوې وی یعنې معصد
ورنه د هغو اخستل او خرڅول وي نو د حصو په ټول قیمت باندي زکوة
واجب دي. او که د تجارت لپاره نه وي نو بیایې صرف په هغه اندازه
باندي زکوة واجب دي کوم چې د تجارت په چلند کې وي. د کارخانو
په ماشینونو او ځای باندي چې څومره روپۍ لگېدلې دي په
هغو باندي زکوة نشته. (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۸۷ مخ فقه الزکوة ج ۱ ص ۳۶۹ مخ)

په حیصوباندي به زکوة په کوم قیمت سره وي ؟

پوښتنه : یو چاد تجارتي کمپنی څو حصی (برخي) واخستلې. کله چې
کمپنی په کارپیل کاؤنو د یوې حصی قیمت پنځه سوه روپۍ وؤ او

هغه وخت چې هغه حصې اخستلې هغه وخت ديوي حصې قېمت زر روپۍ وو او دا وخت بيا د يوې حصې قېمت پنځه سوه روپۍ دی، نو هغه به د کوم قېمت زکوٰة ورکوي؟

ځواب: نوموړی به د اوسني قېمت يعنې پنځو سوؤ روپوسره سم زکوٰة اداء کوي. (فتاویٰ دارالعلوم)

ايا په حصوباندي په جلاجلادول زکوٰة واجب دي؟

پوښتنه: ټولي کمپنۍ د زکوٰة او عشر له جمعې څخه زکوٰة باسي او د زکوٰة فنډته يې نقل کوي ايا وروستو له دې چې په مجموعي ډول د ټول کاروبار څخه زکوٰة وايستل شي بيا به په انفرادي ډول هم هر حصه لرونکی دوهم ځل زکوٰة باسي؟

ځواب: که د حصه لرونکو له حصو څخه يې زکوٰة وصول کړ، نو بيا د دې ضرورت نشته چې دوي په انفرادي ډول هر يو د خپلې حصې زکوٰة وباسي، مگر خبره په دې کې ده چې کوم زکوٰة چې حکومت يې کاتوي هغه صحيح دي او کنه؟ ډېر داسې علماء کرام دي چې دغه چاره تائیده وي او د زکوٰة اداء کېدلو فتوي ورکوي په داسې حال کې چې نور علماء کرام بيا د دې خلاف او هغه زکوٰة چې حکومت يې گرزوي اداء شوی نه بولي. د دوي په نزد د دغو هر څه زکوٰة بايد د هغو خاوندان پخپله اداء کړي کوم چې حکومت کات کړي وي.

(آپکي مسائل ج ۳ ص ۳۷۴ مخ)

ايات حصو په اخستلو سره زکوٰة شته؟

پوښتنه: زيد د يوې کمپنۍ پنځه لس حصې په پنځه زره روپيو واخستلې، دهغوچې کومه کلنۍ گټه وي هغه هر کال په حصه

لرونکو باندې وېشله کېږي، نو آیا پرزید باندې د پنځوزرو زکوة لازم دي او که ورباندې د کلنۍ گټې زکوة لازم دي؟

ځواب: پرزید باندې د هغو پنځوزرو روپو زکوة هم فرض دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۶، ۱۴۰ مخ بحواله رد المحتار ج ۲، ۱۳ مخ)

مسئله: که کمپنۍ تجارت کوي نو زکوة په هغوروپو واجب دي چې جمع شوې دي او که د کرایې د وصول کولو کمپنۍ وه نو بیا پر جمع شوی مال زکوة نشته بلکه په ترلاسه شوې گټه باندې زکوة واجب دي (کفایت المفتي ج ۴، ۱۴۲ مخ)

مسئله: په حصو باندې زکوة شته که کمپنۍ تجارت کوي لکه کپږې، لوبښي سامانونه د ماشین گېږي اونورشیان سیمنټ خرڅوي نو د حصو په اصل رقم چې د هغو قیمت دي او د هغو په گټو دواړو باندې زکوة واجب دی. او که کمپنۍ تجارت نه کاؤ بلکه صرف کرایه ترلاسه کوله، لکه د بس کمپنۍ، نو بیا دهغه په حصو باندې زکوة نشته یعنې په گټه یې زکوة شته او په اصل رقم زکوة نشته. (فتاوی رحیمیه ج ۲، ۴ مخ و آب کي مسائل ج ۳، ۳۷۲ مخ)

د حصو مختلف قسمونه او دهغو حکم:

مسئله: د شیانو د جوړولو د سامانو په لړ کي چې کوم اصل ذکر شوی دی له هغه نه دا خبره څرگنده شوه چې په کارخانه کي د حصه دار کېدلو دوه صورتونه دي. یا خو د داسې کارخانې شرکت دی چې کاريې دانه وي چې څه شی واخلی یا یې خرڅ کړی لکه د اوربشو تهرېشر کول او غنم وړول یعنې د کار کولو په بدل کې صرف اجرت اخلي نو په دغه صورت کې صرف په آمدني (گټه) باندې زکوة واجب دي؛ او که داسې کارخانه وه چې پکې تجارت هم کېدلو یعنې خام مواد اخستل کېدل بیا شیان ورنه جوړېدل او بیا پلورل کېدل نو د

لگېدلي مصرف ورنه ايستلو وروستو د ټول کال په آمدني باندې او په خام اوتيارشوي مال باندې زکوة واجب دي لکه ديمپې اخستل او کپړه ورڅخه جوړول او دگني اخستل او گوړه ، بوره او نور ورڅخه جوړول چې وروستو بيا پلورل کېږي ځکه چې دا وخت د دغه مال حيثيت د تجار د مال دي ، خو د کارخانې په ماشينونو ، ودانۍ او سامانونو باندې زکوة نشته دلته چې د زکوة په اړوند کوم حکمونه او مسئلې بيان شوې دي داسې هم کېدې شي چې د ټولو برخه اخستونکو په نيت او اراده سره په يو ځای ورنه د زکوة روپۍ يا مال بېل کړل شي او داهم سمه ده که هر برخه لرونکی پخپله حساب وکړي او دخپلي حصې په اندازه زکوة وباسي. (جديد فقهي مسائل ۱۲۳مخ)

مسئله : د کارخانو اوملو ، په حصو (برخو) باندې هم زکوة واجب دي چې دهغو اندازه د نصاب تراندازې رسېدلې وي او ياله نور داسې شيانو سره چې زکوة ورباندې وي په گډه سره حد د نصاب پورې رسېږي . خو د کار کولو ماشينونه ، سامانونه او نوره ورڅخه جلا کوي په هغو باندې زکوة نشته .

مسئله : د سرو ، سپينوزرو ، د تجار د مال او د کارخانو او کمپنيو د حصو زکوة به له هغه قيمت سره سم اداء کوي کوم چې د دوی د زکوة د کال د پوره کېدلو په ورځ وي . (آپکي مسائل ج ۳ ۳۴۱مخ)

په کمپنۍ کې د نصاب په برابر جمع شوؤ روپو باندې د زکوة حکم :

پوښتنه : ماڅه روپۍ کمپنۍ ته ورکړې دي چې د گټو او نقصان په بنياد هره مياشت گټه راکوي چې ورباندې زما د کهول چلاؤ او مصرف ډېر په مشکل پوره کېږي ، نو که زه له مياشتنۍ گټې څخه

زکوة باسَم نو له لوږي سره مخ کېږم او که له اصل مال څخه يې باسَم نو بيا دگتې اندازه کمېږي نو زه څرنگه وکړم ؟

ځواب : کومي روپۍ چې تاپه کمينۍ کې جمع کړې دي ، که هغه د پوره نصاب په اندازه ياتردې زياتې وي نو زکوة يې نستا په ذمه واجب دي - او د اداء کولو لپاره چې ئي هره لاره ته سمه او بڼه بولې هغسې وکړه (اېکي مسائل ج ۳ ۲۵۷ مخ)

په سرکاري او غير سرکاري کمپنيو د زکوة حکم :

مسئله : د کمپنيو په زکوة کې اختيار دي . په ټوليز ، او جلا جلا دواړو صورتونو د زکوة اداء کول روادې . او کومي ادارې او کمينۍ چې په پوره ډول دولتي (سرکاري) وي دهغو په هېڅ حصه باندې هم زکوة نشته . او د کومو چې په څو حصې سرکاري وي او نورې شخصي وي نو په سرکاري حصويې زکوة نشته . او په شخصي حصويې شته . په سرکاري مالونو باندې ځکه زکوة نشته چې هغه د چاپه شخصي ملکيت کې نه دي . (احسن الفتاوي ج ۴ ۲۸۸ مخ)

ايا د پلاټ (د خاصي ګڼل شوي ځمکي) زکوة د مارکېټ په څير دي ؟

مسئله : ځمکه يا پلاټ (ټاکل شوې ځمکه) واختسل شوه او د اخستلو پير وخت يې پکې د اخستونکي درې نيتونه ؤ ، کله به يې دا نيت ؤ چې خرڅوم به يې (په دغه صورت کې هر کال دهغه په قيمت باندې زکوة فرض دي . او د هر کال د زکوة لپاره هغه قيمت معتبر دي کوم چې د کال پوره کېدلويز وخت په بازار کې دي د مثال په ډول تاسو يوه اندازه ټاکلې ځمکه (پلاټ) په پنځوس زره روپۍ واخست او څو کاله وروستو د هغه قيمت او يازره روپۍ شو ، نو دا وخت به

تاسوزکوة هم د اویا زرو له قراره اداء کوی او که خلورپنځه کاله وروستو یې قیمت پنځه لاکه شو نو هغه وخت به بیازکوة د پنځو لاکهو له قراره څخه اداء کوي) - او کله به یې بیا دانیت و چې ځای به ورباندي جوړوم او پخپله به پکښي اوسېږم نو په دغه صورت کې بیا ورباندي زکوة نشته. دغه رنگه که د اخستلو په وخت نه د خرڅولو نیت و او نه پکښي د اوسېدلو، نو په دغه صورت کې هم ورباندي زکوة نشته. (آب کي سانل ج ۳ ص ۳۷۱ مخ)

مسئله: د تجارت په نیت اخستل شوي ځکي او ځای او د خرڅېدلو په مکانو کې په موجوده مالیت باندي زکوة فرض دي، په اصل سرمایه فرض نه دي، (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۹۹ مخ)

د مکان په اخستلو باندي د لگېدل روپي زکوة:

پوښتنه: یوه میاشت له مخه مې مکان اخستی دی او دوه میاشتي وخت مې ورته اخستی و چې اوس زیاتي ختمېدونکي دي بیعانه (پېشکي) مې ورکړې ده نو دا وخت به د زکوة اداء څه ډول وي، ځکه چې اوس خور روپۍ زمانه دي بلکه د مکان د خاوند دي او دا وخت مکان زمادي. ایاله هغو روپو څخه زکوة اداء کړم کومې چې د مکان خاوند ته ورکوم؟

ځواب: که دي تر زکوة اداء کولوله مخه د کان قیمت اداء کړنو بیا ورباندي زکوة نشته. او که د نصاب کال پوره شو اوتا لا د مکان روپۍ نه وې ورکړې بلکه څه وخت وروستو دي په ټاکلي وخت اداء کولې نو بیا په هغو روپو باندي زکوة شته. (آب کي سانل ج ۳ ص ۳۷۲ مخ)

په پلاټ باندي د زکوة حکم :

مسئله : که يو چاپلاټ (ځمکه) په دې نيت اخستې وه چې خرڅوي به يې، نو بيا هغه د تجارت مال گنل کېږي او زکوة ورباندي واجب دي. او که يې د ذاتي ضرورت لپاره اخستې وه، نو بيا ورباندي زکوة نشته. او که يې د اخستلو په وخت د خرڅولو اراده نه لرله، وروستو يې د خرڅولو فيصله وکړه نو تر څو چې خرڅه شوې نه وي تر هغه ورباندي زکوة نشته (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۳۷۰ مخ)

کوم پلاټ چې د استوگنځای لپاره وي :

پوښتنه : له ماسره يوه ټاکلې اندازه ځمکه ده چې ورباندي د کور جوړولو اراده لرم ايا زکوة ورباندي شته او کنه ؟

ځواب : کوم پلاټ چې د دې لپاره اخستل شوي وي چې ورباندي د اوسېدلو کور جوړ کړي، نو په هغه باندي زکوة نشته. (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۳۷۰ مخ)

ايا په تجارتي پلاټ زکوة شته ؟

پوښتنه : که يو څوک د مکانونو پلاټونه (د کورونو لپاره ټاکلې ځمکې) اخلي او خرڅوي، نو ايا دا د تجارت مال دي، او په ټول ماليت يې زکوة فرض دي او که صرف په گټه باندي ؟

ځواب : که څوک د پلاټونو (ځمکې مکان او نورو) د اخستلو او خرڅولو کاروبار کوي او د خرڅولو په نيت پلاټ رانيسي، نو د دغو پلاټونو حيثيت د تجارت د مال په څېر دی او هر کال د هغوپه ټول ماليت زکوة واجب دي.

مسئله : يو چا چې ځمکه، مکان يا پلاټ د خرڅولو لپاره اخستي وي په

هغه باندې د هر کال زکوة واجب دی هر کال به د هغه د قیمت
خلو پښتمه برخه زکوة باسي. (آپ کی مسائل ج ۳ ص ۷۱ مخ)

مسئله : هر پلاټ یا مکان چې د تجارت په نیت واخستل شي (چې
اندازه ئې د نصاب ته رسېدلی وي) نو هغه د تجارت مال بلل کېږي
او زکوة ایستل یې واجب دي او هر شي چې د بېرته خرڅولو په نیت
واخستل شي هغه د تجارت په مال کې داخل دي. (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۳۹۵ مخ)

کوم مکان چې د کرایې د چلولو لپاره اخستل شوی وي :

پوښتنه : یو چاد استوگني له کور څخه بغیر یو بل داسې مکان
واخست چې په کرایه یې وکړي او روپی هم پکې بندې شي ، نو آیا په
دغه مکان باندې زکوة شته او کنه ؟

ځواب : په دغه صورت کې د مکان په قیمت باندې زکوة نشته ، بلکه
د کرایې روپی که د نصاب په اندازه یا تر دې زیاتي جمع شي او کال
هم ورباندې تېر شي ، نو د هغوزکوة اداء کول واجب دي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۶ ص ۱۵۴ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۱۰ مخ)

تر ضرورت په زیات مکان باندې زکوة :

پوښتنه : کله چې جائیداد یا مکان تر ذاتي ضرورت زیات وي او د
کرایې امدني هم ولري نو زکوة به د جائیداد په قیمت باندې وي او که
په امدني (کرایه) باندې ؟

ځواب : د جائیداد (ځمکي او مکان) په قیمت باندې زکوة واجب نه
دي بلکه د کرایې امدني چې اندازې د نصاب ته ورسېږي یا زیاته شي
او په هغې او نورو هغوروپو او مال چې له هغوسره دي پوره کال تېر شي
نوبیا ورباندې زکوة لازم دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۶ ص ۳۳۳ رد المحتار ج ۲ ص ۱۰ مخ آپ کی مسائل ج ۳ ص ۳۱۱ مخ)

په هغوروپوچي مکان يې ورباندي اخستي دي زکوة شته ؟

پوښتنه : يو چاپه پنځه زره روپۍ مکان واخست ، خوبيا دکور والوخوښ نه شو نوځکه يې د بهرته خرڅولو اراده وکړه په دغه صورت کي د هغوپنځوزرو روپوزکوة واجب دي اوکنه ؟

ځواب : د دغوپنځوزرو زکوة واجب نه دي . ترکومه وخته چې هغه روپۍ موجودي وي او مکان لا ورباندي نه ؤ اخستل شوی تر هغه وخته پوري چې زکوة لازم ؤ (که کال پوره ؤ او که د کال تر پای ته رسېدو کم وخت پاته ؤ . کله چې يې مکان واخست نو هغه وخت زکوة دهغه له ذمې څخه ساقط شو اوڅه وخت چې يې مکان خرڅ کړ او نغدي روپۍ لاس ته ورغلې نو په هغوباندي د يو کال په تېرېدوسره زکوة لازمېږي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۲۹ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۱۰ مخ)

مسئله : کومه ځمکه چې په تېکه يعنې اجاره باندي واخستله شي او دهر کال يې ټاکلی اجرت وي ، نو که د څو کالو اجرت تر وخت له مخه ورکړل شي نو دا صحيح دی او په دغوروپو باندي زکوة لازم نه دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۳۲۳ مخ)

زکوة د ځمکي او مکان په ماليت باندي وي او که په امدني ؟

مسئله : د ځمکي او جائيداد په ماليت باندي زکوة نشته بلکه په کرايه او امدني باندي چې جمع شي او پوره کال ورباندي تېر شي زکوة واجب دي ، او په گېڼو اونغدوروپوهم زکوة واجب دی . په داسې ډول چې درويو ، گېڼو اونوروشيانو څلوېښتمه برخه بايد په زکوة کې ورکړله شي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۵۰ مخ بحواله ردالمحتار)

ايا د استوگني په کور اود کور په سامان باندې زکوة شته ؟

مسئله : د استوگني په کور، د اغوستلو په جامو، د کور په سامان، د سورېدلو په څارويو، په استعمالېدونکي اسلحه او په هغولونښو اود بڼايست په شيانو چې د ښکلا اوزينت لپاره کارول کېږي اود سرو او سپينو زرو نه وي زکوة واجب نه دي. (کتاب افقه ج ۱ ۹۷۸ مخ در مختار ج ۲ ۱۴ مخ)

په استعمالېدونکو شيانو زکوة

پوښتنه : ايا د آرام او استراحت په شيانو لکه راډيو، تلوېزيون، فريج، دکالو وينځلو په ماشين موټر سايکل او نورو باندې زکوة شته او کنه ؟
ځواب : دا د استعمال شيان دي په هغو باندې زکوة نشته، مگر په هغو گېڼو باندې چې اندازې دنصاب ته رسېدلې وي زکوة واجب دي هغه که په اغوستلو کې کارول کېږي او کنه. (ابې مسائل ج ۳ ۳۷۳ مخ)

مسئله : داسې لوبښي لکه لوی د بگچي چې ډېر کله کارېږي هم په استعمالې شيانو کې داخل دي او زکوة ورباندې نشته. (ابې مسائل ج ۳ ۳۷۳ مخ)

ايا د مرغانو په فارم او د ماهيانو په تالاب زکوة شته ؟

مسئله : د مرغانو په فارم او د ماهيانو د ساتلو د تالاب په زمکه، مکان اوله هغوسره په ترليو سامانونو باندې زکوة نشته د چرگانو او چوچنو (د چرگانو د بچو) د اخستلو پروخت که اخستونکي د هغود بېرته خرڅولو نيت لرلو، نو بيا د هغو په ماليت باندې زکوة واجب دي. او که د هغو په ځای يې د هغود هگيو او بچيانو د خرڅولو نيت و نو بيا ورباندې زکوة نشته. او د تالاب لپاره که يې ماهيان يا دهغود هگيو او بچيانو د خرڅولو نيت و نو بيا ورباندې زکوة نشته. او د تالاب لپاره که يې ماهيان يا دهغوبچي واخستل او هلته يې پکې

واچول نو دهغه پرمالیت زکوة فرض دي ، او که داسې نه و بیانشته .
د چرگانو (مرغانو) په فارم او د ماهیانو د تالاب په آمدني باندې په
هر حالت زکوة لازم دي (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۳۰۰ مخ)

په لاندنیو شیانو باندې زکوة نشته

مسئله : هغه شیان چې له دریا بوخخه را ایستل کېږي لکه عنبر ، غمي
یو ډول خاص ماهیان او نور په هغو باندې زکوة نشته ، خو که ورباندې
تجارت کېدو بیا زکوة واجب دي . (کتاب الفقه ج ۱ ص ۹۹۸ مخ)

مسئله : په جواهراتو لکه ملغرو ، یاقوت ، زبرجد او نورو باندې زکوة
نشته ؛ په دې شرط چې د تجارت لپاره نه وي . (کتاب الفقه ج ۱ ص ۹۲۸ مخ)

مسئله : که یو چامشک یا زباد (یو خوشبودار شی دی چې له مشک
بلاؤخه ایستل کېږي) پیدا کړل او یایې ملغري ، او نور تر لاسه
کړل نو په هغه باندې زکوة نشته که څه هم تر اندازې دنصاب پوري
رسېدلي وي . (کتاب الفقه ج ۱ ص ۱۰۰۱ مخ) او که یې تجارت ورباندې کاؤ ، نو بیا
د تجارت په وجه ورباندې زکوة شته . (رفعت قاسمی)

ایا له سرو او سپینوزرو څخه په جوړشوؤ اندامو باندې زکوة واجب دي ؟

په بعض خاصو حالاتو کې د بعضي گټوله خاطر د سرو
او سپینوزرو څخه جوړ شوي اندامونه کارول کېږي ، لکه پوزه غاښ
، تش یا خراب شوي غاښونه له سرو یا سپینوزرو څخه ډکول ، د
سرو یا سپینوزرو په تارونو باندې د غاښو تړل او داسې نور . له
دغو شیانو څخه بعض داسې وي چې په اساني سره ایستل کېدای
شي اوله اول نه هغه په داسې ډول ترتیب شوي وي چې لگول کېږي او
ایستل کېږي ، او بعض دغه شیان بیا داسې وي چې په خپل ځای کې

کلیک کرل شوی وی او په اسانی سره نشی را ایستل کېدای، بلکه په مستقل ډول لگول شوی وی کوم اندامونه چې ایستل کېدای شي لکه پوزه په هغو کې زکوة واجب دي چې مثل یې گېنې او نور دي. او کوم چې داسې نه وي په هغو کې زکوة نشته، ځکه چې د زکوة د وجوب لپاره دا ضروري ده چې مال به داسې وي چې د نشوونما او زیادت گنجایش به لري او په دغه صورت خوښکاره خبره ده چې دهغه هېڅ امکان نشته. او هم دا چې که هغه (سره یاسپین زر) د انسان یو اندام وگرزي چې له ځانه جلا کول یې امکان نه لري، نو دا د انسان په بنيادي ضروریاتو (حاجاتو اصلیه) کې داخل دی، او په دارنگه شیانو باندې هم زکوة واجب نه دي. (جدید فقهی مسائل ۱۲۱ مخ)

ایا په میاشتنۍ تنخواه زکوة واجب دي؟

پوښتنه: د خپلې تنخواه څومره فیصده په زکوة کې باید ورکړله شي؟
ځواب: که بچت د نصاب تر اندازې ورسېږي او پوره کال هم ورباندې تېر شي نو بیا ورباندې دوه نیم فیصده (۲نیم) په زکوة کې ورکول واجب دی او کنه نو نشته.

مسئله: زکوة د تجارت په روپو باندې وي کله چې هغه د (۵۲نیم) دوه پنځوس نیمو ټولو سپینوزرو مالیت ته ورسېږي. او که هېڅ هم له ضرورت نه پاته شوي (یعنې بچت شوي) نه وي نو بیا ورباندې زکوة نشته. (آپ کې مسائل: ۳ ج ۳۵۹ مخ)

مسئله: د تنخواه روپۍ چې تر څو د چالاس ته رسېدلې نه وي تر هغه ورباندې زکوة نشته. کله چې هغه د خاوند لاس ته ورسېدلې بیا به د یو کال په پوره کېدو سره زکوة لازمېږي. او که هغه تر دغه له مخه

د نصاب خاوند ؤ ، نو کله چې د مخکني نصاب کال پوره شي له هغه سره به د دغې تر لاسه شوې تنخواه زکوة هم اداء کړي . (آب کي مسائل ج ۳ - ص ۳۲۰ مخ)

فندې (یوځای کړل شوو روپو) باندې د زکوة حکم :

مسئله : د کار کونکو له تنخواه څخه چې کومې روپۍ گرزول کېږي بیا د حکومت لخوا ورسره څه نوري روپۍ هم ملگري کېږي او د کار په پای کې واپس کارگرو ته ورکولې کېږي او دا یو انعام بلل کېږي چې د حکومت لخوا دي ، نو د هغه د تېرو کلونو زکوة واجب نه دی . له وصول کېدلو وروستو چې ورباندې د نصاب پوره کال تېر شي هغه وخت بیا زکوة لازم دي (فتاوی دارالعلوم ج ۶ - ص ۳۳۱ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ - ص ۴۹ مخ نظام الفتاوی ج ۱ - ص ۳۲۲ مخ)

د فندې (د روپو د جمعې) قسمونه او زکوة :

مسئله : د کارگر له تنخواه څخه د یوې برخې د حکومتې گرزولو ، او د پراویتی گرزولو تر منځ په نوعیت کې فرق موجود دي چې له امله یې په احکامو کې هم فرق پیدا کېږي . د حکومت لخوا په جوړ شوی هغه فندې چې د کار کونکي د تنخواه روپو په گرزولو ، گرزولو سره جوړ شوی دی د حکومت په قبضه کې وي او کارگر ورباندې قبضه نه لري ، نو ځکه خو د کارگر په ملک کې هم نه دي او زکوة یې هم ورباندې واجب نه دی . او کارگر ته له رسېدلو وروستو یې هم په هغه باندې د تېرو کلونو زکوة نشته خو که له دغه فندې څخه کار کونکي د بېمې په کمپنۍ کې حصه واخسته ، نو د بېمې د کمپنۍ قبضه کار کونکي ته منسوبه ده او کمپنۍ داسې ده لکه وکیل او دوکیل قبضه د موکل (هغه چا چې وکالت یې ورکړی دي) قبضه بلله کېږي ، نو دا چې دغه داجر ملک د گرزېدو ځکه ورباندې د هر کال زکوة فرض دی . د

کمپنیو دغه فنډ (پراویدنټ فنډ) دهغویوې ځانگړې کمپنۍ ته ورکول کېږي چې هلته دټولو کارگرونمایندگان وي، نو څرنگه چې هغه کمپنۍ بیا د کارکونکو وکیله ده نو ځکه د کمپنۍ قبضه د کارکونکي قبضه بلله کېږي او په دې سره دغه روپۍ د کارکونکي ملکیت وگرزېدو او زکوة یې ورباندې فرض شو. (احسن الفتاوی ج ۴، مخ ۲۷۰)

مسئله که د فنډ د زکوة په سلسله کې که څوک په احتیاط او تقوی سره عمل وکړي او د تېرو کلونو زکوة هم اداء کړي دابه ډېره بهتره وي. او که داسې ونکړي نو گناه یې هم نشته. ځکه چې د امام ابو حنیفه رضي الله عنه قول داسې دی چې فنډ که جبري وي که اختیاري وي د زکوة په مسئلو کې د دواړو احکام یوډول دي (یعنې تر وصول کېدلو وروستو چې یو کال پوره شي بیا زکوة شته او د تېرو کلونو زکوة نشته). (امداد مسائل زکوة ۲۲، مخ)

مسئله : کله چې دغه د فنډ روپۍ کارگر یادهغه وکیل ته ورسېدلې نو د زکوة په مسائلو کې د امام ابو حنیفه رضي الله عنه په مذهب کې د هغو حکم او ضابطه په لاندې ډول ده:

۱. که د فنډ دروپیو تر وررسېدلو له مخه کارگر د نصاب خاوند نه و او د فنډ روپۍ هم دوامره نه وې چې له نوروسره ورباندې د نصاب خاوند شي نو بیا خود زکوة د وجوب هېڅ پوښتنه هم نه پیدا کېږي.
۲. که بل نصاب ورسره نه و او په دغو روپیو د فنډ باندې د نصاب خاوند شو، نو د وررسېدلو له ورځې څخه وروستو چې یې پوره یو کال تېر شوی نه وي تر هغه ورباندې زکوة نشته. او د کال پوره کېدلو وروستو هم په دې شرط زکوة شته چې تر هغه وخته پوري هغه د نصاب خاوند وي او که تر کال پوره کېدلو له مخه مال د هغه له لاسه

وؤتی اویاورنه غلو واخست اویاپه بل څه سره هلاک شواو له هغه سره دومره پاته شو چې نصاب ورڅخه نه پوره کېدونو بیا زکوة واجب نه دي. لنډه داچې هر څومره مال چې (تر نصاب پورته وي) د کال په پای کې له هغه سره پاته وي په هغه باندې زکوة واجب دي. او په صرف شوي مال باندې زکوة نشته.

۳. که دغه کار کونکی د فنډ د وروپو تر رسېدلو له مخه د نصاب خاوند ؤ اود فنډ روپی هم (که تر نصاب کمي وي او که زیاتي) راورسېدلې نو له پخواني نصاب څخه به جلانه شمېرلي کېږي بلکه کوم مال چې تر دې له مخه له هغه سره ؤ دهغه کال د پوره کېدلو په ورځ د فنډ د ترلاسه شوو روپو زکوة اداء کول هم واجب دي که څه هم د دغواوسنو روپو د لاس ته راتلو صرف یوه ورځ تېره شوې وي. د مثال په ډول له یو چاسره د ۵۲ نیمو) دوه پنځوس نیمو تولو سپینو زرو د قیمت په اندازه یا تر دې زیاتي یعنی ۴۰ یا ۵۰ زره روپی وي او د کال د پوره کېدلو یې یوه ورځ پاته وه چې د پنځم ورته زر روپی راورسېدلې، نو هغه به په راتلونکي ورځو کې د ۵۰ یا ۶۰ زرو روپو زکوة اداء کوي

مثله : که یو څوک له اوله د نصاب خاوند ؤ اود کال تر پوره کېدلو څلور یا پنځه میاشتې له مخه ورته د فنډ روپی هم راورسېدلې خوبیا څو میاشتې لانه وي تېري شوې چې د رپو ډېره برخه مصرف شوه، نو د کال د پوره کېدلو په ورځ چې له هغه سره څومره مال پاته وي (په دې شرط چې حد د نصاب به پوره وي) د هغه زکوة دي اداء کړي. د صرف شوي مال زکوة ورباندې نشته او که پاته مال تر اندازې د نصاب کم ؤ، نو بیا ورباندې بالکل زکوة نشته.

مسئله : کارگر ته چې کومي روپۍ له دغه فنډ څخه د قرضوپه نوم ورکولي کېږي هغه د شريعت له نظره قرض نه بلکه د هغو قرضو چې د کارگر په محکمه پاته دي د يوجز ووصول کېدل دي .

(امداد مسائل زکوة ۲۲ مخ بحواله جديد مسائل ۲۳ تر ۲۲ مخونه)

ايا په بانک کې په جمع شوي مال باندې زکوة شته ؟

مسئله : په بانک کې چې کومي روپۍ جمع کېږي د هغو حيثيت د امانتو په څېر دی د مال خاوند هر وخت چې وغواړي روپۍ وراخيستلای شي او پکې تصرف کولای شي د زکوة د وجوب لپاره د عملي قبضې ضرورت نشته بلکه که هغه پر خپل وخت د تصرف کولو په موقف کې وي ، نو حکما داسې بلل کېږي چې په قبضه کې هم دي ، مثال يې دا دی چې په اخستل شوي مال (سامان) باندې تر قبضې ټينگولو له مخه زکوة واجبېږي . ((المبيع قبل القبض الصحيح انه يكون نصاباً) (المبسوط ج ۲ ص ۱۹۰ مخ امام سرخسي

لهذا په بانک کې ساتل شوي روپو باندې پوره اوده رکال زکوة واجب دي . (جديد فقهی مسائل ۱۱۹ خ)

ايا په (فکسډ ډپازټ) باندې زکوة شته ؟

مسئله : نن سبا په بانک کې د روپو جمع کولو يو صورت داسې دي چې ورته د بانک په اصطلاح (فکسډ ډپازټ) ويل کېږي چې روپۍ بانک ته د يوې ټاکلې مدي لپاره پوره کېدو وروستو د يوه اندازه سود په اخستلو سره واپس خپل خاوند ته سپارلي کېږي .

دامام ابو حنيفه رضی الله عنه په نزد د زکوة د وجوب لپاره ملک تام ضروري دي او ملک تام دادي چې لچاسره محوم شي دي هغه به دده په

ملک کې هم او په قبضه کې به یې هم وي. که له دغو دواړو څخه یو پکې موجود نه و نو زکوة واجب نه دي مگر د فقهاؤ له نظر څخه څرگند یږي چې یو څوک خپل سامان پخپله خوښه د بل چاپه قبضه کې ورکړی مگر ملکیت یې خپل وي، نو په هغه باندې د قبضې نه لرلو باوجود زکوة واجب دي څرنگه چې له مخه تېر شوي دي چې په قرضو کې ورکړل شوو روپو باندې زکوة واجب دي، نوله دې وجې په (فکسده پازت) باندې هم زکوة واجب دي خو مگر د ټولو کلوزکوة به په یوځای هغه وخت اداء کوي کله چې دغه روپۍ د هغو خاوندته ورسېږي. (جدید فقهي مسائل ۱۲۰ مخ بحواله کتاب الفقه ج ۱ ۵۹۱ مخ)

ایا د بانک او نشورنس په گټه باندې زکوة شته او کنه.

مسئله: په بانک او اشورنس (بیمه) باندې چې کومه گټه ترلاسه کېږي هغه خو سود یقیني دي خو دېر وخت قمار هم وي نو ځکه دا یو حرام مال دي، څوک نشي کولای حرام مال په صدقه کې ورکړي او دا د ثواب کارنه، بلکه د خیرد کارسپکاوی دي. حضور صلی الله علیه وسلم فرمایي (لا صدقة في غلول) (ترمذي) د فقهي په مشهور کتاب (قنيه) کې لیکلي دي چې که پوره نصاب د حرام مال و، نو بیا ورباندې زکوة نشته ځکه چې هغه ته ضروري ده چې ټول مال خپل خاوند ته ورکړي او که هغه ته رسول یې امکان ونه لري بیا به ټول خیرات کوي، او که د مال ډېره برخه حلاله او لږ حرامه وه نو بیا په ټول مال زکوة واجب دي او مثال یې دا دی چې په داسې غصب شوي مال باندې زکوة واجب دي چې له خپل مال سره گډ شوی وي. (ولوخلط السلطان المال المغصوب بماله ملکه فتجب الزکاة فيه) (درمختار ج ۲ ۳۹ مخ جدید ۱۳۸)

په باوند او نوروباندي زکوة شته اوکنه ؟

پوښتنه : له زید سره د خپلو ضروریاتو په پوره کولو سر بېره داسې روپۍ دي چې باوند (یو ډول حکومتي کاغذ دي لکه فکس ډپاز ډاونور) یې درباندي واخست یا یې هغه روپۍ بل چاته بلا سود قرض ورکړې نو حکم یې څه دي ؟

ځواب : په دغو ټولو صورتو کې زکوة اداء کول واجب دي مگر د قرضود ورکولو په صورت کې د قرضود وصول کېدلو څخه وروستو د تېري زمانې زکوة واجب دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۱۳۷ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۱۲ مخ)

د وژلو په بدل کې چې کومي روپۍ ترلاسه شي د هغود زکوة حکم

پوښتنه : په ناڅاپي ډول زید موټر ، چهار ، گاډي او یا بل شي وواهه او مړ شو ، کمپنۍ د هغه مورپلاد ، مېرمنې یا ماشومانو ته دېرش زره روپۍ په بدل کې ورکړې ، نو دوي به له دغو روپو څخه زکوة باسي اوکنه ؟

ځواب : ماشومان چې ترکومه پوري نابالغ وي ، نو د هغود حصې په روپو زکوة نشته او کومه برخه چې له دغو روپو څخه د هغه مېرمنې او مور او پلار ته ورکوله کېږي په هغو چې پوره کال تېرشي نو بیا ورباندي زکوة واجب دي او ماشومان چې هروخت بالغان شول له همدغې ورځې څخه ورباندي د خپلې برخې زکوة واجب دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۱۳۲ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۴ مخ)

د خښ کړل شوی مال زکوة :

پوښتنه : کومي روپۍ چې په زمکه چې خښې کړل شوې وي په هغوباندي زکوة واجب دي اوکنه ؟

ځواب : د دغو روپو څخه باید هرکال زکوة وایستل شي -

(فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۳۳۸ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۱۲ مخ)

د کانونو اودفن کرل شوؤزکوة :

مسئله : په ځمکه کې دننه په کانون کې چې کومې قدرتي خزاني دي هغه په درې ډوله دي يعنې درې ډوله شيان ورڅخه را ايستل کېږي

۱. هغه شيان چې په حرارت (گرمولو) سره ويلېږي لکه سره زر سپين زر او داسې نور

۲. هغه شيان چې نرم او بهېدونکي وي لکه پتل او نور

۳. ډبري او هغه شيان چې نه په حرارت (گرمولو) سره نرمېږي او نه پخپله بالذات نرم وي - په اور باندې دنرمېدونکو شيانو ډولونه دا دي لکه سره زر، سپين زر، ترامه زېر، سرول او نور په دغو کې د پنځمې برخې په اندازه زکوة فرض دي له کان څخه د دغو شيانو را ايستونکي که ازادوي که غلام وي، که ذمي وي سړي وي او بښځه خو چې هر څوک وي د مال د پنځمې برخې په زکوة کې ورکولو سره هغه د پاته مال مالک گزري.

مسئله : که د پتي خزاني د را ايستلو لپاره دوؤنفرو په گډه سره کوشش کاؤ او يوه ته پلاس ورغله نو دا به صرف دهغه بلله کېږي او که چادکان کښلوتېکه واخستله، نو له کان څخه چې هغه څومره څه ترلاسه کوي دهغوټولو مالک را ايستونکي دي. (بحرالرائق)

دوهم ډول دا دي چې نرم دي لکه ، مالگه تېل پطرو ل .

او درېيم ډول هغه دي چې نه نرم وي او نه ويلیکيدونکي وي لکه چونه ، گچ ، کوئله ، جواهر او ياقوت او په دغو دواړو ډولو کې د تهذيب سره سم زکوة واجب نه دی او په سېماب (پاره) کې پنځمه برخه زکوة ايستل واجب دي . -

مسئله : که یو چاپه اسلامي هیواد کې داسې یوځای خزانه پیدا کړه چې هغه د چاپه ملکیت کې نه و لکه صحرا نوکه په پیدا شوو سکوباندې د اسلامي بادشاهي نښانې ترسترگو کېدلې نو د هغې حکم داسې دی لکه په لاره د پیدا کړل شي ، او که ورباندې د جهالت د دورې نښانې وې ، نو له ټولې څخه څلور حصې د پیدا کونکي ده او یوه حصه به په زکوٰة کې ورکوي .

مسئله : کومه خزانه چې د چاپه خپله ځمکه کې پیدا شوه نو د فقهي د علماؤرح په نزد په اتفاق سره د هغې پنځمه برخه په زکوٰة کې ورکول واجب دي .

مسئله : که یو ځای سامان (دمثال په ډول د کور سامان کپړي او غمي) پیدا شول ، نو هغه هم د خزانې په حکم کې دي او د پنځمې برخي زکوٰة ورکول یې واجب دي (فتاوی عالمگیری اردو ج ۴ مخ ۲۴ کتاب الفقه ج ۱ ۹۹۷ مخ)

ایا په کاناو د تیلو په ذخیروزکوٰة شته ؟

مسئله : په کان او د مائعاتو لکه پترولو او نورو هغو شیانو کې چې په قالب کې لوېدلای شي خو مگر بهېدونکي نه وي په هغو باندې پنځمه واجب د خو دزبق (سیمآب) په معدن باندې سره له دې چې بهېدونکي دي پنځمه واجب ده ځکه چې دغه شیان که له بل څه سره گډ شي نوییا پکې د انطباع (نقش ، چاپ جوړېدو) صلاحیت پیدا کړي . د صاحبینو رح په نزد په دغه رنگه معدن باندې په هر حالت کې پنځمه واجب ده که په سرکاري ځمکه کې وي او که پخپله ځمکه ، کور ، دکان یا بل څه کې وي د امام صاحب په نزد په کور یا دکان کې په پیدا شوي معدن باندې پنځمه نشته . او د ذاتي

حُکمِی په اړوند د امام صاحب دوه روایتونه دي - خو ترجیح پکې دوجوب روایت ته ورکړله شوې ده. که په سرکاري حُمکه کې معدن پیدا کړل شو، نو پیدا کونکي یې مالک گزري او که پخپله ذاتي حُمکه کې پیدا شو، نو د حُمکي خاوند یې مالک گزري (احسن الفتاویٰ ج ۴ ص ۲۸۸خ)

مسئله: د مائعو (بهدونکو) شیانو لکه د خاورو تېلو، پطرویل، گېس، مالګه اونور وپه ترلاسه شوي شی باندې زکوة نشته دغه رنگه په هغو شیانو باندې هم زکوة نشته چې نه په اور اونه مائع وي لکه چونا، دبري، جواهرات او نوروباندې. خوسیماب (پاره) له دغه حکم څخه ایستل شوې ده. یعنې هغه که پیدا کړل شوه، نو پنځمه یې په زکوة کې ورکول واجب دي ښکاره خبره ده چې په دفينه (خنښ کړل شوؤ) کې هر هغه شی شامل دی چې له حُمکې څخه را ایستل کېږي. لکه سلاح گاني، دکورني ژوند سامانونه او نور، یعنې په دغو ټولو باندې پنځمه واجب ده. (کتاب الفقه ج ۱ ص ۹۷ مخ)

ایا د نذر په روپوزکوة لازم دي ؟

پوښتنه: یو چاد خپلي امدني دربیې برخه د پاک خدي څه په لاره کې نذر کړه کله چې داسې یو اړاو محتاج ورته په مخه ورځي نو دهغه سره مرسته کوي نو ایپه دغو روپوبه زکوة وي اوکنه چې هغه د غریبانو لپاره او یادالله څه په نامه ایښي دي ؟

ځواب: که یې په ژبه سره د نذر لفظ ویلي و، نو بیادغه نذرپوره کول ورباندې واجب دي او حکم یې دادي چې زکوة ورباندې فرض دي مگر دا پکې ضروري نه ده چې له نوروپوبه د هغوزکوة اداء کوي بلکه له هغو څخه دي څلوېښتمه په زکوة کې ورکړي. نوري دي د نذر په

مقصد خیرات کړي او که دغه ټولې روپۍ بغیرله نیت د زکوٰة څخه مسکینانو ته ورکړي هم د هغو څلوېښتمه برخه په زکوٰة کې شوه او پاته یې په نذر کې واجب دي چې دغه ټولې روپۍ به په نذر کې ورکوي او د هغو زکوٰة به له نورو روپو څخه اداء کوي. او که یې بغیرله نیت څخه ټولې روپۍ خیرات کړې نو هم زکوٰة پکې اداء شو مگر د زکوٰة په اندازه د نور نذر صدقه کول واجب دي

ایا په وقف (بخښل) شوي مال کې زکوٰة شته ؟

په وقف (بخښل) شوي مال باندې هم زکوٰة نشته ځکه چې د هغه مالک نه وي دغه رنگه په هغه کښت باندې هم زکوٰة (عشر) نشته چې په داسې ځمکه باندې وي چې هغه د چا ملکیت نه وي، ځکه چې هغه هم مالک نه لري. (کتاب الفقه ج ۱ مخ ۷۱ - فقه الزکوٰة ج ۱ مخ ۱۷۷)

مسئله: دغه رنگه له دغه حکم څخه هغه مال هم وتلي دي چې داسې وقف شوي وي چې د چا لپاره ټاکل شوي نه وي لکه کوم باغ د مسجد یا سړاي لپاره، یا په عام ډول مسکینانو او فقیرانو ته بېله ټاکلو وقف (بخښل) شوي وي، نو د دغه باغ په میوو او نور پیداوار باندې زکوٰة (عشر) نشته خو که دغه وقف شوي ځمکه په تېکه ورکړله شوه او ورباندې کرونده (کرهنه) وشوه نو تېکه دار به د محصول (هغه چې له دغې څخه ترلاسه شوي دي) زکوٰة (عشر) ورکړي - (یعنې په وقف خو عشر نشته خو کله چې تېکه دار په ځمکه باندې کرونده وکړه نو کوم څه چې دهغه په برخه کې ورغلي دي له هغو څخه به عشر اداء کوي) - (رفعت قاسمي)

ايا د زکوة په روپوزکوة شته ؟

پوښتنه: يو چاله خپل مال څخه زکوة چلاکړ مگر مستحقينو ته يې لانه و سپارلی چې پوره يو کال ورباندې تېر شو ، نو آيا زکوة ورباندې واجب دي اوکنه ؟

ځواب: پر زکوة باندې زکوة نشته . (آب کي مسائل ج۳- ۳۷۰ مخ فقه الزکوة ج۱- ۱۷۲ مخ کفايت المفتي ج۴- ۱۴۳ مخ)

ايا د چندي په روپوزکوة شته اوکنه ؟

مسئله: د مدرسې چنده (د مرستي روپۍ) چې جمع شي او پوره کال ورباندې تېر شي ، نو هم زکوة ورباندې نشته (فتاوی دارالعلوم ج۶- ۴۹ بحر العرد المحتار ج۲- ۹ مخ)

مسئله: د محلې (کلي يا کوڅې) هغه روپۍ چې د خلکو گډي روپۍ وي او د خلکو د ضرورت د رفع کولو لپاره راټولي شوې وي يا د مسجد روپۍ وي په هغو باندې زکوة نشته . (کفايت المفتي ج۴- ۲۵۰ مخ)

مسئله: د مدرسې له مهتمم سره چې د مدرسې د روپو کومه جمع ده په هغو زکوة نشته . (فتاوی دارالعلوم ج۶- ۵۱ مخ)

مسئله: کومې روپۍ چې د خیر د کارونو لپاره ورکولي کېږي دهغو حیثیت د وقف د مال دي او هغه مال د صدقه ورکونکي له ملکیت څخه وزي ، نو ځکه يې په هغه باندې زکوة نشته . (آب کي مسائل ج۳- ۳۷۲ مخ)

په کومو مدرسو کې چې د زکوة دروېو جمع جوړه وي هغې ته

زکوة ورکول څنگه دي ؟

پوښتنه: په بعضو مدرسو کې نژدې څلویښت زره د زکوة روپۍ جمع کېږي نو دغه رنگه مدرسې ته د زکوة په ورکولو سره زکوة اداء کېږي اوکنه ؟

ځواب: د مدرسې والو ته پکار دي چې د زکوة له روپو څخه په هم هغه کال کې کار واخلي ؛ او مدرسې د هر څومره ډېر زکوة ورکول صحیح

دي او څه منعه پکي نشته خو که داسې وې چې د کلونو ، کلونو ،
روپۍ يې سره ساتلې هغو مدرسو ته بايد زکوٰة ورکړل شي ، بلکه
هغو مدرسو ته بايد زکوٰة ورکړل شي چې هلته ورته ضرورت وي او
کارونه اخستل کېږي . (فتاوي رحيمه ج ۵ ص ۱۲۳ مخ - محمديه ج ۳ ص ۲۵ مخ

بې ضرورته زکوٰة اخستل :

پوښتنه : ۱. في الحال د زکوٰة روپو ته ضرورت نشته مگر د مدرسې د
رغوني سموني په خيال وار له مخه زکوٰة اخستل کېږي ايا داسې کول
روادي او کنه؟

۲. که د مدرسې مهتمم د زکوٰة د وصول کولو لپاره حيله د تمليک
جوړه کړې او بيا يې له ضرورت سره سمې کاروي نو د تحليل په حيله
باندي زکوٰة اداء کېږي او کنه؟

ځواب : د مدرسې د همپشوالي ، پرمخ تگ او ټينگښت پخاطر
پورتنې صورت غوره کول روادي

۲. په تحليل سره سم دستي زکوٰة اداء کېږي . (فتاوي محموديه ج ۲ ص ۳۹ مخ بحواله هدايه ج ۱ ص ۱۷۹ مخ

په کمېشن سره د زکوٰة چنده وصول کول :

پوښتنه : ډېر ځله په مدارسو کي د چندي له روپو څخه په مقررره حصه
باندي چنده غوښتله کېږي د بعضو مقررره تنخواه وي که دغه غوښتونکي
روپې له مال د زکوٰة څخه ورکړل شي نو زکوٰة اداء کېږي او کنه؟

ځواب : د چندي په حصه باندي قاصد يا وکيل مقررول روانه دي . کوم
زکوٰة چې مدرسو ته ورکول کېږي هغه که په سم ځای کې ولگول شي
نو زکوٰة اداء شوي دي او که داسې ونه شي نو نه دی اداء شوی . نو ځکه

تاسو زکوٰۃ صرف هغو مدرسو ته ورکوی چې ورباندې پوره باور د دې ولری چې هغه په سم ځای لگولي کېږي - (آپکي مسائل ج ۳ ص ۳۰۷ مخ)

مسئله: د چندی په ټولو سره د کمېشن اخستلو تفصیل داسې دی چې که داسې کارگروي چې تنخواه ولري نو دهغه دښه کار کولو په وجه پر تنخواسربېره فیصدي کمېشن هغه ته د انعام په ډول ورکول روا دی مگر دغه کمېشن د زکوٰۃ له روپوڅخه ورکول روانه دي بلکه د زکوٰۃ پیسې لازماً باید په مدرسه کې جمع کړل شي او مدرسه باید له خپل امدادي فنډ څخه دغه کارگرته انعام ورکړي او که کارگر داسې نه وي چې تنخواه لري نو بیا په کمېشن سره چنده کول د اجارې فاسدېدلو په وجه روانه دي. (هدایه ج ۳ ص ۲۷۰ مخ فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۳۳۴ مخ فتاویٰ محمودیه ج ۱۳ ص ۱۰۲ مخ)

زکوٰۃ او نور څه په زور اخستل:

پوښتنه: که څوک عشر او چنده په زور اخلي او بیا یې په مدرسه کې مصرفوي دا څنگه دي؟

ځواب: په نفلي صدقو کې زور کارول روانه دي. (فتاویٰ دارالعلوم ج ۲ ص ۳۳۸ مخ)

له اجازې بغیر د زکوٰۃ روپۍ لگول:

مسئله: له یو چا سره د مدرسې مهمم د زکوٰۃ روپۍ ایښې وې هغه ته څه ضرورت پېښ شو او د مهمم بې اجازې یې هغه روپۍ ولگولې او بیا یې بېرته اداء کړې، نو دهغه لپاره حکم دا دي چې داسې کول روانه و خو له اداء کولو څخه وروسته هغه ورته خلاص شو. (فتاویٰ دارالعلوم ج ۲ ص ۳۳۸ مخ)

د زکوٰۃ له روپو څخه کمېشن ورکول:

پوښتنه: یو څوک خپلو خپلوانو ته چې په بل هیواد کې اوسي زکوٰۃ کېږي. نن سبا د روپو په لېږلو کمېشن ورکول کېږي نو آیا دغه

کمپشن له زکوة څخه روکولای شي؟ د مثال په ډول که هغه زر روپۍ ولېږي نو خپلوانوته يې اته سوه (۸۰۰) روپۍ رسېږي، نو دغه دوه سوه روپۍ به د زکوة بللي کېږي او که به د لېږونکي بللي کېږي؟

ځواب: دغه دوه سوه روپۍ په زکوة کې نه گڼلي کېږي نو ځکه لېږونکي بايد دوه سوه روپۍ نوري په زکوة کې ورکړي. (فتاویٰ رحيمه ج ۲، ص ۱۰۸)

ولي د تجارت به مال زکوة واجب دی؟

پاک خداي ﷺ د انسان لپاره تجارت کول اوله هغه څخه گټه ترلاسه کول رواگرزولې ده، په دې شرط چې د حرام شي تجارت نه وي، او په معاملاتو کې سچه والی، امانت داري او نور اخلاقي اصول پرېښودل شي. او په تجارت کې دومره زیاته مشغولتیا هم نه وي چې له امله يې انسان د الله ﷻ له ذکر او د الله ﷻ د حقونو له اداء کولو څخه غافل شي - دا خبره هم بايد د تعجب وړ ونه گڼله شي چې اسلام له تجارت څخه په ترلاسه کېدونکي مال باندې د نقدي زرو په څېر کلني زکوة مقرر کړی دي ترڅو د الله ﷻ د نعمتونو شکر اداء کړل شي او دهغه له بندگانو څخه د محتاجو بندگانو حق اداء کړل شي. او په عام المنفعه گټو کې شرکت کې وشي کوم چې له هر زکوة څخه مقصد دي - په اسلامي فقه کې په تجارت باندې د زکوة حکونه هم بيان شوي دي ترڅو هر مسلمان تاجر ته دا معلومه شي چې د هغه په کوم مال باندې زکوة شته او په کوم نشته د فقهي علماؤ تجارتی دولت ته

(عروض تجارت) ویلي دي او له دې څخه د هغومراد له نقدو زرو څخه بغير هر هغه سامان دي چې د تجارت لپاره تيار شوی وي هغه که هر قسم مال وي د مثال په ډول ماشینونه وي، د استعمال سامان

وي ، کپري وي ، دخوراک او خبناک شيان وي - گېنې او جواهروي حيوانات که نباتات وي ، کوروي که ځمکه وي منقول وي او که غير منقول جايداد وي لنډه داچې هر هغه شی چې د گټې حاصلولو په مقصد د اخستلو او خرڅولو لپاره تيارکړل شوي وي هغه مال د تجارت بلل کېږي غرض دا چې له چاسره چې د تجارت مال وي او پوره کال ورباندې تېرشي ، او قېمت يې د نصاب تراندازې رسېدلی وي ، نو په هغه باندې زکوة لازم دي يعنې د سامان د قېمت څلوېښتمه حصه يا دوه نيم فيصده ، کوم چې د نقدی زرو حساب وي - (فقه الزکوة ج ۱ ۴۱۴ تر ۴۱۷ مخ پوري)

اسلام نه يو دا چې انسانانو ته د تجارت او محنت ترغيب وکړي دي بلکه تاجرانو (تجارت کونکي) ته يې د دې ترغيب هم ورکړی دي چې د تجارت مسئلې او دهغه علم زده کړي - نن سبا خو د نړۍ په هره برخه کز دکومرس (comerc) په نامه پوهنتونونه موجود دي خو د دې هرڅه بنياد ترټولو له مخه حضرت عمر رضی الله عنه کړيده . د جامع ترمذي په يو روايت کي راغلي دي چې حضرت عمر رضي الله عنه د خپل خلافت په دورکي اعلان کړي ؤ چې زمونږ په بازارونو کي دي صرف هغه تجارت (راکړورکړه) وکړي څوک چې له دين څخه خبر او د تجارت په مسئلو پوهيېدونکي دي . بيا په وروستو کې هغه (رض) د دې لپاره خاصې ادارې په کار وگمارلې چې د وخت عالمان به ورته راتلل او تاجران به هم هلته راغونډېدل او بيا به تاجرانو له علماؤ څخه د خپل مشکل پوښتنې کولې . همدا رنگه حضرت امام مالک رح هم هغه عالم ؤ چې د ماخوستن د لمانځه څخه وروستو به د شپې تر دولسو بجوله تاجرانو سره په مدينه منوره کې ناست ؤ او

هغوته به يې د تجارتي راكړي وركړي ، زكوة اونوروشيانو مسئلې
ورښوولې . (محمدرفعت قاسي صاحب)

د تجارت د مال د زكوة شرطونه :

د حنفي مذهب د پيروانو په نزد د تجارت په مال كې د زكوة واجبېدلو
لپاره خو شرطونه دي :

١. دا چې د تجارت مال به د سروياسپينو زرو له حسابه نصاب پوره
كړي وي - او دا د زكوة ايستونكي خوښه ده چې د سرو زرو له قيمت
څخه نصاب پوره كوي او كه د سپينو زرو له قيمت څخه (يعنې د
دورو نصابونو څخه كولای شي . كه د دو پنځوس (٥٢) نيموتولو
سپينو زرو د قيمت سره سم د تجارت مال ؤ ، نو زكوة ورباندې واجب
دي . او مال د قيمت لپاره به هغه اندازه لگوله كېږي كومه چې به دغه
بهر كې وي . او كه دغه مال كوم بل غريب ځای ته لېږل كېږي ، نو
بيا به دهغه شهر د قيمت په اندازه قيمت كې كوم چې هغه ته نژدې دي
٢. شرط دادی چې په هغه مال باندې پوره يو كال تېر شي - او په دغه
ډول به د كال سراو پای په نظر كې نيول كېږي يعنې كه يو څوك د كال
په سر كې د نصاب مال ك شو او د كال په مينځ كې له هغه سره مال تر
نصاب كم ؤ او د كال په پای كې بيا حد د نصاب ته ورسېدونو په هغه
باندې زكوة واجب وي ، لهذا كه كوم څاروی د خدمت (سوارلی)
لپاره واخستل شو بيا وروستو ورته د تجارت كولو اراده پيدا شوه
، نو هغه به مال د تجارت نه بلل كېږي تر څو چې په خرڅولو او يا كرايه
وركولو كې واقع نشي كه يو چاد تجارت مال په دغه ډول په بل مال
باندې بدل كړي ، نو انحصار د نيت په اصل مال باندې دي - په هغه څه

پوري نيت ترلی نه دي چې هغه په بدل کې اخستی دی نو لهذا د تبادلې مال به د تجارت مال بلل کېږي او کوم نيت چې د اصل لپاره شوی دي هغه ورته کافي دي - خو که يې د بدلون پر وخت د هغه د تجارت اراده نه لرله، نو بيا د تجارت مال نشي بلل کېدای.

۳- شرط دادي چې په هغه مال کې به دا صلاحيت وي چې د تجارت نيت پکې وشي، نو که چا داسې ځمکه واخستله چې په پيداوار باندې يې عشر و او په هغې يې کرونده وکړه او پيداواريې ورڅخه واخست، نو په هغه باندې زکوة عشر واجب دی، زکوة ورباندې نه دي واجب. دا حکم د خراجې ځمکې نه دي په هغې باندې زکوة (عشر) واجب نه دي که څه هم کنت يې نه وي کړی که له يو چاسره څرېدونکي څاروی و اولاتراوسه يې کال پوره شوی نه و چې هغه يې د تجارت اراده ختمه کړه او هغه يې د شيدويانسې لپاره وپېرول يا کوم بل څه لپاره پرېښودلو او هغه په په صحرا يا ځنگل کې څرېدل پيل کړل نو د دغه مال د تجارت کال ختم شو او له دغه وخته څخه هغه سائمه څاروی وگرزیدو اوله دغې ورځې وروستو چې يو کال پوره شي بيا به د سائمه څارویو په ډول ورڅخه زکوة باسي قېمت به ورته نه لگول کېږي - کتاب الفقه ج ۱ له ۹۸۷ څخه تر ۹۸۹ پوري)

ولي د زکوة لپاره د کال تيريدل شرط دي ؟

شريعت نه د زکوة وجوب حکمرانانو ته پرې ايښی دي چې هر وخت وغواړي زکوة له خلکو اخستل پيل کړي او نه يې د بخيلانو خوښي ته پرې ايښی دي چې هر کله يې اداء کېدل غواړي هغه وخت يې اداء کړي بلکه اسلام زکوة د يوه محدود ټاکلی قانون لاندې د کلني او

بستون سره ترلی دی او د دې لپاره یې کال ورته د اندازې په ډول ټاکلي دي چې په ټول کال کې د فصلونو ټول تغیرات بشپړېږي د مال لرونکي امدني پوره کېږي او د محتاجانو ضرورتونه اوج ته رسېږي لنډه دا چې د یو کال مده داسې یوه له عقل سره سمه مده ده چې پکې د اصل زیادت یقیني کېږي - د تجارت گټه او تاوان پته تاجر ته لگېږي او د څرکونکو څارویو نوي نسل د نیاته راځي او واره غټېږي امام ابن قیم رح فرمایي چې الله ﷻ ځکه زکوة په یو کال کې یو ځلي واجب کړی دي چې په یو کال کې د هر ډول فصلونو میوي تیارېږي او دغه مده ډېره ښه په انصاف ولاړه ده ، ځکه چې که په هره هفته یا هره میاشت کې زکوة واجب وای نو دابه مالدارانو وروڼو ته ډېر تکلیف و او که په ټول عمر کې یو وار زکوة فرض وای نو بیا د فقیر په ضرریاتو او ان تمامېدله ، نو ځکه یو کال ده د زکوة د وجوب لپاره یوه ډېره عادلانه مده ده . (فقه الزکوة ج ۲ ص ۳۲ مخ بحواله هدایه مجتهد ج ۱ ص ۳۱ مخ زاد المعاد ج ۲ ص ۲۰۷)

په څومره تجارت زکوة فرض دي ؟

مسئله : د زکوة د وجوب لپاره د زکوة په نصاب باندې د پوره کال تېرېدل یو شرط دي - که یو څوک د کال په پیل کې تر نصاب د کم مال خاوند و ، بیا یې په هغه کم مال باندې تجارت وکړ چې هغه گټه دومره شوه چې اندازه د نصاب ورڅخه پوره شو د کال له تېرېدلو وروستو په هغه باندې زکوة واجب شو او که د کال په پیل کې نصاب پوره و بیا د کال په جریان کې د تجارت له کولو څخه هغه څه ترلاسه کړل چې دهغه مال له جنس څخه دي نو هغه مال دي (چې له خاوند مال سره دي) په دغه گټه کې ورکړي او د ټول کال زکوة دي د

اصل مال اداء کړي په دې شرط چې له اصل مال څخه نصاب پوره وي ځکه چې که اصل مال نصاب پوره کړي نو دهغه گټه به د اصل مال په څېر بلله کېږي. (کتاب الفقه ج ۱ ۹۲۵ مخ)

له تجارت څخه د زکوة ایستلو طریقه

مسئله: د تجارت د مال اصل ته له قیمت لگولو سره د زکوة اداء کول واجب دی - اول باید خپل ټول تر قیمت وایستل شي او بیا د ټول قیمت سره یو ځای کړل شي هغه که د هر ډول مختلفو مالونو (لکه کپړې، د پتل سامان او داسې نور) وي دغه رنگه به هغه گټه چې په دغه یو کال کې ترلاسه شوې ده هغه به هم د مال په قیمت ورگډه کړئ، نو بیا به د ټولو زکوة اداء کړئ. خو په دې شرط چې تر نصاب کم نه وي - لنډ دا چې د زکوة وجوب په ټول کال کې د نصاب له پوره والي سره تړلي دي. (کتاب الفقه ج ۱ ۹۹۴ مخ)

مسئله: کله چې د زکوة د اداء کولو وخت شو، نو تاسو خپلو نغدو او تجارتي سامان ته حساب وکړي او د تجارت ټول سامان قیمت په نغدي ډول وټاکئ بیا په دغور وپو کې هغه قرض چې داسې چاته ورکړي دي چې ډېر غریبان نه دی هم ورگډه کړئ - بیا له دغې ټولې مجموعې څخه هغه قرض چې په تايي اداء واجب ده جلا کړئ اوله پاته ټول قیمت څخه زکوة وباسئ. (فقه الزکوة ج ۱ ۲۴۲ مخ)

مسئله: که له یو چا سره څه اندازه سره زر و څه سپین زر و څه روپی و او څه د تجارت مال خو په یواځې ډول له یوه څخه هم نصاب نه پوره کېدی، نو د ټولو گډه قیمت دي معلوم کړئ، که د دوه پنځوس نیمو ټولو سپینو زرو له قیمت سره برابر شو، نو زکوة یې واجب دي. (امداد مسائل زکوة ۴۸ مخ کتاب الفقه ج ۱ ۹۲۴ مخ)

په څلور ډوله قرضو باندې د زکوة حکم :

مسئله : په شريعت کې هغه شي يا روپوته چې د چاپه ذمه پاته وي قرض ويل کېږي او د زکوة د حکمونو په لحاظ قرض (پور) په څلور قسمه دي .

۱. هغه قرض چې بل چاته ورکړل شوی وي : تاجر هغه سامان چې د تجارت لپاره ؤ خرڅ کړی وي او د هغه قيمت لا ورته رسېدلی نه وي . دغه روپۍ که ټولې په يوځای وصول شوې ، نود ټولو زکوة به اداء کوي . او که څو کلونه وروستو روته ورسېدلي نو د ټولو کلونو زکوة به په يوځای اداء کوي او که دغه روپۍ لږ ، لږ وصول کېدلی ، نو څومره اندازه چې وصول کېږي دهغودي زکوة اداء کوي .

۲. دوهم صورت د قرضو په داسې ډول دي چې د سامان قيمت ورباندې پاته وي خو هغه يو داسې سامان وي چې اصلا د تجارت لپاره نه وي ، په هغه مال باندې هم زکوة هغه وخت واجب دی چې واپس د خپل خاوند لاس ته ورسېږي ، اوله وصول کېدلو وروستو د هغې ټولې مدې زکوة اداء کوي له کله څخه چې هغه دغه سامان خرڅ کړي ؤ ، خوله هغور وپوبه زکوة هغه وخت اداء کوي چې ټولې په يوځای ورته ورسېږي ؛ دا چې کله سل (۱۰۰) کله دوه سوه ، کله څلور سوه ورته ورسېږي په هغو باندې زکوة نشته ، دغه رنگه پاته روپوته (دين وسط) ويل کېږي .

۳. داسې روپۍ چې د کوم مال د بدلې په وجه په بل چاپورنه وي . لکه د مهر (ولور) ورپۍ چې هغه د مال په بدل کې په مقابل جانب باندې پورنه وي بلکه د بې گناه مېرمنې بدله وي په هغو باندې زکوة هغه وخت لازمېږي چې قبضه ورباندې وشي او د قبضې له وخته وروستو

ورباندي پوره يو كال تېر شي او د فقهې په اصطلاح دغه رنگه قرض ته (دين ضعيف) ويل كېږي.

۴. په داسې قرضو چې بېرته ترلاسه كول اويا په داسې مال چې حاصلول يې ناممکن يا سخت وي هم زكوة نشته - او كه داسې پور وصول شو چې اميد يې نه كېږي نو هغه به ورنه د ټولې مدي زكوة باسي - د فقهې په اصطلاح كې هغه ته (مال ضمار) ويل كېږي.

(فتاوى هنديه ج ۱ ۸۹ مخ) د فقهې دغه احكام دخپل نوعيت په لحاظ نوي نه دي مگر نن سبا چې د بقايه جاتو او پورونو كوم مختلف صورتونه د نوي ژوند د نظام او انتظام د طريقي په وجه رامېنځ ته شوي دي د دغو اصولي احكامو په ذريعه په اسانۍ سره حل كېداي شي. (جديد فقهې مسائل ۱۱۸ مخ)

په نقد او خرڅ شوي مال زكوة :

مسئله : د كال په پای كې چې څومره نغدي روپۍ اود تجارت مال موجود دي په هغو ټولو باندي زكوة واجب دی او كومي روپۍ چې بل چاته د پور په ډول وركړل شوي دي په هغوهم زكوة واجب دی مگر زكوة به يې له وصول كېدلو څخه وروستو اداء كوي ، او كومي روپۍ چې وصول نه شوي دهغه زكوة ورته معاف دي ، او كوم مال چې د ټول كال په بهير كې خرڅ شو په هغه باندي زكوة لازم نه دي ، او كوم لوبښئ (لكه د دكان سامان د كور سامان اونور) چې د تجارت په نيت نه وي اخستل شوي په هغوباندي هم زكوة نشته خو ، له دوي څخه هغه چې خرڅ كړل شي اود هغه د قېمت روپۍ په موجوده روپوكي گډوي ، نو دهغه به زكوة وركوي. (فتاوى دارالعلوم ج ۲ ۵۸ بحواله ردالمحتار ج ۲ ۱۲ مخ)

ایا تاجر به د پور اونغدو دواړو زکوة اداء کوي ؟

پوښتنه : یو تاجر دي چې څه روپی یې په خلکو پور دي اوڅه روپی ورسره موجودی دی ؛ نو آیا هغه به د دواړو ډولو روپو زکوة اداء کوي او که صرف د نغدو ؟

ځواب : هغه به دواړه ډولو روپو زکوة اداء کوي خو فرق پکې صرف دا دي چې د پور زکوة وروستو له وررسېدلو په هغه باندې لازمېږي . او هغه وخت بیا د تېروخت زکوة هم ورباندې واجب دي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۱۵۲ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ۱۲ مخ)

ایا د زکوة لپاره د هري ورځي حساب کول ضروري دي ؟

مسئله : هره ورځ د زکوة لپاره د حساب کولو ضرورت نشته په سپوږمېڅ تاریخ کې یو ورځ د حساب کولو لپاره وټاکئ او د ټول د کان هغه سامان ته چې د خرڅېدلو وړوي حساب وکړئ او مالیت یې معلوم کړئ او بیا له هغه حساب سره سم زکوة اداء کړئ ، په کوم تاریخ چې مو دکال پیل کړي دي هر کال په هغه تاریخ ورته حساب کوئ .

ایا امدني ته هر کال حساب کول ضروري دي ؟

مسئله که په امدني کې امکان د کموالي اوزیاتوالي موجود و بیا ورته هر کال حساب ضروري دي او که صرف یوه اندازه پیسې له چاسره ایښي وي یا زر ورسره ایښي ؤ او داسې امدني ورڅخه نه ترلاسه کېده چې زکوة ورباندې لازم شي ، نو بیا ورته صرف یو ځلي حساب کول کافي دي له هغه څخه وروستو دي هر کال دهغه حساب له مخي زکوة اداء کوي (فتاوي محمودیه ج ۷ ۲۵۵ مخ)

د لږ بخت زکوة بايدله کوم حساب څخه اداء شي ؟

مسئله: په دې اصل بايد ځان پوه کړئ چې چاته دومره کم، کم بخت لاس ته ورځي چې د هغه دا ټوله شوې جمعه د دوپنځوس نيمو ټولو سپينو زرو ماليت ته نه وي رسېدلې په هغه باندې زکوة واجب نه دي. او کله چې دهغه جمعه مذکور ماليت ته ورسېږي اوله قرضو څخه هم خلاص وي، نو بيا ورباندې يو سپورميخ (قمری) کال وروستو په دغه ورځ په هغه باندې زکوة واجبېږي - (آپ کي مسائل ج ۳)

پوښتنه: زکوة به دهغه قېمت له قراره باسي کوم چې يې مال ورباندې اخستي دي او که د موجوده قېمت له قراره ؟

ځواب: هغه قېمت د اعتبار وړ دي کوم چې د زکوة ورکولو په وخت کې دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲، مخ ۲۱ بحواله رد المحتار ج ۲، مخ ۳۰)

مسئله: په زکوة کې د شيانو هغه قېمت د اعتبار وړ دي کوم چې په عام ډول رواج دي، د تجارت قېمت ځکه د اعتبار وړ نه دي چې په هغه کې خاص تخفيف او رعايت موجود وي. هغه قېمت معتبر دي چې د عامو اخستونکو لپاره وي. (امداد الفتاوي ج ۲، مخ ۲۴)

مسئله: په زکوة کې به د تجارت د مال د خرڅېدلو قېمت ورکول کېږي. (احسن الفتاوي ج ۴، مخ ۴۹۹)

کومي روپۍ چې د کال په بهير کې زياتېږي او کمېږي :

مسئله: د کال په پيل او پای کې د نصاب پوره والی د زکوة لپاره شرط دي که په منځ د کال کې روپۍ يامال کم شي، نو هغه د اعتبار وړ نه دي د مثال په ډول له يو چاسره د کال په پيل کې درې زره روپۍ وې، درې مياشتې وروستو روسره پنځه لس سوه (۱۵۰۰) پاتې شوې، بيا

څلور میاشتي وروستو څلور زره شوي او د کال د پای ته رسېدو پړوخت هغه د څلورنیمو زرو روپو مالک و، نو هغه به د څلورنیمو زرو روپو زکوة اداء کوي. د کال په مینځ کې که روپی کمی یازياتي شوي هغوته اعتبار نشته. (آپک مسائل ج ۳ ج ۳۴۰ مخ فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۷۷ مخ)

مسئله: که یو څوک د کال په پیل او پای کې د مال خاوند و او بیا په د کال مینځ کې دنصاب تر اندازې کم شو، بیا هم زکوة واجب دي دلېرو ورځو د مال په کموالي سره زکوة نه معاف کېږي. خو که ټول مال ختم شو او له هغه وروستو یې نور مال پیدا کړ، نو بیا به له هغه وخت څخه د زکوة کال پیل کوي کوم وخت چې یې نوی مال ترلاسه کړي دي

مسئله: له یو چا سره دوه پنځوس نیمي ټولې سپین زرو د پوره کال تېرېدلو له مخه دوه یا څلور ټولې نور سپین زریانه لس ټولې سره زر ورته میلا و شول، نو هغه اوسني لاس ته راغلي زریه جلانه شمېري، بلکه کله چې د دوه پنځوس نیمو ټولو سپینو زرو کال پوره شو نو له هغه سره به د دغو زکوة هم اداء کوي (امداد مسائل زکوة ۴۹ مخ بحواله احکام زکوة ۱۹ مخ)

تر بچت د زیاتو قرضو حکم

پوښتنه: زید له کمپنی څخه شل زره ورپی قرض واخستلې او بیایې ورباندې کپړه واخستله دا وخت په زید باندې زکوة شته او کنه؟ په داسې حال کې چې د قرضو د اداء کولو په وجه د هغه بچت نشته؟

ځواب: په دغه صورت کې چې د موجود مال په اندازه په هغه باندې پور پاته دي او بچت هېڅ نشته، نو په زید باندې زکوة واجب نه دي.

(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۲۵ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۹ مخ)

کومې روپۍ چې د کال په دولسمه میاشت کې مصرف شي

پوښتنه: له یو چاسره تر ضرورت زیاتې روپۍ وې کله چې په روپو لاپوره کال نه و تېر شوی نو هغه ورباندې مکان، سامان یا بل شی واخست، نو په هغه باندې زکوة شته او کنه؟

ځواب: که کال لابدل شوی نه و چې هغه ورباندې څه شي واخست (چې زکوة ورباندې نه و) نو دهغو روپو زکوة ساقط شو.
(فتاوی دارالعلوم ج ۷۰ مخ بحواله هدايه اج ۱۲۸ مخ)

د کال غله چې تر یو کال زیاته شي :

مسئله: هغه غله (اوپره) چې د خوړلو لپاره وي او دومره اخستله شوې وي چې له یو کال خوړلو وروستو هم زیاته شي، نو په هغې باندې زکوة نشته. (فتاوی دارالعلوم ج ۷۲ مخ بحواله عالمکيري - اج ۱۲۱ مخ)

د نغدو روپو، د تجارت، موجود مال او قرضود زکوة حکم :

پوښتنه: یو تاجر دي چې نژدې لس زره روپۍ ورسره نغدي پرته دي، د پنځو زرو روپو ورسره تیار مال پروت دي، اود درو زرو روپو مال یې په کارخانه کې پروت دي او نژدې پنځه زره روپۍ یې په خلکو باندې پور پاته دي چې کمی کمی وصول کېږي، نوایا هغه صرف د هغوروپو زکوة ورکوي چې نغدي په صندوق کې ورسره پرته دي او که به د مال او پور زکوة هم ورکوي؟

ځواب: د نغدو روپو، د تجارت د موجوده مال او دهغوروپو چې د قرض په ډول یې په خلکو پاته دي د ټولو زکوة اداء کول ورباندې واجب دي - خو هغه قرض چې په خلکو پاته دي چې کله وصول شي

نود تپرو کالو زکوة به يې هم اداء کوي - او که تر ووصول کېدلو له مخه د هر هر کال زکوة په خپل وخت اداء کړي نو هم صحيح دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۳ مخ)

د کوم مال قیمت چې بدلېږي ، رابدلېږي :

پوښتنه : که د مال قیمت بدلېدی آن چې کله خودا خستلو تر قیمت هم ټیټېدی او د خرڅولو يې هېڅ لاره نه وه ، نو دهغه زکوة باید څه ډول ورکړل شي ؟

ځواب : کله چې د تجارت په مال باندي پوره کال تېر شي نو کوم قیمت چې د کال پوره کېدلو پر وخت دهغه دي دهغه په حساب دي څلو پښتمه برخه د زکوة اداء کړي که له نغدو څخه وي اوله موجوده مال څخه . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۴۵ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۳۰ مخ باب زکوة الغنم)

د تاجر لپاره د مال اخستلو قیمت معتبر دي او که موجوده قیمت ؟

پوښتنه : له تاجر سره مال دي هغه غواړي وروستو له تېرېدلو د يو کال څخه اوس د هغه زکوة اداء کړي ، نو دهغه مال به داخستلو قیمت ته اعتبار ورکول کېږي او که د بازار د را کړي ورکړي قیمت ته ؟

ځواب : د زکوة د اداء کولو پړوخت چې په بازار کې د دغه مال کوم قیمت دي دهغه قیمت له مخې به زکوة اداء کوي - هغه قیمت که د اخستلو تر قیمت زیات وي او که کم . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۴۹ مخ بحواله ردالمحتار ج ۴ ص ۴۲ مخ)

په قرضو روپو د تجارت کولو زکوة

پوښتنه : زید له چا څخه دولس زره ورپي قرض واخستلې او تجارت يې ورباندي شروع کړ ، ذاتي سرمایه ورسره هېڅ هم نه وه ، ایا زکوة ورباندي لازم دي او کله ؟

ڄواب: دا وقت په زید باندې زکوٰة لازم نه دي کله چې تر دولسو زرو دومره زیات (چې اندازې ده نصاب ته رسېدلې وي) حاصل هغه ته ورسېږي، نو بیا دهغو تر پور زیاتو زکوٰة اداء کول واجب دي.

(فتاویٰ دارالعلوم ج ۲ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ مخ ۹)

په تجارت کې د نفع او خرڅ زکوٰة څنگه اداء کړي؟

پوښتنه: که یو تجار له زرو روپو څخه تجارت پیل کوي، او کله چې یو کال وروستو ورته حساب کوي نو له هغه سره د یونیم زرو روپو مال موجودي او تر څنګ یې ټول کال خپل خرڅ هم له هغو څخه کړي دي، نو ایا هغه به د دغو موجودو او خرڅ شوو ټولو زکوٰة باسي او که به صرف د یونیم زرو روپو؟

ځواب: اوس په هغه باندې د یونیم زرو روپو زکوٰة لازم دي.

(فتاویٰ دارالعلوم ج ۲ مخ بحواله هدایه ج ۱ مخ ۱۷۵)

په خرڅېدونکي مال او دهغه په ګټه باندې زکوٰة:

پوښتنه: زما یو دوکان دي چې درې کاله کېږي چلوم یې خودغه درې کاله مې زکوٰة نه دي اداء کړي، نو ایا د دوکان په ټول مال باندې زکوٰة لازم دي او که صرف دهغه په ګټه باندې ګټه باندې؟

ځواب: ستا په دوکان په ټول مال باندې زکوٰة لازم دي هغه ته حساب وکړه او ګټه یې هم ورسره وګڼه او بیا دهر هر کال زکوٰة اداء کړه او په کور کې چې داسې شیان دي چې زکوٰة ورباندې شته د هغه زکوٰة هم ورسره اداء کړه، د تېرو کلونو د زکوٰة اداء هم ستا په ذمه ده، هغو نورو ته هم حساب وکړه او اداء یې کړه، د کال په جریان کې چې کومې روپۍ د کور په شیانو او اوږو باندې لګېږي په هغو باندې زکوٰة نشته. (آپ کې مسائل ج ۳ مخ ۳۶۱)

د گورې زکوة به څه ډول اداء کوي ؟

پوښتنه : که چا د گورې تجارت کاؤ هغه به يې زکوة څه ډول اداء کوي ؟
ځواب : د گورې ټول قيمت دي معلوم کړي او بيادې څلوېښتمه برخه په زکوة کې ورکړي او يادې پخپله گوره په زکوة کې ورکړي .
 (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۵۴ مخ)

مسئله : که چا د زمکې لپاره تخم او کود (زراعتي سره) ساتلې وه ، نو په هغه باندې زکوة نشته . (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۳۷۴ مخ)

د مختلف النوع (چې ډول يې سره بدل وي) مال زکوة :

پوښتنه : يو څوک دي چې د کپړې تجارت کوي ، له هغه سره د پنځو زرو روپو مال موجود دي ، او هغه چې خلکو ته کوم پورونه ورکړي دي له هغو څخه د پنځو زرو روپو وصول کېدل يقيني وي او د درو زرو روپو په وصول کېدلو کې شک وي او دوه زره روپۍ داسې وي چې د وصول کېدلو يې بالکل اميدنه وي . او په دغه تجارت باندې څلور زره روپۍ قرض هم وي ، نو په دغه صورت کې د څومره روپو زکوة بايد ورکړل شي ؟

ځواب : کومه اندازه مال او نغدي روپۍ چې دا وخت ورسره موجودي دي دهغو زکوة دي د پوره کاله تېرېدلو وروستو سمدستي اداء کړي ، او کوم مال چې په پور خرڅ کړي شوي دي او روپۍ يې لاتراوسه په خلکو پور دي دهغو زکوة په وصول کېدلو سره واجبېږي څومره چې وخت په وخت ورته رسېږي د هغو دي زکوة اداء کوي او کوم قرض چې دهغه په ذمه دي هغه دې له موجود مال يا نغذو څخه جلا کړي ، او د نور دي زکوة اداء کړي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۴۲ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲)

هغه مال چې سوداگرانو ته حواله شي :

پوښتنه: ډېر تاجران خپل د تجارت مال سوداگرانو (کاروباريانو) ته ورکړي او دهغه قېمت اداء کېدل له قوي قرينو څخه ټاکلي هم وي په دغه صورت کې هغه قېمت چې د دوي (اخستونکي او خرڅونکي) په زړو کې دي د زکوة لپاره نصاب گنل کېدای شي او کله ؟ ځکه ډير وخت داسې وي چې کله هم تاجرانو ته مال راوړسېږي هغه ټول کارباريان د قرضو يا پور په ډول وړي .

ځواب : د دغه مال زکوة واجب دي مگر اداء کول يې وروستو له وصول کېدلو څخه واجبيږي او په کوم کال کې چې دغه روپۍ ورته ورسېدلې نو د تېرې زمانې زکوة اداء کول هم ورباندې لازم دي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۴۷ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۴۸ مخ)

د گټې زکوة به څه ډول اداء کوي :

پوښتنه: آیا تجار به هغه گټه چې د کال تر پوره کېدلو له مخه يې کړې ده له اصل مال سره گډوي او بيا به زکوة باسي او که به صرف له خپل مال څخه باسي .

ځواب: په کال کې چې کومه گټه ترلاسه شوې ده هغه به هم د کال په پای کې د اصل مال په زکوة ایستلو کې ورگډېږي
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۵۲ مخ بحواله هدايه ج ۱ ص ۱۵۷ مخ کتاب الزکوة الخيل)

مسئله: د کال په پای کې چې د اصل مال او دهغه د گټې په گډه سره هر څومره ورپي شوي د هغو ټولو به زکوة اداء کوي .
(آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۱ مخ وکفايت المفتي ج ۴ ص ۲۴۱ مخ)

د مال په لېر لورالېرلو باندې د زکوة حکم :

پوښتنه: زه له ښاره څخه مال راوړم او په کلي کې يې وړو سوداگرانو ته رسوم - د مال اخستلو به ماباندې (۳۰۰۰۰۰) روپۍ پاته دي ، او په

مال اخستونکو باندې زما (۸۰۰۰۰) روپۍ پور دي اوله ماسره نژدي د (۸۰۰۰۰) روپو مال موجود دی ، نو تاسو راته دا وښايئ چې زه څه ډول زکوة اداء کړم

ځواب : څومره ماليت چې له تاسره موجود دی هغه که نغدي روپۍ وي او که د تجارت مال او هغه روپۍ چې ستا په نورو باندې قرض دي ټولي سره راجمع کړه او بيا له دغه ټوليز رقم څخه هغه پور چې د خلکو په تاباندې دي جلا کړه د هغه تر جلا کولو وروستو چې څومره شته پاتې شول د هغوزکوة اداء کړه په پورتنې صورت کې نژدې .

(۲۸) زره روپۍ د زکوة په تا واجب دي . (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۱ مخ .)

د قرضو په کارو باندې زکوة :

پوښتنه : زید د قرضو په روپو باندې دوکان خلاص کړ . کله چې کال پوره شو دوکان ته حساب وکړنو له (۱۱۰۰۰۰) زره څخه د (۹۵۰۰۰) زرو روپو مال موجود ؤ او په دوکان باندې (۶۰۰۰۰۰) روپۍ پور نور هم ؤ او نغدي صرف دوه زره ورپۍ وې ، نو د هغوزکوة شته او کنه ؟

ځواب : کوم سامان چې د پلورلو وړ دي د هغه له قیمت څخه د قرضو (هغه چې په دوکان دي) لري کړه ، او پاته روپو ته دي دغه دوه زره هم ورگډې کړي او بيا دي له ټولو څخه زکوة اداء کړي . (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۳ مخ)

د شيانو جوړه جوړولو باندې زکوة

پوښتنه : د شيانو جوړولو په کوم سامان باندې زکوة شته ؟

ځواب : د شيانو جوړولو له کارگر سره دوه ډوله شيان دي ، يو هغه خام مال وي چې ورنه د شيانو په جوړولو کې کار اخستل کېږي او يو تيار شوی مال وي ؛ په دغه دواړه قسمه مالونو باندې زکوة شته ، خو په

ماشینونو او نورو هغو سامانونو باندې چې د مال په تیارولو کې د ونه کار اخستل کېږي زکوة نشته. (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۲ مخ و کفایت المفتی ج ۴ ص ۱۴۲ مخ)

د شراکت د کاروبار زکوة :

پوښتنه : د دوو ورونو په گډه سره دکان خلاص کړ، روپۍ د یوه ورور دي او د دکان چلول په بل ورور دي او گټه سره په نیمايي ده. آیا د دې زکوة به څوک اداء کوي ځکه دا خود شراکت کاروبار دي ؟

ځواب : لومړی تاسو باید په دې ځان پوه کړئ چې کله څوک د کاروبار لپاره روپۍ ورکړي او د هغه کاروبار په گټه کې د روپۍ ورکونکي حصه وي هغه ته د شریعت په اصطلاح کې (مضاربت) ویل کېږي. چې نن سبا خلک ورته په عام ډول شراکت وایي، په دغه کاروبار کې یو اصل رقم وي او یو د هغو گټه وي. د اصل رقم زکوة د هغه په مالک (ورکونکي) باندې واجب دي او د هغه چا چې په گټه باندې کار کوي ک گټه نصاب اندازې ته رسېدلې نو په هغه باندې هم د خپلې حصې زکوة واجب دي، او کومه ځمکه چې د دکان جوړولو لپاره اخستله شوې ده په هغې باندې زکوة نشته. (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۵۰ مخ)

مسئله : د دغو روپو زکوة په زید باندې لازم دي. او په هغه چا چې په گټه کار کوي هم د خپلې گټې د حصې چې حد ذنصاب ته رسېدلې وي او پوره کال ورباندې تېر شي زکوة لازم دي.

(فتاوی دارالعلوم ج ۶ ص ۱۵۵ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۳۱ مخ)

قرضدار تاجر ته زکوة ورکول څنگه دي ؟

پوښتنه : یو تاجر بخت قرضدار شو او د خزاني (ساتل شوې روپۍ) ورنه ټولې ختمې شوې، ایا هغه ته په داسې حال کې چې په کور کې ورسره د لسو زرو روپو په قیمت گڼه وي زکوة ورکول کېدای شي او کله ؟

ځواب: په کور کې چې کومه گڼه ده هغه خو دهغه د مېرمنې ده او قرض خو د تاجر په ذمه دي، نو ځکه هغه د زکوة اخستلو مستحق دي (فتاوی محمودیه ج ۳ مخ ۷۱).

مسئله: هغه قرض دارته چې ورسره موجودي (۱۰ زره) روپۍ وي او قرض ورباندې (۱۲ زره) وي (يعنې موجودي تر قرضو کمې وي) زکوة ورکول صحيح دي. (امداد مسائل زکوة ۷۸ مخ)

مسئله: که يو چادرته وويل چې په ماباندې د خلکو دومره قرض دي، ماته زکوة راکړه چې زه ورباندې هغه اداء کړم، نو بايد له هغه څخه د دغو قرضو ثبوت طلب کړل شي. (معارف القرآن ج ۴ مخ بحواله قرطبي)

د جايداد او د تجارت د سامان زکوة:

پوښتنه: د يو چا جايداد دي چې د يو کال گټه يې پنځوس زره ده، او د تجارت سامان ورسره د شلو زرو دي چې گټه يې په کال کې دوه نيم زره ده او هغه نفر کله د شپږو مياشتو لپاره دېرش زره روپۍ قرض هم اخلي. او دهغه په ذمه باندې مهر (ولور) هم دي نو په دغو ټولو صورتو کې دهغه لپاره د زکوة حکم په څه ډول دي؟

ځواب: د جايداد په قېمت زکوة نشته، او د تجارت سامان چې د مثال په ډول د شلو زرو دي په هغه ټول باندې زکوة واجب دي. څلوېښتمه حصه يا دهغې قېمت، هر کال بايد دهغه زکوة وايستل شي. (ردالمحتار ج ۱۰ مخ ۴۲، ج ۲ مخ ۴۲)

د هغو چې څومره گټه ووزي او ونه لگېږي او پوره کال ورباندې تېر شي، نو بيا ورباندې زکوة واجب دي، او که د کال په پای کې د زکوة اداء کولو پروخت په هغه باندې قرض اخستل شوې دېرش زره روپۍ پاته وي نو هغه دې له هغه مال څخه جلا کړي د کوم چې زکوة اداء کوي

ځواب: په کور کې چې کومه گڼه ده هغه خو دهغه د مېرمنې ده او قرض خو د تاجر په ذمه دي، نو ځکه هغه د زکوة اخستلو مستحق دي (فتاوی محمودیه ج ۳ مخ ۷۱).

مسئله: هغه قرض دارته چې ورسره موجودي (۱۰ زره) روپۍ وي او قرض ورباندې (۱۲ زره) وي (يعنې موجودي تر قرضو کمې وي) زکوة ورکول صحيح دي. (امداد مسائل زکوة ۷۸ مخ)

مسئله: که يو چادرته وويل چې په ماباندې د خلکو دومره قرض دي، ماته زکوة راکړه چې زه ورباندې هغه اداء کړم، نو بايد له هغه څخه د دغو قرضو ثبوت طلب کړل شي. (معارف القرآن ج ۴ مخ بحواله قرطبي)

د جايداد او د تجارت د سامان زکوة:

پوښتنه: د يو چا جايداد دي چې د يو کال گټه يې پنځوس زره ده، او د تجارت سامان ورسره د شلو زرو دي چې گټه يې په کال کې دوه نيم زره ده او هغه نفر کله د شپږو مياشتو لپاره دېرش زره روپۍ قرض هم اخلي. او دهغه په ذمه باندې مهر (ولور) هم دي نو په دغو ټولو صورتو کې دهغه لپاره د زکوة حکم په څه ډول دي؟

ځواب: د جايداد په قېمت زکوة نشته، او د تجارت سامان چې د مثال په ډول د شلو زرو دي په هغه ټول باندې زکوة واجب دي. څلوېښتمه حصه يا دهغې قېمت، هر کال بايد دهغه زکوة وايستل شي. (ردالمحتار ج ۱۰ مخ ۴۲، ج ۲ مخ ۴۲)

د هغو چې څومره گټه ووزي او ونه لگېږي او پوره کال ورباندې تېر شي، نو بيا ورباندې زکوة واجب دي، او که د کال په پای کې د زکوة اداء کولو پروخت په هغه باندې قرض اخستل شوې دېرش زره روپۍ پاته وي نو هغه دې له هغه مال څخه جلا کړي د کوم چې زکوة اداء کوي

او د پاتې مال دې زکوة و باسي - او ورسره دې د نغدو روپو، گڼو او نورو هم زکوة اداء کړي. (ردالمحتار ج ۲ مخ ۹)

د زکوة په اداء کولو کې د تاجر لپاره يوه اسانتيا:

پوښتنه: زید یو دوکان جوړ کړ چې اته (۸) زره روپۍ یې پکې بندې کړې، له هغو څخه درې زره روپۍ خلکو ته پور ورکړ شواو د پنځو زرو روپو مال په دوکان کې پاته شو، اوس په هغه باندې د موجوده مال زکوة لازم دي او که د پوره؟ او د پور روپۍ په کلني ډول ورته ټولې نه رسېدلې بلکه لږ لږ وصول کېدلې او بیا همدغه جریان روان ؤ.

ځواب: د پور زکوة اداء کول خو هغه وخت واجبېږي چې د پور روپۍ وصول شي او تردغه وخت څخه د پخوا زمانې زکوة ورکول هم لازم دي، نو ډېره ښه خبره داده چې موجود مال او هغه مال یا روپو ته چې قرض ورکړل شوي دي په یو ځای حساب وشي او کله چې کال پوره شو نو د ټولو زکوة اداء کړل شي ترڅو په وار وار د وصول کېدلو په وخت د پوره حسابولو کې تکلیف او سختي پېښه نشي.

(فتاوی دارالعلوم ج ۶ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ باب زکوة المال)

ایا په دوکان کې په استعمالېدونکو شيانو زکوة شته؟

مسئله: په دوکان کې چې کومې الماری، شوکېسونه او نور د سامان د ساتلو لپاره ښودل شوي وي په هغو باندې زکوة نشته همدارنگه په هغو سامانونو (لکه مېز چوکۍ او نورو) چې هلته کارول کېږي هم زکوة نشته ځکه چې هغه د تجارت لپاره نه دي. خو که هغه د تجارت لپاره اخستل شوي یا جوړ کړل شوي ؤ بیا ورباندې زکوة شته.

(امداد مسائل زکوة ۵۷ بحواله ردالمحتار)

د ورځنۍ آمدني خاوند بايد څه ډول زکوة اداء کړي ؟

پوښتنه: يو څوک دی چې آمدني (گټه وټه) يې د روزانې په ډول ده او هغه په بېنک کې جمع کوي د مثال په ډول له اول د جنوري څخه بيا تر آخیر د دسمبر پورې، ايا د هغه حساب به څنگه کوي ځکه چې په څه آمدني باندې يوولس مياشتې تېرې شوې دي، په څه باندې اته او داسې نور دغه آمدني په مصارفو کې هم لگوله کېدل له خوسره له هغه د کال په پای د زکوة ورپورده، د زکوة ايستلو طريقه يې څه ده؟

ځواب: کوم وخت چې دغه ذخيره اندازې د نصاب ته رسېدلې ده له هغې نېټې څخه يې کال پيل شوی دی او د دغه کال د ختم پروخت چې څومره شتمني له هغه سره موجوده وه (په دې شرط چې نصاب پوره وي) په هغه ټوله باندې زکوة واجب دي. که څه هم په هره برخه يې پوره کال نه وي تېر شوی او د کال په مينځ کې د نصاب تر اندازې کمه شوې وي. (امداد الفتاوی ج ۲ مخ ۱۲)

د تجارت په الاتو باندې د زکوة حکم:

پوښتنه: د تجار په الاتو باندې زکوة شته او کنه د مثال په ډول چې تراکتور په کرایه چلول کېږي؟

ځواب: که پخپله دغه آلات د خرڅولو لپاره وي، نو زکوة ورباندې واجب دی، او که د هغوپه ذريعه کرونده کرله کېږي يا ورباندې ژرنده کېږي او خرڅېږي نه، نو بيا ورباندې زکوة نشته.

(فتاوی محمودیه ج ۳ مخ ۵۳ بحواله درمختار ج ۹ مخ)

مسئله: د تجارت له الاتو څخه مراد کشتی، جهاز، دغوايي گاډی، د اوبن گاډی او داسې نور دي چې له دوکاندار سره د دې لپاره وي چې

د تجارت مال له یوځای څخه پکې بل ځای ته نقل کړي په دغو ټولوباندي زکوة واجب نه دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۲۸ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۱۱۸ و فتاوی محمودیه ج ۱۳ ص ۹۵ مخ)

ایا د کرایې په لوبنو زکوة فرض دی ؟

مسئله : که یو چالونسي ، مېزونه او څوکی یا سائکل او نور شيان د دې لپاره واخستل چې خلکو ته به یې په کرایه ورکوي ، نو په دغو شيانو باندي هم زکوة نشته ځکه چې د کرایې لپاره اخستل شوی مال د تجارت مال نه دی او زکوة هم ورباندي نشته . خو له هغو څخه تر لاسه شوي د کرایې روپۍ چې اندازې د نصاب ته ورسېږي او پوره کال ورباندي تېر شي ، نو بیا ورباندي زکوة واجب دي .
(امداد مسائل زکوة ۵۷ مخ بحواله قاضي خان)

د چاپ په ماشین او کارخانو باندي زکوة :

او کارخانوکې چې کوم ماشینونه لگول شوي دي ؛ هغه هم د تجارت مال نه دی نو ځکه خو ورباندي زکوة هم فرض نه دي د درزيانو د کالو جوړولو ماشین او پرې منځلو او وچه ولو او نورو هر ډول ماشینونو حکم همدا دي ، خو که دغه ماشینونه د تجارت په نیت اخستل شوي و چې بیا به یې خرڅوي ، نو بیا زکوة واجب دي . (مسائل زکوة ۵۷ مخ)

مسئله : د کارخانو ، ميلونو او نورو په مشينونو زکوة فرض نه دي مگر په هغو باندي چې کوم شيان جوړېږي په هغو باندي زکوة فرض دي . دغه رنگه پټه هغه خام مال باندي چې په مل کې د سامان تيارولو لپاره ايښي وي په هغه باندي هم زکوة فرض دي . د خام او تيار دواړه ډوله مال قېمت دې معلوم کړي او بيا دې ورته دوه نيم فيصده په زکوة

کې ورکړي (امداد مسائل زکوة ۴۹ مخ آپ کې مسائل ۳۰۳ مخ)

د صنعتي شيانو دوه ډولونه او په هغود زکوة حکم :

مثله : صنعتي سامان په دوه ډوله دي . يو هغه دي چې د کوم کار لپاره استعمالېږي او د هغه اثر په هغه شي کې نه پاته کېږي . دوهم ډول هغه دي چې بعينه په هغه کې لگېږي . د مثال په ډول د سائکل په برابرولو کې بعضې سامانونه داسې دي چې مقصد ورڅخه دا دي چې په هغه باندې شيان سم کړل شي او کارگر ورڅخه په هغې اندازه کار اخلي ، په لويولويو کارخانو کې چې کوم ماشينونه دي هغه په دغه ډول دي . او بعض سامانونه بيا داسې دي چې د ضرورت پراخت په سائکل کې لگول کېږي . له دغو دواړو قسمو څخه په اول يې زکوة نشته په دې کې دکړۍ ساز ، ترکان ، پنب ، موترسائیکل جوړونکي ، کښت کونکي اود نورو صنعتي سامانونه داخل دي . او په دوهم ډول يې زکوة واجب دي ، په دې کې د راديو ، گړۍ ، موترسائیکل اوداسې نورو د خرڅېدلو وړ پرزې داخلې دي . اوفقهاؤ د دغو سامانونو لومړی ډول ته (ضرورت اصليه) وييلي دي ، او په دوهم ډول يې زکوة فرض بللی دي . (جديد فقهي مسائل ۱۲۲ مخ بحواله فتاوی هندیه ج ۸۸ مخ)

د ټيکسي چلولو دکرايې زکوة :

پوښتنه : له يو چاسره يو لاکه روپۍ وې چې هغه ورباندې يوه ټکسي واخستله او يو کال وروستو معلومه شوه چې په کرايه کې يې څلوېښت زره روپۍ گټلې دي . نو هغه به اوس د څومره روپو زکوة اداء کوي ؟

ځواب : که ټيکسي د بېرته خرڅولو په نيت نه ، بلکه په کرايې د چلولو په نيت اخسله شوې وه ، نو بيا به يو کال وروستو صرف د گټي (يعنې

کرایې چې څلوېښت زره روپۍ وې) زکوة باسي ځکه چې ټيکسي د روپو گټلو ذريعه ده نو ځکه ورباندې زکوة نشته

مسئله : له گاډيو څخه چې کومه گټه تر لاسه شي اودومره وي چې نصاب ورنه پوره شي اوبيا ورباندې پوره يو کال تېر شي ،نوبيا ورباندې زکوة واجب دي . او په گاډيو باندې زکوة ځکه نشته چې دا دگټي د لاسته راوړلو آله ده ؛ مگر هر څوک بايد په دې بڼه ځان پوه کړي چې داسې خلک شته چې په دې نيت باندې موټر يا ټکسي اخلي چې کله ورته د خرڅولو او وپرو روپو گټلو بڼه موقع په لاس ورغله بيا يې خرڅوي او دايې باقاعده د ځان لپاره کار وبار گرزولی وي نو دغه گاډۍ په حقيقت کې د تجارت مال گڼل کېږي او په قېمت يې زکوة واجب دی . (آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۷۷ مخ ، احسن الفتاوى ج ۴ ص ۴۸۷ مخ بحواله طحطاوي ج ۱ ص ۳۹۲ مخ)

په کرایه چلېدونکي سامان باندې د زکوة حکم :

مسئله : د وخت په حساب چې دوپنځس نيمو ټولو سپينو زرو د قېمت په اندازه روپۍ له چاسره وي ،نوپه هغه باندې زکوة فرض دی - همدارنگه که تجارت مال لکه سايکل او داسې بل کوم شی وي او قېمت يې پورتنۍ اندازې ته رسېدلی وي نو په هغه باندې هم زکوة واجب دي . او که چاسايکل يا د دوکان نور سامان چاته په کرایه ورکړی ؤ ،نوبيا يې په آمدني (کرایه) بافدې زکوة شته او په ماليت يې زکوة نشته . (فتاوى رحيميه ج ۵ ص ۱۴۹ مخ)

مسئله : په هر هغه ماشين چې د تجارت لپاره نه وي زکوة نشته بلکه په هغه څه يې زکوة لازم دي چې له هغه څخه تر لاسه کېږي . او د ژوندانه

د ضرورتونو (ضرورت اصلیه) له پوره کولو بغیر اندازې د نصاب ته ورسېږي او بیا ورباندې پوره یو کال هم تېر شي. (فتاوی رحیمه ج ۳ ص ۱۱۲ مخ)

مسئله: موټر، جهاز او نور که د شخصي استعمال لپاره وي نو بیا ورباندې زکوٰة نشته. او که د کرایې اخستلو لپاره ځانگړي کړی شوي وو، نو زکوٰة ورباندې هغه وخت لازم دي چې وروستو له یو کال څخه دهغه لاس ته راوړنه نصاب برابر شي، او یاله بل څه سره په ګډه حد د نصاب ته ورسېږي. (فقه الزکوٰة ج ۲ ص ۷۰ مخ)

کوم مال چې څه وخت وروستو واپس پلورونکی ته وررړل کېږي پوښتنه: کوم مال چې سودگرانود گټي په اخستلو سره ورکول کېږي او روپۍ یې کله یو کال وروستو کله دوه کاله یا یونیم کال وروستو وصول کېږي دهغه زکوٰة به سره له گټې ایستل کېږي او که بغیر له گټې - او کله خولاداسې هم کېږي چې یو کال وروستو سوداگر مال واپس راوړي او روپۍ اخستل هم ورنه ډېر مشکل کیږي.

ځواب: کوم مال چې سوداگرانوته ورکول کېږي دهغه چې څومره قیمت او گټه ټاکل شوې دي په هغه باندې وروستو له ترلاسه کولو د زکوٰة اداء لازمېږي - کومې روپۍ چې څوڅونکی ته رسېږي له هغه څخه دې زکوٰة اداء کوي او کومې چې ورته رسېدلې نه دي دهغو زکوٰة هېڅ لازم نه دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۵۵ مخ ردالمحتار ج ۲ ص ۴۷ مخ)

د استېشري د زکوٰة حکم:

پوښتنه: زه د کتابو، او قلمانو، پنسیلانو کتابچو او د علم خط د هر ډول سامانونو دکان (استېشري) لرم. د مال اندازه پکې د دولسو

اوڅوارلسو زرو تر مینځ ده او دوکان مې ورته په کرایه نیولی دي نوایا زما دکان سامان د زکوة اداء کولو وړ دي او کنه؟

ځواب: په دوکان کې چې هر ډول مال پلورل کېږي چې مالیت یې د نصاب له اندازې (یعنې دوه پنځوس نیمو تولو سپینو زرو له قیمت سره سم وي) نو په هغه مال باندې زکوة لازم دی. (آب کي مسائل ج ۳ ص ۲۸۷ مخ)

د عطرو او تېلو د زکوة حکم:

پوښتنه: که د مثال په ډول ووايم، د عطرو تېلو او داسې بل شي د یوې تولې خرڅ شپږ روپۍ دي - او خرڅول کېږي په اته روپۍ، نو زکوة به د شپږ روپو له قراره ورکول کېږي او که د اتو روپو له قراره څخه؟

ځواب: کله چې د عطرو یا تېلو قیمت د نصاب تر اندازې ورسېږي، نو زکوة ورباندې واجب دي او زکوة به دهغه حساب له قراره څخه ورکوي چې په بازار کې دي، او مراد له بازار څخه هغه بازار دي په کوم کې چې مال موجود دي - (شامي ج ۲ ص ۳۰ مخ).

په کوم حساب چې هلته پلورل کېږي په هغه حساب دي د عطرو او تېلو قیمت ولگوي. که د قیمت په وکولو کې تاوانی کېدو، نو بیایې به لاره داده چې پخپله عطریاتېل په زکوة کې ورکړي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۸۱ مخ)

په دواگانو باندې د زکوة حکم:

پوښتنه: آیا په دوکان (دواخانه) کې پرتې دوا باندې هم زکوة لازم دي او که صرف په گټه یې زکوة لازم دي؟

ځواب: د دواگانو په قیمت باندې هم زکوة لازم دي. (آب کي مسائل ج ۳ ص ۲۷۳ مخ)

د کتابخاني د زکوة ايستلو طريقه

په زکوة ورکولو کې يوه غلطي دا ده چې زکوة دهغه حساب له قراره اداء کوي چې دهغه په نزد مناسب وگڼل شي مگر په واقع کې هغه غلط وي د مثال په ډول د تجارت په مال کې داخستلو له قيمت نه کار اخلي. که فرض کړو چې يو چاد تجارت په قيمت (چې ډېر وخت تر عام قيمت ټيټ وي) کتابونه واخستل يايې په خپله چاپخانه کې چاپه کړل او هغه ته په زرو روپۍ تمام شول مگر په بازار کې يې قيمت دوه زره روپۍ ؤ، نو زکوة به ددوؤ زرو روپو له قراره څخه باسي او که هغه ته دا سخت ښکارېږي چې له دوو زرو څخه پنځوس روپۍ په زکوة کې ورکړي، نو بيا دې دهغو کتابو څلويښتم کتاب په زکوة کې ورکړي د مثال په ډول که څلويښت هدايې وي نو يوه دي له هغو څخه په زکوة کې ورکړي يادي د هغه په بدل کې بل داسې کتاب ورکړي چې قيمت يې د هدايې له قيمت سره سم وي. (امداد مسائل زکوة ۳۳ شمې ۲ ج ۳۰ مخ)

د پرچون زکوة :

پوښتنه : زید د پښاري دوکان لري چې پکې په سلگونو ډوله سامانونه پلورل کېږي ، نو ځکه دکال په پای کې نشي کېدای چې وتلل شي ، نو که هغه ورته اندازه لگوي اوبيا زکوة اداء کوي زکوة يې اداء کېږي اوکنه ؟

ځواب : د اندازې لگولو په وخت اندازه لگونکی بايد تر څوچې کېدای شي دزياتې اندازې لگولو کوشش وکړي تر څو په زکوة کې کموالی رانشي . ځکه چې که اندازه تر حقيقت کمه وخبږي نو د پاته زکوة اداء ورباندې واجب ده. (فتاوی دارالعلوم ج ۶ ۱۴۰ مخ بحواله عالمگیری ج ۱ ۱۲۸ مخ)

د دواخانې زکوة

پوښتنه: زید دواخانه لري چې په زرگونو ډوله دوا پکې موجوده ده چې د خرڅولو په جریان کې کله یوه او کله دوه میاشتې اخستل شوي وي د کومې چې پوره اوسم حساب کول ډېر مشکل دي، نو هغه باید په څه ډول د دغو دواگانو زکوة ورکړي؟

ځواب: د زکوة لپاره د مال حساب ضروري دي، نو دا چې د ټولو دواگانو سم قیمت معلومول او حساب ورته کول گران دي، نو داسې دې وکړي چې د کلنی موجود څخه چې څومره اندازه د خرڅولو شوې وي هغه دې ورڅخه جلا کړی لنډه دا چې د موجود مال اندازه لگول له ضرویاتو څخه دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲، ۱۴۲ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲، ۴۲ مخ)

د کوم دوکان چې حساب نه وی شوی دهغه دزکوة حکم

پوښتنه: له کله څخه چې زید دوکان ایښی دي له هغه وخته یې ورته حساب نه دي کړی چې له مخې یې د مال سمه اندازه ولگوله شي، نو ایا هغه د زکوة اداء څرنگه وکړي؟

ځواب: حساب به ورته کوي او بیا به زکوة اداء کوي او ورسره به د تېرو کلونو زکوة هم اداء کوي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲، ۱۴۸ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲، ۴۱ مخ)

د دوکان پرېښودلو په صورت کې دزکوة حکم:

پوښتنه: په تجارت کې که وروستو له اداء د قرضو څخه د مثال په ډول د پنځوسو زرو روپو مال په دوکان کې وو، نو په هغو پنځوسو زرو روپو باندې زکوة واجب دي. مگر د دوکانداري سامان هر وخت داسې وي چې که هغه د دکان پرېښودلو (ختمولو) په غرض څرخېږي نو د یوې روپۍ سامان بېرته په یوه روپۍ نه څرخېږي، دهغه

د زکوٰۃ اداء به د هغه قیمت له قراره کېږي کوم چې دا وخت په بازار کې دی ؛ او که له هغه قراره چې دا وخت ورباندې د دکان ختمولو پرغرض سامان خرڅېږي ؟

ځواب : د دوامې قرضو تر اداء کولو وروستو که د مثال په ډول پنځوس زره روپۍ بچت شوې نو په تېرېدلو د کال سره دهغو زکوٰۃ اداء کول واجب دي. او د موجود مال د قیمت زکوٰۃ به د موجوده نرخ په حساب اداء کوي. د دوکان پرېښودلو په وجه چې د مال په قیمت کوم اثر لوېږي هغه د اعتبار وړنه دي بلکه د مال د هغه قیمت له قراره به زکوٰۃ اداء کوي کوم چې په بازار کې دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۱۵۱ بحواله عالمگیری مصري ج ۱ ص ۱۷۸ مخ)

ولې په څارویو زکوٰۃ فرض دي ؟

پاک خدای ﷻ په خپل کامل قدرت سره په زرگونو او لاکهونو حیوانات (ځناور) په دنیا کې پیدا کړي دي چې دهغو له جملې څخه ډېر کم (ځناور) دي چې انسانانو ته ورنه گټه رسېږي او په هغو کې هم گټور ځناور هغه دي چې ورته به عربي ژبه کې انعام (څرکونکي) ویل کېږي . او هغه اوبښ ، غویي ، مېښه ، وزه ، مږ دي پاک خدای ﷻ په قرآن کریم کې د دغو څارویو یادونه پخپلو بندگانو د یو احسان په ډول کړې ده او خوځایه یې د هغه گټې هم بیان کړې دي ، د دې لپاره چې د هغو شکر اداء شي پاک خدای ﷻ په هغو کې زکوٰۃ فرض کړي دي ، د زکات لپاره یې اندازې او نصاب مقرر کړي دي او د سېد المرسلین (صلي الله عليه وسلم) سره د تړلي ټینګ نظام په صورت کې یې نافذ کړي دي . په هر حال څرنگه چې عربانو ته څاروي او په خاص ډول اوبښ ډېر گټور او ټول گټه ؤ ، نو ځکه حضور صلي

الله عليه وسلم هم د هغه نصاب او دهغه اندازې په تفصيل سره فرمايلې دي او تر نن پوري د نړۍ په ډېرو هيوادو کې حيواني شتمني د مالي امدني مهمه ذريعه بلله کېږي او په لكونو حيوانان ساتل کېږي. (فقه الزکوة. ج ۱. ۲۸۸ مخ)

په شريعت کې د څارويو د زکوة اهميت :

په اصل کې زکوة په هغه سرمايه باندې دي چې د انسان تر بنيادي ضرورتونو زياته وي. د اسلام د دين او انبياؤ (عليهم السلام) د راتگ مقصد د اخيرت تياري او د دنيا اصلاح او سمون دي. د اخيرت د تياري لپاره درې عبادتونه خاص شوي دي کوم چې انسان خدای ﷻ ته نژدې کوي او په هغه کې د آخرت شعور او براه راست له اخروي ژوند سره محبت او دهغه د راتلو لپاره ناقراري رامېنځته کوي. چې هغه درې عبادتونه لمونځ، روژه او خج دي - او د دوو عبادتونو جهاد او زکوة د حدودو، سزاگانو او نورو اخلاقو او معاملاتو اول تر اوله دنيا سره دي - که د سموتاکل شوو هداياتو او اسلاميت په رڼا کې کوم شخص يادله هغه تر سره کې، نو په دنيا کې به ارامي، امن او انصاف رامېنځته شي، نو ځکه خو خدای ﷻ (چې د انسان پيدا کونکی او د هغه له کمزوريو څخه په پوره ډول خبر دي) له سرمايي (روپو او مال) سره د محبت او تر او د حدودو دورپېژندلو لپاره پاب-ياني فرمايلې دي. د زکوة دغه اهميت د همېشه لپاره په قرار کې پاته شو. د لمانځه څخه وروستو د زکوة حکمونه بيانېږي تر څو چې له الله ﷻ سره له تر او ساتلو وروستو له بندگانو سره اړيکې ټينگې شي څرنگه چې عربستان په بنيادي ډول

نه زراعتي هيواد و او نه صنعتي ، بلکه د هغو له نغدو روپوڅخه وروستو همدا څاروي وؤ نو ځکه د زکوة په احکاماتو او بيانو کې د څارويو په لوري زيات فهم اړول شوي دي

سائمه څاروي

مسئله : سائمه جانور هغوته ويل کېږي چې په صحرا يا ځنگل کې د څر لپاره د خاص مقصد له مخې پرېښودل کېږي - او هغه مقصد که ورنه شيدي تر لاسه کول وي ، که د هغو دنسل زياتول وي او يا پخپله په روزلو او مزي کولو سره غواړي د هغه قېمت لوړ کړي ، او هغه څاروي چې د نسل د زياتوالي او شيدو روکولو په ځای د سورېدلو يا بار وړلو لپاره په صحراگانو يا ځنگلو کې څرکوي په هغوباندې زکوة نشته - سائمه څاروي که نارينه طبقه وي او که ښځينه ، او که گډوډوي په داسې ډول چې که خاص د تجارت په مقصد په ځنگلو کې پرېښودل شوي وي نو په هغوباندې زکوة واجب دي مگر د تجارت په حساب واجب دي د سائمو په حساب به يې نه اداء کوي خو که يې دغونښو خوړلو لپاره څاروي ساتل او په ځنگل کې يې پرېښودي وؤ نو په هغو باندې بيا زکوة واجب نه دي (له دې څخه دافکر مه اخلئ چې هغه څاروي چې هره ورځ حلالېږي او په خوراک کې ورنه کار اخستل کېږي که په ځنگل (صحرا) کې په دغه مقصد وساتل شي ، نو هغه به له زکوة څخه خلاص وي) مطلب دا دي چې په دغه ډول څارويو باندې زکوة د سائمه څارويو په څېر نه ، بلکه په تجارتي ډول لازم دي - البته که يو چاد خپل ذاتي استعمال لپاره ، او خاص په دې نيت چې پخپله يې غونښې وخوري غويي ، مېښه مېر

یاداسې بل شي په ځنگل کې د څرلو لپاره پرېښود ، نو په هغه باندې بیا هېڅ ډول زکوة هم نشته (رفعت قاسمي)

مسئله : که څاروي د تجارت وي او شپږ میاشتي یا څه زیات وخت په ځنگل یا صحرا کې څړو کړي ، نو په دې سره دوی سائمه نشي گرزېدای ، تر څو چې مالک د هغو د سائمه کولو نیت ونه کړي . او که د سائمه د ځاوند دا اراده وه چې هغه به ورنه کار اخلي یا به هغه ته ددې په ځای چې په ځنگل کې خوشي کړي پرور یار شقه وراچوي . مگر هغه ټول کال د خپلې ادارې سره سم عمل ونه کړ او کال پوره شو ، نو په هغه د سائمه زکوة واجب شو .

مسئله : که چا څاروي د تجارت په نیت واخست خو بیایې ورڅخه سائمه جوړ کړ ، نود نصاب کال به له هغه وخته څخه پیل کوي چې څه وخت یې هغه سائمه گرزولی دي . (فتاوی عالمگیری ۴ ج ۷۱ مخ کتاب الفقه ج ۱۷۰ مخ) سائمه څاروي هغه دي چې دغه درې شیان پکې موجود وي :

۱. د کال ډېره برخه پخپله خوله باندې څړ کوي . یعنې په صحرا چراگاه او ځنگل کې بغیر له قیمت ورکولو څړ کوي او په کور کې بیا ورته هېڅ هم نه ورکول کېږي . که نیم کال پخپله خوله څړ کوي او نیم کال ورته په کور کې د خوراک لپاره څه اچول کېږي نو هغه سائمه نشي بلل کېدای دغه رنگه که هغه که په قیمت سره وي او که بې قیمت وي ، نو بیا هم سائمه نه دي .

۲. په کوم کې چې هغه څړ کوي په هغه کې به یې د څړ کولو لپاره د هېڅ یو چاله خوا ممانعت نه وي . که په داسې ځای کې هغه څړ کوي چې هلته یې څړ کول منع دي ، نو بیا هم هغه سائمه نه دي .

۳. سائم څاروی به د شیدو لپاره او یاد نسل زیاتولو په نیت وي ، خو که د غوښو ورنه جوړولو یا سواری لپاره ؤ بیا هم سائم نه بلل کېږي .
(عالمگیری ج ۴ ص ۷ مخ)

کوم څاروي چې د کال په مېنځ کې تر لاسه شوی وی :

کوم څاروي چې په د کال مېنځ کې تر لاسه شوی وی که دا خستلو له لارې وي که د زېږېدلو که د وراثت که د هېبې او که له دغه رنگه بلي لارې وي د خپل هم جنس له نصاب سره به گډه پېږي اوله هغه سره په گډه به يې زکوة ورکول کېږي . د مثال په ډول د کال په پيل کې (۲۵) اوبنان وؤ او په کال کې ورنه (۲۵) بچيان وزېږېدل ، نو د کال په پای کې به دهغو بچو زکوة هم له اوبنانو سره په گډه اداء کوي او د ټولو په زکوة کې به يو شپږ کلني اوبن ورکوي - که څه هم په بچيانو خويې لاپوره کال تېر شوي نه دي - خو که دهغه مال زکوة په همغه کال کې يو ځل اداء شوي ؤ نو بيا به يې نه ورگډوي د مثال په ډول يو چاد خپل مال زکوة ایسلی دی له هغه وروستو هغه زکوة ورکونکي په روپو باندې کوم څاروی واخست نو هغه به د خپل همجنسو نصاب ته نه ورگډه وي کنه نو د هغه د زکوة ورکولو به دوهم وار شي . دغه رنگه که يو چاد څارویو زکوة ورکړی ؤ او وروستو له هغه يې څاروی خرڅ کړل ، نو دهغود قېمت روپۍ به درو پور په نصاب کې نه گډه وي . (علم الفقه ج ۲ ص ۳۰ مخ)

په زکوة کې بايد څنگه څاروی ورکړل شي ؟

مسئله : کله چې زکوة اداء کونکی زکوة باسي او زکوة قبلونکی يې ورڅخه رانیسي ، نو په هغه وخت کې بايد د څارویو دغه ځانگړني په نظر کې ونیول شي :

کوم څاوی چې په زکوة کې ورکول کېږي په هغه کې باید هېڅ ډول عیب موجود نه وي. یعنې هغه به ناروغ نه وي نه به یې کوم ځای لکه پښه او داسې نور اندانونه مات او یا غوړونه کات شوي وي. نه به داسې زور وي چې غاښونه یې وتلي وي. لنډه دا چې د زکوة په پسه کې به هېڅ داسې عیب نه وي چې په هغه سره په گټه او قیمت کې کم والی راولي **مسئله:** مگر په یو صورت کې کېدای شي چې عیب لرونکی څاروی په زکوة کې ورکړل شي هغه دا چې که ټول څاروي زاړه، یا ټول ناروغان او یا ټول عیب لرونکي وي نو زکوة اخستونکی دې له هغو څخه کوم څاروی قبول کړی او خاوند باید دپته مجبور نکړي چې روغ اوبې عیبه څاروی ورته واخلي، ځکه چې زکوة له هغه مال څخه اداء کول پکار دي کوم چې ورباندې زکوة واجب شوی دي.

مسئله: اصل خبره دا ده چې که په زکوة کې تر ټولو پښه څاروي ورکړل شي، نو په دې کې د زکوة ورکونکو نقصان دي، او که خراب (بې ارزښته) څاروي ورکړل شي دا بیا دمستحقینو (فقیران) د حق ضائع کېدل دي نو ځکه خو د انصاف او عدل غوښتنه دا ده چې میانې او متوسط څاروی باید په زکوة کې ورکړل شي. (فقہ الزکوة ج ۱، ص ۹۰ مخ - اللهم اغفر لکاتبه ولمن سعى فيه)

و عزیز ، (و تیدوم خدای ﷻ په خاص (حسان) سره و عید الفطر

(د وړکي (ختر) و (ولي شېي) و ماخستن) په ۱۹ / ۸ بجې عید و خبر ورتللو په وخت پر وڅه

ځای ودریدم

اختر

دلته دمـرميو قافلې راغلي دي... کورکلي زمونږ ته جنازې راغلي دي. اختره گوره رانشې په مونږه غـرييانو... زمونږ په ژړاگانو سترگې سرې راغلي دي زمونږ مغروري پېغلې له نيکريخو څخه بدوري... په ځوانو ځوانو زړو کې اند پښني راغلي دي مونږ پرېږده په سلگو کې چې لېږ وژارو تېرېږو... په وينو دي **اختره** بدرگې راغلي دي

اختره خداخته گوره. زماله کلسی لری تهر شه... حصیف ته د شهید جانان گیلې راغلې دي.
بس ته د مجروح او د ملگرو مېرک شته... په مخ د عاجز او بڼکې مهلمنې راغلې دي.
حرره عبدالملک (حصیف عاجز)

د مشترکه څارویو د زکوة حکم

مسئله: د یو چاله (۸۰) نفرو سره په (۸۰) وزوکې په نیمایي نیمایي شراکت و. یعنې د هرې وزې به یوه برخه د هغه او بله برخه د بل چاوي، نو داسې ویل کېدای شي چې هغه به په مجموعي ډول (۴۰) وزې ولری، نو د امام ابوحنیفه رضی الله عنه او امام محمد رضی الله عنه په نزد ورباندې زکوة واجب نه دي، او هغه وخت هم دا حکم دي چې (د مثال په ډول) شپيته (۲۰) غوایان له بل چا سره په شراکت کې وي

مسئله: د دوو شریکانو له مشترک (گله) مال ه څخه چې زکوة و ایستل شي، نو په دغه صورت کې دي هر شریک (گله ون وال) له یو او بل سره د خپلې برخې سره سم حساب وکړي.

مسئله: که د دوو سړو سره د اوبنانو یوه گله وه او له (۲۱) اوبنانو څخه جوړه وه، چې د یو په برخه کې (۳۲) او د بل (۲۵) اوبنان راتلل، نو زکوة اخستونکي به له یو څخه (۵) کلني او بل څخه (۳) کلني اوبن په زکوة کې رانیسي - نو د کوم شریک له حصې څخه چې څومره زیات په زکوة کې تللي دي هغه به په دغه اندازه له دغه بل شریک څخه اخلي - (فتاوی عالمگیری ج ۴ ص ۳۲ مخ)

مسئله: د څرونکو (څارویو) د زکوة واجبېدلو ځای هغه دي چرته چې هغوی وي - خو په دې شرط چې هلته زکوة اخستونکي موجود وي. او که محصل هلته نه و، نو بیا باید هلته ورکړل شي چرته چې مالک وي (کتاب الفقه ج ۱ ص ۱۰۸ مخ)

کوم ځناور چې ګارول کېږي :

مسئله: د سورېدلو په آس او د کروندې کولو په غوايانو زکوة نشته.

(فتاویٰ دارالعلوم ج ۲ مخ بحواله هدايه ج ۱ ۲۹ مخ)

مسئله: غوايان د کبنت ، آسان د سوارلی او غواګانې د شيدو لپاره

دي ، نو په هغوباندې زکوة نشته (فتاویٰ دارالعلوم ج ۲ مخ بحواله هدايه ج ۱ ۲۹ مخ)

مسئله: د کروندې کولو لپاره چې کوم څاروي ساتل شوي وي که څه هم

سائم وي ، په هغو کې زکوة واجب نه دي . او کوم څاروی چې د شيدو

ترلاسه کولو او يانسې زياتولو لپاره وساتل شي او هغه سائم وي ، نو

زکوة ورباندې واجب ي ؛ خو په دې شرط چې اندازې د نصاب ته به

رسېدلی وي . (فتاویٰ دارالعلوم ج ۲ ۱۰۵ مخ بحواله ردالمحتار ج ۱ ۲۰ مخ)

مسئله: که له يو چاسره ديلايلو حيوانانو څو نصابونه ؤ . او هغه د

بعضو زکوة واره مخه اداء کړي ، مگر هغه حيوانان چې زکوة يې

ورکړل شوي ؤ ختم شول ، نو د هغه ايستل شوي زکوة به د ژوند و لپاره

کافي نه ګرزوي . (عالمګيري ج ۴ ۵ مخ)

په کومو ځناورو باندې زکوة واجب نه دي ؟

مسئله: هغه قول چې فتویٰ ورباندې شوې ده هغه دا ده چې په آسانو

زکوة نشته . خو که د تجارت لپاره وي ، نو بيا ورباندې د تجارت په

ډول زکوة واجب دي - (يعنې که دوي د تجارت لپاره وي ، نو

دهغو حيثيت) د تجارت د سامان په ډول دي (هرکله چې د هغوي

قېمت د نصاب تر اندازې ورسېږي ، نو هغه وخت به زکوة ورڅخه

اخيستل کېږي ، هغه که په ځنگلو کې څرکوي او که په کور کې وابنه

یادانه خوري په خره . کچر ، ساتل شوي زمري او سپي باندي هغه وخت زکوة واجبهېرې کله چې د وي د تجارت لپاره وي . (فقہ الزکوة ج ۱ ۲۹۹ مخ)
مسئله : د تجارت له آسانو په ټوليز قېمت باندي څلورويښتمه حصه دامام ابوحنيفه دوروستني وينا سره سم دوزې ، اوبن او غوايي په بچيانو باندي زکوة نشته . که ورڅخه يوهم دنصاب عمر ته ورسېرې ، نو نور بچي به هم د هغه په تابع گرزولو سره په نصاب کې شمارل کېرې . مگر په زکوة کې به دغه وړوکي بچيان نه ورکول کېرې . بلکه پوره پسه ياد هغه قېمت به ورکول کېرې دغه و اړه دنصاب د پوره والي ذريعه گرزوي ، خو زکوة اداء کول ورباندي صحيح نه دي .

مسئله : که له يو چاسره دپسونو (وزو) (۳۹) بچي ؤ او پکې يوه داسې وزه وه چې پوره اوغته وه ، نو بيا به له هغو څخه يو ميانه پسه په زکوة کې ورکوي . که دغه يوه (د پوره عمر لرونکې وزه) د منځنۍ درجې لرونکې ياله هغې څخه څه کمه وه ، نو هغه دې په زکوة کې ورکړي .

مسئله : او که تر کال پوره کېدلو وروستو دغه وزه پاته نشوه ، نو د صاحبينو په نزد زکوة ساقطېرې - دغه رنگه که د اوبن پنځوس بچيان وي او پکې د منځنۍ درجې يو اوبن وي نو دهغه په زکوة کې ورکول واجب دی - که نيم بچي ضائع شي ، نو د سم اوبن په اندازه زکوة هم د مالک له ذمې څخه ساقطېرې ، او د نيم اوبن زکوة واجب دي . په زکوة کې د بچي ورکول روانه دي . (فتاوی عالمگيري ج ۴ ۱۹ مخ)

مسئله : په باروړونکو ، استعمالېدونکي او کورني خوراک کونکي ځناورو باندي زکوة نشته . ځکه چې دغه هم د انسان لپاره د کار کولو د آلو په څېر دي - چې له يو څخه د کروندې ؛ د بل څخه د باروړلو په مقصد کار اخستل کېرې . په دغه درې ډوله ځناورانو باندي زکوة نه

واجبېږي. مگر په کهول کې د خوراک څښاک کونکې که په تجارتي نوعیت سره وي بیا ورباندې تجارتي زکوٰة واجب دي. (فتاویٰ عالمگیری ج ۴ ص ۱۹ مخ)
مسئله: د وقف په څارویو باندې زکوٰة فرض نه دي. (امداد مسائل زکوٰة ۵۱ مخ)

د مخلوط النسل څارویو زکوٰة:

د سائمه څارویو د زکوٰة لپاره د اشراط دي چې ځنگلي به نوي؛ په ځنگلي څارویو باندې زکوٰة فرض نه دي. کوم څاروي چې له کورني او ځنگلي څاروي څخه په گډه پیداشي نو که دهغه مور د هر طرف وي د هغه حکم هم هغه دي - مثال په ډول که له وزې او هوسی (نر) څخه کوم بل شی پیداشي هغه د پخوا په حکم کې دي.

مسئله: کوم څاروی چې سائمه وي او د کال په مېنځ کې دهغه د تجارت نیت و شي، نو هغه کال به یې زکوٰة نه اداء کوي او کله چې یې هغه د تجارت نیت کړي دي له هغه وخت څخه یې د تجارت کال پیل شو. (امداد مسائل زکوٰة ۵۱ مخ)

د وقف په څارویو د زکوٰة حکم:

مسئله: د وقف په څارویو او هغو آسانو باندې چې د دیني جهاد کولو لپاره ساتل شوي وي زکوٰة فرض نه دي په نورو آسانو باندې که سائمه وي او که غیر سائمه او خرو او کچرو باندې په دې شرط زکوٰة واجب نه دي چې د تجارت لپاره به نه وي. (امداد مسائل زکوٰة ۵۱ مخ)

د اوسانو د زکوٰة دنصاب تفصیل:

یادونه: په ۶. شپږم-۷. اووم-۸. اتم او ۹. نهم کې هم یو، یو کلنۍ وزه یا او زگورې واجبېږي دغه رنگه په لاندې لیکل شوي حساب باندې ځان پوه کړئ.

پوښتنه: په زکوة کې د اوبسانو نصاب او په هغوباندي د زکوة حساب ډېر مشکل دي آیا نشي کېدای چې په يوه داسې اسانه طريقه يې وليکن چې په اساني سره ورباندي هر څوک پوه شي؟

ځواب: په لاندني ډول يو څوک کولای شي په اسان ډول ځان پوه کړي چې له يو څخه تر څلورو اوبسانو پورې له زکوة څخه معاف دي. او تر هغه وروستو ورباندي په لاندني ډول زکوة فرض دي:

- ۵ - څخه تر ۹ پورې..... يو، يو کلني اوزگورې ياوزه.
- ۱۰ - څخه تر ۱۴ پورې..... وزه اوزگورې يا دوه وزې.
- ۱۵ - څخه تر ۱۹ پورې..... درې اوزگورې يا درې وزې.
- ۲۰ - څخه تر ۲۴ پورې..... څلور اوزگورې يا څلور وزې.
- ۲۵ - څخه تر ۳۵ پورې..... يو کلني اوبښه (بنت مخاض).
- ۳۲ - څخه تر ۴۵ پورې..... دوه کلني اوبښي (بنت لبون).
- ۴۲ - څخه تر ۶۰ پورې..... درې کلني اوبښه (حقه).
- ۶۱ - څخه تر ۷۵ پورې..... څلور کلني اوبښي (جدعه).
- ۷۲ - څخه تر ۹۰ پورې..... دوه دوه کلني اوبښي.
- ۹۱ - څخه تر ۱۲۴ پورې..... درې کلني دوه اوبښي.
- ۱۲۵ - څخه تر ۱۲۹ پورې..... درې کلني دوه اوبښي يوه وزه.
- ۱۳۰ - څخه تر ۱۳۴ پورې..... درې کلني دوه اوبښي دوه وزې.
- ۱۳۵ - څخه تر ۱۳۹ پورې..... درې کلني دوه اوبښي او درې وزې.
- ۱۴۰ - څخه تر ۱۴۴ پورې..... درې کلني دوه اوبښي او څلور وزې.
- ۱۴۵ - څخه تر ۱۴۹ پورې..... درې کلني دوه اوبښي، بل يو کلني اوبښه.
- ۱۵۰ - څخه تر ۱۵۴ پورې..... درې کلني درې اوبښي دوه وزې.
- ۱۵۵ - څخه تر ۱۵۹ پورې..... درې کلني درې اوبښي يوه وزه.
- ۱۷۰ - څخه تر ۱۷۹ پورې..... درې کلني درې اوبښان ددوه وزې.
- ۱۷۵ - څخه تر ۱۷۹ پورې..... درې کلني درې اوبښي درې وزې.

- ۱۷۰- څخه تر ۱۷۴ پوري درې کلني درې اوبني څلور وزې.
 ۱۷۵- څخه تر ۱۸۵ پوري درې کلني درې اوبني اوبل يو کلني اوبنه.
 ۱۸۲ څخه تر ۱۹۵ پوري درې کلني درې اوبني او نوردوه يو کلني اوبني
 ۱۹۲ څخه تر ۲۰۴ پوري درې کلني څلور اوبني اوبل دوه کلني پنځه اوبني.
 ۲۰۵- څخه تر ۱۰۹ پوري درې کلني څلور اوبني او يوه وزه.
 ۲۱۰- څخه تر ۲۱۴ پوري درې کلني څلور اوبني او دوه وزې.
 ۲۱۵- څخه تر ۲۱۹ پوري درې کلني څلور اوبني او درې وزې.
 ۲۲۰- څخه تر ۲۲۴ پوري درې کلني څلور اوبني او څلور وزې.
 ۲۲۵- څخه تر ۲۳۵ پوري درې کلني څلور اوبني او يوبل يو کلني اوبني
 ۲۳۲- څخه تر ۲۴۵ پوري درې کلني څلور اوبني او يوبل يو کلني اوبني
 ۲۴۲ څخه تر ۲۵۴ پوري درې کلني پنځه اوبني
 ۲۵۵- څخه تر ۲۵۹ پوري درې کلني پنځه اوبني او يوه وزه
 ۲۶۰- څخه تر ۲۲۴ پوري درې کلني پنځه اوبني او دوه وزې
 ۲۲۵- څخه تر ۲۲۹ پوري درې کلني پنځه اوبني او درې وزې
 ۲۷۰- څخه تر ۲۷۴ پوري درې کلني پنځه اوبني او څلور وزې
 ۲۷۵- څخه تر ۲۸۵ پوري درې کلني پنځه اوبني او بل يو کلني اوبني
 ۲۸۲- څخه تر ۲۹۵ پوري درې کلني پنځه اوبني اوبل دوه کلني اوبنه
 ۲۹۲- څخه تر ۳۰۴ پوري درې کلني شپږ اوبني

هدايات :

- ۱- چيرته چې وزه واجب وه د هغې لپاره د يو کال د عمر پوره والی لازم دي او په تذکر او تانيث (يعنې په نروالي اوبنځو والي کې د زکوة ورکونکي اختيار دي) مگر اوبنه به مونږه وي او د نر اوبن ورکول جواز نه لري - که اوبنه په قهمت کړي او بيا هغه له هغې سره سم ياتر هغې زيات قهمت لرونکی اوبن ورکي، نو بيا صحيح دي -
- ۲- چيرته چې درې کلني څلور اوبني واجب دي هلته اختيار دي ،يعنې هغه کولای شي د هغو پر ځای پنځه دوه کلني اوبني ورکړي

۳. د زکوة لپاره پورتنی حساب هغه وخت دي چې دغه اوبنان د تجارت لپاره نه وي او د هغو ډېره گذاره په بهر څرلووي په کور کې ورته واښه نه ورکول کېږي. او يا د بهر څر کولو په نسبت په کور کې د خوراک اندازه کمه وي. او که په کور کې يې تر بهر ډېر خوراک کاږي يا يې دواړه ځايه خوراک يې له بل سره برابر و، نو بيا ورباندې زکوة نشته.

۴. که اوبنان د تجارت لپاره و، نو بيا ورباندې د پوتني حساب سره سمې وزې او اوبسي واجب نه دي بلکه د تجارت د نورمال په څېر د هغه په قېمت باندې زکوة فرض دي. هغه که په بهر کې څر کوي او که ورته په کور کې خواړه ورکول کېږي. د تجارت کېدلو څخه مطلب دا دي چې د اخستلو په وخت يې د هغه د خرڅولونيت وي. او که يې له اخستلو څخه وروستو د بيا خرڅولونيت وکړي يا يې اصل پخپل ځای وساتو او د هغه د بچيانو د پلورلو اراده يې ولرله؛ که د اصل د اخستلو په وخت يې هم دغه نيت وي او که وروستو دغه نيت وکړي، نو په ټولو صورتو کې دا د تجارت مال گڼل کېږي.

۵. هغه اوبنان چې د سوارلي يا بار وړلو لپاره وي په هغو باندې هېڅ ډول زکوة نشته. والله اعلم (احسن الفتاوي ۴ ج له ۲۷۲ څخه تر ۲۷۵ و هدايه ۱ ج ۱۸۸)

د غوايانو او مېښو د زکوة نصاب :

غوايان او مېښې دواړه له يو قسم څخه دي او نصاب يې هم يودي. او که د دواړو په گډولو سره نصاب پوره کېدو، نو بيا به دواړه سره گډوي. د مثال په ډول که شل غواگانې وې او لس مېښې وې، نو دواړه به سره گډوي او د ډېرشو نصاب به پوره کوي مگر زکوة به له هغه څخه ورکوي چې شمېر يې زيات وي يعنې که غوايان زيات وي، نو غويي به په زکوة کې ورکوي او که مېښې زياتې وي نو بيا به مېښه

په دېرشو غوايانو او يامېښو باندې يو سخوندر يا دمېښې بچي چې پوره د يو کال وي لازم دي او په تر دېرشو کمو کې هېڅ هم نشته. اوله دېرشو څخه تر (۲۹) پورې هم بغير له يو کلن سخوندر ياد مېښې له بچي څخه بل هېڅ شی نشته. په څلورېستو غوايانو يامېښو کې د پوره دوو کلويو بچي لازم دي تر (۵۹) پورې همدغه سلسله ده او کله چې شپېته پوره شو نو بيا به د يو، يو کال دوه بچي ورکوي. بيا چې کله تر (۶۰) هم زيات شي، نو په هرو دېرشو کې يو، يو کلن سخوندر يا دمېښې بچي او په هرو څلورېستو کې دوه کلن سخوندر ياد مېښې بچي د مثال په ډول که اويا (۷۰) پوره شي نو يوه د يو کال بچي ورکوي او يو به د دوو کلونو. ځکه چې په اويا (۷۰) کې يو د دېرشو نصاب دی او يو د څلورېستو او کله چې (۸۰) پوره شي، نو بيا دوه، د دوو کلونو بچيان لازم دي ځکه چې په هغه کې د څلورېستو دوه نصابونه دي. او په نوي (۹۰) کې د يو يو کال درې بچي لازم دي، ځکه چې په نوي کې د دېرشو درې نصابونه دي. او په سلو (۱۰۰) کې دوه د يو، يو کال او يو د دوو کلونو بچي لازم دي، ځکه چې په سلو کې دوه نصابونه د دېرشو دي. خو که چېرې د دواړو ډلونو نصابونه سره برابر گرزي لکه په (۱۲۰) کې چې دوه نصابونه د دېرشو دي او درې نصابونه د څلورېستو، نو به دغه رنگه حالت کې زکوة ورکونکی اختيار لري د هغه خوښه ده چې هر يو معتبر گرزوي -

(علم الفقه ج ۴ ص ۲۵ مخ احسن الفتاوى ج ۴ ص ۲۷۱ مخ عالمکيري ج ۴ ص ۱۸ مخ)

يادونه: د غوايانو او مېښو په نصاب کې د نروا ښځې لکه غويي، سخوندر، دمېښې نارينه يا ښځينه بچي هم همدغه حکم دي.

(معد رعت قاسمي)

د وزو او مېړو د زکوة نصاب

پوښتنه: هغه وزې چې په بهر کې څرکوي او د تجارت لپاره نه وي د هغود زکوة حساب څنگه دي؟ په څومره وزو باندې يوه وزه واجبه ده او د وزو او مېړو حکم يو دي او که تر مېنځ يې فرق شته؟

ځواب: په څلوېښتو وزو باندې يو او زگوري يا يوه وزه واجبه ده او بيا تر يو سل لس پورې همدغه يو دي. بيا له يو سلويو ويشت څخه تر اووسو پورې دوه دي بيا له (۲۰۱) څخه تر (۳۹۹) پورې درې وزې يا اوزگوري او په څلور سوه باندې څلور دي. تر دې وروستو په هره لسمه باندې يوه وزه يا اوزگوري واجبه دي د مېړو هم دغه حکم دي او مېړان هم همداسې دي. که وزې او مېړې سره گډې وې هم دغه نصاب دي. مگر د زکوة په اداء کولو کې يې دافرق شته چې د کومو شمېريات وي هغه به په زکوة کې ورکوي او که دواړه ډولونه سره برابر و نو بيا د زکوة ورکونکي اختيار دي (داسر العمومي ج ۲ ص ۳۸۲ مع بحر القدره المختار ج ۲ ص ۲۰۰ مع وقفه الزکوة ج ۱ ص ۳۳۳)

که څاروی د کال په منځ کې مړ شو؟

مسئله: يو چاد دوو سوو درهم د قېمت په اندازه يوه دوزو رمه لرله. ناڅاپه هغه ټولې د پوره کال تېرېدوله مخه مړې شوې او هغه ورڅخه وړې راوشو کولې او بيا يې ورننگولې او د هغه وړيو قېمت له شرعي نصاب سره برابر شو او وروستو د مړوشو و زو د نصاب کال پوره شو نو دا وخت په دغورنگول شو وړيو باندې زکوة واجبه دي.

مسئله: د يو چاسره د کاروباري مقصد لپاره دانگورو د شيرې ذخېره وه او تر کال پوره کېدو له مخه په شرابو بدله شوه اوله هغه وروستو د هغه سرکه جوړه شوه چې قېمت يې حد د نصاب ته رسېدلی و او

ورسره د شهري دنصاب پيل شوی کال هم پوره شو : نو داوخت په هغه سرکه باندې زکوة واجب نه دي. فقهاؤ يې وجه دا ويلې ده چې په لومړۍ مسئله کې خود وزې يامېرې وړيو خپل قيمت لرلو او هغه (وزې يامېرې له مرگه ووروستو هم) پخپل خای پاته دي - او په دغه مسئله کې خو ټول مال (چې دانگوردشیرې په شکل وه) له مېنځه لاړه او بل شی ورڅخه جوړشو ، نو ځکه ورباندې دکال پوره کېدلو حکم پاته نشوه (فتاوی قاضي خان و عالمگیری ج ۴ ص ۱۴ مخ)

مسئله : د جانورو په بچيانو باندې هغه وخت زکوة فرض نه دي چې هغوی تنها وي يعنې بل لوی د پوره عمر لرونکی شي پکې نه وي . او که په هغو کې يو لوی څاروی هم و ، نو بيا ورباندې زکوة فرض دي . که څه هم لويڅاروی يو وي او په زکوة کې به هم بيا دغه څاروی ورکوي . او که تر کال پوره کېدلو وروستو هغه څاروی مړ شو نو ورسره زکوة هم ساقط شو . (امداد مسائل زکوة ص ۵۱ مخ و درمختار)

د وزو په بچيانو (سيرلو) باندې د زکوة حکم :

مسئله : که صرف سېرلي (دوزو بچيان) و نو زکوة ورباندې فرض نه دي . او که ورسره د يو کال يا تر دې زيات عمر لرونکی پسه هم و ، بيا به بچي دنصاب په پوره کولو کې معتبر گنل کېږي . او هغه وخت چې ټول سره تر څلوېښتو ورسېږي . نو بيا ورباندې يو لوي پسه لازم دي . (احسن الفتاوی ۳۲۲)

هغه چاربايان چې په صحراگانو کې هم څرکوي او په کور کې هم

پوښته : غوايان ، مېښې او نور په ځنگل کې هم څرکوي او په کور

کې هم د خوراک لپاره حتما ورته څه اچول کېږي ايا په داسې حال کې چې نصاب ورنه پوره دي په هغو باندې زکوة فرض دي او کنه؟
ځواب: د خوراک غالب والی معتبر دي ، که د ځنگل خوراک يې د کور تر خوراک ډېر ؤ ، نو زکوة ورباندې فرض دی او که د کور خوراک ورباندې ډېر ؤ ، او يادواړه سره برابر ؤ ، نو بيا ورباندې زکوة فرض نه دي . او که د تجارت لپاره ؤ بيا ورباندې د تجارت د مال زکوة فرض دي .

د تجارتي څارويو د زکوة حکم :

پوښتنه: زه د وزو (پسونو) تجارت کوم چې څلوېښت ، پنځوس يې همېشه راسره موجود ؤ پوره کال نه پاته کېږي او دغه مال په ځنگل کې څر کوي - ايا د دوي د زکوة طريقه څنگه ده ؟

ځواب: د دغو پسونو (وزو) د زکوة په اداء کولو کې د پسه ورکول واجب نه دي بلکه د تجارت د نور مال په څېر به د هغو قيمت معلوموي او بيا به له قيمت څخه څلوېښتمه برخه په زکوة کې ورکوي .

(احسن الفتاوى ج ۴ ص ۲۷ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۷۱ مخ)

د هغو مېښو حکم چې د شيدو خرڅولو په نيت ساتلي شوي وي :
 کومې مېښې چې په ځنگل يا صحرا کې څر نه کوي بلکه پخپله په کور کې خوراک کوي ، نو زکوة ورباندې فرض نه دي خو که دغه مېښې د تجارت لپاره وي يعنې د اخستلو پړوخت يې د اخستونکي سره د شيدو خرڅولو تر څنگ د هغې د پلورلو نيت هم وي ، نو په دغه رنگه مېښو باندې زکوة فرض دي . (احسن الفتاوى ج ۴ ص ۲۷)

د کسب په سرمایه باندې زکوة :

په انسان باندې د پاک خدای ﷻ یولوی احسان او بهترین نعمت د ځمکې تخلیق دي چې د پاک خدای ﷻ په امر ورڅخه هر ډول نباتات او رازراز گلونه او مېوې رازرغونېږي. او د انسان لپاره په نوي، نوي رنگ څرگندېږي. تردې چې د لوېدیځ اقتصاد پوهانو دا نظر ورکړېدې چې په کرهښځه ځمکه دي ځانگړې ټیکس ولگول شي ځکه چې ځمکه د انساني معیشت حقیقي سرچینه ده. رښتیا خودا ده چې د فکر خاوندان ښه پوهېدلی شي چې دا صرف او صرف د پاک خدای ﷻ مهرباني ده چې ځمکه یې د انسان تابع گرزولې ده او په هغې کې د دوی لپاره روزي پته کړې ده، او هغې ته په برکت ورکولو سره یې د ټولو انسانانو لپاره د ټاکل شوې روزي ذخیره گرزولې ده همدارنگه که مونږ په دې لږ څه فکر وکړو چې له یوې دانې څخه د لویې مېوه داري ونې جوړېدل ترڅومره مرحلوتېرېږي او پاک خدای ﷻ د هغې دودې او زیادت لپاره څومره قوانین فرمایلي دي نو مونږ به پاک خدای ﷻ ته د شکر د سجده سر تیت کړو! د هر شنه کېدونکي د پایښت او لویوالي لپاره او به هم یوله لوازمو څخه دي. او د دې لپاره بیا مهربان خدای ﷻ له اوریڅو څخه د اوبو راوړېدلو او له غرونو، څخه د چینو د بهېدلو یو داسې منظم او د لچسپت نظام رامېنځته کړې دي چې انساني او وحشي مخلوقاتو ته ورنه هېڅ ډول خطر او نقصان متوجه نه وي. همدارنگه شنه کېدونکي خامو گازونو ته هم ضرورت لري چې پاک خدای ﷻ ورته په کافي تناسب د دوی د ضرورت اندازه په هوا کې پیدا کړي دي. او بیا یې نباتاتو ته امر کړی

دی چې د انسانانو او حیوانانو له خولو څخه راوتونکي گاز (کاربن اکساید) خپل ځانته جذب کړی او وروستوله بڼه صفا کولو یې بېرته د دوی د کاروني لپاره هواته خوشي کړی د نباتاتو د ودې لپاره د گرمي او روڼاهم یو مناسبه اندازه پکار ده چې که ورباندې د گرمایښت اندازه زیاته شي نو واښه سوځي او که کمه شي نو مړاوي کېږي. او که تودوخه نه وي نو په کائیناتو کې به یو ژوندي هم پاته نشي. داهر څه زمونږ د لوی خدای ﷻ په اراده سره شوي دی چې د دې انساني او د ټولو مخلوقاتو د ضرورت د رفع کولو لپاره یې لمر پیدا کړ او بیا یې هغه له ځمکې څخه په دومره فاصله کې پورته کړ چې که تردې نژدې وای ، نو هر ذی روح به یې سوځلی او له مېنځه وړی وای. او که تردې لرې وای نو هر موجود به د بیخ او کنگل یرغمل وای په ذری (بېج) کې د لویشت ، پر مختیا ، زیادت مېوې او گل کولو وړ تیا چایښې ده ؟ چا د خورماپشان کلک ذری د آسمان لورته دوني په شکل کې پورته کړي دی ؟ څوک دي چې د تازه میوو او گلانو لوړی ، لوړي وني ئي درولې دی . څوک دی چې د غنم له یوې دانې څخه اووه وړې راشنه کوي او هر وړې د (۱۰۰) دانو لرونکی وي - ښکاره خبره ده چې داهر څه پاک خدای ﷻ کړي دي دې ټولوته په ترتیب ورکولو سره یې د تخلیق عاجزي څرگنده کړه همدا وجه ده چې پاک خدای ﷻ په خپلو بندگانو د احسان کولو په ترڅ کې فرمایي . (أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۲۳ أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۲۴ سوره واقعه)

ترجمه : بېشکه چې د ځمکې نه هر څه ترلاسه کېږي هغه د لوی خدای ﷻ احسان او فضل دی او په رشتیا سره د هر څه پیدا کونکی الله ﷻ دی .

مونږ له هغې څخه يو ډکې شاني څه هم راز غونولې نشو مونږ ته په دې باندې شکر اداء کول پکار، دي چې پاک خداى ﷻ راته له دې خړو خاورو څخه دارنگه خوندور او طاقتور شيان راشنه کړي دي - د دې شکر د څرگندويي طريقه داده چې د ځمکې له پيداوار څخه زکوة (عشر او نصف ، عشر او مالیه) اداء کړو تر څو د محتاجانو ضرورتونه پوره شي - اوله دې لارې څخه د الله ﷻ د دين مرسته او کومک وشي (فقه الزکوة ۴۵۱ مخ څخه تر ۴۵۵ پوري)

د عشر واجب دلو دليل :

د کنبت او مېوود عشر (يعنې د پيداوار لسمې برخې) ثبوت په قرآن او سنت سره هم شوی دي د پاک خداى ﷻ ارشاد مبارک دي :

(وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۱۴۱)

يعنې د کنبت رېبلو پروخت د پاک خداى ﷻ حق اداء کړئ همدارنگه حضور صلي الله عليه وسلم فرمايي : کوم کنبت چې په باران او بېرې په هغه باندې لسمه واجب ده او کوم چې په خرخ ، او بېرې په هغه باندې شلمه واجب دي . په دغه حديث شريف کې د هغه څه تفصيل دي کوم چې مخته په ايت شريف کې په اجمالي ډول ورڅخه يادونه وشوه . کتاب الفقه اج ۱۰۲ مخ)

د عشر مفهوم څه دی ؟

د عشر د لفظ اصلي معني (لسمه) ده مگر په حديث شريف کې چې حضور صلي الله عليه وسلم د شرعي واجباتو کوم تفصيل فرمايلي دي په هغه کې يې د عشر ځمکه په دوه ډوله کړېده - په يو ډول کې يې لسمه برخه د پيداوار په زکوة کې ورکول واجب دي او په بل ډول کې

شلمه برخه په زکوٰة کې ورکول واجب دي - مگر د فقهي د علماؤ په اصطلاح کې د دواړو ډولو زکوٰة ته عشر وييل کېږي. (امداد مسائل زکوٰة ۸۱ مخ - عشر وخراج کې احکام، ۲۴۷ مخ)

د عشر نصاب کوم دي ؟

مسئله: د امام ابوحنيفه رح په نزد د عشر لپاره نصاب نشته په هر لږ او ډېر باندې عشر واجب دي. (فقہ انزکوة اج ۲۰۲ مخ) پيداوار چې هر څومره وي، کم وي که ډېروي عشر ورڅخه ايستل واجب دي. نو ځکه پکې د زکوٰة په څېر ټاکل شوی نصاب نشته. او وجه يې د قرآن کریم او احاديثو د الفاظو څرگندوالی دي:

(وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ) سورة بقره (جواهر الفقہ ۲۷۴ مخ - فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۷۲)

۱. يابه قرضدار باندي عشر واجب دی ؟

مسئله: که له عشر سزه سره قرض هم لازم وي نو په کوم ځای کې چې عشر لازم دی هلته د عشر دواجييدلو دپاره قرض ممانع نه واقع کېږي او چيرته چې عشر واجب نه دی هلته ئې هم په ورکولو کې کومه منعه نشته. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۲۲ مخ)

د عشر دوجوب شرطونه :

- (۱) هغه څوک چې عشر ورباندې لازمېږي هغه به مسلمان وي، ځکه چې عشر يو خاص عبادت دی او کافر د عبادت اهل نه دی. (بدائع)
- (۲) په عشرې ځمکه باندې عشر واجب دی. او پر خرابه ځمکه عشر نشته.
- (۳) له ځمکې څخه د پيداوار ترلاسه کول. که د څه بي اختياري يا غفلت په وجه پيداوار ترلاسه شو، نو په هر حال عشر ورڅخه ساقط دی.
- (۴) داسې پيداوار به وي چې له کرل شوي څخه به ترلاسه شوی وي، په هغو ونو باندې چې پخپل سرشنه شوي وي عشر واجب نه دی. (امداد مسائل زکوٰة ۸۵ مخ)

مسئله: په عام ډول په شرعي احکامو کې عقل او بلوغ هم شرطونه دي ، مگر د ځمکې د عشر په وجوب کې داد و ه شرطونه نشته ، ځکه چې د عشر واجبیدلو د پاره د ځمکې د خاوند عقل او بلوغ ضروري نه دی . د ځمې خاوند که ماشوم (نابالغ) وي او که لیونی وي خوله ځمکې څخه یې حاصل تر لاسه کیږي ، نو په هغه کې عشر واجب دی او د هغه (نابالغ یا لیونی) په سرپرستانو باندې یې اداء کول فرض دی . اوزکوة چې دی ، هغه په ماشوم اولیونی باندې نشته . (بدائع)

مسئله: د عشر واجبیدلو د پاره د اشرط نه دی چې پیداوار اخیستونکی به د ځمکې خاوند وي بلکه د وقف د ځمکې په پیداوار کې هم عشر واجب دی . دغه رنگه که یو چاله بل چا څخه په اجازه ، یا خواست یا کرایه باندې ځمکه واخیستله او په هغې شي کښت وکړ ، نو د هغه د پیداوار عشر هم په محصول اخیستونکي باندې لازم دی ، په مالک د ځمکې هیڅ هم نشته .

مسئله: د عشر د واجبیدلو د پاره پوره کال تیریدل هم شرط نه دی .

خواره چې په کال کې له ځمکې څخه پیداوار تر لاسه کیږي اورالو تیري هغومره واري عشر هم واجب دی .

مسئله: که د چاپه ذمه باندې قرض وي هم عشر لازم او که نه وي هم لازم دی . اود زکوة په اداء کولو کې به قرض ورڅخه نه جلا کوي .

(عشر وخراج کی احکام ۲۷۲ مخ ، جواهر الفقه ۲ جلد ۲۷۱ مخ احسن الفتاوی ۴ جلد ۳۴۵ مخ)

مسئله: د زکوة د واجب کیدلو د پاره د اضروري ده چې فی الواقع (عین حال) کې به په ځمکه باندې کښت شوی وي ، چې داله خراج سره په تکرر کې دی ځکه چې خراج (مالیه) هغه وخت واجبیري چې کله په ځمکه کې د کرهني وړتیا پیدا شي . دغه رنگه ضروري ده چې د ځمکې

خاوند به د کښت کولو قابل وي. نو که يو څوک په ځمکه د کښت کولو قدرت لري، خو کښت ئي ورباندي کړی نه وي، نو په هغه باندي عشر واجب نه دی، مگر ماليه ورباندي په هر حال واجب ده ځکه چې په هغې ځمکه کي د زيادت کولو (حاصل ورکولو) وړتياشته. (کتاب الفقه جلد ۱۰۴ مخ)

د عشر او خراج (ماليي) حکمونه :

د عشر او خراج د اسلامي شريعت دوه اصطلاحي لفظونه دي چې په دواړو کي په گډه دا خبره شته چې د اسلامي حکومت له طرفه په ځمکو دا چول شوي ټيکس حيثيت موجود دی. خو فرق پکښي دادی چې عشر صرف ټيکس نه، بلکه يو عبادت هم دی، نو له دي امله ورته (زکوٰۃ الارض) د ځمکي زکوٰۃ ويل کيږي او خراج ماليه خالص ټيکس دی اوله عبادت څخه نه شميرل کيږي. نو ځکه عشر د مسلمانانو له ځمکو سره خاص دی او عملي فرق پکښي دادی چې عشر خود ځمکي لاس ته راوړنه ده که ځمکه ونه کړله شي (که څه هم د نه کولو سبب يي د څښتن بي غوري وي چې د کړوندي وړتيا لرونکي ځمکه يي بي کرهڼي پري ايښي ده) نو هم ورباندي عشر لازم نه دی، ځکه چې عشر د ځمکي د پيداوار د يوې برخي نوم دی. او ماليه چې ده هغه په هره هغه ځمکه باندي شته چې د کرهڼي وړ وي که څه هم د خاوند بي غوري په وجه ورباندي کښت هم نه وي شوی البته د ماليي د اخیستلو د پاره په ځمکه کي د کښت کيدلو وړتيا شرط ده. په هغه ځمکه باندي (چې د کرهڼي وړتيا پکښي نه وي، ياله او بوڅخه دومره ليري وي چې اوبه ورته نشي رسيدای، او باران هم دومره نه وي چې ورباندي له ځمکي څخه کښت رازرغون شي) ماليه نشته. (جوامع الفقه ۲ جلد ۳۳۷)

مسئله: په هر پيداوار کي چې مقصد ورڅخه د حاصل لاس ته راوړل

وي عشروا جب دی هغه که غله وي او که ميوي همدا رنگه په کښت او باغ باندي هم عشروا جب دی. (امداد الفتاوی ۲ جلد ۲۹)

د عشرا و زکوة تر مينځ فرق :

په عملي ډول په عشرا و زکوة کي د افرق شته چي د تجارت مال، سپين زر، سره زرا و نور که پوره يو کال ايښی وي چي ورڅخه گټه خونه اخیستله کيږي بلکه تاوان پکښي کيږي ، نو که د نقصان په کولو سره بيا هم تر حد د نصاب کم نشو ، نو هم دهغو مالو زکوة اداء کول فرض دی ، خو عشري بيا د اسي دی چي که د ځمکي پيداوار و نو عشر هم واجب دی او که پيداوار يي نه و بيا هيڅ هم واجب نه دي. (جواهر الفقه ۲ جلد ۲۴۷ مخ)

مسئله : حکومت چي کومه ماليه اخلي هغه عشر نه دی. (فتاوی معصوم به ۱۱ جلد ۳۸ مخ)

ا ياد هندوستان په ځمکو عشروا جب دی ؟

مسئله : په هندوستان کي چي کومي ځمکي د مسلمانانو تر ملکيت لاندې دي هغه عشري ځمکي دي ځکه د عشر اداء کول د مسلمانانو اصلي وظيفه ده ، نو د داسي شک په بنا به چي ډير احتياط پکښي وي ورڅخه عشر اداء کوي.

مسئله : د هندوستان د ټولو ځمکو د پاره يو حکم نه دی ، هغه ځمکي چي د مسلمانانو په ملکيت کي دي په هغو کي عشروا جب دی او مسلمان بايد عشر اداء کړي. (جواهر الفقه ۳۱ مخ)

مسئله : کله چي عشر په منزله د زکوة کي دی نو څنگه چي زکوة په هر ځای او هر بنا کي (اسلامي وي که غير اسلامي) واجب دی هماغه رنگه عشر هم په هر ځای کي لازم دی ، او که له عشري ځمکي څخه ماليه و اخیستله شي ، نو هغه عند الله ئي عشر له ذمي څخه ساقط

شوی نه دی، نوځکه دځمکي خاوند ته پکار دی چي عشر فقیرانو ته په ورکولو سره اداء کړي. لنډه داچي ډیر احتیاط داده چي مسلمان دي دخپلو ځمکو دپیداوار عشر اداء کړي (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۸۹مخ)

مسئله: احتیاط په دي کي دی چي دخیر او برکت د حصول په خاطر، ترکومه چي کیدای شي هروخت د عشر او نصف عشر اداء کولو ته دوام ورکړئ. (نظام الفتاوی ۱ جلد ۳۵۷مخ)

د ساقل شوو شیانو حکمونه :

مسئله: د فصلونو په پیداوار او میوو باندي دکال په تیریدلو سره بیازکوة نه لازمیري یعنی کله چي یوځلي د فصلونو له پیداوار څخه عشر ایستل شوی وي بیا که ډیر کلونه له خاوند سره وي هم زکوة ورباندي نشته، ځکه چي د زکوة هر کلني وجوب صرف په زیادت قبلونکو شیانو باندي دی. (فقه الزکوة ۱ جلد ۱۹۲مخ)

مسئله: عشر (یعني دپیداوار لسمه) چي چرته واجب ده هغه په ټول پیداوار باندي واجب دی او کله چي غله پیدا شوه هغه وخت سمدستي واجیبري دپوره کال تیریدلو قید پکښي نشته (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۲۵مخ)

عشر په چا لازم دی ؟

- (۱) پوښتنه: د عشر تعریف (پیژندنه) څه ده ؟
- (۲) پوښتنه: آیا د زکوة په څیر هغه هم د نصاب لرونکی دی ؟
- (۳) پوښتنه: آیا په ټولو ځمکه لرونکو باندي عشر شته ؟
- (۴) پوښتنه: عشر کومو خلکو ته په ورکولو سره اداء کیږي ؟
- (۵) پوښتنه: که یو څوک له خپل مال څخه زکوة اداء کړي آیا هغه به هم عشر اداء کوي ؟

- (۲) پوښتنه: آیا عشر په کال کې باید یو ځلې اداء شي که له هرتوي فصل څخه؟
- (۷) پوښتنه: آیا د څارو یو دپاره په کرل شوي کښت باندي هم عشر واجب دی؟
- (۱) ځواب: عشر د ځمکې د پیداوار زکوة دی، که ځمکه باراني وي او د باران په اوبوسره اوبیږي (یعني دللمې کښت وي) نوله تر لاسه کولو سره سم ئې لسمه برخه د الله جل جلاله په لاره کې ورکول واجب دی. او که داسې ځمکه وه چې له واټر پمپ، کوهي، یا داسې بل شي څخه اوبه ورته ورکيدلي نو دهغه بیا شلمه برخه صدقه کول واجب دی.
- (۲) ځواب: زموږ د امام (امام ابو حنیفه رحمه الله عليه) په نزد د عشر دپاره کوم ټاکلی نصاب نشته، بلکه په هر کم او زیات پیداوار باندي عشر واجب دی.
- (۳) ځواب: بلي! هر څوک چې له ځمکې څخه حاصلات اخلي په هغه باندي عشر واجب دی.
- (۴) ځواب: مستحقین د عشر هغه څوک دي چې د کوة مستحقین بلل کېږي.
- (۵) ځواب: عشر د پیداوار زکوة دی، نو ځکه له نورو مالونو څخه د زکوة ایستلو باوجود په پیداوار باندي عشر واجب دی.
- (۶) ځواب: په کال کې چې هر څو ځله نوی نوی فصل ثمر (میوي) ته رسیږي هغو موزه واري ورباندي عشر واجب دی.
- (۷) ځواب: بلي! د امام صاحب رحمه الله عليه په نزد په هغه فصل باندي هم عشر واجب دی چې د څارو یو د خوراک دپاره کرل شوی وي.
- (آپ کې مسائل ۲ جلد ۴۰۰ مخ و فتاوی محمودیه ۳ جلد ۱۰۰ مخ هدایه ۱ جلد ۱۸۱ مخ)
- د امام ابو حنیفه رحمه الله عليه په نزد په میوو، سبزو، ترکاریو او د څارو یو دپاره په کرل شویو باندي هم عشر واجب دی د کښت څخه په هر لاس ته راتلونکي کې زکوة نه بلکه عشر واجب دی.
- (آپ کې مسائل ۳ جلد ۴۰۹ مخ و فتاوی محمودیه ۲ جلد ۱۰۱ مخ)

د خر ځای د ځمکي حکم :

مسئله : په هغه کښت کی چي د څارويو په خر ځای کي کرل شوی وي او غله پکښي پيدا شوي وي هم عشر واجب دی .

مسئله : که کښت مخکي تر ثمرې نيولو (ميوي پخيدلو) وريبل شو او څارويو ته واچول شو ، نو عشر پکښي نشته . (يعني که چا د غلي د ترلاسه کولو د پاره کښت وکړ مگر وروته ئي اراده بدله شوه او کښت ئي تر پخيدلو له مخه وشکاوه او څارويو ته ئي ورڅخه د خوراک ذخيره جوړه کړه نو عشر ورباندي واجب نه دی) (رغف داسر المکره / (تاری دارالعلوم ۲ جلد ۷۲ مخ)

تر پخيدلو له مخه د کښت خر څو څو په صورت کي د عشر حکم :
مسئله : که ولاړ کښت ترتيباً پيدلو (پخيدلو) له مخه وپلورل شونو عشريي په اخیستونکي باندي واجب دی او که ترداني (ثمرې) پخيدلو وروستو وپلورل شونو بياني عشر په پلورونکي واجب دی .

مسئله : د ميوه لرونکو و نوزکوة هغه وخت واجبېرې کله چي په هغو کي ميوه پيدا شوه او د خرابيدلو ويره ئي له مينځه لاړه ؛ په دي ډول چي هغه داسي شي چي کاوړڅخه اخیستل کيداى شي او بيا چي څومره څه په هغي باندي واجب دي هغه به د شکولو پړوخت باسي . خودغلو د عشر وخت هغه دی کله چي هغه واره اوصاف کرل شي . که د خاوند د خپل عمل بغير ، ترلاسه شوی مال (پخپله) له مينځه لاړ (ضائع) شي نو عشر ئي هم ساقطېرې او د احکم په هغه صورت کي دی چي دهغو وړول سخت (يا بي امکانه) شي . (کتاب الفقه ۱۰۵ مخ)

د ناکا في پيداوار حکم :

پوښتنه : ډير ځله داسي هم کيږي چي له کروندي څخه دومره څه هم نشي ترلاسه چي هغه لگښت ورڅخه پوره کړای شي کوم چي ورباندي لگيدلي دي. په دغه صورت کي په څه ډول بايد عشاډاء شي ؟

ځواب : څومره څه چي ورڅخه لاسته شي له هغو څخه

بايد عشاډوايستل شي د مثال په ډول که (۱۰۰) منه ورڅخه ترلاسه شي نو بايد لس منه په عشاډوا کي ورکړي او که لس منه ورڅخه ترلاسه شي نو بايد يو من ورکړي او څومره لگښت چي ورباندي شوی دی هغه به ورڅخه نه جلاکوي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۷۲ مخ)

د څو برخولو ونگي ځمکي عشاډوا ډول دی ؟

پوښتنه : زه د يوز ميند ار ځمکه کرم، سرکال د ټول کښت حاصل لس زره منه شو، نو آيا د ټولو (لس زره منه) عشاډوا په اداء کوم او که به صرف دخپلي برخي؟

ځواب : ته دخپلي برخي د پيداوار عشاډوا کړه، ځکه چي اصل پکښي دادی چي د ځمکي پيداوار چي د هر چاوي، نو عشاډوا هم ده هغه په ذمه دی، دکروندگر (کښي) په حصه کي چي څومره مال د ځمکي له پيداوار څخه ورغي دهغه عشاډوا کړونگر په ذمه دی؛ او څومره چي د ځمکي د ځاوند په حصه کي ورغي دهغه عشاډوا کي

د ځاوند په ذمه دی (آپ کي مسائل ۲ جلد ۳۲۸ مخ و فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۵۹ بحواله درمختار ۲ جلد ۷۵ مخ)

ابا له پيداوار څخه به په کرونده باندي شوی مصرف جلاکوي او کڼه ؟
پوښتنه : نن سباد تراکتور په ذريعه ځمکه په يو اوبل مخ اړول کيږي او کيمياوي سره (يوریا) ورکوله کيږي او په دي ډول دکروندي دپاره

تیارېږي، نو آیا دغه لگښت به د فصل له پیداوار څخه باسي بیا به
عشر اداء کوي او که به نې له ټول پیداوار څخه اداء کوي؟

ځواب: شریعت په اخراجاتو باندې عشر (لسمه حصه) لازمه کړې ده
نو ځکه باید پیداوار څخه اخراجات جلا نکړل شي بلکله له ټول
پیداوار څخه عشر ورکړل شي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۱۲ مخ)

مسئله: تخم هم په اخراجاتو کي دی، چي له پیداوار څخه به نې نه
جلا کوي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۱۱۴ مخ)

د ریبلو لگښت او عشر:

پوښتنه: دوه جریبه ځمکه وه چي ورڅخه سل منه غنم ترلاسه شول.
د دوی په ریبلو کي پنځه منه غنم ورکړل شول. او نژدې پنځلس منه غنم
تهریشترته په وړولو ورکړل شوي چي ماته اتیا منه غنم پاته
شول، نو آیا عشر به د سلو منو ورکول کیږي او که د اتیا منو؟

ځواب: عشر به د سلو منو ورکول کیږي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۴۱۲ مخ)

مسئله: په عشر کي دکارگر (مزدور) مزدوري او نور گښتونه نه شمارل
کیږي، یعنی د مزدور د مزدوري له وجي به په عشر کي کمی نه کیږي،
لهذا باید د پیداوار لسمه په عشر کي ورکړله شي. (رد المحتار ۲ جلد ۶۹ مخ)

مسئله: عشر به له ټول پیداوار څخه اداء کوي، د کرلو،
ریبلو، ساتلو، مزدورانو او نورو لگښت باید د عشر له ایستلو
څخه وروسته ورکړي. (امداد مسائل زکوة ۸۹ مخ و کتاب الفقه جلد ۱۰۴ مخ)

۱ یا د گښت په قیمت باندې زکوة شته؟

مسئله: د گښت په قیمت باندې زکوة نشته هر څومره قیمت چي ولري.
که ځمکه عشري وي نو څومره څه چي ورڅخه ترلاسه کیږي په

هغو باندي عشر (لسمه واجب ده) او که ځمکه عشري نه وه بيا ورباندي هيڅ هم واجب نه دی (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۵۷ عالمگیری مصري ۱ جلد ۸۵ مخ)
مسئله: دپوره کال تیریدل دکنبت او میو و څخه بغیر دنورو شيانو دپاره شرط دی، خود کنبت او میو دپاره دشرط نه دی (بلکه په کال کې چي هر څو څله فصل په ثمر رسېږي، نو باید عشري اداء کړل شي). (کتاب الفقه ۱ جلد ۹۲۴)

۱ یا ددولتي ټیکس په ادا کو لو سره عشر اداء کېږي؟

مسئله: دځمکي دحاصلاتو لسمه حصه ورکول دزکوة په څیر یو مالي عبادت او دلگښت ځایونه ئي هم هغه دي کوم چي دزکوة دپاره ټاکل شوي دي. که کوم مسلمان یا غیر مسلمان حکومت له ځمکي لرونکو څخه سرکاري ټیکس اخلي، نو د هغه ټیکس په اداء کولو سره عشر نه اداء کېږي، بلکه په هغو مسلمانانو چي ځمکي لري واجب دي چي هغوی پخپله عشرو باسي او په مناسبو لگښت ځایونو کې ئي ولگوي. (جواهر الفقه ۲ جلد ۲۷۲ مخ و امداد الفتاوی ۲ جلد ۱۹ مخ)

د کومې غلي څخه چي عشر نه وي ایستل شوی هغه حلاله ده او که حرامه؟

مسئله: که یو چاد خپلي غلي (هر هغه څه چي عشرېري لازم وي) څخه عشر اداء نکړ، نو هغه حلال دی، مگر د عشر نه اداء کونکی د عشر نه ورکولو له امله گنهکار او فاسق دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۸۰ مخ و محمودیه ۳ جلد ۵۱ مخ)

په کومو شيانو کې عشرو واجب دی؟

مسئله: دغنمو، وربشو، وریڅو، ترکاریو، میوو، گلانو او نورو ټولو دپاره دغه حکم یعنی عشر دی.

مسئله: په عشري څمکه، غرونو، يا ځنگل کي که شهد پيدا شول، نو هم پکښي عشر واجب دی. (درمختار)

مسئله: په هر ډول تر کاريو او نورو کي د حضرت امام صاحب په نزد عشر لازم دی لکه په

ختکو، هندوانو، بادرنگو، پيازو، کدوگانو، سنگتره او داسي نورو کي. (درمختار)

الغرض: کوم شيان چي له څمکي څخه د پيدا او از په نتيجه کي تر لاسه کيږي لکه وربشي غنم، چني، وريڅي، جواړي او داسي نوراو هر ډول دانو او تر کاريو، سبزيانو، ميوو، لمدو خورماگانو، گنواو داسي نورو شيانو باندې عشر واجب دی، د افرق نه کوي چي دهغو ميوو باقي پاته کيږي او کنه.

مسئله: دالسي په زړنو (تخم) باندې هم عشر واجب دی، دغه رنگه په چار مغزو، بادامو، زيره او دنيا باندې هم عشر واجب دی.

مسئله: له عشري څمکي څخه چي هر څه تر لاسه کيږي، غله دانه وي که گني وي، که خشخاش يا تمباکو وي او که دواگانې يا گلان وي چي دگتي اخيستلو په غرض کرل شوي وي په دي ټولو کي عشر واجب دی. دغه رنگه زکوة ته عشرويل کيږي. (امداد مسائل زکوة ۲ جلد ۲۹ مخ)

مسئله: دغه عشر په هر ډول څمکني پيدا او ارباندې واجب دی لکه غنم، وربشي، جواړياو داسي نورو دانو لرونکو باندې، او سبزيو، خوشبودار وگلانو، گنيو، ختکو، زعفرانو خورماؤ، انگورو او نورو ميوو باندې، هغه که لږه وي او که ډيره. دهغو دپاره دپوره کال تيريدلو او نصاب شرطونه نشته.

مسئله: کله چي میوه د اطمینان وړوگرزي نوله هغه وخته ئي عشر واجب دی.

مسئله: ترتیارید لوله مخه چي خومره خرڅه وکړي، نو دهغو ټولو حساب دي په یاد کي ساتي ځکه چي دهغوبه هم عشر اداء کوي.

(کتاب الفقه جلد ۱ ص ۱۰۴ مخ)

مسئله: په داسي دانو باندي چي دکرهنې دپاره نه پکار کيږي عشر نشته.

د عشر خو ضروري مسئلي:

تر کر لوله مخه د ځمکي عشر اداء کول صحیح نه دی. همدارنگه ئي له کر لو وروسته تر شنه کید لوله مخه هم عشر ادا کول صحیح نه دی. اود میو و عشر د هغو تر ظاهریدلو له مخه اداء کول هم روانه دی. اود میو و تر ښکاره کیدلو وروسته ئي اداء کول روادی.

مسئله: که یو چا خپله ځمکه د نغد وروپو په عوض کي په کرایه یا تیکه ورکړه، نو عشر ئي د تیکه لرونکی په ذمه دی (یعني دهغه چا چي کرونده پري کوي او حاصل ئي تر لاسه کوي)

مسئله: که ځمکه بل چاته په مزارعت (کښت کولو) ورکړله شوه چي د حاصل څخه نیمايي یادو همه برخه د ځمکي د خاوند او پاتي برخه ئي دکروندگروه، نو په دغه رنگه صورت کي په دواړو باندي دخپلي خپلي حصي عشر لازم دی.

مسئله: که یو چا د تجارت په نیت ځمکه واخیستله اوله ځمکي څخه پیداوار تر لاسه شو، نو په هغه باندي عشر واجب دی، د تجارت زکوة ورباندي واجب نه دی.

مسئله: که دوخت مشریا دهغه نائب د عشری ځمکي عشریو چاته معاف کړي، نونه ئي هغه ته معاف کول د شریعت له نظره جائز دی اونه

د ځمکي د خاوند د پاره د عشر د مال خوړل او يا پخپله گټه کي مصرف کول جائز دی. بلکه د مال د خاوند په ذمه لازم دی چي پخپله دخپل پيداوار عشر واخلې او مسکينانو ته ئي ورکړي.

مسئله: که د کروندې ځمکه (کنبت) څه د کوهي په اوبو او څه په باران او څه په نور څه سره او بيدو، نو اعتبار پکښي ډيروالي ته دی. د مثال په ډول که د او بيدلو ډير کاربي د باران له لاري څخه کيدو نو له هغه کنبت څخه به لسمه حصه، او که ئي د کوهي، ماشين يا بل څه له لاري کيدو بيا به يي شلمه برخه په عشر کي ورکوي. او که دواړه لاري له يو اوبل سره برابري وي، نو بيا به د نيمايي پيداوار لسمه، او د نيمايي پيداوار شلمه په عشر کي ورکوي.

مسئله: که د چاپه ذمه د تيري زماني عشر پاته و او اداء کړې ئي نه و، نو هغه ورڅخه ساقطېږي نه، بلکه اداء کول ئي واجب دی. د مرگ پيښيدلو په صورت کي ئي بايد وصيت لازماً وکړي.

مسئله: د عشر تر اداء کولو له مخه چي کومه غله په اجرت يا بي اجرته چاته ورکوي يائي پخپله استعمالوي، نو د عشر ضامن به ئي هغه ورکونکی يا استعمالونکی وي.

مسئله: د عشر او زکوٰة چي د څومره حصي اداء کول واجب وي، نو که دهغه قيمت ورکړل شي هم اداء کيږي. (شامي)

مسئله: د افيونو (طرياقو) په عشر کي دهغو د قيمت ورکول هم روا دی

مسئله: د عشرې ځمکي د پاره چي کوم څه د ټيکس په خیرتاکل شوي وي دهغو په اداء کولو سره عشر نه اداء کيږي لکه څنگه چي دانکم ټيکس په ورکولو سره زکوٰة نه اداء کيږي.

(امداد مسائل زکوٰة ۸۹ مخ و فتاوی دارالعلوم جلد ۷ ۱۸۹ مخ و بدائع جلد ۲ ۵۷ مخ)

مسئله: افیون (طریاق) له مال متقدم څخه گنبل کیږي، نو څکه
عشرو باندې واجب دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۷۸ مخ)

مسئله: که یو چاپخپله عشري ځمکه کي تمباکو وکرل، نو هم په
پیداوار کي ئي عشرو واجب دی.

مسئله: که داستوگني کور په مستقل ډول په باغ باندي بدل
کړ شو، نو هم عشري مالیه ورباندي واجب دی که عشري ځمکه تر هغه
زیاته ورته نژدي وي، نو عشري پرې لازم دی او خراجي ځمکه نژدي وي
نو بیا خراج ورباندي لازم دی. عشرو واجب دی.

مسئله: او که کور داستوگني دپاره وڅوپه دائره (چار دیوالي) کي ئي
وني ولگولي شوي نو په هغو باندي عشرو خراج نشته. (احسن الفتاوی ۳ جلد ۲۵۷ مخ)

مسئله: په ناچمتو کفا، غنمو، وربشو، سبزیو، ترکاریو او نورو په ډول
پیداوار باندي عشر شته مگر په پروره یعنی هغه څه باندي نشته چي
غنم او وربشي ورڅخه تر لاسه شوي دي. (احسن الفتاوی ۲ جلد ۳۴۴ مخ)

مسئله: دباغ په میوو باندي عشرو واجب دی خود اور بلولو په
لرگو باندي نشته. (هدایه ۱ جلد ۱۸۳ مخ)

که ځمکه و پلورله (خرڅه) شوه نو عشر او مالیه ئي د چاپه ذمه دي ؟
مسئله: که فصل لرونکی ځمکه په داسي وخت کي وپلورله چي دکال
پای ته رسیده لویه دري میاشتي یا تر دي زیات وخت پاته
ؤ او پلورونکي په دغه کال له دغي ځمکي څخه بل فصل نه و
اخیستی، نو د هغه خراج په اخیستونکي باندي دی. او که پلورونکي
مخته تر دي هم له دغي ځمکي څخه فصل اخیستی و بیا مالیه په
اخیستونکي باندي ده، په دي شرط چي خرڅونکی ورڅخه په دغه

کال کي بل فصل نه وي اخیستی او که دفصل له تیاریدلو (پخیدلو) ورسته خرڅ کرل شونو بیایي تفصیل په هغه ډول دی کوم چي دفارغی (خلاصی) ځمکي د خرڅولو په اړوند دی. (احسن الفناوی ۲ جلد ۴۵۹ مخ)

مسئله: که یو چا عشری ځمکه دهغي له تیار فصل سره خرڅه کړه، او یایي صرف فصل خرڅ کړ نو عشری په خرڅونکي باندي واجب دی. او که لافصل ترد اوخته پوخ شوی نه وو چي ځمکه ئي خرڅه کړه شوه. او هغه وخت ورڅخه ځمکي اخیستونکي دفصل پیداوار لیري کړ، نو عشری په خرڅونکي باندي واجب دی، او که اخیستونکي سمدستي ورڅخه فصل لیري نکړ بلکه په هغه حالت ئي پرینود او په ځمکه ئي سره دهغي له پیداواره قبضه وکړه، نو بیایي عشر په اخیستونکي باندي واجب دی. (کتاب الفقه جلد ۱۰۴ مخ)

دلاندینو شیانو پر پیداوار عشر واجب نه دی

مسئله: د ځمکي په هغه پیداوار چي مالیت ئي مقصود نه وي لکه بي ارزښته لرگي او پخپله راشنه شوي واښه، پروره، د خورما پاني، خاشي، دکفا خالي ډنډر، دختکي او هندواني زهري اوددواگانو پاني اودغه رنگه نوروکي عشر نشته، ځکه چي دهغو مقصود مالیت نه دی او که مالیت ورڅخه مقصود ولکه نن سبا چي ځمکه لرونکي لاهئ او ترسل ډیر په ښه ډول ذخیره کوي اودادوئ په نزد دخپلي ځمکي پیداوار گڼل کیږي، نو بیا پکښي عشر واجب دی.

مسئله: له پروړې څخه چې دانه وایستله شي نو بیا ورباندې
عشرنشته څکه چې مقصودې پیداوار غنم دی، پر وره له کبنت څخه
مقصود نه وه. (شامي)

مسئله: کوم وابنه چې په کبنت کې راشنه شي او د فصل (کبنت) تابع
وي، له هغو څخه مقصود د څه شي تر لاسه کول نه دي، نو څکه ورباندې
عشر هم لازم نه دی.

مسئله: که د چاپه کور کې میوه لرونکي ونې وي، نو په هغو باندې
عشر واجب نه دی، که څه هم هغه باغ د کور باغچه وي. څکه چې
داد کور تابع دی. (شامي)

مسئله: هر پید او ارچي د ځمکې مقصودې لاس ته راوړنه نه وي لکه
لرگي، وابنه، لوخي، انځر او داسې نور ورباندې هم عشر واجب نه دی.
او که د چاپه مقصود د غوښیانوله کرلو څخه آمدني تر لاسه کول
و نو بیا د قاعدې له مخې په هغو باندې هم عشر فرض دی. (معدنعت الماسر لقره الله)

مسئله: که یو چاپخپل کور کې تر کاري وکرله او یانې پکښې میوه
لرونکي ونه وکرله او هغې میوه ونیوله، نو عشر ورباندې واجب نه
دی، (امداد مسائل زکوة ۸۵ مخ بحواله اسلامي حکومت کامالیانې نظام ۵۱ مخ)

مسئله: د باغ په میووکې عشر واجب دی، خو په لرگود سوځولو کې
عشرنشته. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲ ۱۹۳ مخ)

ایا د عشر په روپو باندې زکوة شته او کته ؟

پوښتنه: یو چا د باغ تر څرخولو یوه میاشت وروسته خپل کلنی زکوة
اداء کړ، نو آیا باغ په روپو (چې عشر ورڅخه ایستل شوی دی) زکوة
لازم دی او کته؟

ڄواب: له هغورو پوڅخه به هم زکوة اداء کوي. کله چي دنورو (کال پوره شو) زکوة اداء کوي نوله هغه سره دي د دوي زکوة هم اداء کړي (آپ کي مسائل: ۲ جلد ۴۰۹ مخ)

يادونه: حکومت چي په بعض ځايو کي ديو ايکړله حسابه عشر اخلي د اصحيح نه دي، پکار دي چي د پيداوار له ترلاسه کولو وروسته دهغو لسمه يا شلمه واخلې. د ټولي علاقې د پاره په پوره يو ايکړ قيمت مقررول غلط دي. (آپ کي مسائل ۲ جلد ۴۱۰ مخ)

د عشر له اداء کولو وروسته دغلي خرڅول:

پوښتنه: له فصل څخه په خپل وخت غله (حاصل) ترلاسه شول، بيا پوره يو کال غله ايښي وه، نه پخپله ورڅخه کار واخيستل شو او نه خرڅه کړله شوه، نو ايا د کال له پوره کيدلو وروسته به بيا دهغو عشر اداء کوي او کنه؟

ڄواب: له يو ځلي عشر اداء کولو وروسته بيا تر هغه وخته پوري چي خرڅه شوي نه وي نه پکښي دوباره عشر شته او نه پکښي زکوة شته او کله چي د عشر له اداء کولو وروسته غله خرڅه کړله شوه، نو بيا په ورڅخه ترلاسه شوو روپو باندې هغه وخت زکوة واجب دي چي پوره يو کال ورباندې تير شي او که دغه سړي تر دې له مخه د نصاب خاوند وي، نو بيا به ئي هغه وخت اداء کوي کله چي دهغه بل نصاب کال پوره شي که څه هم څو ورځي وروسته وي (آپ کي مسائل ۲ جلد ۴۱۰ مخ و نه وي معرديه ۲ جلد ۱۰۰ مخ)

که باغ خرڅ شي نو عشر به ئي څوک اداء کوي؟

پوښتنه: که يو چا وروسته له هغه څخه خپل باغ خرڅ کړ چي ميوه ئي تياره شوه، نو ايا عشر به ئي خرڅونکی اداء کوي او که اخيستونکی؟

هواب : په دغه صورت کي په اخیستونکي باندني عشر نشته، بلکه عشر په باغ خر خونکي باندني لازم دی. (آب کي مسائل ۲ جلد ۴۱ مخ)

هغه صورتونه چي عشر پکښي سا قطیږي :

مسئله : که پیداوار د ځمکي د خاوند له اختیار څخه بغیر هلاک شي، نو عشر هم سا قطیږي او که څه بخره ئي هلاک شي، نو د هلاک شوي برخی عشر سا قط دی او د پاتي برخی عشر اداء کول واجب دی. (بحر الرائق)

مسئله : که مالک پخپله پیداوار هلاک کړ، نو پخپله دي د هلاک شوي پیداوار عشر اداء کولو ضامن دی، او هغه ئي په ذمه باندني قرض دی، او که بل چا د هغه مال هلاک کړ، نو هر کله چي مالک له هغه څخه ضامن واخیست له هغه څخه دی عشر اداء کړي

مسئله : که د چاپه ذمه عشر لازم و، نو د هغه په مړینه سره نه بخښل کیږي، بلکه له هغه څخه چي کومه غله پاتي شوي ده له هغي څخه به ایستل کیږي. (شامي)

مسئله : که د یو چا د کښت کولو قدرت هم وځو و ئي نه کړ، نو عشر ور باند یو واجب نه دی. (امداد مسائل زکوة، فتاوی عالمگیری ۴ جلد ۲۴ مخ)

مسئله : عشر او خراج کله هم نه سره یو ځای کیږي، که له عشري ځمکي څخه دوخت حاکمانو خراج واخیست، نو (ما بینه و بین الله) هغه چاته پکار دی چي عشر اداء کړي. داد احتیاط لاره او امر محقق دی.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۷۱ مخ)

مسئله : که د عشري ځمکي فصل تر ریبلو یا میوي راټولو وروسته ضائع شوي یا غله پري بر ا بر شول، نو عشري ئي سا قط شو. (احسن المناوی ۴ جلد ۲۵۴ مخ) او څومره فصل چي پاته شو د هغه به عشر اداء کوي. (محمد رفعت خامسي غفر له)

دپاره د حد تا کلي یوازي او یوازي د شارع علیه السلام حق دی، نو کله چي داند از و په تا کلو کي قیاس بي اثره دی، نو بیا څوک او څنگه کیدای شي چي په نص (د پاک خدای جل جلاله څرگند حکم) او اجماع سره ثابتي شوي اندازي دي په قیاس سره بدلي کړای شي؟ (۵) په کوم شي کي چي زیادت کیدای شي په هغه کي کموالی هم کیدای شي او بالکل له منځه هم وړل کیدای شي نو که کوم قوم ته د ویروشتو او مالداري دوره ورشي، یا حکومت ته د دولت د ترلاسه کیدلو گتوري لاري پیدا شي، نو آیا په دغه صورت کي هغه څوک چي نن د زیاتوالي غوښتنه کوي هغه به سبب د زکوة په شرح کي د کموالي یا بالکل له منځه وړلو غوښتنه ونه کړي؟

او په دي ډول به د زکوة معنویت، حقیقت او د هغه هغه حیثیت چي د بدلون نه قبلونکی دی او د همیشني اسلامي شعار کیدلو کیفیت په پوره ډول تر پېښولاندي شوی وي، او زکوة به (چي یو سپیڅلی عبادت دی) دوخت د حکمرانانو د لوبو کولو یوشی گرزیدلی وي.

(۶) که یو ځلي اسلامي ارگانو ته د بدلیدلو رابدلیدلو دروازه پرانستله شي او د شرعي احکامو په بدلولو رابدلولو پیل وشي، نو په دي سره به د اسلام په ټولو ارکانو کي د تغیر لړۍ پیل شي. او تر کومه چي د عمري، اجتماعي ضرورتونو له پوره والي سره او د نوي دور د حکومت دارتیاؤ له پوره والي سره تړلي ده، نو د هغو دپاره په زکوة سربیره ټیکس هم یوه دخل لاره گڼل کیدای شي. (فقه الزکوة ۱ جلد له ۳۲۹ مخ څخه تر ۳۳۱ مخ پوري)

ایا د نصاب انداز د تل دپاره ده؟

د نصاب انداز د پاک خدای جل جلاله په نزد معلومه او تا کلي ده، داسي نه ده چي څوک پخپله خوښه څنگه او څه وخت څه غواړي

هغسي وکړي او پخپله خوښه په زکوٰة کي زيادت يا کموالی وکړي، پاک خدای جل جلاله ددغه ټاکلي حق داندازي بنولو کار هم حضرت محمد صلی الله عليه وسلم ته سپارلی دی چي حضور صلی الله عليه وسلم ورباندي دومره ټينگار کړی دی چي اصحابانو ته ئي صرف په وينا سره نه دي بنوولي بلکه دهغه په اړوند ئي تفصیلي فرمان وليکی او حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنه او عمرو ابن حزام رضی الله تعالی عنه ته ئي وسپاری چي له هغه څخه په څرگند ډول د اثابته شوه چي د زکوٰة نصاب، او په له هر نصاب څخه د زکوٰة اندازه (چي د تل د پاره به همدغه ډول وي) پاک خدای جل جلاله دخپل استاذي په واسطه ټاکلي او مونږ ته را بنوولي دي. په دي کي په هيڅ يوه زمانه او هيڅ يو هيواد کي دهیڅ ډول کمولو او زياتولو حق هيڅ يو چاته حاصل نه دی. (معارف القرآن ۴ جلد ۳۹۴ مخ ۱)

د شريعت اصل مقصد څه دي؟

په شريعت کي چي د ستو خاوندانو ته د خرڅ کولو تر غيب ورکړل شوی دی، په هغه کي هيڅ ډول تهديد نشته بلکه د شريعت اصل مقصد دادی چي هغه مال چي دشتمن تر ضرورتونو زيات وي او کار ئي ورپوري معطل نه وي هغه بايد ټول په مسکينانو او غريبانو باندي تقسيم کړي، خو لکه څنگه چي هر څوک پوهيږي دومره همت هر چا نشوای کولای، نو ځکه داسي کول شريعت لازم ونه گرزول بلکه صرف انسانانو ته ئي د اور خوښه کړه او دي ته ئي تشويق کړل چي هر څومره مال ستاسو تر ضرورتو زيات وي هغه ټول دخپل خدای جل جلاله په لاره کي ولگوئ. (وَسَاءُ تَكَمَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ) (مذکور سورة: ۹۱ حجرات)

له دي څخه معلومه شوه چې د زکوة په اندازه، ټاکلو او نور څه کي هيڅ ډول بدلون امکان نه لري او د امت اجماع هم په ذي سره ده.

او که څوک د زيادات وړکولو ارزولري هغه دی په دغه آيت باندي عمل وکړي (هغه څه چې دهغه تر ضرورت اصليه زيات وي هغه دي ټول د پاک خداى جل جلاله په لاره کي ورکړي، چې پاک خداى جل جلاله ئي په بدله کي ورته اجر او ثواب ورکړي. (محمدرفعت قاسمي غفرله)
آيا خدمت کونکي (يا فلاحی) داري ته زکوة ورکول څنگه دی؟

پوښتنه: کومې خدمتي ادارې، (مرستندويه ټولني) يابي عوضه مرستي کونکي ادارې ته د زکوة دروپو په وړکولو سره زکوة اداء کيږي او کنه؟

ځواب: مرستندوي ټولني (اداري) چې د زکوة مال ياروپی جمع کوي، نو دوي د زکوة د مالونو ياروپی مالکاني نه بلکه د زکوة وړکونکو وکیلاني يا نمائندگانې دي ترڅو چې د زکوة مال ياروپی له هغو سره وي، نو داسي دي لکه له خپلو مالکانو سره چې وي؛ که دغه ادارې د زکوة روپی په مناسبو ځايو ولگوي نو د زکوة وړکونکو زکوة اداء شوي دي او که ئي په سمو ځايو کي ونه لگوي نو بيا زکوة نه دی اداء شوی. (آب کي مسائل ۳ جلد ۴۰۶ مخ)

مسئله: د کومو ادارو او ټولنو په اړه چې د دي پوره اطمینان موجود وي چې د زکوة روپی يا مال په سم ډول او مناسب ځای کي مصرفوي، هغوته زکوة بايد و سپارل شي. او د کومو په اړوند چې دغه اطمینان موجود نه وي نو هغه د زکوة په وړکولو سره زکوة نه اداء کيږي او زکوة وړکونکي ته پکار ده چې دوهم ځل خپل زکوة اداء کړي. (آب کي مسائل ۳ جلد ۴۰۳ مخ)

مسئله: د غوادر و ته د ورسپارل شوي زکوة په مال ياروپی کي د مالک په څير د تصرف کولو حق نشته بلکه صرف تر

محتاجانو او مسکینانو د ورسولو او ویشلو حق له دوی سره دي خو که د خاوندانو له خوا ورته د تصرف اجازه شوي وي بيانيي تصرف کول حق دی. (آب کي مسائل ۴ جلد ۴۰۶ مخ)

دیني مدرسو ته د زکوٰة ورکول څنگه دی؟

مسئله: دیني یا عربي مدرسو ته زکوٰة ورکول نه یو داچي جائز دی بلکه ډیر بهتر دی؛ ځکه چي پکښي د غربیانو سره د مرستي کولو ترڅنگ له دیني علمونو سره هم یوه مرسته او دهغو سرپرستي ده. (آب کي مسائل ۳ جلد ۴۰۴ مخ وفتاوی محمودیه ۲ جلد ۴۰ مخ)

۱. انجمنو یا تنظیمو ته زکوٰة ورکول څنگه دی؟

مسئله: د زکوٰة په مال یارو پوکي د اضروري دی چي مسکین یا محتاج به دهغه مالک گرزول کیري بغیر له دي زکوٰة نه اداء کیري؛ نو که په انجمن کي طالبان محتاجان وي نو د زکوٰة ورکول روادی. او د انجمن ملازمینو او واعظینو ته په تنخواه کي د زکوٰة روپی ورکول روانه دی په دي کي باید ډیر احتیاط وشي. د زکوٰة مال باید محتاجانو ته بلاعوض په ملک کي ورکړل شي. د انجمن په بیلابیلو اخراجاتو کي د زکوٰة د مال په لگولو سره زکوٰة نه اداء کیري او اسلامي مدرسو ته چي کومي د زکاتونو روپی یا مالونه راځي هغه هم خاص د طالبانو او مسکینانو د خوراک او څښاک دلگښت دپاره وي، استاد، ملازمانو ته په تنخواه کي ورکول، اویانني په ودانیو او نورڅه کي لگول روانه دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۷۵ مخ)

مسئله: داسي اداره (انجمن) جوړول چي د زکاتونو مالونه او روپی په مسکینانو ویشي روادی.

دغير مسلم به لاس د زکوة ويشل :

مسئله : د زکوة ويشلو کار غير مسلم ته سپارل روانه دی ، ځکه چې حتماً دهغه له امله د مسلمانانو سپکاوی او په مسلمانانو باندې د کافر مشري را منځته کيږي په دغه ډول د زکوة ورکونکي زکوة نه دی اداء شوی او ذمه شي دانجمن جوړونکو په غاړه ده . په دغه کار باندې بايد کافي فاسق يا د زکوة په مسالو ناخبرونه ټاکل شي . (فتاویٰ رجب جلد ۱۵۸ مخ)

په زکوة کې بايد مال ورکړل شي او که دهغه قيمت؟

مسئله : د زکوة په ورکولو کې د زکوة ورکونکي اختيار دی ، يعنې هغه شي په زکوة کې ورکوي چې زکوة ورباندې واجب شوی دی او که دهغه قيمت ورکوي او قيمت دهغي زماني دا اعتبار وړدی په کومه کې چې زکوة ورکول کيږي که څه هم دوجوب د زماني په اعتبار هغه وخت د شي قيمت پورته شوی يا را لويدلی وي ؛ د مثال په ډول د کال په اخير کې چې زکوة فرض کيدی ديوي وزي قيمت دري سوه روپۍ ؤ خو هغه وخت چې زکوة ايستل کيدی دهغي قيمت څلور سوه ته پورته شويادو سوه راتپت شو ، نو زکوة ورکونکي به څلور ، يادوه سوه روپۍ په زکوة کې ورکوي . (علم الفقه ۴ جلد ۲۹ مخ)

په زکوة کې څنگه مال بايد ورکړل شي؟

مسئله : که ټول عمده مال وي ، نو په زکوة کې هم بايد عمده مال ورکړل شي . او که ټول مال خراب وي نو په زکوة کې هم بايد خراب مال ورکړل شي ؛ او که نيمايي مال عمده وي او نيمايي خراب وي ، نو په زکوة کې بايد متوسط (ميان) مال ورکړل شي . که ئي دکمي درجي مال ورکړ چې کموالي پکښې وو ، نو دهغه کموالی په بدله کې دي دهغه

قیمت ورکړي او که ئي دلويي درجي مال ورکړ نو بيا دي دزيادت
 قيمت ورڅخه بيرته واخلي. په دغه صورت کي دزيادت اخيستل
 اود کمبود پوره کول په قيمت سره روادى. (علم الفقه ۴ جلد ۳۰ مخ)

۱ يا حکومت کولای شي چي زکوة کاب کړي؟

مسئله: له بانکونو څخه دحکومت له خوا دزکوة کاتولو په کړنلاره
 باندي بايد له سره غوروشي. دزکوة ورکونکو دزکوة اداء کيدل په
 هغه ډول چي دوى ئي کوي ديزيات ترشک لاندي دي، نو ددي دپاره
 چي دمحترموزکوة ورکونکو په يقيني ډول زکوة اداء شوى
 وي، نو بايد دوى پخپل لاس خپل زکاتونه اداء کړي. (امداد مسائل زکوة ۹۰ مخ)

استعمال شوى شي په زکوة کي ورکول څنگه دي؟

پوښتنه: يو چا يوشى شپږمياشتي کار وروسته ئي پخپله خوښه دزکوة په
 نيت په نيمايي قيمت مسکين ته ورکړ، خو هغه ته ئي داونه ويل چي زه
 دغه شى په زکوة کي درکوم نو په دي ډول ئي زکوة اداء شوى دى اوکنه؟
هواپ: که په بازار کي هم دغه شى په دغومره قيمت (چي دشي مالک
 ورته ټاکلى دى) پلورل کيداى شوای، نو بيا ورباندي زکوة اداء شوى
 دى. (آپکى مسائل ۳ جلد ۳۸۲ مخ)

دنه خرڅيد و نکي شي په زکوة کي ورکول څنگه دي؟

پوښتنه: له يودکاند ارسره داسي شى وچي نه خرڅيدى آيا هغه کولای
 شي دغه شى په زکوة کي ورکړي؟
 بي ارزښته اودريدلى (کوټه) شى په زکوة کي ورکول داخلاص خلاف
 دى. نو څومره قيمت چې دهغه شي په بازار کي وي په هغه قيمت ئي په
 زکوة کي ورکول صحيح دى. خودابه ډيره نامردي وي.

خواب شی په زکوة کي ورکول څنگه دی؟

مسئله: بعض خلک په زکوة کي داسي شيان ورکوي چي (ردشوي اوله کاره لويديلی وي، د مثال په ډول د کتابو تجاران داسي کتابونه په زکوة کي ورکوي چي د خرڅولو وړ تيانه لري د کپړو خرڅونکي زړي او څيري شوي کپړي په زکوة کي ورکوي غله خرڅونکي ترڅه، زاره او تپ شوي اوږه ورکوي دغه رنگه نور تجارت کونکي. نو هغه حساب چي دوی دغه شي ته لگولی دی که په بازار (مارکيټ) کي په دغه قيمت نشوای پلورل کيداى نوبيا زکوة هم نه دی ورباندي اداء شوی. څومره چي تر دغه لگول شوي قيمت د بازار قيمت کم دی هغومره د زکوة ورکونکي په ذمه پاته دی مگر زکوة ورکونکي بايد دا ياد ولري چي څومره د هغوپه کار کي د اخلاص کمی وي هغومره به يې د قبليد لوهم کمی وي. (امداد مسائل زکوة ۴۲ کتاب الفقه جلد ۹۷۳ مخ)

د زکوة د روپو پخپله استعمال لول

پوښتنه: که يو چاد زکوة روپی له نورو څخه جلا کړي، مگر تر جلا کولو وروسته يې ورته ضرورت پيدا شو، نو آیا هغه کولای شي د زکوة روپی قرض ورواخلي؟

ځواب: د زکوة روپی خوتر هغه وخته پوري چي چاته يې ورکړي نه وي د هغه ملک دی نو ځکه يې استعمال هم ورته روا دی.

(آپ کي مسائل ۳ جلد ۴۱۴ مخ وفتاوی محموديه ۱۱ جلد ۱۴۲ مخ)

مسئله: تر هغه وخته پوري چي د زکوة د پاره جلا کړل شوي روپی مسکينانوته نه وي ورکړل شوي، نو تر هغه وخته پوري يې مالک د نصاب خاوند دی. (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۱۸ مخ شامي ۲ جلد ۱۴ مخ)

د سود له روپو څخه زکوة اداء کول څنگه دی؟

مسئله: که د سود روپې باید د صدقي او ثواب په نیت چاته ورنکړلې شي بلکه بغير له دغو نیتونو څخه محتاجانو او مسکینانو ته ورکړلې شي. د سود په روپو باندې زکوة نه اداء کېږي. (آب کي مسائل ۲ جلد ۴۲۴ مخ، احسن العبادین ۲ جلد ۳۸۴ مخ)

په زکوة کې هومه کرنسئ (نوټ) دا اعتبار وړ دی؟

پوښتنه: یوله وطنه څخه لیرې څوک (مهاجر) غواړي خپلو وطنوالو مسکینانو ته د زکوة روپې ورو لیرې. مگر د دې ځای او هغه ځای روپې (سکې) سره فرق لري د مثال په ډول که له دې ځایه څخه (۵۰/۰۰۰) روپې ولیرې نو هلته (۰۴/۰۰۰) روپې رسیږي. نو تا سوره دا وپښايي چې زکوة د (۰۵/۰۰۰) زور وپو اداء شوي دي او که دخلو یښتو زور؟ دغه رنگه که مونږ په خپل هیواد کې د هیواد بلې داسې بزخي ته چې کرنسئ شي له مونږ سره فرق لري د زکوة روپې لیرو، نو زکوة به مو په څه ډول اداء شوي وي؟

ځواب: زکوة ورکونکي چې د کوم هیواد له کرنسئ څخه زکوة اداء کړې دی هغه کرنسئ دا اعتبار وړ ده، د هغه هیواد په کرنسئ سره ئې چې د هر څومره مال زکوة اداء کړ د هغو مره مال زکوة اداء شوی دی. د هغه بل هیواد کرنسئ که ترې کمه وي او که زیاته. (آب کي مسائل ۲ جلد ۴۱۳ مخ)

په غیر ملکي سکې سره د زکوة اداء هولو طریقته:

مسئله: په زکوة اداء کولو کې دا ضروري ده چې د زکوة اجبه اندازه به مستحقینو (مسکینانو) ته ورکوي او د هغو په وررسولو چې کوم لگښت کېږي هغه به د زکوة اداء کونکي په غاړه وي، هغه لگښت د زکوة له روپو څخه پوره کول روانه دی، ځکه چې په دې سره په

واجب شوي اندازه کي کموالی راځي او زکوٰة په پوره ډول نه اداء کيږي. (فتاویٰ محمودیه ۱۲ جلد ۴۱ مخ)

تروار له مخه زکوٰة اداء کول

مسئله: دنصاب ترڅاوند کیدلو وروسته اودکال ترپوره کیدل له مخه د زکوٰة اداء کول روادی مگر دنصاب ترڅاوند کیدل له مخه روانه دی. د تروخت له مخه زکوٰة ورکولو د پاره د دريو شرطونو خیال ساتل ضروري دی. لومړی داچي د وار له مخه زکوٰة ایستلو په وخت به دنصاب کال پیل شوی وي دوهم داچي دکوم نصاب زکوٰة چي هغه تروخت له مخه اداء کوي هغه به دکال ترپایه له مینځه نه ځي اودریمیم شرط دادی چي اصلي نصاب به دکال په مینځ کي نه ضائع کيږي. ددې صورت دادی: چي له یوچاسره د سپینویا سرورزیاد تجارت د مال ترنصاب لږ کم څه موجود و او هغه ئي ترپوره کیدل له مخه زکوٰة اداء کړ او تر زکوٰة اداء کولو وروسته نصاب پوره شو؛ یا داسي و چي له چاسره دوه سوه درهمه یاد د ووسو و درهمو تجارت مال و، هغه د زکوٰة پنځه درهمه اداء کړل او دهغو پنځو درهمو په لیري کیدلو سره نصاب پوره نشو او په ناپوره نصاب باندي ټول کال تیر شو. (طحاوي)

په څه ډول چي دیونصاب زکوٰة تروخت له مخه ورکول روادی همدغه رنگه د زیاتونصابونوزکاتونه تروخت له مخه ورکول هم روادی. (فتاویٰ قاضي خان)

مسئله: له یوچاسره دوه سوه درهمه و مگر هغه تروخت له مخه د زرو درهمو زکوٰة چاته ورکړ، نو که په دغه کال کي دننه ورته نور مال راغی یا ئي په دغه سرمایه باندي دومره روپی وگټلي چي دنصاب دکال پوره کیدلو پړوخت ورسره زر درهمه موجود و، نو تروخت له مخه

ايستلی زکوة ئي اداء شوی دی اوله ذمی خخه ئي دزرودرهموزکوة ساقط شوی دی او که داسی وشول چي دتروخت له مخه زکوة ورکولو وروسته کال پوره شو خوزدرهمه لاموجودشوي نه و اوتر کال پوره کیدلوورسته زدرهمه پوره شول او یاد دغومره قیمت مال ئي ترلاسه کر، نودا وخت بیا هغه تروخت له مخه زکوة دبل کال دمال دپاره کافي نه دی. دنوي مال یاروپوله ترلاسه کولو وروسته چي کله بیاد نصاب کال پوره شي، نوزکوة ورباندي واجب دی. (بحر الرائق)

مسئله: که له یو چاسره زرروپی موجودی وي خو هغه په دي نیت ددووزروروپوزکوة ورکړچي که په دغه روان کال کي ماته زر نوري راشي نودا به دهغو تروخت له مخه (پیشکي) زکوة شي، او که رانغلي، نوبیاد راروان کال دزروروپوزکوة دی، نودغه نیت ئي صحیح کیري.

مسئله: له یو چاسره څلور سوه درهمه و اود هغه داخیال شو چي پنځه سوه درهمه دي ادا پنځه سوو درهموزکوة ئي اداء کر، وروسته ورته معلومه شوه، نود هغه دپاره ددي چانس شته چي په زکوة کي زیاتي ورکړل شوي روپی. دراتلونکي کال په زکوة کي ولگوي.

(محیط السرخسي و فناوی عالمگیری ۴ جلد ۱۵ مخ)

مسئله: که یو څوک دخپل مال زکوة تر کال پوره کیدلو له مخه ورکړي او یاد څو کلو نوزکوة تروخت له مخه اداء کوي، نودا ورته روا دی. (مشاهیر جلد ۲ مخ)

که یو غریب ته تروخت له مخه زکوة ورکړل شو او بیا هغه

ما لدار یا امر شو؟

مسئله: که کوم محتاج ته تروخت له مخه (پیشکي) زکوة ورکړل شوی و او تر کال پوره کیدل له مخه هغه محتاج سړي غني (شتمن) او یا امر شو او یا (نعوذ بالله) له اسلامه څخه بهر شو، نو هغه زکوة چې هغه ته ورکړل شوی و هغه صحیح دی او اداء شوی دی. (عالمگیری ۲ جلد ۵ مخ)

مسئله: څکه چې د زکوة یا عشر په ورکولو کې هغه وخت دا اعتبار ورځې چې فقیر ته ورکول کیږي؛ او دا چې په راتلونکي کې څه پېښیږي هغه ته اعتبار نشته. که د زکوة ورکولو پورې وخت هغه مسکین و، نو بیا د زکوة په اداء کې هېڅ شک نشته. (عالمگیری ۲ جلد ۴۸ مخ)

د زکوة له روپو څخه قرض ورکول:

پوښتنه: زه هرده میاشت د زکوة روپی له خپل مال څخه جلا کوم او درمضان المبارک په میاشت کې ئې مسکینانو ته ورکوم، که یو څوک راڅخه قرض وغواړي، نوزه کولای شم چې د زکوة له روپو څخه ئې ورکړم؟

ځواب: ترڅو پورې چې د زکوة روپی له تاسره وي تر هغه وخته ستا په ملکیت کې دي، نو ته چې ورباندې هرڅه کول وغواړي هغسي کولای شي. (آپ کې مسائل ۳ جلد ۳۸۰ مخ)

له موجود وروپو څخه به زکوة ورکوي او که له نورو څخه؟

پوښتنه: له زید سره دوه سوه روپی دي، نو آیا له دغودو وروپو څخه به پنځه روپی په زکوة کې ورکوي او که به هغه دوه سوه روپی پوره له

خان سره ايرېدي اود زکوة دپاره به له کوم بل ځای څخه په قرض يا بل ډول روپۍ راپيدا کوي او بيا به ښي په زکوة کي ورکوي؟

ځواب: دادزید خوښه ده چې دهغو (دووسو) روپو څخه د زکوة پنځه روپۍ ورکوي او که له بل ځايه ښي ورته پيدا کوي، او که له هغه سره تردوه سوه نوري زياتي وي نو دهغو په ورکولو سره هم زکوة اداء کيږي، د زکوة دپاره د قرض اخيستلو ضرورت نشته.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۹۵ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۴۱ مخ)

پادونه: که د دوو سوو روپو لرونکي د بل نصاب خاوند نه وي نه صرف په دوو سوو روپو باندې تر هغه وخته زکوة نشته ترڅو چې ورباندې دوه پنځوس نيمي تولي سپين زرنشي اخيستل کيداى . (مصدر بعد غلغلې)

که چاته د زکوة په ورکيدلو اونه ورکيدلو کي شک پيداشي:

مسئله: که يو چاته د زکوة په اداء کولو اونه اداء کولو کي (چې اداء

کړي به مي وي او کنه) شک پيداشو نو احتياطاً بايد دوهم وار زکوة

و باسي . (فتاوی عالمکيري ۴ جلد ۲۴ مخو علم الفقه ۴ جلد ۳۱ مخ)

په في سبيل الله کي کوم ، کوم خلک داخل دي؟

پوښتنه: په (في سبيل الله) کي دلگښت کولو کوم ، کوم ځايونه داخل دي؟

آيا د تبليغ او اسلام ساتونکو تنخوا او د خوراک او سفر مصارف په هغو کي داخل دي؟

ځواب: بې له شکه چې په في سبيل الله کي د بدائع نومي کتاب

د ليکوال رحمة الله عليه له تفسير سره سم د خيږد لگښت ټول ځايونه

داخل دي مگر کوم شرطونه چې د زکوة د اداء دپاره دي

دهغو ټولو لحاظ ساتل ضروري دي هغه دادی چې بلا عوض به د زکوة

د مال د محتاج ملک گرزول کيږي . نو ځکه بايد لومړی ورته د تملیک حيله

جوړه شي، ترڅو له هغه وروسته شي په تبليغ، د کار کونکو په تنخواه او نورو کي لگښت رواشي. (فتاویٰ دارالعلوم، جلد ۲، ۲۸۲ مخ په حواله رد المغنر مات المعرف، جلد ۸۳ مخ)

مسئله: په زکوٰة کي چی دا شرط دی چی د زکوٰة مال به بلا عوض د مسکین ملک گرزول کيږي داپه هیڅ وخت او هیڅ ډول پریښودل کیدای نشي (فتاویٰ دارالعلوم، جلد ۲، ۲۹۰ مخ)

د فی سبیل الله د لفظ لفظي معنی ډیره عامه ده. کوم کار چي د پاک خدای جل جلاله درضا ترلاسه کولو دپاره کيږي هغه ټول ددغه مفهوم له مخي په في سبیل الله کی داخل دي هغو خلکو (چی درسول الله صلی الله علیه وسلم د تفسیر او بیان او دامامانو د تفسیر څخه بغیر د قرآن کریم په صرف لفظي ترجمه پوهیږي) دلته غلطي کړي او کومي ئي چی د في سبیل الله د لفظ په لیدو سره د زکوٰة په لگښت ځایونو کي هغه ټول شيان ورگډ کړي او گډوي چي له یونه یو حیثیت څخه نیکسي یا عبادت وي. لکه د مسجدونو، مدرسو، شفا خانو، مسافر خانو او داسي نورو رغول. د ژورو څاگانو، پلونو او سر کونو جوړول چي دا ټول سراسر غلط او د اجماع امت په ټکر کي دي. او کومو علما، کرامو (د فقهی پوهانو) چي طالبان (د اسلامي علوموزده کونکي) یا نور د نیکو کارو کونکي په دي کي ورگډ کړي دي، نو هغه په دي شرط چی مسکینان او محتاجان به وي او د اښکاره خبره ده چی محتاج او فقیر خود زکوٰة د لگښت ځایونو تر ټولو لومړی ځای دی، هغه که د في سبیل الله په مفهوم کي ورگډ نکړای شي هم د زکوٰة مستحق دی. که په یوه خبره باندي ژور فکرو شي نو هغه به په دی مسئلي دپوره پوهاوي دپاره کافي شي هغه داده چي که د زکوٰة په مسئله کی دومره عاموالي

پروخت وي چې په ټولو عبادتو او هر ډول نيكيو كې خرڅ كول په هغه كې داخل وي، نو بيا په قرآن كريم كې د اتو (۸) لگښت ځايونو بيان (معاذ الله) بې ځايه او چټي كيږي. او در رسول الله صلى الله عليه وسلم مبارك ارشاد چې مخته هم ذكر شوى دى سپارلې، بلكه پخپله ئې ورته (۸) ځايونه ټاكلي دي، نو كه د فې سبيل الله په مفهوم كې ټول طاعات او عبادات او نيكي داخلي شي او په هريوه كې د زكوة مال لگول كيداى شي، نو (معاذ الله) د حضور صلى الله عليه وسلم دغه ارشاد مبارك خوبيا بالكل غلط شو. نو اوس په ډيره اسانئ سره كولاى شودا معلومه كړو چې د فې سبيل الله له لفظ څخه چې ناخبرو خلكو ذهن ته عاموالى ورځى داد الله جل جلاله مراد نه دى، بلكه مراد هغه دى چې د حضور صلى الله عليه وسلم له بيان او د صحابه كراموله تصريحاتو څخه ثابت دى. (دلته تفصيل د باره د تفسير معارف القرآن جلد ۴، ۴۰۸ مخ وگورئ)

د لگښت ځايونو قدرتي ترتيب :

د زكوة د پاره چې دلگښت اته (۸) ځايونه په ترتيب سره بيان شوي دي د كم فكر كولو وروسته كولاى شئ معلومه كړئ چې دا قدرتي ترتيب دى. تر ټولو له مخه د دوو هغو ټولويو يادونه شوي ده چې په استحقاق كې تر ټولو زيات رومبى دى يعنې، فقيران او مسكينان، ځكه چې د زكوة لومړى مقصد له هغو سره مرسته كول دى.

درسيم وارد هغه چا يادونه شوي ده چې دهغو له موجودگي څخه بغير د زكوة نظام پخپل حال نشي پاته كيداى يعنې (العاملين عليها) په څلورمه درجه كې (المؤلفة قلوبهم) راغلي دي چې دهغو وروسته لاس ته راوړل، دايمان د تقويت او د حق د خيراو دي د پاره

ضروري ۽. په پنځمه او شپږمه درجه د غلامانو ازادول او قرضدارانوته له قرضو څخه اوږي ورسپکول ياد شوي دي چي نسبت مختنيوته موقت او محدود ۽.

په اووم قدم کي که دمستحقينو پورته ذکر شوي مال اندازه ډيره زياته شويوي، نود هغه وخت او حال دپاره د (في سبيل الله) يادونه شوي ده چي يوه جامع او حاوي دروازه ده. په اخير کي د (ابن السبيل) ذکر شوي دي ځکه چي په پخوا کي د اتر ټولو کم، او د اندازي له لحاظه ډير محدود پيښيدونکي لگښت ځای ۽. (حقيقت زکوة ۲۵ مخ)

ايا د زکوة مال به په دغو ټولو لگښت ځايونو ويشل کيږي ؟

پوښتنه: دلگښت ځايونو له بيان څخه مقصد دادی چي وجوبا بايد د زکوة مال په دغو ټولو لگښت ځايونو وويشل شي، او که دا چي په دغو ځايونو کي کولای شي د زکوة مال ولگوي؟

ځواب: په ذي اړوند فقهاؤ اختلاف دی، مگر د جمهورو مذهب دادی چي په يو وخت ئي په ټولو باندي ويشل ضروري نه دی، ځنگه چي وخت، حالت او ضرورت وي له هغو سره سم بايد ولگول شي او دغه مذهب د قرآن مجيد او حديث شريف له تصريحاتو او روحيي سره برابر دی، په څلوروا مامانو کي صرف د امام شافعي رحمة الله عليه قول له دي څخه بدل دی (حقيقت الزکوة ۲۴ مخ. کتاب الفقه على مذهب الاربعه جلد ۱۳ مخ و علم الفقه ۴ جلد ۴۴ مخ)

د زکوة وصولو نکواصول او فضا ئل :

د اسلامي حکومت له طرفه چي د زکوة راټولو دپاره کوم خلک ليرل کيږي، دهغو دپاره حضور صلی الله عليه وسلم ډيره دايات فرمايلي دي په هغو کي ډيري هدايات دهغه چا دپاره هم دي چي

د مسلمانانو کوم نمائنده تنظیم یا کومې اسلامي ادارې (مدرسو یا مکاتبو) ته د زکوٰة راټولو د پاره سفرونه کوي که هغه خلک په سم ډول خپله ذموارې اداء کړي نو پسه لاندینیو احاد پشور شریفو کې ورته مختلفې خوشخبرې اوزیرې ورکړل شوی دی او څوک چې په دی کار کې بې پروایي کوي او د شریعت د حدودو خیال نه ساتي، نو د هغو د پاره وعیدونه بیان شوي دي.

د حضرت دافع بن خدیج رحمه الله علیه څخه روایت دی چې حضور صلی الله علیه وسلم وفرمایل «د صدقاتو راټولونکي چې په سم ډول د پاک خدای جل جلاله د پاره خپل کار په مخ بوزي نو تر څو چې واپس خپل کور ته نه وي راگرزیدلي تر هغو د پاک خدای جل جلاله په لاره کې د جهاد کونکو په څیر دي. له حضرت ابوهریره رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې رسول صلی الله علیه وسلم وفرمایل: «بهترینه گټه د عامل ده په دې شرط چې هغه په خیر خواهي او سم ډول کار وکړي».

تشریح: په کوم کار کې چې د انسان د نه ختلو امکان او ځایونه ډیر وي له هغه څخه که انسان سم اوبې داغه راووزي نو د هغه په اجر او ثواب برسیره د دغه آزمايښت څخه د سلامت راوتلو له امله هم ورته د قدر په سترگه کتل کېږي، تردې چې د انسان لاس ته ډیر مالونه رښته ورځي او که د هغه په زړه کې د الله جل جلاله ویره نه وي، نو په هر قدم کې ورته ستونځي مخ ته راځي. په دغه رنگه مراحوکو کې که انسان په تقوی او پرهیزگاري باندي تکیه وکړي او د پاک خدای جل جلاله د حکمونو خیال و ساتي، نو په یقین سره دغه د نفس په خلاف یولوی جهاد دی... (الترغیب والترهیب ۲ جلد ۱۹۴ مخ)

آيا زکوٰۃ راتولو نڪي هديه قبلواي شي؟

حضرت عبداللہ بن بريدہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ دخپل پلار پھ حواله نقل کوي چي حضور صلی اللہ علیہ وسلم وفرمايل: کله چي مایو ڇوڪ پھ ڇھ کارباندي مقرر ڪراو هغه ته مي تنخواهم ورڪره، ترهغه وروسته چي بيا هغه نور ڇھ اخلي، داخيانت دی.

په راتلونڪي حديث شريف کي ڊپورٽني حديث شريف لائيات وضاحت شوی دی: حضرت ابو حميد ساعدي رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمائي چي: حضور صلی اللہ علیہ وسلم دازد قبيلي يوسری (لتيبه) دزکوٰۃ راتولو ڊپاره وليڀرو، کله چي پيرته راغی نو حضور صلی اللہ علیہ وسلم ته ئي دمال ورسپار لوپروخت وويل، دغه ستامال دی اودغه ماته په هديه کي راکرل شوی دی رسول صلی اللہ علیہ وسلم دخپلي حڪيمانه طريقي له مخه سمدستي هغه ته ڇھ ونه وويل بلڪه خطبي ته ولاړشواود حمد او ثناء ويلو وروسته ئي وفرمائيل:

زه له تاسو ڇخه يو ڇوڪ له دغو ڪارو ڇخه ديوه ڊپاره ٽاڪم دکومو چي پاڪ خداي جل جلاله زه ذموار گرزولي يم اوبيا هغه راڃي اوماته وائي چي داستادي، اوداهغه ڇه دي چي ماته په هديه کي راکرل شوی دی؛ هغه له خپل مور او پلار سره په ڪور کي ولي نه کڻينست، ترڇو ڪه هغه رښتيا سچه وای نود هغه هديه به هغه ته ڪورته راتلاي، زمادي په خداي قسم وي چي له تاسو ڇخه هر ڇوڪ په ناحقه ڇه شي اخلي نو خامخابه دقيامت په ورځ په داسي حال کي راشي چي هغه به يي په شاوي، نوداسي دي نه وي چي زه له تاسو ڇخه يو ڇوڪ دقيامت په ورځ په داسي حال وپيژنم چي هغه خداي جل جلاله سره

په داسي حال کي مخ کيږي چي غرمبيدونکي اوبن يارمباري
 وهونکی غويی اوداسي نورني پشاخيستي وي له هغه څخه
 وروسته حضور صلی الله عليه وسلم خپل دواړه لاسونه پورته کړل
 تردي چي حضور صلی الله عليه وسلم د بفلو سپینوالی
 ترسترگو کيد او فرمائل ئي: ای الله جل جلاله! آیاماستا پیغام
 بندگانوته ورساؤ. (ترغیب ۱۷۹مخ)

تفصیح: کله چي يو څوک په حکومتي يا بله محکمه کي وي چي ورسره
 دعامة خلکو کاروباروي هغه ته هم چي تحفي ورکولي کيږي ډيري
 دهغو ددي دپاره وي چي شايد کله به مي له دغه څوکئ لرونکي سره
 کار پيدا شي. (ترغیب ۱۷۹مخ)

مطلب دادی چي زکوة راټولونکي ته چي هديي او تحفي ورکولي
 کيږي هغه دده دذات په وجه نه بلکه دهغه دڅوکئ په وجه ورکولي
 کيږي. که هغه دزکوة راټولولو په څوکئ نه وای ټاکل شوی او پخپل
 کورکي ناست وای، نو آیا هغه ته به چا تحفي ورکړي وای؟ له دي څخه
 معلومه شوه چي که زکوة راټولونکي ته دهغه کوم خپل يادوست
 تحفه ورکړي، نو بايد دینه وکتل شي چي که دغه تحفه هغه ته دهغه
 دڅوکئ (وظيفي) له وجي نه، بلکه دخپل پخواني نزديکت او
 مراسموپه وجه ده او ياد دهغو هميشنی معمول دی، نو دغه تحفه
 دهغه دپاره رواده. او که د تحفي ورکول صرف دهغه دڅوکئ يا وظيفي
 له خاطره وي، نو دغه رنگه تحفي اخيستل کله هم هغه ته روانه ده.
 (مظاهرق مدید ۲ جلد ۴۹۲مخ)

عاملینو څو ک دي ؟

له عاملینو څخه مراد هغه خلک دي چې د اسلامي حکومت له خوا د دي دپاره ټاکل شوي وي چې له خلکو څخه صدقي، زکاتونه، عشر او نور راټول کړي او بیا یې بیت المال ته و سپاري، څنگه چې دغه خلک خپل ټول وخت په دغه خدمت کې تیروي. نو ځکه دهغو د ضرورتو ذمه واري د اسلامي حکومت په غاړه ده. د قرآن کریم په دي آیت شریف (العاملین علیها) سره دوی یوله اتولگښت ځایونو د زکوة څخه گرزول شوی دی او ویل شوي دي چې د دوی د خدمت حق به د دغه زکوة له مال څخه ورکول کیږي.

په دي کې اصل دادی چې پاک خدای جل جلاله له مسلمانانو څخه د زکوة او صدقو راټولولو (اخیستلو) فریضه براه راست حضور صلی الله علیه وسلم ته سپارلی ده، چې ذکر یې د دغه سوره په یو آیت شریف (خذ من اموالهم صدقة) کې راغلي دي چې معنی یې ده ، ، واخله ته صدقه ای محمد صلی الله علیه وسلم له مالونو د مسلمانانو څخه ، ، د دغه آیت له مخې د مسلمانو په امیر باندی دغه فریضه اچوله کیږي چې هغه باید زکاتونه او صدقي راټولي کړي. او بیا د احم څرگنده خبره ده چې امیرنشي کولای په ټول هیواد کې بغیر له نورو مرسته گونکو دغه چاره ترسره کړي، نو ځکه دهغه د مدد کارانو ذکر په (والعاملین علیها) سره شوی ده. د دغه آیت شریف په عملي کولو سره حضور صلی الله علیه وسلم ډیر اصحابان رضی الله تعالی عنهم د زکوة راټولولو دپاره ټاکلي ؤ او بیا یې د هیوادونو هري برخي ته لیږلي ؤ او د آیت له لارښووني سره سم یې

دهغو د خدمت حق د زکوة له راتول شوي مال (روپو) څخه ورکړی ؤ په دوی کې هغه اصحابان رضی الله تعالی عنهم هم شامل ؤ چې غنیان ؤ یواځې زکوة راتولونکو ته د کار په بدل کې د زکوة مال ورکول روا دی. ځکه چې دا په آیت شریف سره ثابت دی بل هیڅ یو چاته په هیڅ یو وخت او هیڅ یوه ډول د کار په بدل کې د زکوة مال نشي ورکول کېدای.

د دوو پوښتنو ځواب :

دلته دوه پوښتني پيدا کيږي لومړی داچي ولي ياپه څه ډول د زکوة مال د خدمت په بدل کې ورکړ شو؟

دوهم داچي ولي ياپه څه ډول شتمنو (غنیانو) ته د زکوة مال ورکړ شو؟ د دغو دواړو پوښتنو ځواب یو دی چې د عاملینو حیثیت باید وپېژندل شي. هغه دادی چې دوی د فقیرانو وکیلان دي او په دې خوتول پوهیږو چې دوکیل قبضه د اصل (مؤکل) د قبضي په حکم کې دی. که یو څوک د خپلو قرضود اخیستلو دپاره وکیل وټاکي او قرضدار هغه قرض وکیل ته ورکړي نو هغه دوکیل تر قبضي لاندې شول قرضدار ورڅخه خلاص دی. نو کله چې د صدقو او زکاتو راتولونکي د فقیرانو د کالست د حیثیت په لرلو سره زکاتونه او صدقي راتولوي، نو دور کونکوئي زکوة اداء شوی دی؛ دا وخت د اتول شته دهغو فقیرانو ملک دی چې دوکیلانوله طرفه ورته راتول کړل شوي دي، نو هغه روپی چې عاملینو ته ورکولي کيږي هغه د مالدارانوله طرفه نه، بلکه د فقیرانوله طرفه ورته ورکولي کيږي او فقیرانو ته په دغه راتول شوي مال کې د هر ډول تصرف اختیار شته.

عاملين جا فقيرانو وکيلان کري دي؟

پاته شوه داپوښتنه چي دغه عاملين څه ډول د فقراؤ وکيلان شول؟
 ددي ځواب دادی چي داسلامي حکومت مشرپه قدرتي ډول دالله جل
 جلاله له طرفه دتول هيوادد فقيرانو او محتاجانو وکيل وي ځکه چي
 دهغو دتولو ضرورتونو دمواري داسلامي حکمت د مشرپه غاړه ده
 ،نوهغه چي کوم کوم خلک دزکوة او صدقورا تلولو دپاره ټاکي هغه
 د مشر دنائب دحيثيت په لرلو سره د فقيرانو وکيلان گزري.

ايا د مدرسو سفيران (استاذي) په عاملينو کي داخل دي؟

نن سبا چي داسلامي مدرسواو انجمنو مهتممين اوياد هغو استاذي
 دمدرسواو انجمنو دپاره زکاتونه او صدقي راټولي، دهغو دا حکم نه
 دی کوم چي د صدقي د عاملينو په اړوند په آيت شريف کي راغلي دي
 چي دزکوة له روپو څخه دهغو تنخواه ورکوله کيدای شي، بلکه
 دهغو دپاره لازماً بايد د مدرسواو انجمنوله خوا ځانگري تنخواه
 وټاکله شي. دزکوة له مال يارو پو څخه دهغو تنخواه نشي ورکوله
 کيدای وجه ئي داده چي دغه خلک (مهتمم وي که دهغه استازی)
 د فقيرانو وکيلان نه، بلکه دزکوة ورکونکو وکيلان دي، دهغوله طرفه
 دوی ته دزکوة د مال په مناسب ځای لگولو اختيار ورکري شوي دي.
 نوله دي امله دهغو تر قبضي لاندې راتللو وروسته هم زکوة تر هغه
 وخته پوري نه اداء کيږي ترڅو چي دوی هغه
 مسکينانو يا محتاجانو ته ورنکري. دوی د فقيرانو وکيلان ځکه نه دي
 چي په حقيقي ډول خودوی فقيرانو وکيل نه دي گرزولي
 اود مؤمنانو امير ته چي دعامة مشري په وجه کوم وکالت

د فقيرانو خود بخوده حاصل ږي هم دوى ته حاصل نه دي، نوله دي امله كوم مال د زكوة چي دوى ته ور كول كيږي داسي دي لكه د مال له اصلي خاوند سره چي وي. په دغه كار كي په عام ډول له بي پروايئ څخه كار اخيستل كيږي، ډير ځله مهتممين يا نور د خلكو زكاتونه راټولوي او بيا په كلو كلو ورسره ايښي وي، او زكوة وركونكي د افكر كوي چي زكوة مي اداء كړ، حال دا دي چي دهغوى زكوة به هغه وخت اداء كيږي چي د زكوة مال ئي په مناسب لگښت ځاى كي ولگيږي. (معارف القرآن ۴ جلد ۳۹۹ مخ)

په څرگند ډول د زكوة اداء كول

مسئله: په دي نيت چي خلك د زكوة اداء كولو ته تشويق كړي د زكوة په ښكاره ډول اداء كول روادى، مگر دريا كارى او خان ښكار و لويه نيت دهغه تشهير روانه دى، بلكه په دي سره ثواب ضائع كيږي.

مسئله: فقهاء رحمة الله عليهم فرمايي چي كله څوك زكوة اداء كوي، نو په ډاگه يا ښكاره ډول اداء كول ئي بهتر دى او نفلي صدقي او خيراتونه په پټه اداء كول ډير ثواب لري. (فتاوى عالمگيري ۴ جلد ۴ مخ)
دلته هم دريا كارى څخه خان ساتل پكښي ضروري دى. (فاسي غفرنه الله)

بل ښار ته د زكوة ليرل څنگه دى؟

پوښتنه: زيد خپل زكوة او سراسيه (قدقة الفطر) دخپل ښار غريبانو ته نه وركوي بلكه چيرته ليري ډبل ښار مسكينانو ته ئي ليري. آيا داسي كار كول په شريعت كي روادى؟

ځواب: بل ښار ته د زكوة ليرل مكروه تنزيهي دى، څوكه هلته د ليرونكي له خپلوانو څخه څوك مسكين و، ياد دغه ښار تر

مسکینانو هلته زیات مستحقین موجودو، یا هغه څوک چې زکوٰة ورلیږل کیږي نیک یاد دیني علوموزده کونکی وي او یاد زکوٰة بل ځای ته په لیږلو کې دعامو میسلمانانو ډیري گټي وي، نویامکروه نه دی، بلکه د اهل او قرابت حق دخپل ښار تر مسکینانو زیات دی.

(احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۲۴۹ مخ فقه الزکوٰة ۲ جلد ۳۵۲ مخ)

مسئله: کله چې د بل ځای خلک غریب او محتاج وي یا عزیزان او قریبان وي او ضرورت مندوي، یا هغه ځای خلک په دیني تعلیم باندې مشغول وي، نو داسې خلکو ته د روپو په ورلیږلو کې هیڅ منعه نشته، بلکه په بعض ځایو کې ورباندې زیات ثواب حاصلیږي.

(فتاویٰ رحیمیه ۵ جلد ۱۵۵ مخ بحواله هدایه ۱ جلد ۱۸۸ مخ و معارف القرآن ۴ جلد ۴۱۱ مخ)

مسئله: د زکوٰة روپۍ د غیر اسلامي ممالکو غریبانو مسلمانانو ته ورکول هم روادی، مگر شرط پکښې دادی چې هر چاته ورکول کیږي هغه باید د نصاب خاوندنه وي او د زکوٰة د مال مالک وگزرول شي.

(فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۷۷ مخ)

مسئله: غرض داده چې د ټولو خیال باید وساتل شي، که د زکوٰة په روپو کې گنجایش و نو هر حاجت لرونکي او قریب ته دي ورکړای شي او که گنجایش کم و بیادې لومړی قریبانو ته ورکړل شي بیانور و مسکینانو ته. (فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۷۷ مخ بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۹۳ مخ)

د مستحق دنه موجودیت په صورت کې د زکوٰة ځنډولو حکم:

پوښتنه: کله داسې کیږي چې مستحق نه وي او د زکوٰة روپۍ تربل رمضان المبارک پوري ایښي وي نو د تیر کال روپۍ د راروان کال له روپو سره تقسیمول څنگه دی؟

ڄواب: ٽول دزڪوٽ مال له وڃوب ڇڻه سمدستي وروسته تقسيمول ضروري نه ده، بلڪه په لڙلڙو ڀيڻلو سره هم زڪوٽ اداء ڪيري خودور ڪولو پوروخت ئي نيت لڙل ضروري دي او زراڌاء ڪول ئي ڏير بهتروزيات احتياط دي، او ڇڻه ڪول پڪڻي مناسب نه دي بلڪه بغير له عذره ئي ڇڻهول مڪروه دي. (فتاوى محموديه بحواله ردالمحتار جلد ۲۷ مخ)

دزڪوٽ له روڀو ڇڻه غريبانوته تجارت برابرول:

پوڻه: دلته د (خدمتگار انود ٽولتي) په نوم يوه اداره ده. ددي دپاره ڄوانانو چنده راغونڊه ڪري ده چي ڏيري روپي ئي دزڪوٽ دي؛ اوس دوي هغه روپي غريبانوته قرض وركوي ترڇو هغوي ورباندي يو ڪاروبار برابري اوله گهي ڪولو ڇڻه وروسته دقرضو خپل سر بغير له سود ڇڻه بيرته هغي اداري ته وركري، غريب ته دغه روپي وركول شرعا ڇنگه دي؟

ڄواب: دزڪوٽ روپي دي دزڪوٽ په لڳڻت ڄايونو ڪي وركري غريب ته دقرض وركولو اجازه ئي نسته. ڪه دزڪوٽ وركون ڪي له طرفه اجازه ورته وي هم جائز نه دي ترڇو چي محتاج دزڪوٽ دمال مالڪ ونه گرزول شي ترهغه وخته پوري زڪوٽ نه اداء ڪيري، لهندا دزڪوٽ حقدار ته دي قرض نه بلڪه ملڪا وركولي شي. (فتاوى حسيه جلد ۲، مخ ۲۰۲، دارالعلوم جلد ۱۹۵ مخ)

دزڪوٽ په نيت د خرڻو ڪي شي قيمت ڪمول:

پوڻه: دنصاب خاوند په يو غريب باندي ڇه شي خرڻاؤ، چي قيمت ئي دري سوه روپي و غريب وڃڻه و غوڻستل چي دخداي جل جلاله دپاره دهغه قيمت ٽيٽ ڪره، خرڻو ڪي دالله جل جلاله دپاره سل روپي پريڻودلي. آيا هغه ڪولاي شي دغه روپي په زڪوٽ ڪي شمار ڪري؟

خواب: دغه ډول روپۍ په زکوة کې شمارل روانه دي. خودارنگه کيدای شي چې هغه شی دوه برخې کړي يوه برخه دي په دوه سوه روپۍ ورباندي وپلوري او يوه برخه چې قيمت ئې سل روپۍ دی هغه دي په زکوة کې ورکړي. يادي هغه شی ورباندي په درې سوه روپۍ خرڅ کړي روپۍ دي ورڅخه واخلي او بيادي سل روپۍ ورته بيرته ورکړي. (فتاویٰ محموديه ۳ جلد ۲۵ مخ بحواله شامي ۲ جلد ۱۲ مخ)

د زکوة روپۍ د فقيرانو دگټې دپاره لگول :

مسئله: جمهور فقهاء په دي متفق دي چې د زکوة په اتو (۸) ټاکل شوو لگښت ځايونو کې هم دهغه د اداء دپاره د اشرط دی چې محتاج به دهغه مال يارو پوبلا عوض مالک گرزول کيږي. بغير له دي چې يوله فقيرانو ياد يرد دوی د دغه مال مالکان وگرزول شي که دغه مال د دوی دگټې دپاره ولگول شي، نو زکوة نه دی اداء شوی؛ ځکه دامت جمهور فقهاء په دي خبره هم غږي دي چې د زکوة روپۍ د مساجدو، يتيم خانو، شفا خانو او مدارسوپه بيارغونه او دهغو په نورو ضرورياتو کې لگول روانه دي، که څه هم دهغو گټه فقيرانو او نورو هغو خلکو ته رسيږي کوم چې زکوة اخيستلو مستحق وي. (معارف القرآن ۴ جلد ۴۰۹ مخ)

چاته د زکوة ورکول او اخيستل روادی ؟

مسئله: له چا سره چې تر ضرورت اصلیه زيات ديون صاب په اندازه مال نه وي هغه ته زکوة ورکول کيدای شي، او دغه رنگه خلکو ته زکوة اخيستل هم روادی. او په ضروريات اصلیه وکې داستوگني کور، دکارو لولوښی او کپږي او ميز او کرسی و غیره ټول داخل دي

نصاب يعني اوه نيمي تولي سره زر ۸۷ گرامه ۴۷۹ ملي گرامه. يادوه پنخوس نيمي تولي سپين زر چي ۲۱۲ گرامه او ۳۵ ملي گرامه کيږي ياد هغه قيمت چي له چاسره وي، او هغه قرضدار هم نه وي، نو هغه ته د زکوة ورکول روانه دی. دغه رنگه که له يو چاسره څه نغدي روپۍ وي او څه سره ياسپين زروي. که ټولو ته حساب وکړل شي د (۱/۲۵۲) ټولو سپينو زرو قيمت ورڅخه جوړيږي، نو د اهرم د نصاب خاوند دی اوزکوة ورکول او اخیستل ورته روانه دی. (معارف القرآن ۴ جلد ۳۹۲ مخ)

ا ياد مستحق د حال خپل ضروري دی؟

پوښتنه: که يو څوک خپل خان په په ظاهره په وينا او عمل سره د زکوة مستحق ښکاره کړي او د صدقي يابل څه سوال وکړي نو آیا صدقي اوزکوة ورکونکو ته ضروري ده چي دهغه د اصلي حالاتو څيړنه وکړي او بغير له هغه زکوة ور نکړي؟

ځواب: د دې په اړوند د احاديثو روايات او د فقهاؤ اقوال دادی چي د ضروري نه دی، بلکه که په ظاهر حالت باندي دا غالب گمان شو چي رښتني فقير دی، نو هغه ته زکوة ورکول کيداى شي. څنگه چي په حديث شريف کي هم راغلي دي چي د حضور صلی الله عليه وسلم په منځ کي څو ډير بد حال لرونکي خلک حاضر شول، نو حضور صلی الله عليه وسلم د هغو د پاره له خلکو څخه د صدقواو نورود راټولو امر ورکړ، ډير شته راټول شول او هغو خلکو ته ورکړل شول. حضور صلی الله عليه وسلم د ضروري ونه گڼله چي د هغو د حقيقي حال پوښتنه وکړي. (معارف القرآن ۴ جلد ۴۱۲ مخ)

دزکوة زياتي حقداري مدرسي دي اوکۀ پوهنتونونه ؟

پوښتنه: زه دزکوة روپۍ خپلو قريبانو او ديني مدرسو ته ورکوم خو زما يو دوست وائي چي د عربي مدرسو پرځای د متوسطو ښوونځيو او پوهنتونونو زده کونکو ته ورکول زيات ثواب لري آيا زما دوست دغه لارښوونه او عمل صحيح دی ؟

ځواب: هر مسلمان ډير ښه پوهيږي چي ديني او مذهبي تعليم تر هرڅۀ بهتر او له حد څخه زيات ضروري دی .

چه نسبت خا ل . يا عالم يال

قصه داده چي د ديني زده کونکو په رومبي والي کي د شريعت رواج کول او خپرول دی ځکه چي د شريعت مبلغين او حاملين همدغه زده کونکي (طالبان) دي د مصطفی صلی الله عليه وسلم امت ددوي په ذريعه ظهور فرمادی ، د قيامت په ورځ به هم د شريعت پوښتنه وي ، جنت ته تلل اوله دوزخ څخه ځان ساتل په شريعت باندي له عمل کولو سره تړلي دي ټولونبيانو عليهم السلام چي په ټولو کائيناتو کي بهترين مخلوق دي د شريعت رسول و تر خلکو پوري . نو تر ټولو لوی خيرات دادی چي د شريعت په خپراوي کي کوشش و شي .

ضروري يادونه :

يوه دپوره فکر او غور کولو وړ خبره دا هم ده چي هرځای کي چي تاسو وگورئ له مکاتبو (اسکولونو) او پوهنتونونو سره دهغه هيواد د حکومت له خوا مرستي کيږي او حمايه کيږي . خو برعکس دهغو ديني مدرسو سره چي دخيرخواهو او حق پرستو مسلمانانو په مرستو چليږي نور هيڅ هم نشته : نو له دي څخه وروسته دهير کم عقل

انسان هم دافيصله کولای شي چي له کوم ځای او چا سره په مرسته کونکي به اجرا و ثواب ډيروي؟ لنډه دا چي له ديني مدرسو سره چي په حقيقت کي د اسلام قلعو گاني دي دهغو د تل پاته والي. پرمختيا او ټينگښت د پاره ستاسو په څير د ديندار او غير تمدولس قرباني او مالي مرستي تر حد زياته ضروري ده لهذا: ستا کړنلاره او د فکر طريقه ډير په ځای، سمه او په زړه پوري ده؛ او ستا دوست چي درته څه وييلي دهغه لارښوونه غلطه او گمراهي کونکي ده د حجة الاسلام امام غزالي رحمه الله عليه په اثر (احياء العلوم) نومي کتاب کي ليکل شوي دي چي د زکوة او نور و د وړ کولو د پاره د داسي چا په لټه کي شئ چي د دنيا طمع او طلب ئي پري ايښی وي او د آخرت په تجارت کي مشغول وي. دکائيناتو سردار (صلی الله عليه وسلم) فرمايي چي ، ، تاسو پاک خواړه و خورئ او په پاکو انسانانو ئي و خورئ ، ، دغه رنگه ئي يو بل ارشاد دی ، چي دخير کار کونکو ته خپل خواړه و رو خورئ ! چي دوی د الله جل جلاله طرفته متوجه دي. کله چي دوی تنگ لاسي شي نو توجه ئي نور و طرفوته اوړي. نو هر څوک پوهيږي چي يوسړی الله جل جلاله ته متوجه کول ډير بهتر دی تر هغو زړگو نو خلکو ته ترور کولو د کومو چي توجه او فکر دنيا به لوري وي. حضرت عبد الله بن مبارک رحمه الله عليه به هميشه خپل خيراتونه او زکاتونه د علم خاوندانو ته ورکول او ويل به ئي چي زه د نبوت صلی الله عليه وسلم له درجي څخه وروسته د علماؤ رحمه الله عليهم تر درجي بهتره بله درجه نه وينم ، ځکه چي که د علم خاوندان تنگ لاسي شي نو د دين د پاره خدمت نشي کولای چي له دي امله په ديني امورو کي

نیمگرتیار امینخته کیري، نوڅکه داسلامي مدرسوزده کونکي په خپلو مرستو، زکاتونو او صدقو سره علمي خدمت ته فارغول ترهرڅه بهتر دی. (د خواب خلاصه فناوی رحیمه ۲ جلد ۵ مخ)

خرا بو عقیدو لرونکو ته دزکوة ورکول څنگه دی؟

پوښتنه: دلته داسي محتاجان او غریبان دي چي شرک، بدعت، تغزیه پرستي او نور بد کارونه کوي، لمونځ نه کوي روژه نه نیسي، له درواغو، زنا او غلا څخه نه یو داچي خان نه ساتي بلکه بد کارني هم نه بولي. په دغه حالت کي دغو خلکو ته زکوة ورکول څنگه دی که رو اوي خو خیر، او که روانه وي نوز ما پلار غواړي چي دبل ځای محتاجانو ته ني وليږي.

ځواب: ستاد کلي دغو خلکو ته چي تائي حال ليکلی دی زکوة ورکول صحیح دی ځکه چي دښار غریبان هم حق لري، بلکه زیات. او دبل ځای مظلومین که څه هم حق لري هغوته په زکوة لیرلو کي اور سیدلو کي دبي احتیاطي ویره ده چي له امله ئي شاید دزکوة اداء، کیدل له شک سره مخ شي. ځکه چي دزکوة په مال کي دشرط دی چی محتاج به دهغو مالک گرزول کیري. نو دا معلومه نه ده چي تاسو چاته دزکوة مال ورلیږئ هغه پکښي دغه شرطونه پوره کړي او کنه؟ او هغه دزکوة په لگښت ځایونو پوهیږي او کنه؟ ستاسو دښار خلک د کومو حال چي تالیکلی دی که څه هم دهغو د عقیدو او عملو خرابي خوښکاره ده مگر داهم څرگنده ده چي دوی کلمه وایي او داسلام دعوی لري، نو ددي باوجود چي اعمال او عقائد ئي سم نه دي خو عموماً په دوی باندي د کفر حکم نشي کیدای. خو که له یو چا څخه د کفر کلمه واوریدله شوه، یا دهغه د حال له تحقیق څخه معلومه شوه چي دهغه عقیده د کفر ده، نو په هغه باندي بیاد کفر حکم لگول کیري. نو داچي

ورباندې په عام ډول د کفر حکم نشي لگول کيداى، نوله دي خاطر ه چي محتاج او غريب دي اوله گاونډيانو ياله بناريانو څخه دي، نو ځکه زکوة ورکول هم ورته صحيح دى. تردې زيات سپناوى او کش وگيرته ضرورت نشته. (فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۳۲۲ مخ بحواله ردالمختار ۹۲ مخ)

اندازاً زکوة ورکول څنگه دى؟

مسئله: اول بايد په سم ډول هغه څه ته حساب وشي چي زکوة ورباندې لازم دى بياني بايد زکوة اداء کړل شي. که اندازه کمه ولگوله شوه نو د زکوة فرض دهغه په ذمه پاته دى که په پوره ډول حساب کول ممکن نه و، نو بيا بايد زياته اندازه ولگوله شي. (اب کي مسائل ۳ جلد ۳۲۳ مخ)

بي حساب زکوة ورکول څنگه دى؟

پوښتنه: که يو څوک په کلني ډول زکوة نه باسي بلکه هره مياشت څه ناڅه غريبانو ته ورکوي او د ورکونکو شيانو حساب هم ورسره نه وي، نو آيا د به په زکوة کي شمارل کيږي او که نه؟

ځواب: د زکوة په نيت چي هر څومره مال محتاجانو ته ورکړل شي هغه په زکوة کي شمارل کيږي مگر د به څنگه معلوموي چي زما زکوة پوره شوى دى او کنه؟

نو ځکه حساب کول ضروري دى او بيا د زکوة اداء کونکي خوښه ده چي ټول زکوة په يو ځاى اداء کوي او که لږ لږ، مگر حساب ئي بايد له ځان سره وساتل شي او د زکوة ورکولو په وخت لازماً بايد د زکوة نيت وشي. کوم شى چي د زکوة له نيت څخه بغير ورکړل شي هغه په زکوة کي نه شمارل کيږي همدا راز که د زکوة مال يارو پى جلا کښي د لږي

شي اوبيا وخت په وخت مسکینانو ته ورکړل شي، نوهم زکوة اداء کيږي. (آپ کی مسائل ۳ جلد ۳۷۹ مخ)

د زکوة دروږو ورکولو د پاره د مياشتي ټاکل :

پوښتنه : په ماچي څومره زکوة اداء کول لازم و هغه روپۍ مي ټولي له نورو روپو څخه جلا ايسې دي، دوه کورونه دي چي زه غواړم زکوة ورکړم، نوله د غوروپو څخه لږ لږ راخلم او ورکوم ئي ځگه که ټولي ورکړم نوله هغو څخه لگيږي آيا د اصحيح ده؟

ځواب : ستا سودغه کار صحيح دی چي د زکوة روپۍ دي له نورو څخه جلا کړي دي او کله چي د اداء مناسب وخت او ځای راوړسيږي بياني اداء کوي. (آپ کی مسائل ۳ جلد ۳۸۰ مخ)

لږ، لږ زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله : که يو څوک دا غواړي چي دکال په اخير کي د يو ځای زکوة اداء کولو په ځای هره هره مياشت څه روپۍ په زکوة کي ورکړي، نو د اصحيح ده.

مسئله : که د ټول کال په لږ لږ ورکولو سره زکوة اداء کړل شي، نوهم زکوة اداء کيږي؛ او که دکال له پيل څخه تر پای پوري لږ لږ زکوة ورکوي دا هم صحيح دی. (آپ کی مسائل ۳ جلد ۳۷۹ مخ و فتاوی محموديه ۳ جلد ۳۲ مخ - ۱۱ جلد ۱۲۸ مخ)

مسئله : که يو چا مسکين ته د زکوة له روپو څخه په مياشتني ډول څه مقرر کړل نو زکوة ئي اداء کيږي. (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۳۲۷ مخ بحواله ردالمختار ۲ جلد ۱۲ مخ)

ترواجب شوي زکوة زيات ورکول څنگه دی؟

پوښتنه : که په يو چا باندې دري سوه روپۍ د زکوة واجب وي خو هغه دوه سوه زياتي ورکړي، نو آيا زکوة ئي ورباندې خرابيږي؟

جواب: په دغه صورت کې ثواب زیات شوی دی؛ زکوة هم اداء شواو ددووسو روپونو روهم ثواب وشو. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۷۸مخ)

۱ یا زکوة ورکونکي کولای شي زیات ورکړل شوي روپۍ د راروان کال په زکوة کې لگوي؟

پوښتنه: د زکوة چې دڅومره روپو اداء کول واجب وي که ترهغوزیاتي ورکړلي شي نو هغه زیاتي دراتلونکي کال په زکوة کې شمیرلي کیدلای شي کنه؟

جواب: که دغه زیات مال د زکوة په نیت ورکړ شو. نوبیا هغه دراتلونکي کال په زکوة کې حسابیدلای شي. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۹۳ مخبحواله ردالمختار ۲جلد ۳۲مخ)

مسئله: که یو چارخت په زکوة کې ورکړ، او دور کولو په وخت ئي ورته (۸) روپۍ قیمت ولگاؤ، خوله ورکولو څخه وروسته معلومه شوه چې هغي قیمت (۱۲) روپۍ و، نودغه رخت یا ورکړل شوی بل شی که لاترهغه وخته له هغه چاسره موجود وچي ورکړل شوی دی نوبیا زکوة ورکونکی کولای شي هغه په دولس روپۍ شمار کړي. (فتاوی دارالعلوم)

په زکوة کې وکیل جوړول څنگه دی؟

مسئله: تاسو کولای شئ بل چایا اداري ته روپۍ ورکړئ او دخپل ځان دپاره ئي وکیل کړئ چې هغه ستاسوله طرفه د زکوة مال د زکوة په سم لگښت ځای کې ولگوي، مگر ددو و خبروخیال باید پکښي وساتل شي؛ لومړی: داچي په هغه وکیل به موددي پوره باوروي چې د زکوة روپۍ به صرف په حقدارانو د زکوة باندي تقسیم کړي. اوپه نورو ځایونو دخیرات کې به ئي نه لگوي.

دوهم: داچي ترکومه وخته پوري چې د زکوة مال دوکیل په قبضه کې وي داسي دی لکه له تاسو سره چي وي. زکوة به هغه وخت اداء شي

چي کله دغه سرې يا اداره د زکوة مال هغه چاته ورکړي چي د زکوة اخیستلو حقداروي. ډیري اداري د زکوة روپی جمعہ کوي او په کلونو کلونو ئي له خان سره ساتي. لگوي ئي نه دایوه لویه بي احتیاطي ده. (امدادو مسائل زکوة ۷۰ مخ و فقه الزکوة ۲ جلد ۳۹۴ مخ)

په شرط سره دوکیل نیول :

پوښتنه : زید عمر په دي شرط وکیل کړ چي خاص حقدار د زکوة ته به زکوة ورکوي که هغه ټاکل شوی حقدار ته زکوة نه بلکه بل مستحق ته ورکړي، نو د زید زکوة اداء شوی دی؟

ځواب : په شامي نومي کتاب کي راځي چي په دي کي دوه خبري دي: یوه داچي زکوة اداء کيږي دوهمه داچي نه اداء کيږي. او وکیل ضامن دی. نو احتیاط په دي کي دی چی بل مستحق ته زکوة ور نه کړي بلکه هغه ته ئي ورکړي کوم چی زکوة اداء کونکی ورته بنسولي دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۵ مخ بحواله ردالمختار ۲ جلد ۱۵ مخ)

مسئله : که یو چا ته روپی درکړي نه وي خود ئي درته وویل چی زما له طرفه زکوة اداء کړه. تر دي ویلو وروسته تا د هغه له طرفه زکوة اداء کړ، نو د هغه زکوة اداء شواو ته بیا هغه روپی له زکوة اداء کونکي څخه واخله. (فتاوی شامي ۲ جلد ۱۴ مخ بهستي زیور ۳ جلد ۲۹ مخ)

ایا وکیل کولای شي نائب ونیسي؟

مسئله : تا یو چا ته دخپل زکوة دوه سوه روپی ورکړي نو دایا د هغه خوبه ده چي پخپله ئي کوم غریب ته ورکوي او که ئي خپل نائب ته سپاري چي هغه ئي کوم غریب ته ورکړي. د اصلي زکوة ورکونکي دنوم اخیستل ضروري نه دی او هغه که هغه سرې ته خپل

موریا پلار غریبان بنکاره شول نوهم ورکول ئی ورته صحیح دی، مگر که پخپله غریب ونود خپل خان دپاره ورگرزول ئی هغه وخت صحیح نه دی که تادانه ورته ویلی چی هرڅه ئی کوي هغسي ئی کره، او چاته چي ئی ورکوي هغه ته ئی ورکره. او که داسي دي ورته ویلي و بیاني ورگرزول ورته روادی. (امداد مسائل زکوة ۱۷ مخ بحواله فتاوی وفتی خان)

وکیل ته د زکوة په روپو کي اړول رااړول څنگه دی؟

پوښتنه: یو چا بل چاته ددی دپاره د زکوة روپی ورکړي چي په مسکینانو ئی وویشي، خو هغه دغه روپی بدلي کړي یعنی د لسو، لیسو، لس لوتونه ئی ورڅخه له خان سره کینود او د هغوپه ځای ئی پکښي یو دسلور روپونوت کینود. نو آیا وکیل ته داسي کول روادی او کنه؟

ځواب: په هر حال چي وي زکوة اداء کیري خودا دلون بدلون رواوالی په دی پوري تړلی دی چي دمؤکل له خوا ورته صراحة یا دلالة دبدلولو اجازه ورکړله شوي ده او کنه؟ نو صراحة اجازه اخیستل بهتر دی. (احسن الفتاوی ۴ جلد ۲۹۰ مخ)

مسئله: وکیل ته داروانه دی چي دبل چا د زکوة روپی له خپلوروپوسره گډي کړي او د زکوة ورکونکي زکوة هغه وخت اداء کیري چي د زکوة مال ئی په شرعي لگښت ځای کی ولگیري. که وکیل په خپلوروپو کي دمؤکل د زکوة روپی گډي کړی او د وکیل ورته اجازه دگډولووه، نو بیا چي هروخت د زکوة روپی له نورو څخه جلا کړي او د زکوة په نیت ئی فقیر ته ورکړي، نو هغه وخت د زکوة اداء کونکي (مؤکل) زکوة اداء شواو که وکیل دغه کار بغير له اجازي دمؤکل (هغه څوک چي دی ئی وکیل کړی دی) وکړ، نو د زکوة

ورکونکي (مؤکل) زکوٰۃ نه اداء کيڙي؛ او کوم څه چي وکيل فقيرانو ته ورکوي نو هغه دوکيل له طرفه هغوي ته هديه يا صدقه ده.

(فتاویٰ دارالعلوم ۶ جلد ۲۳ مخ بحواله ردالمختار ۲ جلد ۱۴ مخ)

مسئله: تاخيل نمائنده يا وکيل ته د زکوٰۃ روپۍ د دي دپاره ورکړي چي مسکين ته ئي ورکړي مگر هغه بغيښه هغه روپۍ چي تاورته ورکړي وي فقير ته ورکړي بلکه هغه ئي له خپل ځانه په دي خيال د غومره روپۍ ورکړي چي هغه نوري به بيا زه راواخلم، نو هم ستازکوٰۃ اداء شو؛ خو په دي شرط چي هغه ستارو پۍ له هغه سره موجودي وي او دنورو روپوله ورکولو وروسته ستاوکيل هغه ستا اصلي روپۍ ورواخلي. او که ئي ستارو پۍ تردي له مخه لگولي وي اوبيا ئي دهغو پر ځای نوري مسکين ته ورکولي، نو بيا زکوٰۃ نه اداء کيڙي؛

همدارنگه ئي ستارو پۍ هم ورسره ايښي وي خودنورود ورکولو پړوخت ئي دانيت نه ؤ چي هغه روپۍ به زه رااخلم، نو بيا هم زکوٰۃ نه اداء کيڙي. اوبيا به په زکوٰۃ کي دغه روپۍ ورکوي.

۱ يا وکيل کولای شي د بل چاد زکوٰۃ په روپو د ځان دپاره څه واخلي؟
پوښتنه: آيا وکيل کولای شي د زکوٰۃ په روپو د ځان دپاره غله جامي، ميوه او داسي نورو واخلي؟

ځواب: داهم دهغه چا په اجازه پوري ترلي ده چا چي دی وکيل کړي دی؛ که هغه ورته پري دڅه اخیستلو اجازه ورکړي وه، نو بيا ورته روا دی او که نه ئي وه ورکړي بيا نه دی روا. (احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۲۹۰ مخ)

۱ يا وکيل کولای شي خپلو ذي رحموته زکوٰۃ ورکړي؟
مسئله: که چاد زکوٰۃ اداء کولو دپاره وکيل ونيوی، نو هغه وکيل کولای شي را اخیستل شوی زکوٰۃ خپلو ذي رحموته (چي وکيل ورته خپل

شخصي زکوة نشوای ورکولای) ددي له خاطره چي دی دبل چا وکیل دی ورکړي. (احسن الفتاوی ۲۹۸ مخ ۴ جلد)

مسئله: که یو چا وکیل ته د زکوة روپی د زکوة اداء کولو دپاره ورکړي، وکیل هغه خپل لوی یا وړوکی بچی یا خپلي میرمنې ته ورکړي، نو صحیح دی خو په دی شرط چي د زکوة اخیستونکي به غریب وي: (درمختار ۱ جلد ۱۴۰ مخ وفتاوی عالمگیری ۴ جلد ۴۰ مخ)

مسئله: زید عمر ته د زکوة روپی د دي دپاره ورکړي چي په محتاجانو ئي وويشي. عمر پخپله د نصاب خاوند دی خو میرمن ئي مسکینه ده، نو عمر کولای شي د زید د زکوة روپی خپلي میرمنې ته ورکړي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۹۲ مخ)

ایا وکیل پخپله زکوة وراخیستی شي؟

پوښتنه: زید عمر د خپل زکوة دپاره وکیل کړ چي لس زره روپی زماله طرفه مستحقینو ته ورکړه. عمر د وکالت اخیستلو په وخت کي شتمن ؤ، خو په ناڅاپي ډول مسکین شونو هغه د زید زکوة پخپله وراخیستلای شي او کنه؟

خواب: وکیل ته داروانه ده چي د خپل مؤکل (وکالت ورکونکی) زکوة پخپلو لگښتونو ولگوي او یایي له ځان سره وساتي. مگر کله چي هغه ته دا ویل شوي دي چي هر چیري ستا خوښه وي دغه د زکوة مال تقسیم کړه، نو که تر هغه وروسته عمر مسکین شونو بیا هغه کولای شي د زید زکوة خپل ځان ته وروگرزوي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۸۷ مخ)

ايا وکيل زکوة پخيل خان لگولای شي؟

پوښتنه: زید دیو مسجد امام دی چې دکلي یا کوڅي خلک ورته نفلي یا واجبي صدقی ورکوي او ورته وائي چې مدرسې ته شي ورکړه، زید هغه مدرسې ته ورکوي. او څوک چې ورته وائي چې طالب ته شي ورکړه، نو هغه ئي طالب ته ورکوي کله څو لاڅوک ورته داسي هم وائي چې څنگه چې ته ئي مناسب بولي هلته ئي ولگوه. کله ناکله څو لای زید چاته داهم وائي او تصحیح ورباندي کوي چې که هر څوک مستحق و هغه ته دغه ستامال ورکړم؟ صدقه ورکونکي ورته وائي چې هو! همداسي وکړه کله خلکو ته داهم وائي چې تاسو ماته روپی راکوئ زه به ئي انشاء الله په سمو او مناسبو ځایو کي لگوم؛ کله چې خلک په پورتنیو ډولونو هغه ته روپی یا مالونه سپاري، نو هغه ورڅخه یو څه په سمو لگښت ځایونو کي لگوي، او یو څه دخپلي مجبورئ، خواری او قرضدارئ په وجه پخپله استعمالوي. زید له بل چاڅخه اوریدلي و چې که د صدقي ورکونکي وکیل ته و وائي چې چاته چې ستا خوښه وي هغه ته شي ورکړه، نو په داسي حال کي چې وکیل پخپله مستحق (مسکین) وي نو هغه کولای شي دغه مال خان ته وروگرزوي څه وخت وروسته زید ته معلومه شوه چې د شامي نومي کتاب له الفاظو څخه مفهوم دغه نه دی، نو څکه دا وخت زید دیر غمجن او په فکر کي دی چې دامي څومره غلط کار کړی دی، نه اوس له هغه سره حساب شته چې څومره پیسي مي پخپله لگولي دي او څومره مي په مناسب ځای لگولي دي. اونه ورسره روپی شته اونه هغه روپی ورکونکي له دي څخه خبرولای شي. دا د زید د پاره ډیره شرمونکي ده

ځکه چې خلکو هغه ډیر بڼه سرې بللی ؤ، نو اوس زیدڅه وکړي او د حل لاره څه ده؟

ځواب: په دغه صورت کې زکوٰة نه اداء کېږي د شامي نومي کتاب له الفاظو (ضعها حیث شئت)

ژباړه: (چیري چې ستا خوښه وي هلته ئي ولگوه) ده او داد تمليک جمله ده، او دا چې (چاته چې ته غواړي هغه ته ئي ورکړه) توکيل دی. په عام عرف کې بهشتي زیور دوهمي جملي ته دا ولی جملي فرعیت ویلی دی. یعنی له تمليک وروسته ستا خوښه شي چې پخپل مصرف کې ئي لگوي او که بل چاته ئي ورکوي. د تیرد جبران خوماته هم د سمون کوم صورت په نظر نه راځي، دا صرف یو تدبیر کیدای شي چې زید هغو خلکو ته چې دي ئي د زکوٰة دپاره وکیل گرزولی ؤ ووايي چې د نه علم اونه پوهاوي په وجه له ماڅخه ستا سودز کاتو نور وپي. په نامناسبو ځایونو کې ولگیدلي چې ضمانت ئي زما په غاړه ؤ، خود اوخت زه سخت غریب یم او د و مره قدرت نه لرم چې ستا سودغه قرض اداء کړم، نو تا سوماته د غومره روپی. د زکوٰة په نیت را کړئ زده بیرته تا سوته هغه ستا سو په قرضو کې در کړم. (والله اعلم) (احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۲۹۸ مخ)

که له وکیل څخه د زکوٰة روپی ضائع شوي :

پوښتنه: زید خاله ته د دي دپاره د زکوٰة روپی ورکړي چې په مسکینانو ئي وويشي له خاله څخه هغه روپی ضائع شوي، نو په غه صورت کې د زید زکوٰة اداء شوی دی او کنه. او آیا په خالد باندي زید ته د د غور وپوړ کول واجب دی او کنه؟

جواب: په دغه صورت کي د زيد زکوة نه دی اداء شوی؛ او که خاله د دغور و پوپه ساتنه کی بي پروایي نه وه کړي، نویيائي په خاله باندي اداء لازم نه ده. (احسن الفتاویٰ جلد ۴ ۲۸۹ مخ)

په زکوة کي حيله جوړول څنگه دی؟

پوښتنه: مدرسوته د چندي روپۍ ډیر کمی ورکولي کيږي خود نفلي او واجب و صد قولکه دروژي کفاره، دعید د قربانیو پوستوکی او داسي نور د پیرزیات جمع کيږي نو دا چي د چندي له روپو څخه داستاذانو تنخواه ورکوي آیا د دوی دغه عمل په ځای دی؟

جواب: دغه حيله سمه ده او د دي حيلي تر جوړولو وروسته هغه روپۍ دا وستاډانو په تنخواه کي ورکول روادی او د څومره روپو د پاره چی دوی حيله جوړول غواړي هغه ټول دي په یو وخت وکړي ځکه په دي کي د نصاب د اندازي شرط لازمي نه دی، فرق ئي صرف په اولی والي او غیر اولی والي کي دی، او د حيله جوړونکو او د حيلي منونکو په دي کي هيڅ گناه نشته؛ بلکه د نیک نیت په وجه ئي د ثواب امید هم شته. (فتاویٰ دارالعلوم جلد ۲ ۱۰۴ مخ)

په حيله کی شرط لگول څنگه دی؟

پوښتنه: غریب ته د زکوة روپۍ وروسته له دی وینا څخه ورکړلي شوی چی یو ځلي ته دغه قبولي کړه او بیائي فلانی مدرسۍ ته ورکړه، نو په دی ډول زکوة اداء کيږي او کنه؟

جواب: اصل خبره د نیت ده، که نیت سم وي نو زکوة هم اداء شوی دی، او که نیت ناسم و، نو زکوة هم نه دی اداء شوی. په پورتنی صورت کي په اداء شک شته که د چاد پاره بغیر له حيلي جوړولو بله لاره نه

وه، نوهغه دي بغير له څه ويلو د زکوة مال د زکوة حقدار ته ورکړي، او بيادي هغه وهڅه وي او ترغيب دي ورکړي چي دغه مال ياروپی. بيرته مدرسي يا کوم بل څه ته ورکړي. نو که مستحق په خپله خوښه هغه روپی. ورکړي خو ډيره ښه ده او که ورپي نکړي نو په زور يا بل څه ئي ورڅخه څوک نشي اخيستلای ځکه چي دا وخت هغه (مستحق) د زکوة د مال مالک شوی دی. ددي پوزه تر اود نيت اود کار له طريقي سره دی که دوی سم وي نو زکوة هم اداء شوی دی. د تملیک (د مسکين د ملک) گرزولو دپاره ظاهري ورکول او بيرته تري اخيستل کافي نه دی. (فتاوی رحيميه ۲ جلد ۹ مخ و محموديه ۳ جلد ۵۵ مخ)

که په حيله کي تملیک مقصود نه وي :

پوښتنه: بعض خلک د زکوة روپی. د تبليغ دپاره ورکوي او دا ورته وائي چي حيله ورته جوړه کړئ نو کله چي په تملیک کي اخيستونکی او ورکونکی دواړه پوهیږي چي تملیک مقصود نه دی، آیا په دغه رنگه حيله جوړولو سره هم زکوة اداء کيږي؟ او په ډي سره هغه روپی. د ټاکل شوي هدف دپاره روا کيږي او کنه؟

جواب: حيله په شريعت کي رواده او فقهاؤ هم ليکلي ده، او د هغو خيالاتو باوجود چي تاسو وايئ (چي په حيله کي د مال ورکونکی او اخيستونکی دواړه پوهیږي چي تملیک مقصود نه دی) حيله صحيح ده او کول ئي ضروري دی. ترڅو د زکوة ورکونکی زکوة سمدستي اداء شي. وروسته بيا خبره د مهمتم او نورو چارو او خوښي ته پاته کيږي چي په هر ځای کي ئي لگښت مناسب و بولي هلته دي ولگوي. (فتاوی دارالعلوم ۳ جلد ۱۹۹ مخ)

مسئله: په زکوة کې دا شرط دی چې فقیر به د زکوة د مال مالک گرزول کيږي که داسې نه وي، نو زکوة نه اداء کيږي، نو که د زکوة له مال یارو پو بغير د چندي د زکوة د مال مالک داسې يو څوک و گرزول شي چې د نصاب خاوند نه وي، بياني هغه له خپله طرفه په جلسه، انجمن او بل څه کې لگوي. د دې صورت په کارولو کې په سم ډول سرته ورسيږي. په دې بيان د لاینه پوهانو د پاره له يو عالم څخه زباني تفصیلات و غواړئ. تر څو مو هغه په پوره او سم ډول وپوهوي.

که حيلي څخه مقصد بغير له څه وجی اولوی ضرورت د شريعت د يو حکم بې معنی کول او دخپلو غوښتنو پوره کول، او د گټو تر لاسه کول وي، نو ښکاره خبره چې د ايو ناروا کار دی او د پاک خداى جل جلاله له خوا به نې له عامل څخه پوښتنه هم وشي. او که يو څوک د کوم ديني مصلحت دمخه راتلوله امله ناچاره شي، نو بيا حيله جوړول ورته روا دی. (محمد رفعت قاسمي رحمه الله عليه)

د مسجد د پاره د تمليک حيله جوړول څنگه دی؟

پوښتنه: په يو مسجد کې د پنکو ضرورت و او د مسجد ساتونکي (خدمتکار) پخپله مسکين و، ما څو پنکي واخيستلي او د مسجد خاوند ته مي د زکوة په نيت ورکړي او هغه دغه پنکي له خپل طرفه په مسجد کې ولگولي. آیا زما زکوة اداء شوی دی او کنه؟

ځواب: که تاسو د مسجد خادم د دوئ مالک (هغه که د مسجد ته ورکولو په شرط او که بغير له شرطه وي) گرزولي وي او که څه هم هغه ستاله شرمه بغير له پوره اخلاصه د زره مسجد ته ورکړي وي په هر حال ستاز زکوة اداء شوی دی. مگر په شرط لگولو او غيرت ته په اړکولو کې

ستاگناه ده، اودغه پنکي بياپه مسجد کي لگول روانه دی. او که بغير له غيرته اړ کولو او په اخلاص د زړه دغه کار و شويار وادی. (احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۲۹۶ مخ)

مسئله: د زکوة په روپو باندې د مسجد د پاره جرناتورنشي اخیستل کیدای. خوداسي کیدای شي چې يو غریب قرض روپی او خلي او بيا ورو باندې جرناتور او خلي او مسجد ته ئي ورکړي او د زکوة روپی بيا غریب ته د قرض اداء کولو د پاره ورکړلې شي. (آب کي مسائل ۳ جلد ۲۸۵ مخ)

د خلي په ذریعه هدیري د پاره ځمکه وقف کول:

پوښتنه: يو څوک غواړي د زکوة په روپو باندې د هدیري (قبرستان) د پاره ځمکه او خلي آيا په دي ډول چې د زکوة زوپی يو غریب ته ورکړي او هغه ورو باندې ځمکه او خلي او بياني د هدیري د پاره وقف کړي د زکوة ورکونکي زکوة اداء کيږي او کنه؟ او ثواب به ئي دمحتاج وي او که به د زکوة ورکونکی هم وي؟

ځواب: په پورتنی ډول زکوة اداء کيږي. لومړی دي غریب ته د زکوة روپی ورکړي، هغه دي د دغور ورو مالک وگرزوي، او بيادي ورته مشوره ورکړي چې په دغور ورو باندې د هدیري د پاره ځمکه واخه. مگر وروسته له دی چې غریب د زکوة درو پو مالک شي د هغه خوښه ده چې د هدیري د پاره ځمکه او خلي او کنه، نو که وائي خلي نو ثواب ئي د دواړو سره گډ دی. (فتاویٰ دارالعلوم ۷ جلد ۲۸۷ مخ لخوا اله رد المحتار ۲ جلد ۲۲ مخ وفتاویٰ محمودیه ۱۲ جلد ۹۹ مخ)

د زکوة په روپو سره په هدیره باندې قبضه کول:

پوښتنه: زموږ په سیمه کی څو مساجد او هدیري د غیر مسلمو په قبضه کی ورغلي دي او پکښي تر حد زیاته بي ادبي کيږي، نو آیا د هغو دبیرته تر لاسه کولو د پاره د زکوة له روپو څخه کار اخیستل کیدای شي او کنه؟

خواب: دزکوة په روپو باندي دددي کار کول روانه دی. ځکه چي دزکوة په اداء کولو کي د اضروري ده چي هغه مال به يو محتاج يا څو محتاجانو ته بلا عوض ملک گرزول کيږي.

(فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۲۷مخ بحواله زده المختار ۲جلد ۸۵مخ وفتوی محموديه ۱۳جلد ۹۹مخ)

په هدیره کی دزکوة روپی لگول څنگه دی؟

پوښتنه: په یوه هدیره کی مسجد هم شته او ترڅنگ ئي تالاب هم شته، نو که یو څوک د هدیري په ساتلو کي دزکوة روپی ولگوي نو زکوة ئي اداء کيږي او کنه؟

خواب: د مسجد او هدیري دواړو په رغونه (بازسازي) کي دزکوة روپی لگول روانه دی. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۱۳مخ)

په مقدمه یا عدالت کي دزکوة روپی ورکول :

مسئله: که یو چاله بل چاسره په حکومت کي مقدمه لرله او دزکوة روپی ورته ورکړلي شوي، نو که دغه مقدمه چلونکي مسکین و او په دغور و پوښي پوره قبضه وکړه او وروسته له هغه ئي د مقدمي په جریان کي ولگولي، نو زکوة اداء شوی دی. او که مقدمه چلونکي ته ورنکړای شوي بلکه نور چاله خلکو څخه راټولي او په مقدمه یا محکمه کي ئي ورکړي، نو زکوة نه دی اداء شوی. (فتاوی محمديه ۳جلد ۲مخ)

د شیانو په ډول دزکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: که دزکوة به روپو باندي مستحق ته جامي جوړي کړلي شي او هغه ته ورکړلي شي نو هم زکوة اداء کيږي. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۱۹۲مخ)

مسئله: که یو څوک دزکوة په روپو وریځي واخلې او ټول کال ئي په غریبانو ویشي، نو هم زکوة ئي اداء شوی دی.

(فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۳۳مخ بحواله زده المختار ۲جلد ۲۹مخ)

مسئله: که ستاسوعزیز (خپل) (چي دزکوة مستحق وي) په دي شرمیدي چي دزکوة روپی واخلې، نو په دارنگه ویلوسره چي (دغه روپی درواخله او خپلو بچیانوته ورباندي زماله طرفه جامي جوړي کړه) دزکوة ورکول صحیح دی، په زړه کي ورته دزکوة نیول شوی نیت کافي دی. چاته چی دزکوة مال ورکول کیږي هغه ته ئي دبنکاره ویلوسرورت نشته. (فتاوی دارالعلوم ۷جلد ۱۹۷مخ بحواله ردالمحتار ۱جلد ۱۷مخ)

مسئله: که دزکوة په روپو باندي دمستحقینو دپاره څه پاڅه او هغوته وروخوړل شي (یعني هغوته ورکړل شي او هغه ئي مالک وگڼرول شي) او یا څه شی واخیستل شي او بیا فقیرته ورکړل شي، نوزکوة اداء شوی دی. (فتاوی دارالعلوم ۷جلد ۲۰۵مخ وفتاوی محمودیه ۱۳جلد ۱۱۴مخ)

مسئله: مدرسوته چي دزکوة کومي روپی راځي دهغودغه اختیارله مهتمم سره دي چي په نغدي ډول ئي طالبانوته ورکوي، جامي اوداغوستوکالي وروکړي او که کتابونه ورته په اخلې اودوئ ته ئي ورکوي. (فتاوی دارالعلوم ۷جلد ۳۵مخ)

مسئله: که یو چادزکوة غله خرڅه کړه او مسکین ته ئي ورباندي دخوراک څه واخیستل یائي جامي ورته پري جوړي کړي او هغه ته ئي ورکړل، نوزکوة اداء شوی دی.

مسئله: داسمه ه چي مسکین ته دشیانو (لکه سامان او نورو) په مشکل کي زکوة ورکړل وواډی مگر ددي خیال باید لازمي وساتل شي چي خراب قسم شیان ورنکړل شي. (آب کي مسائل ۲جلد ۳۸۲مخ)

دزکوة روپي به روزه ماتي يا پيشلمي کي لگول :

مسئله : درمضان المبارک په روزه ماتي او پيشلمي کي دزکوة درو پولگنبت په دي ډول روادى چي روزه ماتونکي يا پيشلمي کونکي مسکين زي او په داسي ډول ورته خوراک وويشل شي چي هريو دخپلي برخي مالک وگرزول شي. او که په خوړنکو کي غني (شتمن) ؤ، نو بيا داسي کول روانه دي. (کفايت المنفي ۴ جلد ۱۵۸ مخ)

دزکوة په روپو د ديني کتابونو او قران کريم اخيستل او وويشل :

پوښتنه : يو چا ديني کتاب چاپ کړ او په تاجرانه قيمت ئي دزکوة حقدارانوته ورکړ کله چي دزکوة درو پوپه اندازه کتابونه په مستحقينو وويشل شوي، پاته کتابونه هغو مولوي صاحبانوته چي مستحقين نه ؤ د هديي په ډول ورکړل شول آيا په دغه صورت کي خوبه د شريعت له نظره دزکوة په اداء کيدلو کي څه بدې نه وي؟

ځواب : په پوتني ډول ئي له شکه بغير له څه بدې زکوة اداء کيږي بلکه داد ديني کتابونو دخپراوي يوه ډيره گټوره لاره ده. (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۸۲ مخ)

مسئله : په زکوة کي هر شي په رواجي قيمت سره ورکول کيداى شي خوبه دي شرط چي په تمليکي ډول به محتاج ته ورکول کيږي. که مدرسي ته وقف کړل شي او يا طالبانوته عاږيه دمطالعو کولو دپاره ورکړل شي (يعني په داسي ډول چي بيرته ورڅخه غوښتل کيږي) ، نو بيا زکوة نه اداء کيږي (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۹۲ مخ)

مسئله : که يو چا ډير قرآنونه دزکوة په روپو باندي واخيستل او غريبانو کو چنیا نويالويانو ته وويشل نو په دي سره زکوة اداء کيږي.

او که ئی له هغو خه کوم قرآن کریم شتمن ته ورکړ، نو د غومره اندازه زکوة ئی نه دی اداء شوی، هغه به بیا اداء کوي. (رد المحتار ۲ جلد ۷۱ مخ)
مسئله: که د زکوة په روپوسره دیني کتابونه چاپ یا واخیستل شي او مستحقینو علماؤ او طالبانو ته ورکړل شي، یا د زکوة په روپو باندی دیني کتابونه چاپ کړل شي او په تاجرانه قیمت لگولو سره د علم خاوندانو ته ورکړل شي، نو د وار دلاري ئی د ثواب دي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۳۵ مخ)

د زکوة په روپو د کتابونو اخیستل او وقف کول :

پوښتنه: که یو چاد مدرسې د کتابخاني دپاره کتابونه د زکوة په روپو واخیستل او هغی ته ئی وقف کړل، نو صحیح دی او کنه؟
هواب: په زکوة کی دا شرط دی چي د زکوة مال به د محتاج ملک گرزول کیري. نو که دغه کتابونه د محتاجو (مسکینو) طالبانو ملک ونه گرزول شي، نو کتابخاني (لائبریري) ته په وقف کولو سره ئی زکوة نه اداء کیري. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۹۸ مخ)

د زکوة په روپو اخیستل شوي کتابونه د مطالعي دپاره ایښودل :

مسئله: که یو چاد زکوة په روپو باندی دیني کتابونه واخیستل اوله خان سره ئی ددی دپاره وساتل چي کله د مطالعي (کتني) ضرورت پېښ شي نو مطالعه کوي به ئی مگر چاته دداسي وراخیستلو اجازه نه وه چي د خان ملک ئی وگرزوي، نو په دغه صورت کي زکوة نه اداء کیري. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۹۸ مخ)

د زکوة په روپو د سکول سامان اخیستل مسئله: یو څوک غواړي د خپل زکوة په روپو د سکول د ماشومانو دپاره چوکئ، میزونه او داسي نور شيان واخلي، نو هغه په څه ډول دغه روپی ولگوي؟

ڄواب: دزکوة داداء کیدلو دپاره تمليک شرط دی. اودا حقيقت دی چي په سکول او مدرسه جوړولو او سامان اخیستلو کی دغه شی نشته، نو ځکه ورباندی زکوة نه اداء کیږي. خو که مستحق بلا عوض ددغه مال مالک وگرزول شو او بیاني پخپله خوښه هغه روپی دسکول په رغونه او سامان کی ورکړي، نو بیا زکوة اداء کیږي او هغه ته هم ورباندی ثواب ورکول کیږي. (فتاوی رحیمه ۲ جلد ۱۱ مخ)

دزکوة په روپو درسالي جاري کول څنگه دی؟

پوښتنه: یو چا دزکوة روپی درسالي په اداره کی وزکړي، او خیال شي دا څچي ټول کال به رسالي کوم نادار (مسکین) یا طالب ته رسې، نو آیا زکوة شي اداء کیږي او کله؟

ځواب: دڅومره قیمت په اندازه چي رسالي مسکین ته رسېږي دڅومره زکوة اداء کیږي.

دزکوة په روپو دکارخاني جوړول:

پوښتنه: آیا دزکوة له روپو سره په ګډه په نورو روپو باندی څوک کولای شي کارخانه جوړه کړي ترڅو دهنفي له لاري له غریبانو او مستحقینو سره په مستقل ډول مرسته وشي؟

ځواب: دا چي دزکوة اداء کیدلو دپاره فقیر دزکوة دمال مالک وگرزول شرط دی، نو ځکه دصنعتي کارخاني په جوړولو سره زکوة نه اداء کیږي؛ خو که مو کارخانه جوړه کړه او دیو یا څو فقیرانو مالیت مو وگرزوله، نو بیا دڅومره اندازه زکوة اداء شو څومره چي ددغي کارخاني مالیت دی. (آپ کی مسائل ۲ جلد ۳۸۲ مخ)

مسئله: د زکوة مال که د غريب پوره ملکيت ونه گرزول شي، نوزکوة نه اداء کيږي او وروسته له دي چي هغه د دغه رقم مالک و گرزول شي بيا که دهغه په اجازه او وکالت ورباندي دکارو بار جوړولو تياري وشي، نور وادي. (آپ کي مسائل ۴جل ۲۸۳ مخ)

د زکوة په روپو د مکان جوړول او بياني غريب ته سپارل:

مسئله: يو چاد زکوة روپي له خپلوروپو څخه بيلي نکړي بلکه په ټولوروپو په گډولوئي په ذاتي ډول مکان جوړ کړ، کومي روپي چي پري لگيدلي وي هغوته ئي حساب وکړ او بياني هغه کور د زکوة په نيت يوبي کوره غريب ته ورکړ او فقير په راجستر کي دخپل نوم په ليکلوسره په هغه باندي قبضه وکړه او جوړونکي له دغه کور سره هر ډول تر او اوحق خواهي ختمه کړه، نو دغه رنگه مکان جوړول باکراهيت روادى ځکه دهغه په مالک کيدلو سره فقير د نصاب خاوند نه گرزوي بلکه د ضرورت ځاى ورته ورکړل شوى دى.

مسئله: که يو چاد زکوة روپي له خپلو ذاتي روپو څخه جلا ايښي وي، او بياني په خپلوروپو باندي کور جوړ کړ او فقير ته ئي ورکړي دکور جوړيدلو لگښت ته ئي حساب وکړ هر څومره چي ئي وهغه ئي له جلا کړل شوؤ روپو څخه بيرته واخيست، نو په دغه ډول هم زکوة بلاکراهيت اداء شوى دى.

مسئله: که يو چاد قسط په ډول فقير ته دو مره روپي په وار، وار ورکولي چي هغه ورباندي د نصاب خاوند نه کيدى او فقير بيا هغه په کور جوړولو لگولي (که فقير خپله ځمکه نه لرله، نو اول دي ځمکه واخلي او بيادي د فقير ملک وگرزوي) اوله هغه وروسته د تر نصاب

کموروپوپه ورکولو اولگولو سره کور جوړ شو، نو په دې ډول زکوٰة اداء کول هم روادى. (ايضاح المسائل: ۱۱۵ مخ و احسن الفتاوى ۴ جلد ۴۹ مخ)

د زکوٰة په روپو سره دا اجتماع په ذريعه مکان جوړول :

مسئله: که يوي کميټي ياد خلکو يوي شوري ته (لکه چي نن سبارواج هم ده) د زکوٰة روپى ورکړلي شوي او هغوى په دغو روپو باندې کور جوړ کړ او فقير ته ئي ورکړ، په دغه ډول زکوٰة خواداء کيږي خودا خرابي پکښي شته چي دغه روپى مخته تردي چي فقير ئي مالک وگرزل شي د کور جوړولو په سامان اخيستلو کي لگيږي او د کوٰة اصل رقم فقير ته نه رسيږي، نو که څه هم زکوٰة خواداء کيږي خودا امر ممنوع دى. د دې صورت ډير ښه حل دا کيداى شي چي لومړى کميټي ته له خپل ټول اصلي رقم څخه د کور جوړولو وکيل ونيسي او کله چي کور تيار شي، نو هغه کور دې د زکوٰة په نيت مسکين ته ورکړي او د تل د پاره دې هغه د دغه کور پوره مالک وگرزوي، نو هغه وخت دې بيا د کور جوړيدلو لگښت ته حساب وکړي اوله زکوٰة ورکونکي څخه دې راواخلي؛ نو دا صورت بلا کراهت د دوى د پاره جواز لرلاى شي.

په پورتنيو څلورو صورتونو کي که د نصاب خاوند په هر څه او هر ډول (لکه دخبرو کول) زور اچاؤ يائي هغه ته يونه يو ډول تکليف

ورکاؤ نو ټول ثواب ئي برباد يږي او د فقير په ملکيت کي هيڅ ډول تاوان نه راځي. (ايضاح المسائل ۱۱۲ مخ و فتاوى رحيميه ۵ جلد ۱۲۱ مخ)

د زکوٰة په روپو جوړ شوو کورونو ویش له شرائطو سره :

پوښتنه: که په لاندنيو شرطونو سره مستحقينو ته د زکوٰة په روپو جوړ شوي کورونه ورکړل شي، نو د زکوٰة ورکونکو زکوٰة

اداء شوی دی اوکنه؟

(۱) ته به دغه کور تر پنځو کلونو پوري په بل چانه خرڅوي، دزياتي مدي دپاره حدنشته.

(۲) دغه کور استاد کارونې دپاره درکول کېږي، دابه کرایه دار ته نه ورکوي او بل چاته به ئې داستعمالو دپاره نه ورکوي.

(۳) که دې دغه کور په کرایه ورکړي دې بل چاته داستعمال دپاره ورکړي، او بیا کميته خبره شوه، نو ددې کور داستعمال حق درڅخه اخیستل کېږي.

(۴) په کور باندي چي کميتي په مياشتني ډول څومره روپۍ ټاکلي دي هره مياشت هغه اداء کړئ او رسيدئ تر لاسه کړئ
(۵) دغه کور به په کوم بل کور نه بدلوی.

(۶) ددې کور چت (بام) به د کميتي په قبضه کي وي.

(۷) په راتلونکي کي به دکور خرڅولو او پريښودلو په صورت کي له کميتي څخه دنوي مخصوص کارت په اخیستلو سره، خپل کارمخته بوزئ
(۸) په پورتنیو شرائطو برسیره به د کميتي له خوا وخت وخت راتلونکي حکمونه او شرائط هم منئ او په هغوبه عمل کوئ.

ځواب: زرگيه! زکوة خو هغه وخت اداء کېږي کله چي محتاج د زکوة د مال مالک وگرزول شي او د زکوة ورکونکي تر او ورسره په کافي او پوره ډول ختم شي. هغه د شرطونو لړۍ چي تاسو فرمائلي ده هغه د عاريت (په عارضي ډول چاته دڅه شي ورکولو) شرطونه دي.

لهذا: که يو چاته په دغو شرطو د زکوة په روپو جوړ شوی کور ورکړل شو، نو زکوة ورباندي نه دی اداء شوی. د زکوة اداء کيدلو شکل دادی چي هر چاته چي دغه کورونه ورکول کېږي هغه دي ددوئ مالکان

وگرزول شي اودقانوني ملكيت كاغذونه (ټيكتونه) دي داسي ورته جوړ كړل شي چي هغه پخپله كوركي دهره ول تجاوزاوبدلون پوره حق ولري اوله هره اړخه ورباندي دكميتي پابندي ختمه شي كه داسي ونه شي، نوپه زكوة وركونكولازمه ده چي خپل زكوة دوهم ځل وباسي.
(آب كي مسائل ۳ جلد ۲۸۹ مخ)

د زكوة په روپو جوړو شوو كورونو باندي كمه كرايه اخيستل :
پوښتنه : مونږ (۲) جريبه ځمكه په كرايه واخيستله، اوس اراده لرو چي كورونه ورباندي جوړ كړو اوبياني غريبانوته په كمه كرايه وركړو اودغه كورونه دزكوة په روپو جوړيږي، اود ځمكي كرايه مونږ وركوو، نوآياددغه رنگه كورونوپه جوړولو كي دزكوة درو پوپه لگولو سره زكوة اداء كيږي اوكنه؟

ځواب : په پورتنني صورت كي دزكوة په روپو دځمكي اخيستل يا كورونه جوړول روانه دي اودزكوة وركونكو زكوة نه اداء كيږي ځكه چي دزكوة اداء دپاره دشرط دي چي دزكوة حقدار به شي مالك گرزول كيږي. اوداشرط دلته نشي ترسره كيداى. (فتاوى رحيمه ۵ جلد ۱۵۱ مخ)

غريب ته په زكوة كي بغير له كرايي كور وركول :

مسئله : غريب دمال ديوي برخي مالك گرزولوته زكوة ويل كيږي نفعه په زكوة كي نه گنله كيږي.

لهذا: كه څوك يو كور بغير له دي چي كرايه واخلي پوره يو كمال غريب ته دزكوة په نيت وركړي، نو دهغه زكوة ورباندي نه اداء كيږي ځكه چي په دغه صورت كي دكوروال دنفع مالك گرزول شوي دي. دمال مالك نه دي (يعني فقير ته دكرايي روپو وركړلي شوي دي كورد هغه نه دي) او دغه گټه (چي كرايه ده مادي شي نه دي) (فقه الزكوة ۱ جلد ۱۲۸ مخ)

دزکوة په روپو دغريب دکوررغونه :

مسئله : که مستحق ته دزکوة روپۍ ور نه کړي شوي بلکه دهغه دکورپه بيارغونه کي ولگول شوي. نوزکوة نه دی اداء شوی. ځکه چي داضروري ده چي دزکوة روپۍ به غريب ته ورکولي کيږي او هغه به نې په قطعي ډول مالک گرزول کيږي. بيا دهغه خوښه ده چي کور ورباندي جوړوي او که زور کورپري بيرته له سره رغوي. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲۴۱ مخ)

له حکومت سره ترليو مدرسو ته دزکوة ورکول :

پوښتنه : کومي مدرسي چي له حکومت سره ترلي وي هغو ته دسرسايي، زکوة او دقربانئ دپوستکي ورکول څنگه دی. په داسي حال کي چي له مونږ سره ددي ويږه ده چي که نن ته وي نوسبادغه مدرسي زمونږ له لاسه وزي او حکومت ورباندي قبضه کوي.

ځواب : که په دغو مدرسو کي دزکوة دروپو مستحقين موجود و، نو بلاکراهيت ورته دزکوة روپۍ ورکول روا دی. (فتاوی دارالعلوم جلد ۳۲۲ مخ)

مسئله : کله چي د مدرسسي ضرورتونه له بلي خوا څخه پوره کيږي، نو بيا بايد ددی دپاره حيله جوړه نکړله شي چي خامخادزکوة روپۍ په هغي ولگولي شي، نو داچي ستاسوله پوښتنې څخه څرگند يږي چي دغه مدرسه نيمه حکومتي ده نو ځکه غريبان او طالبان تر هغي زيات دزکوة حقدار دي. (فتاوی محموديه جلد ۳ ۱۱۰ مخ)

دا ټکلي مدرسې په نوم زکوة راټولول :

پوښتنه : يو چا د صدقو، زکاتو او دقربانيو د پوستو کور وپي. راټولي کړي چي فلانې ځای به مدرسه جوړوم، خو هغسي ونشول (يعني

مدرسه ئي جوڙه نڪره) نوآبادغه روپي. په بله مدرسه کي لگول کيداى شي، او که وٺي نه لگوي نو خداى به ئي پري نيسي او کنه؟

ڄواب: اول خوبايد کوشش وکري چي دغه راتولي شوي روپي پخپل ځاى ولگوي، خو که مدرسه ورباندې جوڙه نڪرله شوه، نوبلي مدرسي ته ئي هم ورکولاي شي او بهترين ځاى دلگښت ئي دديني علم زد کونکي (طالبان) دي. اودروپو راتولونکي که دغه روپي په هغونه لگوي نو خداى جل جلاله ئي ورڅخه پوښتنه کوي او پري نيسي ئي. هغه هيڅ حق نه لري چي دپخپل شخصي ژوند په کارو کي ئي ولگوي. (فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۸۳ مخ بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۱۴ مخ)

په دي اميد چنده کول چي مستحق طالبان به راشي :

پوښتنه: مولوي صاحب مدرسه جوڙه کړيده چي په خاص ډول صرف د عربي او فارسي علمونه پکښي ښودل کيږي او هغه ورته دهره ډول چنده راتولوي او وائي چي که روپي جمعه شي نو دلته به ورباندي دخوراک بندوبست کوي، آيا په دغه اميد دهره ډول چندي اخیستل روا دى او کنه؟

ځواب: که دفي الحال مستحقو طالبانو دپاره راتولي شوي روپي کفايت نه کوي اوله دي وجي دخوراک بندوبست نه وي او مولوي صاحب په دي کوشش کي وي چي ددي بندوبست وکړي، اودهغه غالب اميد وټوښيادغه روپي هم وراخيستلای شي، مگر هغه دپاره بايد پوره فهم ولري چي کومي روپي دي له خلکو څخه دڅه دپاره رااخلي نو حتماً بايد په هغه کي ولگيږي. دبعضي مدرسواو مرستندويه ادارو دناکامي لومړنى سبب همداوي چي دوى

دا په نظر کي نه نيسي چي د چندو په ذريعه راټوله شوي سرمايه کي
خومره حرام مال گډدی. دوی په غصبي روپوسره د مدرسې د بنسټ
د بڼه ايرېدې چي بيا هغه د مدرسې د خرابۍ گډوډۍ او ناکامۍ سبب
گرزي او د دوی په نزديکت چي حرام خوړونکو شتمنوته ئي کوي د دې
امت رښتوني علماء بهي قدره کيږي او په مبارکونو موثي تور داغ
ايښودل کيږي. (حاشيه فقه الزکوة ۲ جلد ۴۲۵ مخ)

د مدرسې مشر د طالبانو وکیل دی که د ورکو نگو؟

مسئله: د مدرسې مشر (مهتم) د مال خاوندانو په صراحت سره وکیل
کړی دی ځکه چي هغوی روپی د دې دپاره ورکوي چي په مناسب
ځای ئي ولگوه. همدارنگه: د غريبانو وکیل هم دی ځکه چي کله
طالبانو د هغه مشري (مهتم) منلي دی نو گوياداني ويلي دي چي ته
زموږ دپاره له شتمنو څخه مالونه راټوله او زموږ ضروريات (لکه خوراک
څښاک جامي) او داسي نور ورباندي پوره کوه. (فتاوی محموديه ۲ جلد ۲۸ مخ ۱۲ جلد ۳۰ مخ)

مسئله: که د مدرسې خاوندان د طالبانو په وکالت و منل شي
نو بيا د اشک (چي د زکوة روپی به ناوخته يا سوکه، سوکه
مصرفيږي) له مينځه ځي ځکه چي د دوی قبضه د طالبانو قبضه ده.
او که دوی د مالونو د خاوندانو وکیلان و بلل شي، نو بيا اصل دادي چي
زکوة هغه وخت اداء کيږي کله چي په غريبانو (طالبانو) باندي
وویشل شي. نو که تر ویشلو له مخه اضطراري ضائع کيدل رامینځته
شونو ضمانت ئي د مدرسې په مشرانو نه دی او د زکوة ورکونکو زکوة
اداء شوی دی. (فتاوی محموديه ۳ جلد ۴۱ مخ)

۱ یا غریب مهتم کولای شي مدرسي ته ورکړل شوی زکوٰة استعمال کړي؟
پوښتنه: د مدرسې مهتم صاحب مجبور دی او قرضدار دی آیا کیدای شي چې د زکوٰة له هغو مالونه څخه چې د مدرسې د طالبانو د پاره راټول شوی دی دهغه اولاد ته ورکړل شي؟

ځواب: مهتم صاحب د زکوٰة او صدقو ورکونکو وکیل وي هغه ته دا حق نشته چې د زکوٰة او صدقو ورکونکو له شرط څخه خلاف هغه ولگوي. د هغو شيانو (چې خلک ئي مهتم ته خاص ددي د پاره ورکوي چې په طالبانو ئي ولگوه) دهغه لگول په اوستاذا نواو مهتم ته پخپله روانه دی. (کفایة المفتي ۴ جلد ۱۵۵ مخ)

۱ یا مهتم ته د زکوٰة درو پوپه ورسپارلوسره زکوٰة اداء کيږي؟
پوښتنه: کله چې کومي مدرسې یا انجمن ته روپی وړکولي کيږي هغه د هیڅ مسکین تر قبضه لاندی نه راوستلي کيږي بلکه د هغو مهتمینو ته ورکولی کيږي هغه هم مسکینان نه وي. نو آیا په دغه صورت کي زکوٰة اداء کيږي او کنه؟

ځواب: مدرسو ته چې د زکاتونو کومي روپی راځي نو مهتم ته پکار دی چې په داسي لگښت ځای کي ئي ولگوي چې د زکوٰة ورکونکی د زکوٰة اداء له هیڅ شک سره مخامخ نشي. هغه دا چې دوی باید تر هر څه لومړی دغه مال د زکوٰة په یو مسکین باندي قبض کړي او دهغه ملک ئي وگرزوي او بیادي هغه بیرته پخپله خونبه د مدرسې مهتم د مدرسې د متصارفود پوره کولو د پاره ورکړي. دا چې د زکوٰة د پاره دا شرط دی چې د غریب ملکیت به گرزول کيږي، نو ځکه باید تر لگښت او هر څه اول دا طریقو جوړه کړله شي. برسیره پردې طالبان

اومسکينان دزکوة يوبل لگښت ځای دی، د هغو په خوراک څښاک او پوښاک کې دزکوة دروږو لگښت يې له شکه روادی او په مدرسو کې زکاتونو روپۍ په طالبانو او غريبانو باندې لگول کېږي په هر حال زکوة او صدقو ورکونکو روڼو اتاسو په دې اړوند هيڅ شک زړه ته مه اچوئ په ډاډه زړه خپل زکاتونه او صدقې مدرسو ته ورکړئ او په دې کې به انشاء الله ستاسو ډبل اجر او ثواب دی. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۸۷مخ بحواله ردالمحتار ۲جلد ۱۷مخ)

مسئله: زکوة هغه وخت اداء کېږي چې په طالبانو باندې دغه روپۍ په يونه يو ډول وويشلي شي يعنې يا ورته خوراک پري برابر کړ شي يا جامی ورته پري جوړي کړلی شي او يا په نغدي ډول ورته وويشلي شي. او په مدرسو کې اکثراً دارنگه کار صورت نيسي چې د مدرسې مهتمم او نور کار کونکي اول دزکوة روپي دچا (غريب) ملک گرزوي او بياني د مدرسې خزاني ته ځي او بيا د لگښت تر وخته هلته ساتي وي. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۸۹مخ بحواله ردالمحتار ۲جلد ۱۵مخ)

د مختلفو ډولونو روپۍ يو ځای جمعه کول:

پوښتنه: يوه مدرسسه ده چې ورته په بيلابيلو نومونو روپۍ ورکولي کېږي لکه دزکاتونو، دمسجد جوړولو، خيراتو او داسې نورو، د مدرسې مهتمم هغه ټولي را جمع کوي او يو ځای يې ساتي هغه چې جمع شوي دي او هغه چې دا وخت راځي سره جلا کوي د لگښت په وخت چې هر ډول روپۍ دڅه دپاره وي هغه په خپل ځای لگولي کېږي نو آيا په دغه طريقه زکوة اداء کېږي او کنه؟ څکه چې هغه روپۍ چې يو چاد مسجد جوړولو دپاره ورکړي دي دمسجد په جوړولو کې ولگولي شي او کنه؟

ځواب: که رواج داسي وچي مهتمم دغه بيلابيل مالونه سره گډول نويياددي کار کول مهتمم ته روادى او ضمانت ئي دهغه په غاړه نه دى په دي شرط چي دهرڅه دپاره دروپو ورکونکي هم په دي خبروي او که رواج داسي نه و نويياد مهتمم دپاره له دى طريقي څخه کار اخيستل ناروادى او ضمانت ئي دهغه له غاړي دى او ددغه جواز په صورت کى دتي دهرمالک دروپو په اندازه دموکل له گډوروپو څخه واخلې او په تاکلي مصرف دي ولگوي، نو په دي ډول به دزکوة ورکونکو زکوة اداء شي او دمسجد دودانى جوړونکي له طرفه به دمسجد دوداني جوړه شي. او که مهتمم دزکوة له روپو سره بي پروائي کوي او په داسي ځاى ئي لگوي چي مناسب نه وي او زکوة ورکونکي ورڅخه خبر نه وي، نو دهغو اخروي مسئوليت او محاسبه به له مهتمم سره وي. مگر دزکوة ورکونکي زکوة اداء کيږي او که زکوة ورکونکي خبر شي نو حق نه لري چي تلف شوي روپي له مهتمم څخه واخلې او بيا زکوة اداء کړي.

(۲) فقهاؤ رحمة الله عليهم دا حکم ورکړى دى چي هغه وخت چي گډوي جمع شوي روپي په خپل خپل ځاى ولگولي شي او دگډون درواج لرلوله وچي دمالکانوله طرفه دلالة اجازه خط و اخيستل شي، نو په دي سره به هم دزکوة ورکونکى دزکوة اداء له شکه خلاصه شي او هم به دمهتمم په ذمه نه گناه وي او نه څه ضمانت. (کفايت المفتي ۴ جلد ۲۲۲ مخ)

د مدرسې دروپو حکم :

مسئله: د مدرسې روپي دهغي له مشر (مهتمم) سره امانت دي. د مهتمم دپاره داروانه ده چي د مدرسې روپي پخپلو کارو کي

ولگوي. او که ئي ولگوي نوبير ته اداء کول (مدرسي ته ورکول) ئي واجب دی. (فتاوی محمودیه ۳ جلد ۱۰ مخ)

په مدرسو کې د زکوٰة دروږود لگښت يوه بله طريقه :

پوښتنه: دلته يو مکتب دی چې قرآن کریم، پښتو او دنيات پکښي لوستل کيږي د مدرسې لگښت د چندي له روپو څخه (چې اته زره دی) او د فیس له روپو څخه (چې دوه زره دي) نه پوره کيږي بلکه مياشتني لگښت ئي (۱۸) زره روپۍ دی، نو که مونږ ئي پاتي لگښت د زکوٰة په روپو پوره کړو نو زکوٰة اداء کيږي او کنه؟

ځواب: د زکوٰة په روپو د مدرسې جوړول او داو ستاډانو په تنخواه کې ورکول روانه دی او زکوٰة هم نه اداء کيږي او د جواز صورت ئي دادی چې فیس دی لوړ کړي او د زکوٰة روپۍ دي په مياشتني ډول د مرستي په څير غريبانو طالبانو ته ورکړي او بيا دي بيرته ورڅخه په فیس کې واخلي، نو په دي ډول به زکوٰة اداء شي او بيا دي وروسته هغه داو ستاډانو په تنخواه ياد مدرسې په نور لگښت کې ورکړي.
(فتاوی رحيميه ۵ جلد ۱۵۰ مخ)

د زکوٰة دروږود او ستاډانو په تنخواه کې ورکولو يوه لاره :

مسئله: د زکوٰة اصلي حقداران فقيران او مسکينان دي، مدارسوته بايد خاص د پاک خداي جل جلاله دپاره روپۍ ورکړلي شي. اصلاً بهتري په دي کې ده چې زکوٰة غريبو طالبانو ته ورکړل شي خو د يرخلک خپل زکاتونه مدرسوته ورکوي، که د مدرسې مهتم ئي ورڅخه نه رانيسي نو د مدرسې چلول او دا ستاډانو تنخواه گاني پوره کول بغير له هغه گران کار دی، نو ځکه د دغي مجبوزي په صورت کې د

ضرورت په اندازه د زکوة درو پود پاره حيلي جوړولو اوله هغي څخه د اوستاډانو د تنخواگانو پوره کولو گنجائش شته. د مدرسې د تعمير په اړه ښه خبره داده چې پکښې ونه لگولي شي او دهغه د پاره له خلکو څخه خاصي روپۍ راټولې کړلې شي. (فتاویٰ رعيه ۵ جلد ۵۴ مخ و فتاویٰ دارالعلوم ۶ جلد ۲۱ مخ)

د زکوة په روپو د مدرسې د پاره ودانۍ او ځای اخيستل :

مسئله: د زکوة په روپو باندې د مسجد او مدرسې جوړول روانه دی، ځکه چې په زکوة کې تمليک د فقيرانو شرط دی. تر هغو پورې چې فقير د زکوة د مال مالک نه وي گرزول شوی زکوة نه اداء کېږي. (فتاویٰ دارالعلوم)

مسئله: زکاتونه، عشا او ټولې واجبي صدقي لکه سرسايه او کفاري په تنخواه گانو او مدرسې يا مسجد په جوړولو کې لگول روانه دی، بلکه په غريبانو او طالبانو به ئې لگوي. (فتاویٰ دارالعلوم ۶ جلد ۲۰۷ مخ)

د زکوة روپۍ غريب او ستاډته ورکول :

پوښتنه: د مکتب ښوونکي ته د يوې ادارې له خوا څه تنخوا راتله او څه بيا ورته د چندی له لارې پوره کيدله مگر اوس هغه لارې وتړل شوي خو مکتب ته يو چادر زکوة روپۍ ورکړي دي ايا موږ کولای شو هغه د ښوونکي په تنخوا کې ورکړو؟

ځواب: که يو څوک غريب او ستاډته د زکوة روپۍ د زکوة ورکونکي په اجازه په مياشت کې لږ لږ د مرستې په ډول ورکوي نو دا وادي، په دې صورت کې زکوة هم اداء کېږي، اوله ښوونکي سره هم مرسته کېږي - خو له دغو روپو د زکوة څخه د تنخوا جوړول روانه دي، او که ئې په تنخوا کې ورکولې بيادې لومړي بغير له قيد او شرطه د يو غريب ملک وگرزوي او بيادې هغه تشويق کړي چې زمونږ د کلي مدرسه ډيره

مسکینه ده ، که ته دغه روپی دپاک خدای جل جلاله درضالپاره دغی مدرسې ته ورکړي ، نو دابه دي ډیر لوی احسان او اجر وې مونږ په له دي څخه استاد ته تنخوا ورکړو ، نو که غریب ددوي دغه غوښتنه ومنله او روپی ئې واپس دوي ته ورکړي نو بیادوي کولای شي له هغو څخه او استاد ته تنخواه ورکړي (فتاوی رحیمیه ۵ جلد ۱۵۷ مخ

دزکوة روپی خپل اوستاد ته ورکول

پوښتنه: یونفر دمدرسي زده کونکو ته ډوډی ، چای او ترکاری پخوي بل نفر دهغوي لپاره دال غوړي ، مالگه ، مصاله او نور سامان راوړي ، نو ایا هغو ته په اجرت (مزدوري) کي دزکوة روپی لگول روادي او کنه؟ دغه رنگه دمدرسي داستازي په لگښتونو کي دزکوة روپی لگول روادي او کنه؟ دغه رنگه دزکوة په روپو دزده کونکو او دبرق ، او بواو ځای کرایه دزکوة له روپو ورکول روادي او کنه؟

ځواب: دکوم کار په بدله کي دزکوة روپی ورکول روانه دي ، په مزدوري او کرایه خوارک کي هم دزکوة روپی نشي ورکول کیدای ، همدارنگه داستازي په لگښتونو او خوراک کي هم دزکوة دروپو لگول روانه دي دزکوة روپی به مسکین ته بلاعوض ورکولې کيږي ، دزکوة په روپو دکتابخاني لپاره کتابونه اخیستل هم روانه دي او په ځای ، برق ، او اوبو کي په ورکولو کي يي هم زکوة نه ادا کيږي . دزکوة روپی دي طالبانو ته ورکړي ، تر خو هغوي پخپله دځان لپاره کتابونه واخلي ، او دبیره واپس کیدلو شرط پکي نه وي (فتاوی رحیمیه ۵ جلد ۱۲۳ مخ

پوښتنه: طالب العلم ته دزکوة ورکول روادي او کنه؟

ځواب: له (ردالمحتار دوهم جلد ۸۱ مخ باب المصرف) څخه معلوم کيږي چی شتمن (غني) طالب ته زکوة ورکول روانه دی . دهغه

د علمي بوختيال له امله صرف دا اجازه ورته شته چې په کار لگيا کيدل ورته ضروري نه دی که غريب شي نو بيا کولای شي زکوة واخلي .
(فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۴۴مخ واحسن الفتاوی ۴جلد ۲۵۲مخ و فقه الزکوة ۲جلد ۳۲مخ)

مسئله : څه په (في سبيل الله) کي طالب العلم هم داخل دی ، خود زکوة ورولودپاره غربت پکښي شرط دی . (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۵۲مخ)

مسئله : هغه طالب العلم ته چې غني وي او مسافر نه وي د زکوة ورکول او اخیستل دواړه حرام دي ، او د زکوة ورکونکي زکوة نه اداء کيږي
(فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۲۳مخ)

مسئله : علامه شامي رحمه الله عليه هم پورتنی قول چې غني (صاحب نصاب) طالب العلم ته د زکوة ورکول حرام دی راجح او غوره گڼلی دی
(فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۸۰مخ بحواله رد المحتار ۲جلد ۸۱مخ)

کوم زده کونکي چې د ديني علم تر څنگ د شيا نو جوړول

او نور کسبو نه هم زده کوي :

مسئله : د زکوة روپۍ د طالبانو او مسکينانو په خوراک او پوښاک کي لگول کيداى شي که څه هم هغوی د صنعت ، کسبونو او ديني علم تر څنگ د انگرېزي ژبه هم د ژبي پنو هيدني په غرض زده کوي .

(فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۵۱مخ بحواله رد المحتار ۲جلد ۸۵مخ و فتاوی محموديه ۳جلد ۲۰مخ)

دمدرسي دقوانينو څخه نه مراعت کونکو طالبانو ته د زکوة ورکول پوښتنه : دمدرسي هغه ضروري قوانين چې په زده کونکو ئي پوره کول لازمي وي که يو زده کونکی پوره نه کړي ، نو هغه زکوة به چې هغه ته ورکول کيږي اداء شوی وي او کته ؟

خواب : دمدرسودا يوه عامه قاعده ده چې د زکوة مال لومړی د يو غريب ملک گرزوي بياني هغه غريب بېرته دمدرسي دلگښت

پوره کولو دپاره دهغي مشريا کار کونکو ته ورکوي، نو ځکه په دې سره د زکوة په اداء او نه اداء کې هيڅ فرق نه راځي. د زکوة اداء هغه وخت وشوه کله چې په لومړي ځل د غريب ملک وگرزول شو. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲۷ مخ)

هغو طالبانو (دیني زده کونکو) ته چې دائي معلوم نه وي چې

غريب دی او که شتمن د زکوة ورکول :

پوښتنه: که د مدرسې مشر (مهتم) ته د معلومه نه وه چې د طالب مور او پلار یا سرپرست د نصاب خاوند دی او کنه، نو په دغه صورت کې له طالب العلم سره د زکوة په روپو مرسته کول روادی کنه؟

ځواب: د دې معلومول ضروري دی؛ خو که طالب پخپله ووايي چې زه غريب یم او زما مور پلار هم غريبان دي، نو د هغه له وینا سره سم د زکوة ورکول روادی. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲۲۰ مخ عالمگیری مصري جلد ۱۹۰ مخ)

مسئله: مستحقو طالبانو (د دیني علم زده کونکو ته) د زکوة له روپو څخه وظيفه (هغه روپی چې زده کونکي ته لازيات تعليم حاصلولو دپاره د مرستې په ډول ورکولي کېږي) ورکول هم روادی

استازي ته د زکوة دروېو بدلون :

پوښتنه: زید د مدرسې دپاره چنده کوي او خلک ورته د چندي په لړ کې د زکوة او سرسایي روپی هم ورکوي، دا وخت زید د مدرسې دپاره پنځوس زره روپی ټولي کړي دي، نو که هغه خپل ورور ته لیک ولیږي چې دلته له ماسره د مدرسې پنځوس زره روپی موجود دي، نو ته مدرسې ته زما له طرفه پنځوس زره روپی ورکړه، نو دغه رنگه کول روادی او کنه؟

ځواب: د مدرسې په چنده کې چې کومې د زکوة روپۍ دي دهغو مدرسې ته د ورلېږلو په ځای که یو څوک وروریا بل چاته ولیکي چې د غومره روپۍ څومره چې له ماسره دي مدرسې ته ورکړه داروادی. د مدرسې مشران چې هرکله د زکوة روپۍ د زکوة دلگښت په مناسب ځای کې ولگوي هغه وخت به زکوة اداء شي.

پاډونه: مدرسې ته د روپو ورکولو وروسته که د مدرسې روپۍ په خپل ذاتي لگښت کې لگوي نو لگولای شي، خو مدرسې ته ترورکولو له مخه ئې دا استعمال اجازه ورته نشته. (فتاویٰ رحیمیه ۵ جلد ۱۷۰ مخ)

استازي ته د زکوة دروېو استعمال :

پوښتنه: بعض له هغو خلکو څخه چې مدرسو ته چنډي راټولوي شتمن وي، نو کله چې هغو ته د چنډي ټولو په سفر کې خپلې ذاتي روپۍ ورختمې شي، نو د زکاتوله هغو روپو څخه کار اخلي چې خلکو د مدرسې دپاره په زکوة کې ورکړي دي خوبیا چې کورته راورسېږي نو بېرته هغو مه روپۍ مدرسې ته ورکوي، آیا داسې کول دوئ ته روادی او کنه؟

ځواب: دوئ ته د زکاتونو دروېو لگول روانه دی، یا خو ئې باید له کوره څخه وروغواري او یا دې له چا څخه قرض واخلي.

(فتاویٰ رحیمیه ۵ جلد ۱۷۴ مخ و فتاویٰ محمودیه ۱۲ جلد ۲۲۴ مخ)

که له استازي څخه د زکوة روپۍ ضائع شوي :

مسئله: که د مدرسې له استازي (نمائنده) یا مهتمم څخه د زکوة روپۍ غلو او خيستلي او یا په بل ډول ورڅخه ضائع شوي او دوئ دهغو له حفاظت څخه هېڅ قدرت سپمولي نه و، نو تاوان ورکول ئې ورباندې

لازم نه دی، اود زکوة ورکونکي زکوة اداء شوی دی. ځکه چي دغه خلک (استازي یا مهتممين) عملاً هم او عرفاً هم دمستحقو طالبانو وکیلان دي اود وکیل قبضه داسي ده لکه د فقیر قبضه. او که دوی ئي په ساتلو کي بي غوري کړي وه، یاني د زکوة په روپۍ بدلي کړي وي او یاني له خپلو شخصي روپوسره گډي کړي وي نو په دوی ئي د تاوان پرې کول واجب دی او پرې لازمه ده چي له خپل جیب څخه د غومره روپۍ مسکینانو ته ورکړي. (در مختار ۲ جلد ۳۹ مخ و امداد الفتاوی ۲ جلد ۴ مخ و محمودیه ۲ جلد ۴۱ مخ)

طالب العلم نه زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: که یو څوک د خوراک او څښاک دوامه سامان راواخلي څومره چي ورباندي زکوة واجب دی او پاڅه ئي کړي او مستحق طالب یابل چاته ئي په داسي ډول ورکړي چي په پوره ډول دهغه ملکیت وگرزي (د میلستیا په ډول نه) نو هم زکوة اداء کيږي. (فتاوی محمودیه ۷ جلد ۲۵۵ مخ و در مختار ۲ جلد ۲۵۷ مخ)

بغير له ملکیت له پڅنځي څخه خوراک ورکول:

پوښتنه: که د مدرسې مهتمم د زکوة په روپو باندي پڅلنځای جوړ کړي او بلا ملکیت ئي د مدرسې طالبانو ته خوراک ورکاؤ، نو په دغه صورت کي زکوة اداء کيږي او کنه؟

کله چي طالب دا واک ونه لري چي که خوراک هر ډول کوي هغسي ئي کولای شي، نو کوم داسي صورت به وي چي د زکوة روپۍ پکښي ولگولي شي؟

ځواب: په زکوة کي د ضروري ده چي هغه به د غریب ملک گرزول کيږي. اود طالبانو د خوراک دغه صورت چي تا لیکلی دی تمليک (د غریب د ملک گرزیدلو) صورت نه دی او په دغه ډول زکوة هم نه

اداء کيڙي. ددي سمه طريقه داده چي اول دي دزکوة مال (روپي) وي اوکھ بل شى) دکوم مسکين ملک وگزر وي اوبيادي دمدرسي په داخل کي دطالبانو په خوراک قبلونکي له خپل طرفه ولگوي.

(فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۳۴ مخ بحواله مخ ردالمحتار ۲ جلد ۱۲ مخ)

دمدرسو چلونکي بايد په کلکه ددي خيال وساتي چي دزکاتوروپي کومي چي دوى له خلکور اتولوي که په بالغانولگولي کيږي نوهغه به پخپله به دنصاب خاوندان نه وي اوکھ په نابالغولگولي کيږي نودهغه به پلرونه ياسرپرستان دنصاب خاوندان نه وي. اونه بايد دزکوة روپي چاته په اجرت کي ورکړي (محمدرفعت فاسي رحمه الله عليه)

ايا دمدرسي اوستاذان کولای شي دمدرسي له پخلنځاي

څخه خوراک وکړي؟

پوښتنه: بعض مدرسي دي چي استاذانوته ئي ورکيدونکي خوراک هم ورشميرل کيږي. يعني دهغه دتاکلي مياشتنى تنخواه يوه برخه ورڅخه په خوراک کي دمدرسي له طرفه کاتيږي نودهغه مالونو خورل چي مدرسي ته دزکوة اوصدقو په ډول مدرسي ته ورکول کيږي استاذانوته رواډى اوکنه؟ په داسي حال کي چي استاذان دخوراک قيمت اداء کوي.

ځواب: څومره اندازه چي استاذان جزوا تنخواه په طور خوري هغومره اندازه دزکوة نه دى اداء شوى. ددي حساب کول ضروري دى. دغه رنگه حال دنوروملازمينو او مستحقينو دلگښت هم دى.

(فتاوى محموديه ۱۲ جلد ۲۳۳ مخ)

د خاصو طالبانو ایشپزته دزکوة له روپو څخه اجرت ورکول

مسئله: کوم ایشپز (پخونکی) چي خاص طالبانوته خوراک تیاروي هغه ته اجرت (تنخواه) د عشر او زکوة له روپو څخه ورکول کيدای شي (احسن الفتاویٰ جلد ۴ ۲۹۲ مخ)

دلته له طالبانو څخه هغه طالبان مرادي چي مستحقين وي. مگر د طالبانو له عامه پخلنځای څخه مستحق او غير مستحق لکه استاذان هم خوراک کوي، نو ځکه په دغه مسئله کي ډیر احتیاط کول پکار دی. (محمد رفعت قاسمي صاحب)

شتمنو (نابالغو) زده کونکو ته دزکوة له مال څخه دوظيفي ورکول ناروا دی. (فتاویٰ دارالعلوم جلد ۲ ۲۸۹ مخ بحواله عن نمکيري جلد ۱ ۱۷۷ مخ)

د ديني علم زده کونکي ته د سوال کول څنگه دی؟

مسئله: د فقهی شریفی د علم پوهانو (رحمة الله عليهم) مسکين ديني زده کونکي ته د سوال کولو اجازه ورکړي ده، مگر د ادهغي زمانې خبره ده چي په عوامو کي له ديني علم څخه کرکه او نفرت نه و، په ننني زمانه کي چي د ديني علم له زده کونکو سره او دهغو د علم په وړاندي نفرت موجود دی طالب العلم ته د سوال کول جواز نه لري. ځکه چي په دي کي د دين تحقير او تذليل دی، دوی بايد له شتمنو او بډايانو څخه بي پروا او اوسي او په خپل خدای جل جلاله توکل وکړي. (حسن الفتاویٰ جلد ۴ ۲۵۸ مخ)

ایادزکوة ورکولو دپاره دطالب العلم دحال څېړنه ضروري ده؟

مسئله: په طالبانو کي بل قيد داهم دی چي هغه به دزکوة له لگښت ځايونو څخه وي يعني د نصاب خاوند به نه وي، سيد به نه وي او که هغه طالبان چي زکوة ورکول کيږي نابالغ وي،

نو دهغو مور او پلار يا سرپرست به دنصاب خاوند نه ي. او بالغ فقير طالب ته دمور او پلار يا بل سرپرست به اينه (شتمنوتوب) دزکوة اخيستلو او ورکولو مانع نه دی. او طالبانو ته دزکوة په روپو دجامو او کتابو اخيستل هغه وخت روا دی چي دوي لويان پخپله دنصاب خاوندان نه ي او د کوچنيانو ئي مور او پلار دنصاب خاوندان نه وي ددي د معلومولو دپاره بايد کوشش او تحقيق وشي.

(فناوی دارالعلوم ۲ جلد ۳۹ مخ زده السحنا ۲ جلد ۸۸ مخ)

که خوراک پوخ کرل شي اوبه غريبانو وخورل شي نوزکوة اداء کيږي؟

مسئله: دزکوة اداء کيدلو دپاره دا شرط دی چي هغه به دغريب ملک گرزول کيږي. طالبانو ته دخوراک پخولو او پري خورلو سره تمليک صورت نه نيسي. دوي بايد دخوراک مالکان وگرزول شي. نو دپره سمه طريقه داده چي لومړی دي غريبو طالبانو ته دزکوة روپي ورکړي بيا دي ورته ووايي چي دخوراک او خبناک فيس را کړئ، کله چي طالبان بيرته هغه روپي ورته ورکړي نو بيا دي هغه په خوراکو کي ولگوي په دي ډول به هم زکو اداء شوی وي او هم به طالبانو ته ډوډئ رسيدلي وي. او بيا دي ددارالعلوم ديو بند په خيږ طالبان دخوراک پوره بي شرطه مالکان وگرزول شي. (فناوی رجبیه ۵ جلد ۱۲۲ مخ و محمود به ۳ جلد ۸۸ مخ)

مسئله: که خوراک په داسي ډول غريبانو ته ورکړ شي چي د غورزو لو، خورلو او بل ته ورکولو هر ډول اختياري له غريب سره وي، نو څومره قيمت چي دخوراک وي هغومره زکوة هم اداء شو، او که پورتنی واک ئي له غريب سره نه وي بلکه خوراک ورته په نژدي داسي

ډول ورکول کيږي لکه ميلمستيا، نو زکوٰه ورباندي نه اداء کيږي ځکه چي په ميلمستيا (د عوت) کي ملکيت نه وي.

مسئله: دغه رنگه که پوخ شوی خوراک يا گنډل شوی جامي د دومره قيمت نه وي څومره چي زکوٰه واجب دی، د مثال په ډول جامي يا خوراک خراب شوی و، نو څومره قيمت چي د خرابي په وجه کم شوی دی هغومره زکوٰه به نور باسي. (امداد مسائل زکوٰه ۴۲ مخ وفتاویٰ محموديه جلد ۵۲ مخ)

مسافرته د زکوٰه ورکول او اخيستل څنگه دي؟

مسئله: مسافرته د زکوٰه اخيستل روادی خو هغه وخت چي هغه دلته د نصاب

خاوند نه وي، که څه هم دهغه په کور کي وي. (فتاویٰ درالعلوم جلد ۲۸۲ مخ بحواله الدر المنهاج جلد ۸ مخ)

مسئله: يو څوک دی چي په خپل کور کي ډير شتمن دی مگر په سفرتللی و چي هلته اتفاقاً ورسره مال ختم شو، ټول شته ورڅخه چاغلا کړل يادارنگه بله پيښه وشوه. اوس هغه داسي مجبور و چي تر کوره ئي ځان نشوای رسولای، نو هغه ته هم زکوٰه ورکول روادی؛ همدارنگه که داسي حاجي ته چي په کور کي ډير مالدار دی د حج په لاره کي خرڅ ورختم شو نو هغه ته هم زکوٰه ورکول روادی. (امداد مسائل زکوٰه ۲۲ مخ و عالکبير جلد ۱۸۲ مخ)

د مسافر قرض له زکوٰه څخه اداء کول:

مسئله: که دغه مسافر خاوند د نصاب نه و او سيد هم نه و، نو هغه ته زکوٰه او دومره روپۍ د زکوٰه ورکول چي ورباندي دهغه قرض اداء شي روادی څنگه چي د قرآن کریم د توبي سورة په دغه آيت مبارک کي

راغلي دي (اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْاِيَةِ) (فتاویٰ درالعلوم جلد ۲۸۱ مخ بحواله الهدايه جلد ۱۸۸ مخ)

مسافر ته دروږوور کولو په ځای ټيکټ (کرايه ورکول) وراخيستل پوښتنه: يو مالداره سپړی زکوٰه په داسي ډول اداء کوي چي کله

یومسافر پیداکړي نو خپل نفر ترادي پوري ورسره لیرې او هلته ورته د تلو د پاره ټیکټ کوي، نغدې روپۍ ورته په لاس نه ورکوي نو که مسافر د څه عذر په وجه لارنشي او ټیکټ برباد شي نو د دغه سړي زکوٰة به اداء شوی وي او کنه؟

ځواب: که دغه شتمن د مسکین مسافر په اجازه سره هغه ته ټیکټ اخلي، نوله مسافر سره تلونکي سړي د مسکین وکیل په قبض کولو او ټیکټ اخیستلو کي کیدای شي. څنگه چې د شتمن وکیل دی نو ځکه د مالداره سړي زکوٰة که په پورتنی صورت سره وي، نو اداء شوی دی، او که هغه مسافر بیاله څه وجي معطل شو او ټیکټ یې له کاره ولویدی هم د مالداره سړي زکوٰة اداء شوی دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۷۷ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۱۴ مخ)

پوښتنه: که دیو چاد خوراک پخولو خدمتگار غریب وي، نو هغه کولای شي زکوٰة یا سړسایه ورکړي؟

ځواب: که څوک خپل د خوراک پخولو خدمتگار یا خدمتگاري ته په دې نیت زکوٰة یا سړسایه ورکوي چې هغه مسکین دی؛ نور واده او که په تنخواه کي شي ورکوي بیاروانه دی. که هغه مسکین وي نو په تنخواه برسیره چې هر څه ورکول غواړي هغه دي ورکړي.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۴۵ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۸۹ مخ)

مسئله: خپل غلام او مینځي ته زکوٰة ورکول روانه دی. خو هغه خلک چې شرعي غلامان یا مینځي نه وي لکه نن سبا چې په هندوستان کي په کورو کي او سیدونکي خادمان او خادماني دي هغه غلامان نه دي هغوته د زکوٰة او سړسایي ورکول روادی که غریبان وي، مگر له زکوٰة او سړسایي څخه به ورته تنخواه نه جوړوي.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۵۵ مخ بحر الرائق ۲ جلد ۲۴۴ مخ عالمگیری ۱ جلد ۱۹ مخ)

اذان و یونگی او امام ته د عشر او زکوة و رکول څنگه دی :

مسئله: د عشر دلگښت ځایونه هم هغه دي کوم چي د زکوة د پاره ټاکل شوي دي، نو څنگه چي زکوة د امامت په تنخواه کي ورکول ناروا دی هماغسي د عشر، او سراسي ورکول هم د امامت په تنخواه کي ناروا دی. دورکيدو په صورت کي سراسيه، زکوة او عشر او نوري واجبي صدقي نه اداء کيږي. او په نه جوازني ټول فقهاء، رحمة الله عليهم هم پريغيدلي دي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۷۲ مخ بحوانه ردالمحتار ۲ جلد ۷۹ مخ)

مسئله: صرف په دي سره څوک مستحق نشي گرزیدای چي د مسجد امام دی؛ دا جرت په ډول هيڅ يو امام ته زکوة ورکول روانه دی. (فتاوی محموديه ۷ جلد ۳۲۲ مخ)

د رواج له مخي امام ته زکوة ورکول څنگه دی؟

پوښتنه: زموږ په علاقه کي يو ډول رواج دی چي د مسجد امام ته هيڅ ډول تنخواه نه ټاکي بلکي صرف زکوة ورکوي. د امام د ټاکلو پروخت دا خبره نه سره خلاصوي چي زه ستاسو امامت کوم او تاسو ماته زکوة راکوي، نو ځکه امام ته هم معلومه وي چي قوم به زکوة ماته راکوي او قوم ته هم؛ نو آيا دغه ډول زکوة اداء کيږي او کنه؟

ځواب: که څه د مسجد له امام سره دغه فيصله نه وي شوي چي د زکوة له روپو څخه به تنخواه ورکوي خود (المعروف کالمشروط) د اصل مطابق کوم شی چي له پخوا څخه په ذهن کي فيصله شوي وي هغه داسي دی لکه چي شرط ئي لگول شوی وي. څنگه چي تروخت له مخه د امام او زکوة ورکونکو په ذهنو کي دا خبره شته چي امام ته ټاکل شوي تنخواه نه ده ورکړله شوي هغه ته به زکاتونه ورکول کيږي

، نوځکه ویلای شو چي دزکوة له روپو امام ته تنخواه (یا په بل ډول دامامت اجرت) ورکول روانه دی خو که داسي وکړي چي دامامت اجرت ئي جلا وکړی او بیا دهغه د غربت په وجه زکوة هم ورته ورکړي نو داروادی. (آب کي مسائل ۳ جلد ۲۰۲ مخ)

دزکوة له روپو څخه مبلغینو ته امتیاز یا تنخواه ورکول:

پوښتنه: دزکوة له روپو څخه مبلغینو، او طالبانو ته هغه ځانگړي مرسته چي یاد هغو د ښه کار کرده گي له خاطره ورکوله کيږي یا د لازيات کار کولو له خاطره ورکوله کيږي روادی او کنه؟
 ځواب: طالبانو او مسکینانو ته وظيفه دزکوة له روپو څخه ورکول روادی، او د مبلغینو په تنخواه ورکولو کي د تمليک حيله جوړول ورته شرط دی. بغير له حيلني جوړولو ورته روانه دی ځکه چي په زکوة کي تمليک شرط دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۷۵ مخ بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۲۹ مخ)

دتبليغي جماعت په غړيو دزکوة لگول:

مسئله: که دتبليغي جماعت غړي غريبان وي نو زکوة ورکول کيدای شي مگر صحيح نه ده چي ددوی دزکوة صحيح لگښت ځای وبلل شي (يعني صحت ورپوري انحصار شي)

يادونه: بعض خلک له زکوة څخه د دنيوي مقاصدو دپاره گټه اخلي چي دا د شريعت له خلوص او روحيني سره په ټکر کي دي د مثال په ډول خلک خپلو هغو مزدورانو ته چي مستحق دزکوة هم وي په دي خيال زکوة ورکوي چي ددوی په دي سره نور هم زما په طرف راټول شي او ددغه احسان په وجه په ښه ډول زما کارونه سرته ورسوي داسي خلک هم شته چي کله ددوی په کار کي خرابي وويني نو په خپله ژبه

ورته وائي چي دازه خو په تنخواه برسيره له تاسره د مرستي په خاطر زکوة هم درکوم مگر ته احسان هيرو نکي ئي اوداسي نور، نو که د مسئلي له نظره ورته ورگورو نوزکوة ئي اداء شوي دي خود مقبوليت پوښتنه ئي مه کوه! ځکه چي په عظيم الشان قرآن کي دي چي (قولٌ معروفٌ ومغفرةٌ خيرٌ من صدقةٍ يتبعها اذی واللہ اعني حلیمٌ ۲۲۳) (د بقرې سورة) (محمد رفعت قاسمي غفر له الله)

نوکر ته دزياتي تنخواه غوښتنه په زکوة ورپوره کول :

پوښتنه: زما يو مزدور دی چي دتنخواه دزيات توالي غوښتنه ئي کوله، نو ماد زکوة په نيت دهغه تنخواه زياته کړه، نو اوس هغه دافکر کوي چي زما په تنخواه کي زيادت شوي آيا په دغه ډول زکوة ورکول صحيح دي او کنه؟

ځوابه: د ملازم تنخواه خود هغه دکار بدل له ده، نو کله چي تاد تنخواه دزياتوالي په نوم زيادت وکړ نو هغه هم دکار بدل له ده، نو ځکه په دغه ډول زکوة نه اداء کيږي کومه تنخواه چي ټاکلي شوي دهغي له اداء، کولو وروسته که مزدور محتاج او غريب و، او بيا زکوة ورکړل شو، نو زکوة اداء شوي دي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۲۸۴ مخ)

خادم ته دوخت تر مخه د زکوة په نيت درو پوړو پريښودل :

مسئله: ما خپل مزدور ته تر وخت له مخه روپۍ دبیرته را کولو په شرط ورکړي دي، خو اوس زه ښه پوهيږم چي هغه به ئي اداء نکړای شي، نو که زه دغه روپۍ د زکوة په نيت پسي ورپريږدم نو زما زکوة به اداء شوي وي او کنه؟

ځواب: دزکوة دور کولو په وخت دزکوة نیت کول ضروري دی، هغه نیت چې له ورکولو وروسته یې ته کوي هغه دا اعتبار ورنه دی نو ځکه ته نشي کولای هغه دزکوة په نیت ورپرېږدي. البته دا کولای شئ چې دغومره روپۍ هغه ته دزکوة په نیت ورکړئ او بیاني بیرته ورڅخه په خپلو قرضو کې واخلي. (آپ کی مسائل ۳ جلد ۳۸۴ مخ)

خادمي ته دزکوة په روپوگینه وراخیستل :

پوښتنه: له زید سره یوه یتیمه نجلۍ خدمت کوي چې صرف خوراک څښاک او جامي ورته ورکولي کیږي نو زید کولای شي دزکوة په روپو هغې ته گینه، جامي او نور څه واخلي او کنه؟

(۲) او کومه نسخه چې فکر کوي چې زکوة راته د خدمت په بدل کې را کول کیږي هغې ته دزکوة ورکول څنگه دی؟

ځواب: یتیمي نجلۍ ته چې تنخواه ورته مقررې نه ده صرف دا ورته مقررې چې ډوډۍ او جامي به ورکولي کیږي دزکوة په روپو دگینو ورجوړول روادی، او داهم سمه ه چې دزکوة روپۍ په نغدي ډول ورکړي. خو ورته مقررې شوي جامي به دزکوة په روپو ورته نه جوړوي

(۲) او هغې ښځې ته چې دا پخپله فکر کوي چې زکوة راته د کار په بدل کې را کول کیږي دزکوة ورکول روانه دی. (المناری دارالعلوم جلد ۲۱ مخ بحواله المختار جلد ۲۹ مخ)

هیڅ یو چاته هم د کار په بدل کې دزکوة ورکول روانه دی او په دي ډول زکوة هم نه اداء کیږي (محمد رفعت قاسمي)

دغربي انجلی په واده کې دزکوة روپۍ ورکول :

مسئله : دانجلی مور او پلار ته چې دزکوة مستحق وي که دزکوة روپۍ ددې دپاره ورکړلې شي چې دلورپه نکاح (واده) کې شي ولگوي، نور وادی، او داهم سمه ده چې دزکوة په روپو لوبسي، گینې او نورڅه واخیستل شي او انجلی ته ورکړل شي.

مسئله : که هغې انجلی ته تر واده له مخه یا وروسته دزکوة روپۍ په نغدې ډول ورکړلې شي هم وادی، خو په دې شرط چې دنصاب خاونده نه وي. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۴۷مخ ردالمحتار ۲جلد ۷۹مخ)

مسئله : مگر ددی خیال ساتل ضروري دي چې دزکوة دورکيدلو اندازه دومره نه وي چې تر نصاب زیاته شي؛ او که کوم غریب ته دنصاب برابر زکوة ورکړل شوی یا یو شمیر خلکو ته دلې، لېزکوة په ورکولو سره دنصاب اندازه پوره او یا ترې زیات شو، نو بیا له دې خاطر ه دوی ته دنور زکوة ورکول روانه دی چې دوی دا وخت مستحقین نه دی.

(ایضاح المسائل ۱۱۷مخ بحواله درمختار کراچي ۲جلد ۳۵۲مخ)

دزکوة له روپو څخه دمړي تجیز او تکفین کول څنگه دي؟

مسئله : دزکوة په روپو باندې دمړي تجیز او تکفین کول روانه دي؛ خود ضرورت پروخت داسې کیدای شي چې که دمړي ولي غریب وي نو هغه ته دزکوة روپۍ ورکړلې شي چې هغه بیا ورباندې دتجهیز او تکفین کارونه پوره کړي. (احسن الفتاوی ۴جلد ۲۹۲مخ ردالمحتار ۲جلد ۷۸مخ فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۳۲۲مخ)

ایا مړي ته دکفن ورکولو ثواب به دزکوة ورکولو نکی هم وي؟

مسئله : که دزکوة مستحق (غریب) له خپل طرف څخه دمړي دکفن، دمسجد دجوړولو او داسې نورو کارو کې نو ثواب نسي ددواړو (مستحق او زکوة ورکونکي) ته رسیږي. په شامي نومي

کتاب کي داسي ليکل شوي دي چي زکوة ورکونکي ته دزکوة ورکولو او غريب ته دمري دکفن ورکولو ثواب رسيري. اوداهم ويل شوي دي چي دزکوة ورکونکي په کفن ورکولو کي هم ثواب شته ځکه چي په حديث شريف کي دي چي (الذال على الخير کفاعله) (ردالمحتار ۲ جلد ۱۷ مخ)

په جامع الصغير کي روايت رانقل شوی دی چي وائي «صدقه که ترسلگونو لاسونو تيره شي هم، نوهريوه صدقه کونکي ته به شي دومره ثواب ورکول کيږي لکه لومړني صدقه کونکي ته؛ بغير له دي چي دلومړي په ثواب کي کمی راشي. ترسلگونو لاسونو د تيريدلو مطلب دادی چي يو صدقه کونکی دوهم ته صدقه ورکړي دوهم شي دريم، دريم شي څلورم او همدارنگه ترسلو پوري سلسله ورسيږي. (فتاویٰ اراعلوم ۲ جلد ۳۳۷ مخ)

بعض ځايونه خلک دبي وارث مري دتجهيزاوتکفين دپاره چنده کوی، نو په هغه کي دزکوة دروپوپه ورکولو سره زکوة نه اداء کيږي. که وارث لرونکی مری وي هم په دغه ډول زکوة نه اداء کيږي ځکه په مري کي دا وړتيا نشته چي زکوة شي ملک وگرزول شي. خودارنگه کيدای شي چي دزکوة روپی دمري وارث ته (چي غريب وي) ورکړلي شي اوبيايي هغه له خپل طرفه دمري په تجهيزاوتکفين کي ولگوي.

(محمد رفعت قاسمي غفرله الله)

دزکوة په روپو دمري قرض اداء کول:

مسئله: که دمري په ذمه باندي قرض پاته ونوزکوة ورکونکی نشي کولای براه راست هغه په زکوة کي اداء کړي، البته داسي کولای شي چي لومړی دهغه يو غريب وارث ته دزکوة مال په داسي ډول ورکړي

چي هغه ئي په پوره ډول مالک وگرزي بيا هغه پخپله خوښه دغه مال
 دمري په قرضو کي ورکړي. (معارف القرآن ۴ جلد ۴۰۸ مخ)
 ځکه چي په مري کي د مالک گرزیدلو وړتیا نشته چي دغه دزکوة اداء
 کيدلولو مړنی شرط دی. (محمد رفعت قاسمی رحمة الله عليه)

دزکوة روپۍ په دي نيت غريب ته ورکول چي مري ته ئي ثواب ورسېږي :
مسئله: دزکوة روپۍ په داسي ډول مري ته ورکول روانه دی چي دهغه له
 طرفه ورباندي خيرات وکړل شي داغوستو کالي واخيستل شي
 او محتاجانو ته ورکړلي شي. له خپل طرفه بايد دزکوة په نيت محتاجانو ته
 ورکړل شي دهغه ثواب مري ته بايد ونه بخښل شي. (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۰۴ مخ)

خپل غريب خاوند ته زکوة ورکول :

(۱) **پوښتنه:** په عام ډول خودميرمني ټول کفالت د خاوند په غاړه
 وي، که خدای مه کړه خاوند غريب شي او ميرمن ئي شتمنه
 وي، نو شريعت دهغي په ذمه د خاوند کوم حقوق وراچوي؟

(۲) **پوښتنه:** که دغه خاوند له ميرمني څخه دزکوة روپۍ ورواخلي
 او خوراک پري واخلي نو داصحيح دی او کنه؟

(۱) **ځواب:** په ميرمني چي د خاوند کوم حقونه دي هغه په غربت
 او مالداري دواړو کي يوشان دي. کله چي خاوند غريب شي
 نو ميرمني ته په کار ده چي ورڅخه دومره څه وغواړي څومره چي هغه
 ئي دراورلو قدرت لري. خود اخلاقو تقاضا داده چي ميرمن بايد په
 خپل مال له خاوند سره د کور د لگښتونو په پوره کولو کي مرسته
 وکړي، او يا خاوند ته د دي واک ورکړي چي دهغي په مال باندي
 تجارت وکړي. نو څنگه چي د خاوند او ميرمني گټي عاده سره گډي
 وي او په عام ډول دوي ديو اوبل له شيانو څخه کار اخيستلای، او

اخلي، نوځکه دميرمني زکوة خاوند ته اود خاوند زکوة ميرمني ته ورکول روانه دی. (آب کي مسائل ۳ جلد ۳۵۹ مخ و فناروی د نرالعلوم ۳۹۲ مخ بحواله شامي ۳ جلد ۸۲ مخ)

د شتمني ميرمني غريب خاوند ته د زکوة ورکول :

پوښتنه: د زید له ميرمني سره د څلوروزو روپو سره اوسپين زردی، مگر پخپله زید د پير غريب او قرضدار دی، نو آیا زید کولای شي زکوة واخلي؟

ځواب: زید د بل چا زکوة وراخيستی شي مگر پخپله بنځه ورته زکوة نشي ورکولای، په هر حال که خاوند پخپله غريب وي نو د زکوة اخيستلو حق دار دی دميرمني د شتمنتوب په وجه هغه مالدار نشي بلل کيدای. (آب کي مسائل ۳ جلد ۳۹۵ مخ)

واده شوي ميرمني ته زکوة ورکول :

پوښتنه: يوه ميرمن ده چې خاوند يې ژوندی دی او خوارې او مزدوري کوي نو آیا هغې ته زکوة ورکول روا دی او کنه؟

ځواب: که هغه غريبه او د زکوة مستحقه وي نو بيا زکوة ورکول روا دی (آب کي مسائل ۳ جلد ۳۹۵ مخ)

هغې کونډې ته د زکوة ورکول چې اولادونه يې شتمن وي :

پوښتنه: يوه کونډه ميرمن ده چې زامن يې داوخت د کاروبار خاوندان دي، نو که دهغې زامن ورسره مرسته نه کوي او يا ورسره دومره مرسته کوي چې دهغې د پاره ناکافي وي، نو د زکوة ورکول ورته روا دی او کنه؟

خواب: ددغي ميرمني ټول لگښتونه دهغي داو لاد په ذمه دي مگر که هغه غريبه وي او زامن ورسره دومره مرسته نه کوي چي دهغي دورځنيو ضرورتونو دپاره کافي شي نو زکوة ورکول رواي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۹۳ مخ)

بد حاله ميرمني ته دزکوة ورکول :

مسئله: هغي ميرمني ته چي کونډه هم وي او دژوند حال ئي هم خراب او ناسم وي مناسب ده چي خپل وروردو ورځنيو لگښتونو دپوره کولو دپاره څه ورکړي، او که هغه داسي کول نه يائي قدرت نه و، اوله هغي کونډي سره هم د نصاب په اندازه سره زر سپين زريارو پي نه وي، نو ښکاره خبره ده چي هغه بي کسه هم ده او غريبه هم ده، نو ځکه دزکوة ورکول ضروري دي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۹۷ مخ)

د بد کردار سړي ميرمني ته زکوة ورکول :

مسئله: داسي د ماشومانو لرونکو ميرمنو ته چي دخپل خاوند د عيشي ژوند او شراب خوړلو له امله ډيره په تنگ شوي وي او غريبه هم ي (يعني خاونده د نصاب نه وي) ته نه يودا چي زکوة ورکول صحيح دي بلکه دغه رنگه زوريدلو ښځو ته دزکوة په ورکولو کي ډير ثواب دي (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۲۳ مخ بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۸۰ مخ)

بي روزگار ته زکوة ورکول :

مسئله: د کاروبار نه کونکي سړي کفالت دزکوة له مال څخه کول رواي او زکوة ورباندي اداء کيږي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۹۸ مخ)

د معذ ورمما شوم پلارته زکوة ورکول :

پوښتنه : يو ماشوم دی چي د ماغي تکليف لري، دهغه پلاز مزدوري کوي او دهغه د ژوند ټولو چارو واکدار دی، نو آيا پلارته شي زکوة ورکول روادی او کنه؟

ځواب : که د دغه ماشوم پلار هيڅ نه لرل نو د زکوة مستحق دی بعض عيال دارد اسي وي چي دنصاب خاوندان نه وي او ددوي دکارلاس ته راورنه هم دومره نه وي چي دهغو ټولو لگښتونو د پاره کافي شي دغه رنگه خلکو ته زکوة ورکول روادی. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۴۰ مخ)

د زکوة روپۍ د غريبو انجو نوبه تعليم کي ورکول :

مسئله : په زکوة کي تمليک شرط دی يعني يو فقير بايد د هغه پوره مالک وگرزول شي، نو که زده کونکو غريبو انجونو ته په نقدي ډول د زکوة روپۍ ورکړلي شي يا جامي ورته پري جوړي کړلي شي يا خوراک ورته په پوره ملکيت کي ورکړل شي نو صحيح دی. مگر د ښوونکو يا نورو کارگرو تنخواه له زکوة څخه ورکول روانه دی. (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۰۵ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۸۵ مخ)

د ډير عيال خاوندته د زکوة روپۍ ورکول :

پوښتنه : زه د مسجد امام يم، د مسجد په تنخواه دکورچلول ډيرگران دی عيال می هم ډير دی او قرضدار هم يم، يو مالدار غواړي ماته ډيري روپۍ په زکوة کي راکړي نوزه هغه ورڅخه اخيستای شم او کنه؟

ځواب : مسئله داده چي غريب (د زکوة مستحق) ته بايد دومره مال د زکوة ورکړل چي تر نصاب کم وي، دومره مال ورکول چي هغه پري دنصاب خاوند کي پري مکروه دی خو که يو څوک قرضدار وي

اوپاډیر عیالونه لري نو قرضدار کولا شي چي دومره زکوة واخلي چي قرض
 ئي پوره ورباندي اداء شي اونور تر نصاب کم ورسره پاته شي. اوډیر اولاد
 لرونکی کولای شي دومره زکوة واخلي چي که دهغه په ټول عیال تقسیم
 کړل شي نو هریوه ته تر نصاب کم ورسیري. په دغو دواړو صورتو کی د زکوة
 اخیستل بی کراهته روادی. (طحطاری علی مراثی الفلاح ۴۱۲ مخ و کتاب الفقه جلد ۱۰۱۳ مخ)

مسئله: که دیو چامیا شتنی آمدني له ضرورت سره برابره وي مگر په
 ټول کال کي ورسره دومره نصاب نه جمع کیدو چي هغه پري د نصاب
 خاوند شي، نو هغه ته د زکوة اونفلي صدقي ورکول او اخیستل روادی
 (فتاوی دارالعلوم جلد ۲۳۳ مخ بحواله عالمگیری بالامصرف جلد ۱۸۹ مخ)

۱ یا ما لدار ضرورت مند ته د زکوة ورکول روادی؟

مسئله: که یو چا خلکو ته روپی قرض ورکړي وي اوډیر ته
 اخیستلو دپاره ئي خاصه نیته ټاکله شوي وه او ددغي نیتي په
 بهیر کي هغه ته دکورني لگښت دپوره کولو ضرورت پېښ شو، نو دغه
 وخت هغه زکوة اخیستلی شي، مگر په دومره اندازه چي
 د قرضو تر ختلو ورباندي ضرورتونه پوره کړي. او که
 د قرضو د ختلو دپاره ټاکلي نیته نه وه ځکه چي په دغه وخت کي هغه
 داسي دی لکه مسافر. او که قرض اخیستونکی شتمن وي او قرض
 اداء کوي، نو بیاد زکوة اخیستل روانه دی، که دغه قرض اخیستونکی
 قرض نه اداء کوي او د قرضي ورکولو شاهد عادل وي نو هم پورتنی
 حکم دی. او که شاهد عادل نه وي نو هغه تر هغه وخته پوري زکوة نشي
 اخیستلای ترڅو چي دعوی ئي قاضي ته نه وي وړاندي کړي او قاضي
 قرض اخیستونکي ته قسم نه وي ورکړی؛ خو هر کله چي قرض

اخيستونكى دانكار قسم وكړنوله هغه وروسته دى كولاى شي زكوة واخلي. (فتاوى قاضى خان وعالمگيرى ۴ جلد ۴۰ مخ)

بي لمانځه ته دزكوة وركول :

مسئله: هغه چاته چي لمونځ نه كوي زكوة وركول روادى، څكه چي د خفيانو رحمة الله عليهم په نزد دلمانځه په پرېښودلو سره مسلمان نه كافر كيږي البته دلمانځه پرېښودل فسق او كبيره گناه ده مگر كفر نه دى، نو څكه هغه چاته چي لمونځ نه كوي او محتاج وي دزكوة وركول رواى او زكوة ورباندي اداء كيږي او ډير امامان په دې مذهب دي چي د لمونځ پرېښودونكى كافر نه دى. (فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۸۴ مخ بحواله مراتي الفلاح)

دنشي عادت لرونكي ته دزكوة وركول :

پوښتنه: يو څوك ډير زيات غريب دى خود بنگواو آفيو نونشه كوي، آيا هغه ته دزكوة وركول شرعاً جائز دى او كنه؟

خواب: دابنكاره خبره ده چي دزكاتونواو صدقونيكانو خلكو ته وركول ډيره بهتره ده څنگه چي وائي (ولياكل - طعامك الأبرار) يعني ستاسو خوراكونه دي نيكان و خوري. مگر فاسق، فاجر او شراب خور ته (چي محتاج او غريب وي) دزكوة وركول روادى او زكوة اداء كيږي كه څه هم فاسق وي خود زكوة ښه اداپه دي كسي ده چي نيكانو فقيرانو او محتاجو ته وركول شي. په هر حال دزكوة په اداء كي هيڅ خبره نشته؛ بهتري او نه بهتري جلا خبره ده. محتاج او غريب كه څه هم فاسق وي خود زكوة په وركولو كي ثواب شته څنگه چي ليكي «هر دروحي لرونكي ته په څه وركولو كي اجر شته» (فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۳۵ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۷۹ مخ)

خوکه دیوچا داپوره یقین شو چي هغه دغه زماد زکوة روپی په شرابوورکوي، نوبیا زکوة ورکول روانه دی ځکه چي پاک خدای جل جلاله فرمائي: **(وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ)** (دماندي سورة محمد نعت ناسمې)

غیر مسلمو فقیرانو ته زکوة ورکول :

پوښتنه: د زکوة ورکول کافرانو ته روادی او کنه؟

ځواب: په درمختار او نورو کتابو کي د زکوة تعریف په دي ټکو کي شوی دی (تملیک جزء مال عینه الشارع من مسلم فقیر.. الخ) چي مطلب ورڅخه دادی چي زکوة په شریعت کي دیته وائي چي دخپل مال څخه هغه معلومه برخه چي حضور صلی الله علیه وسلم ټاکلي ده مسلمان محتاج ته ورکړله شي. نوله دي څخه معلومه شوه چي د زکوة داداء دپاره دا شرط دی چي مسلمان فقیر ته ورکول کيږي اود توبي دسورت له دغه آیت (انما الصدقات للفقراء والمسکین) څخه مراد په اجماع دامت سره مسلمان فقیران او مساکین دي.

خونفلي صدقي اهل ذمه و(کافرانو) ته ورکول کیدای شي. په درمختار کي داسي هم لیکل شوي دي چي له زکوة، عشر او ماليې څخه علاوه نوري صدقي کافرانو ته هم ورکولي کیدای شي.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۷۷ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۹۲ مخ وک ۲ بیت المغشي ۴ جلد ۴۲۲ مخ)

د غیر مسلمو په بنوونځای کي زکوة ورکول :

مسئله: د غیر مسلمو مدرسواو بنوونځیو ته د زکوة ورکول روانه دی، او زکوة نه اداء کيږي. ضرور ابايد مسلمان محتاج ته ورکړل شي.

(رد المحتار ۲ جلد ۹۲ مخ)

ملحد او مرتد ته د زکوة ورکول :

مسئله: هر هغه څوک چې له پاک خداى جل جلاله ، نبوت او آخرت څخه منکروي هغه کافر او د اسلام د بښمن دى . هغه ته هم د زکوة ورکول داسي دى لکه يو څوک چې د دين له د بښمن سره مرسته کوي او څوک چې مرتد شي او د اسلام له کړئ ووزي ، نو هغه د اسلام له نظره د ژوند مستحق نه دى پر بيرده دا خبره چې له هغه سره دي د زکوة په روپو مرسته وشي . هغه د و مره لوى جرم اوله اسلام او مسلمانانو سره خيانت کړى دى چې په ټولنه کي ئي د ژوند کولو حق بايللى دى لکه چې د حضور صلى الله عليه وسلم ارشاد دى = (هر مسلمان چې خپل دين (اسلام) په بل دين بدل کړي نو تا سو هغه و وژئ) (فقه الزکوة: ۲ جلد ۲۰۹ مخ)

مسکين چاته ويل کيږي ؟

مسئله: څوک چې خاوند د نصاب نه وي او محتاج وي هغه ته

مسکين يا فقير ويل کيږي. (فتاوى دارالعلوم ۷ جلد ۱۹۴ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۸۰ مخ)
د چاپه ملک کى چې هيڅ شى هم او يا وي خو تر نصاب کم ، نو هغه ته د شريعت په اصطلاح فقير او مسکين ويل کيږي . او دغه رنگه د زکوة او سرسايي حقداران دي (فتاوى محموديه ۱۳ جلد ۱۱۴ مخ)

د فقير او مسکين تر مينځ يو فرق د اهم دى چې فقير ته د سوال کول پيغور نه گڼل کيږي مگر مسکين ته د هغه پاک نفسى د خواست ، زارئ کولو او څه غوښتلوا اجازه نه ورکوي . د صحیحينو په يو حديث شريف کي حضور صلى الله عليه وسلم د مسکين تعريف داسي کړى دى (الذي لا يجد غني يغنيه ولا يفتون فيصدق عليه ولا يقوم فيسأل الناس)

پوښتنه: داسي کارپو هو فقيرانو ته چي خواري مزدوري کولای شي زکوة ورکول روادی او کونه نه؟ او آیاد مستحقو او غیر مستحقو فقيرانو تر مینځ هیڅ فرق هم نه وي؟

ځواب: که دغه فقیر یا مسکین په ظاهري ډول محتاج ښکاري، نو هغه ته د زکوة په ورکولو سره زکوة اداء کيږي. که څه هم په حقیقت کي هغه مستحق نه وي، خود (انما الاعمال بالنیات) د قاعدې له مخي د زکوة ورکونکي زکوة اداء او ثواب ښي ورته ورکول کيږي. (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۲۹ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۹۵ مخ)

مسئله: که هغه څوک چي زکوة ورکول کيږي په ظاهري ډول فقیر او مسکین معلومیدی او یا له فقیرانو سره یوځای راغی، او یا یې سوال وکړ او زکوة ورکونکي زکوة ورکړ نو زکوة ښي اداء شوی دی، که څه هم تر زکوة ورکولو وروسته معلومه شوه چي هغه شتمن ؤ او د زکوة مستحق نه ؤ. (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۲۸ مخ و فتاوی محمودیه ۱۱ جلد ۱۲۰ مخ)

کوم فقیر چي روپی په نارو اکارو کي لگوي :

پوښتنه: د کومو غریبانو (مسکینانو) په اړوند چي غالب گمان دا وي چي دوی د زکاتونو او سرسایو روپی اخلسي او بیایي په غلطو غلطو کارو کي لگوي، نو هغوته د زکوة ورکول روادی او کونه؟

ځواب: که غالب گمان همدغه وي، نو بیایي شکه چي زکوة او خیرات ورکول ناروا او گناه ده ځکه چي دغه له گناه کولو سره مرسته ده او په گناه کي له چا سره مرسته کول حرام دی. لکه چي پاک خدای جل جلاله فرمائي: (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ط: (مانندي مبارکي سوره)

مسئله: که یو چادنه علم له امله غله یا زنا کارته زکوة ورکړي، نو د زکوة او صدقي اجرهم ورته ورکول کيږي او زکوة هم اداء شوی دی، خو که د هغه له غلا او زنا کارۍ څخه خبر و نو بیا ئې هیڅکله باید ورنه کړي.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۲۸ مخ بحواله مشکوة اجلد ۱ ۲۵ مخ)

شتمن فقیره زکوة ورکول:

پوښتنه: دلته یو داسې فقیر نشته چې د زکوة او سرسایي اخیستلو وړتیا لري ځکه چې دغه ټول په نامه فقیران د نصاب خاوندان دي او زکوة پري واجب دی، نو آیا مونږ خپل زکاتونه دغو فقیرانو ته ورکړو او که ئې دیني مدرسو ته ورکړو؟

ځواب: دغه رنگه په نامه فقیرانو ته (چې شتمن او د نصاب خاوندان وي) باید زکوة سرسایه او نوري واجبې صدقي ورنه کړي شي؛ تاسو خپلي سرسایي او زکاتونه مدرسو ته ورکړئ او هلته ئې په غریبو طالبانو ولگئ. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۸۲ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۲۹ مخ)

مسئله: داسې فقیرانو ته د زکوة ورکول روانه ديچې خیرات ټولول خیر غوښتل ئې عادت گرزیدلی وي او دا معلومه وي چې ډیري ددوئ شتمن دي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۰۴ مخ)

هغه فقیره زکوة ورکول چې په څه گټلو قادر وي:

مسئله: د زکوة د مستحق کیدلو تر اوله حاجت سره دی، نو دغه اصل ته په کتو سره د پوښتنه پیدا کيږي چې که یو څوک محتاج وی خو کار نه کي او دخلکو په زکاتو او صدقو سره خپل ژوند تیروي اوله دي امله د ټولني د اړو بار گرزیدلی وی، او حال دادی چې په جسماني لحاظ هغه دښه کار کولو وړتیا لري نو زکوة ورکول کیدای شي او کنه؟

د حنفي مذهب د جمهور و فقهاؤ رحمة الله عليهم نظر د اده چي کسب گريادگتي کولو قابل فقير ته د زکوة و رکول او اخیستل خور وادی خوبهتره او ډیره ښه خبره داده چي ترڅو پوري چي له هغه سره دژوندي پاته کيدلو دپاره لږ له ډيروڅه موجود وي، نو هغه دي زکوة نه اخلي.

(فقه الزکوة ۲ جلد ۲۸ مخ بحواله مجمع لانهار ۲۲۰ مخ)

مسئله: هر هغه څوک چي تر نصاب د کمو شتو خاوند وي هغه ته زکوة و رکول روادی که څه هم هغه روغ او دروزي گټلو وړتيا لرونکی وي ځکه چي هغه فقير دی او فقيران د زکوة په لگښت ځايونو کي داخل دي. او بل دا چي د حقيقي احتياج پته لگول سخت کار دی نو ځکه د نصاب نه لرل د حاجت مندي قائم مقام بلل کيږي. (فقه الزکوة ۲ جلد ۲۰۷ مخ)

یتیم خاني ته زکوة و رکول څنگه دی؟

مسئله: نابالغو ته زکوة و رکول صحيح دی، نو د یتیم خاني د ماشومانو د لگښت دپاره هم زکوة و رکول صحيح دی.

(فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۵۷ مخ بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۷۹ مخ)

مسئله: د نابالغ غريب یتیم سرپرست ته د یتیم د ضرورتونو د پوره کولو دپاره زکوة و رکول روادی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۵۹ مخ و فتاوی محمودیه ۳ جلد ۹۰ مخ)

مسئله: په یتیم خانه کي که یتیمانوته خوراک، جامي او داسي نور په مالکانه ډول و رکول کيږي نو د غومره اندازه د زکوة روپی لگولي کيږي. (معارف القرآن ۴ جلد ۴۰۹ مخ)

مسئله: که هغه یتیم چي زکوة ورته و رکول کيږي پوهه ولري او په روپو باندي قبضه کولای شي، نو هغه ته و رکول ئي هم روادی؛ او که د زکوة درو پو د ضائع کيدو ويره وه، نو سرپرست کولای شي د امانت په ډول هغه ورڅخه اخلي او ورته و ئي ساتي. او که ماشوم ناپوه

ۋاودا ويره وه چي هغه به ئي په غلط ځای کي ولگوي يابه په بله لارو ورڅخه ضائع شي، نوبيا ئي هغه ته ورکول روانه دی بلکه دهغه سرپرست (څوک چي ددغه ماشوم پالنه کوي) ته ددغه ماشوم د ضرورتونو د پوره کولو د پاره ورکړلي شي. او که سرپرست هم بي باوره څوک و نوبيا بايد د ماشوم له خپلو انوڅخه کوم بل چالکه تره، نيکه، ورور، اونور ته په ماشوم دلگښت د پاره ورکړلي شي.

مسئله: که ولي (سرپرست) د زکوة روپۍ د ماشوم له طرفه پخپله قبضه کي واخيستلي نو هيڅ تاوان نه لري مگر هغه روپۍ چي ده اخيستی دی تر هغه وخته پوري چي د ماشوم په تمليکي لگښتونونه وي لگيدلي نو تر هغه وخته زکوة نه اداء کيږي (فتاوی محموديه ۳ جلد ۹۰ مخ)

د حضور صلی الله عليه وسلم د خاندان نفرو ته زکوة ورکول :

پوښتنه: کومو کومو خلکو ته زکوة ورکول روادی او کومو کومو ته ناروادی؟
ځواب: زکوة د حضور صلی الله عليه وسلم د کورنۍ خلکو ته حلال نه دی. او دهغه مبارک صلی الله عليه وسلم له کورنۍ څخه مراد د حضرت علی رضی الله تعالی عنه، عقیل رضی الله تعالی عنه، جعفر رضی الله تعالی عنه، عباس رضی الله تعالی عنه، او حارث بن عبدالمطلب اولادي دي، نو هغه څوک چي د دوی رضی الله تعالی عنهم له نسلو څخه وي هغو ته زکوة نشي ورکول کيدای. که له دوی څخه څوک غريب وي نو په بل ډول بايد ورسره مرسته وشي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۹۰ مخ و علم الفقہ ۴ جلد ۴۲ مخ)

سید او هاشمي ته زکوة ورکول روادی او کنه؟

پوښتنه: که چيري سيند يا هاشمي ډير زيات مسکين شو، نو زکوة ورکول روادی او کنه؟

خواب: سيد او هاشمي ته د زکوة په ورکولو سره زکوة نه اداء کيږي، آيا دکلي يا کوخي په گاوند يا نوکي دومره غيرت نشته چي بغیر له زکوة ورکولو د هغه احتیاج پوره کړي؟ که د يو چاپلاره يريزيات غريب شي، نو آيا هغه ته به هم احتیاجات د زکوة په روپووز پوره کوي؟ (احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۲۷۹ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۲۷۲ مخ)

مسئله: د حنفیانو په نزد د صحيح قول او ظاهر الرواۍ سره سم سيد ته په هيڅ حال هم زکوة ورکول صحيح نه دی. (فتاویٰ دارالعلوم ۷ جلد ۳۲۲ مخ)

مسئله: هغه قول چي فتویٰ ورباندي شوي ده دادی چي ساداتو (سيدانو) ته په اوس وخت کي هم زکاتونه او واجبي صدقي لکه د قرباني پوستو کي، سرسايه او نور ورکول حرام دی او زکوة او نور ورباندي نه اداء کيږي؛ دا خبره غلطه ده چي څوک وائي چي په بعض حالاتو کي ورته روا دی. (فتاویٰ دارالعلوم ۶ جلد ۳۲۹ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۹۰ مخ باب المصرف)

مسئله: سيد ته د زکوة او عشر غله او روپی دواړه حرام دي، خو که څوک شي وروسته له حيلي جوړولو څخه ورکوي، نو بيا پکښي څه منع نشته، د حيلي صورت دا کيدای شي چي لومړی داسي يو غريب ته چي سيد نه وي وويل شي چي مادغه خپل زکوة يا هر څه چي وي فلاني ته ورکاؤ، خو هغه سيد دی او زکوة ورته روانه ی، نو ځکه اوس زه خپل زکوة تاته درکوم نو که ته دغه ټول يا نيمايي په خپله خوښه هغه ته ورکړي نو دا به ډيره ښه وي. له دي وروسته که بيا هغه غريب د زکوة له مال څخه سيد ته له خپله طرفه څه ورکړي، نو بيا سيد ته روا دی. (کفايت الملتی ۴ جلد ۲۷۲ مخ)

د چاچي مورسيده وي هغه ته زکوة ورکول :

مسئله: که ديو چا صرف مورسيده وي او پلارني سيدنه وي، نو هغه ته زکوة ورکول روادى، ځکه چي نسب د پلار له لوري وي. د چاچي پلار سيدنه وي نو د موربه سيدوالي سره نه سيد کيږي. (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۷۹ مخ بحر الورد البحار جلد ۲۳۲ مخ)

څوک چي دنسب شجره نه لري هغه ته زکوة ورکول :

پوښتنه: زيد له خپل پلار او نيکونو څخه اوريدلي دي چي زموږ دنسب شجره حضرت على کرم الله وجهه ته رسيدلي ده مگر له زيد سره پوره شجره نشته چي ورڅخه دا معلومه شي چي هغه رښتيا هم سيد دى او کنه، نو په دغه صورت کي په داسي حال کي چي زيد غريب دى هغه ته د زکوة اخيستل روادى او کنه؟

خواب: دنسب د ثبوت د پاره عام شهرت کافي دى، دا ضروري نه ده چي خاماخابه دنسب شجره وي، نو ځکه زيد ته زکوة اخيستل حرام دى. (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۷۹ مخ و کفايت المفتى ۴ جلد ۴۵۵ مخ)

سيدانوته د زکوة نه ورکيد نو عقلي وجه :

مسئله: زکوة د خلکو و د مالونو خيري دي او دا مناسب نه و چي د سيد المرسلين صلى الله عليه وسلم اولاد دي پري گکر شي؛ که هغه محتاج شي نو له پاک مال څخه بايد ورسره مرسته وشي، دغه رنگه که د سيد المرسلين صلى الله عليه وسلم اولاد ته د زکوة اخيستلو حکم وای، نو تا پوهانوته به دا وسوسه پيدا کيدله چي (معاذ الله) شايد دغه بنکلی نظام ئي دخپل اولاد د پاره په لاره اچولى وي ا همدارنگه ئي يونفسياني اړخ د اهم دى چي که د حضور صلى الله عليه وسلم اولاد ته د زکوة اخيستل رو او اى نو خلکو به دخپلوي او نزديکت په بناء هغوى

ته ډيرز کاتونه ورکول اوبغيرله هغو به ټي بل چاته په ورکولو سره اطمینان نه کیدی، اودابه دنورو غريبانو د سخت شکایت سبب گرزیدلی و. (آب کي مسائل ۳ جلد ۳۹۱ مخ و فقه الزکوة ۲ جلد ۲۴۲ مخ)

مسئله: سید ته په زکوة نه ورکولو کي یورازدادی چي سید الثقلین صلی الله علیه وسلم به پخپله یعنی پخپل لاس صدقي راټولولي، نوکه هغه صلی الله علیه وسلم خپلو قریبانو او هغه چاته چي دهغوئ نفع د حضور صلی الله علیه وسلم نفع وه د زکوة خوړلو جواز فرمایلی وای، نو د دي ویره به وه چي خلک په حضور صلی الله علیه وسلم باندي بد گمان شوی وای، اویا به ټي د سید المرسلین صلی الله علیه وسلم په حق کي هغه خبري کولي چي بالکل به له حقیقت او ادب څخه لیري وای، نوله دي امله حضور صلی الله علیه وسلم دغه دروازه دخپل اولاد په مخ وتړله او وټي فرمائیل چي زکوة د ډوئ له شتمنو څخه واخلي او د ډوئ فقیرانو ته ټي ورکړی. (اسرار شریعت ۱ جلد ۳۰۵ مخ)

سید ته د زکوة نه ورکولو نقلي وجوهات :

مسئله: د مجبوري په وخت کي هم سید ته د زکوة ورکولو او خيستلو اجازه نشته اوفتوی هم په همدې قول ده په حدیث شریف کي حضور صلی الله علیه وسلم زکوة ته (اوساخ الناس) دخلکو خیري ویلي دی او حضور صلی الله علیه وسلم فرمائلي دي چي دغه صدقي محمد صلی الله علیه وسلم اود هغه صلی الله علیه وسلم اولادي ته حلالی نه دي. (مشکوة ۱ جلد ۱۲۱ مخ)

په دغه حدیث شریف کي سیدانو ته د زکوة د حرمت وجه د زکوة علت (چي دخلکو د مالو خیري دي) بنودل شوي دي اوله بیت امال څخه ټي

دهغو دپاره دخاصي مرستي مقررول نه دی فرمائلي اودغه علت تراوسه هم پخپل خای پاته دی، نوځکه دزکوة دحرمت حکم هم لاتراوسه په خای پاته دی اوپه دي کي احتیاط هم دی اودسیدانو محترمینو احترام هم دی په یو حدیث شریف کي راځي چي یو وخت حضرت حسن رضی الله تعالی عنه دصدقي یوه خورماپه خوله کي واچوله په داسي حال کي چي هغه لاما شوم ؤ، نو حضور صلی الله علیه وسلم هغه بیرته دده له خولي څخه راوايستله او ورته وني فرمائلي چي مونږ صدقه نه خورو. (مشکوٰة جلد ۱۲۱ مخ)

په درمختار او شامي کي راځي چي بني هاشمونه زکوة نه دی روا، نو ظاهر المذهب هم دادي چي بني هاشمونه زکوة مطلقاً نه دی روا هغه که دبنی هاشم له طرفه زکوة ورکول او اخیستل منع دی، نوځکه دواک، شتمنی او ثروت خاوندانوته لازمه ده چي دوي له سیدانو سره په داسي بل څه مرسته وکړي چي هغه صرف دپاک خدای جل جلاله درضادپاره وي اوپه دي سره دوي له تکلیفو او مشکلاتو څخه خلاص کړي ځکه چي داهم دپیرا اجرا و ثواب کار دی او هم له حضور صلی الله علیه وسلم سره رښتني محبت دی، ددغه کار دنه کولو په صورت کي دا ویره شته چي پاک خدای جل جلاله دوي ورباندي ونیسي. (فتاویٰ رحیبه ۵ جلد ۱۷۸ مخ وفتاویٰ محمودیه ۷ جلد ۲۵۵ مخ)

سید، ته دسیدزکوة ورکول :

پوښتنه: آیا شتمن (مالدار) سید کولای شي خپلو غریبو سیدانو ته زکوة ورکړي اوکنه؟

ځواب: صحیحه خبره داده چي ورته ناروا دی. (فتاویٰ معرودیه ۳ جلد ۲۲ مخ بعترانه نامې جلد ۲۲ مخ)

د سيد ميرمني ته زکوة ورکول :

پوښتنه: زما يو سيد گاونډی دی چي په جسماني ډول بالکل معذوردی او که دڅه گټلو قدرت پکښي نشته، خود هغه ميرمن چي سيده نه ده او د کور ټولي چاري سمبالوي او د ټول کور کفالت دهغي له غاري دی، نو آيا سره له دي چي دهغي ماشومان او خاوند سيدان دي هغي ته زکوة ورکول کيداى شي او کنه؟

ځواب: هغي ميرمني ته چي سيده نه وي او مستحقه وي زکوة ورکيداى شي، د زکوة له ملکيت وروسته که هغو وغواړي چي په خپلو بچويو يا خاوندني ولگوي نو کولاى شي. (آب کي مسائل ۳ جلد ۳۹۲ مخ)

مسئله: په دي وجه چي ديوي ميرمني خاوند سيد دی او دا پخپله غريبه ده او سيده نه ده هغي ته د زکوة ورکولو کي منعه نشته، بلکه زکوة ورباندي اداء کيږي او خپل (رشته دار) غريب ته د زکوة ورکول زيات ثواب لري. (فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۳۳ مخ)

د سيد ميرمني اولاد ته زکوة ورکول :

مسئله: سيده ميرمن چي غير سيده ته واده شي نو پيدا کيدونکي اولادونه شي هم سيدان نه دي، نو ځکه د سيد کوندي اولادونو ته زکوة ورکول روا دی او دا پخپله د دغو بچو د پاره زکوة اخيستلاى شي، خود خان د پاره نه. (آب کي مسائل ۳ جلد ۳۹۲ مخ)

د زکوة له مال څخه د سيد قرض اداء کول :

پوښتنه: په يو سيد باندي د بل مسلمان قرض دی آيا هغه کولاى شي غه قرض په زکوة اداء کړي؟

ځواب: نه، هغه نشي کولاى د زکوة په روپوهغه قرضه اداء کړي.

۱ یا به سخت حالت گي سیدته زکوة ورکول کیدای شي اوکنه؟

مسئله: که سید په ډیر سخت نارامي او خراب حال کي واقع و، نو په بیا په دغه مجبوري کي د زکوة ورکول روادی څنگه چي د پاک خدای جل جلاله ارشاد مبارک دی (فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ) (۲ سبأه) د حدیث شریف فتوی خوداده چي سیدته زکوة مه ورکوی، که سیدته له یو خوا څخه رزق راځي نو د هغه بیا څه ضرورت دی چي زکوة اخلي؟ او که ورباندي سخت حالت ورغی دایا بله خبره ده. (اسرار شریعت جلد ۳۰۷ مخ)

که سیدته په غلطي زکوة ورکړ شو:

پوښتنه: زید هاشمي دی، یو چاهغه ته زکوة ورکړ، نو د زید دپاره شرعي حکم څه دی؟

ځواب: که د زکوة ورکونکی د زکوة وسم لگښت ځای دپوره فکر کولو وروسته هغه ته زکوة ورکړی و نو زکوة ئي اداء شوی دی، مگر زید چي په دی پوه شي چي داراته زکوة را کړل شوی دی نو پرې لازمه ده چي بیرته ئي هغه چاته ورسوي له چا څخه چي ئي اخیستی دی. (احسن الفتاوی ۴ جلد ۲۸۰ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۷۴ مخ)

شيعه او قادياني ته زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: شيعه او قیدياني ته زکوة ورکول روادی اوکنه؟ او که څوک ئي ورکړي نو زکوة ئي اداء کيږي اوکنه؟

ځواب: او قیديانيان او ځیني شيعه گان کافران دي بلکه تر نورو کفارو هم بد دي او کافرته زکوة ورکول روانه دی دوی ته زکوة

ورکول سخته گناه ده؛ نه یو داچي زکوة ورباندي نه اداء کيږي بلکه هیڅ ډول صدقه باید ور نه کړله شي. (احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۴۸۱ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۲۳۳ مخ)

مستحق به څه ډول پیژنو؟

پوښتنه: زما خو خپلوان یادوستان دي چي په ظاهره ډیر غریبان او مستحق ښکارېږي، خو زه به دا څنگه معلوموم چي دوی رښتیا هم غریبان یا نصاب نه لرونکي دي او کنه؟

ځواب: ظاهر ته اعتبار دی، که له ظاهر حال سره سم ستاد خبره زړه واخیسته چي دوی غریب دي، نو هغوی ته د زکوة په ورکولو سره زکوة اداء کيږي. (آب کي مسائل ۳ جلد ۲۹۳ مخ)

وروریا بل خپل ته زکوة ورکول:

پوښتنه: زما یو ورودی چي ډیر غریب او د تې (T.B) په ناروغي اخته دی هغه نه دا وخت د تداوي دپاره خرڅه لري او نه څه آمدني لري، نو آیا زه کولای شم هغه ته ټول زکوة ورکړم؟

ځواب: هغه ته د زکوة په ورکولو کي ډیر زیات ثواب دی مگر په یو واردومره زکوة مه ورکوی چي غریب ورباندي د نصاب خاوند شي. اول ورته تر نصاب کمي روپی وړکړی کله چي هغه ولگيږي بیا ورته نوري او دغه رنگه دغه تر هغه پوري چي زکوة ختم شي.

او که هغه عیالدار هم و، نو بیا په یوه وار هغه ته دومره زکوة هم ورکول کیدای شي چي که په ټولو ویشلي شي نو هریوه ته تر نصاب کم رسيږي (احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۲۹۲ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۷۵ مخ)

ترخپله وسه زکوة هغه چاته ورکوي چي دزکوة اوخير ټولونکي نه وي او دخپل عزت ساتلو په خاطر په خپل کور کي ناست وي سره له دي چي مستحق هم وي. (محمد رفعت قاسمي غفر له الله)

دکمي امدني لرونکي ته زکوة ورکول :

پوښتنه: زما يو دوست دی چي داسي کار کوي چي آمدني ئي ډيره کمه ده، آیا هغه ته زکوة ورکول کيداى شي او کنه؟
ځواب: که هغه دزکوة مستحق وي (دنصاب خاوند نه وي) نو ضروري ده چي په زکوة ورسره مرسته وشي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۹۲ مخ)

په پلار دزکوة لگولو دپاره دورور واسطه کول :

مسئله: ورور ته هغه وخت زکوة ورکول روادى چي غريب وي مگر کله خلک داسي کوي چي له هغه څخه داغوښتنه کوي چي زه دغه زکوة تاته درکوم ته به ئي بل چالکه (پلار) ته ورکوي دا کار غلط او ناسم دی ځکه چي کله ورور ته زکوة ورکړ شو نور نوزياتي دزکوة ورکونکي له ملکيت او قبضي وتلي دي او دا بيا دورور خوښه ده چي په هر څه ئي لگوي. او که مقصود ورڅخه ورور ته دزکوة ورکول نه، بلکه پلار ته ورکول ؤ او ورور هسي وکيل ؤ، نو بيا ورور ته په ورکولو سره زکوة نه اداء کيږي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۹۴ مخ)

ناسکه مور (ميري) ته زکوة ورکول :

مسئله: ناسکه مور ته (هغه چي ستا پلار دوهمه ښځه کړي وي) که غريبه وي (يعني دنصاب خاوند نه وي) او سيده هم نه وي زکوة ورکول روادى. (فتاوى محموديه ۷ جلد ۳۲۸ مخ)

خپل ناروا اولاد ته زکوة ورکول

مسئله: زنا کار خپل هغه بچي ته زکوة نشي ورکولای چي له زنا څخه پیداشوی وي. دغه رنگه ئي هغه بچي ته هم ورکول روانه دی کوم څخه چي هغه انکار کړی وي. (درمختار ۲ جلد ۷۰۷ مخ)

مسئله: که تر واده ورسسته تر شپږ میاشتې له مخه ماشوم پیداشو، نو هغه د شریعت له نظره حرام زاده دی، دغه ماشوم چي د هر چاله نظفي (منو) څخه پیداشوی دی هغه نشي کولای هغه ته زکوة ورکړي، او که ئي ورهم کړي نو زکوة ئي نه دی اداء شوی. (فتاوی رحیمیه ۲ جلد ۱۴ مخ بحواله شامي ۲ جلد ۹۴ مخ و عالمگیری ۴ جلد ۳۹ مخ)

یادونه: په ماشوم او د هغه په مور باندې دومره لوی تهمت په ناخبري کي ویل نه یو دا چي کیسه گناه ده بلکه له دي څخه دلویو فتو دراپورته کیدلو ویره هم شته نو که خدای مکره داسي یوڅه پیښیږي، نو په اړوند ئي باید ډیر احتیاط وشي. (عبدالملک حسیف)

صرف د شیدو خوړونکي ته زکوة ورکول

مسئله: کوم ماشوم ته چي تاسو شیدي ورکړی دي هغه ته هم زکوة ورکول روادی او د چاشیدي چي تاسو په وړو کوالي کي خوړلي دي هغو ته هم زکوة ورکول روادی. (امداد مسائل زکوة ۷۴ مخ)

په وړو کوالي کي د شیدو خوړلو څخه رضاعت حقیقي موراو زوی کیدل نه گنبل کیږي، نو ځکه زکوة اخیستل او ورکول روادی. (محمد رفعت قاسمي غفر له الله)

دزکوة په روپو شفاخانه جوړول :

پوښتنه : مونږ غواړو ويوه دواخانه جوړه کړو چې دزکوة اود قربانيود پوستکوپه روپوبه ئي چلوو ، اوله هغې څخه به هر هر څوک گټه اخيستلای شي ، دلته به له ناروغانو څخه لږ روپي هم اخيستلي کيږي او بيا به په ده دواخانه کي لگولي کيږي ، نو آيا هر څوک کولای شي له دغه درملتون څخه گټه واخلي او کنه؟

ځواب : په درملتون (دواخانه) کي دزکوة اود قرباني د پوستکو د روپو لگښت په دي ډول کيدای شي چې په دغو روپو باندې درمل واخيستل شي او په مفت (بي قيمته) ډول مسکينانو ته ورکړل شي ، له دغو روپو څخه د درملتون د ډاکټرانو او نورو کارکونکو تنخواه دځای کرایه نشي ورکول کيدای همدارنگه به دغه روپي درغوني په کار او ميزونو څو کيو او داسي نورو سامانونو باندې نه لگوي ، او که په دغه رنگه ځايو کي ولگولي شوي نو دزکوة ورکونکو زکوة نه دی اداء شوی . ددغه درملتون د درملو په بدل کي له غريبانو څخه روپي اخيستل ، او شتمنوته درمل ورکول دواړه روانه دي .

(احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۸۱ مخ بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۲۷۸ مخ وفتاوى دارالعلوم ۱۴ جلد ۱۴۴ مخ)

مسئله : که په هسپتالونو کي غريبانو ته درمل په داسي ډول ورکول کيدل چې غريب ئي په پوره ډول مالک وي ، نو د هغو درملو قيمت دزکوة په روپو کي شميرل کيدای شي . (معارف القرآن ۴ جلد ۴۰۹ مخ)

مسئله : که يو غريب محتاج ناروغ وي او يو څوک ورته درمل واخلي ياد خوراک پاره ورته څه واخلي او ور ئي کړي ، نو په دي ډول هم زکوة اداء کيږي . (مستفاد احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۸۱ مخ)

دزکوة اداء کيدلويو صورت :

پوښتنه : که يو چادزکوة روپۍ په جلا ډول په کور کي ايښي وي خو په بهر کي له يو غريب سره مخ شواو د جيب روپۍ ئي هغه ته په زکوة کي ورکړي، نو که هغه د غومره روپۍ دزکوة له روپو څخه ورواخلي نو زکوة به ئي اداء شوی وي او کنه؟

ځواب : بلي : دهغه دهغه زکوة اداء شوی دی . (آپ کي مسائل ۳ جلد ۲۷۸ مخ)

سيلاب و هليوته زکوة ورکول :

پوښتنه : سيلاب و هليوته دزکوة له روپو د پخوشو و خوراگونو نغدو روپو او يانور سامانو نوليرل روا دی او کنه ؟

ځواب : که غالب گمان دا وچي دغه خلک دزکوة مستحق دي يعني له دوی سره د نصاب په اندازه شتمني (چي دزکوة اخيستلو او روکولو مانع ده) نه وه، نو هغوته زکوة ورکول روا دی . په دي شرط چي دوی به د دغو شيانو يارو پومالکان گرزول کيږي، که د دوی ملک ونه گرزول شول بلکه د غسي ورباندي ولگول شول ، نو زکوة نه اداء کيږي همدا رنگه که څه پاخه کرل شي او په دوی وخورل شي نو هم زکوة نه اداء کيږي د مسکين په ملکيت کي د پاخه شوي شي ورکول ضروري دي . (احسن الفتاوی ۴ جلد ۲۹۴ مخ)

د پيښواو فساد و هليو علاقو کي بعض خلک د نصاب خاوندان وي ؛ د مثال په ډول که د چادوکان يا کارخانه په سيلاب يا بيل آفت کي له مينځه تللي ده، نو په بانک کي ساتلي شوي روپۍ ئي همدا سي روغي پاته دي، او يائي بل ځای ، کور ، ځمکه او يا بيل شی وي چي د نصاب اندازه ورڅخه پوره او يا تردي هم زيات وي ؛ نو دهغه رنگه

خلک شرعاً د زکوة مستحق نه دی، اوزکوة ورباندي نه اداء کيږي. همدارنگه ډير ځله په دغسي ځايو کي د زکوة روپۍ يا مال اصل مستحق ته نه رسيږي بلکه غير مستحقين ئي وراخلي. نو ځکه په دغه رنگه ځايو کي احتياط ډير ضروري دی.

قيد يا نوته د زکوة له روپو خوراک ورکول څنگه دی؟

مسئله: نفلي صدقي قيد يا نوته ورکول روادی خو په زکوة کي تفصيل دادی چي که قيدي دنصاب خاوندنه وي او هغه د خوراک پوره مالک وگزرول شي نو زکوة اداء کيږي؟ او که ئي اباحه خوراک وکړي د خوراک مالک ونه گرزول شو نو بيا زکوة نه اداء کيږي. ځکه چي په زکوة کي تمليک (د فقير ملک گرزول) شرط دی. (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۹۷ مخ ۳ کي مسئل ۳ جلد ۴۰۲ مخ)

فوجي ته زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: که په جگړه کي کوم مسلمان عسکر (يا فوجي) زخمی شو او چاورته دهغه د ضرورت سامان د زکوة په روپو واخيست، يائي د زکوة روپۍ په نغدي ډول ورکړي. نو بيا چي هر کله د دغه عسکر د حال يقيني شو چي هغه دنصاب خاوندنه دی نو زکوة اداء شوی دی او که هغه دنصاب خاوند و بيا نه دی اداء شوی. ځکه چي د زکوة اداء د پاره شرط دی چي داسي يو څوک به ئي مالک گرزول کيږي چي دنصاب خاوندنه وي. (والله اعلم)
(فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۴۳ مخ بحواله المختار ۲ جلد ۸۵ مخ واحسن الفتاوى ۴ جلد ۲۸۹ مخ)

ليږلوبه کرايه کي د زکوة روپۍ لگول

مسئله: که څوک چرته يو څه ليږي، نو دهغه کرايه (دورلو لگښت) د زکوة له روپو څخه ورکول روانه دی، او په ورکولو سره ئي زکوة نه اداء کيږي؛ ځکه چي د زکوة اداء د پاره دا شرط دی چي فقير ته به

بلا عوض ور کول کيږي، نو دغه شرط په دغه صورت کي نشي پوره کيدای. (فتاویٰ رحيمه جلد ۱۵۰ مخ)

دغو حضراتو ته دزکوة ورکولو سره زکوة اداء کيږي :

(۱) خپلنو حقيقي (هغه چي مور او پلار د واره شي سره گډوي)،
 علاتي (هغه چي پلار شي سره گډ او مور گاني جلا جلا وي)،
 اخيافي (هغه چي مور شي سره يوه او پلرونه جلا جلا وي)، او رضاعي
 (هغوته چي د يوي مور شيدي شي سره خور لپي وي)
 ورور او خور د واره ته زکوة ورکول روادی، همدغه رنگه
 دهغو اولادو ته هم دزکوة ورکول روادی.

(۲) خپل تره (د پلار ورور يا آکا) او ترور (د پلار خور)
 او دهغو اولادو ته زکوة ورکول روادی.

(۳) خپل ماما او اگوي يا خالي (دمور خور) او دهغو اولادو ته زکوة
 ورکول روادی.

(۴) خپل ناسکه پلار (پلندر) او ناسکه مور (ميري) او دهغو
 اولادو ته زکوة ورکول روادی.

(۵) خپلي خواښي او خسر او ددوي اولادو ته زکوة ورکول روادی.

(۶) د شتمن (بډای) پلار او مور ته (چي دزکوة مستحق وي) زکوة
 ورکول روادی.

(۷) د شتمن بالغ اولاد ته (چي دزکوة مستحق وي) زکوة ورکول روادی.

(۸) د شتمن ميرمني ته (چي دزکوة مستحقه وي) زکوة ورکول روادی.

(۹) د شتمني ميرمني خاوند ته (چي دزکوة مستحق وي) زکوة ورکول روادی.

(۱۰) خپل زوم (دلور خاوند يا ميره) او مېرور (د زوي بنځي) ته (چي د زکوة مستحق وي) زکوة ورکول روادی.

(۱۱) شاگرد خپل استاذ، او استاذان خپل شاگرد ته زکوة ورکولای شي، د شاگرد والي او استاذ والي تر او د زکوة ورکولو مانع نشي کيدای

(۱۲) خاوند (ميره) دخپلي ميرمني هغه اولاد ته زکوة ورکولای شي چي له بل خاوند څخه وي.

(۱۳) ميرمن دخپل خاوند هغه اولاد ته زکوة ورکولای شي (که د زکوة مستحق وي) چي دهغه له پخواني ميرمني څخه وي.

(۱۴) مسافرت ته زکوة ورکول هغه وخت روادی چي له هغه سره په سفر کي مال نه وي، که څه هم په کور کي تر نصاب زيات مال لري.

(۱۵) نابالغ ته دهغه وخت زکوة ورکول روادی چي پلارني دنصاب خاوند نه وي؛ که څه هم مورني دنصاب لرونکي وي

(۱۶) ميرمن دخپل خاوند هغه اولاد ته چي له بلي ميرمني څخه وي او د زکوة مستحق وي زکوة ورکولای شي.

(۱۷) د يو چا آمدنی سل روپۍ ده او کور هم لري خو ټول لگښت يي دري سوه روپۍ ده نو هغه ته زکوة ورکول کيدای شي، چي نور نصاب ونه لري.

(۱۸) د يو چا آمدني دلگښت د پاره کافي ده خو هغه ډير قرضدار دی او نشي کولای چي د آمدني روپۍ د قرضو اداء کولو او د کور دلگښت پوره کولو ته ورسوي، نو هغه ته هم زکوة ورکول کيدای شي.

(۱۹) زکوة هر هغه چاته ورکول کيدای شي چي ورسره تر نصاب کم مال وي؛ که څه هم هغه روغ جوړ او دگټلو وړتيا لرونکی وي.

(پورته ذکر شوي ٽول که دزکوة مستحق وي نو دزکوة په روپوور سره مرسته کيداى شي، اودوى ته داويل هم ضروري نه ده چي زه دغه په زکوة کي درکوم، بلکه صرف پخپله دزکوة نيت کول ورته کافي دى)
(محمد رفعت قاسمي غفر له الله)

پورتني مسئلي له (۱) نمبر څخه بيا تر (۱۹) نمبر پوري له لاندنيو کتابو څخه راخيستلي نوي دي .

(امداد الفتاوى ۳ جلد ۱۲ مخ)

(فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۳۷، ۲۳۸، مخ، ۱۹۶، مخ ۲۴۵، مخ ۲۴۶، مخ

۲۹۲، مخ ۲۹۰، مخ ۲۷۹، مخ ۲۸۹، مخ)

(فتاوى محموديه ۱۳ جلد ۹۵، مخ ۱۰۲، مخ)

(احسن الفتاوى ۴ جلد ۱۲۹، مخ)

(فتاوى عالمکيري ۴ جلد ۳۹، ۴۰، مخ)

(کتاب الفقه ۱ جلد ۱۰۱۴، مخ)

(طحطاوي ۴۱۹، مخ)

(هدايه ۱ جلد ۲۰۵، مخ)

(آب کي مسائل اور ان کاحل ۳ جلد ۳۹۴، مخ)

دغو حضراتو ته دزکوة په ورکولو سره زکوة نه اداء کيږي؟

(۱) خپل پلار او خپلي مورته دزکوة په ورکولو سره زکوة نه اداء کيږي . همدغه حکم دنيکه او آنا تر هغو پورته نيکه گانو او آنا گانو دى .

هغه که دمور له خوا وي که دپلار .

(۲) دخپل حقيقي زوى زوى المسى (اولور) المسى (او

کړوسو او دهغو اولادو ته زکوة ورکول روانه دى .

- (۳) خپلي مور، اود مور مور (آنا) او پلار (نيکه) اود هغو پلرونو ته تراخيره زکوة ورکول روانه دی.
- (۴) دخپلي حقيقي لور او لادو (لمسو او لمسيانو) اود هغو اولادو ته بيا تراخيره زکوة ورکول روانه دی.
- (۵) دخاوند زکوة ميرمني ته، اود ميرني زکوة خاوند ته ورکول روانه دی.
- (۶) داسي مطلق ميرمني ته چي په عده کي وي، دهغي دخاوند دپاره هغي ته زکوة ورکول ناروادی.
- (۷) د شتمن نابالغو محتاجانو ماشومانو ته زکوة ورکول ناروادی.
- (۸) د شتمني کوندي (چي دنصاب لرونکي وي) نابالغو ماشومانو ته زکوة ورکول ناروادی.
- (۹) دمدرسي اوستاذ اود مسجد امام ته زکوة په تنخواه کي ورکول ناروادی.
- (۱۰) دخضور صلی الله عليه وسلم کورنئ والو (سیدانو) ته زکوة ورکول روانه دی، که له دوئ څخه څوک غريب شي نو بايد له بلي لاري ورسره مرسته وشي.
- (۱۱) شتمن (دنصاب خاوند) ته زکوة ورکول روانه دی.
- (۱۲) د زکوة روپۍ دمدرسي، مسجد، عبادتخاني، مسافر خاني، يتيمخاني، بنسبونځئ شاه راه په جوړولو، اود ځاگانو او ويالو په کندلو کي لگول روانه دی.
- (۱۳) د زکوة روپۍ دمړي په کفن لگول، او يادهديري دپاره ورباندي ځمکه اخيستل روانه دی.
- (۱۴) هغه ټول صورتونه چي پکښي زکوة دچاملک نه گرزني د زکوة مصارف (لگښت ځايونه) نه دي په پورتنيو ۱۴ مسئلو کي تهلاندي کتابو څخه استفاده شوي ده:

- (معارف القرآن ۴ جلد ۴۱۲ مخ)
 (فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۱۲ مخ ۲۱۳ مخ ۲۳۸ مخ ۲۹۲ مخ ۲۸۲ مخ ۳۹ مخ)
 (احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۳۲۹ مخ ۴۲۹ مخ)
 (کتاب الفقہ ۱ جلد ۱۰۴ مخ)
 (درمختار ۱ جلد ۱۴۱ مخ)
 (فتاویٰ محمودیہ ۱۳ جلد ۸۷ مخ)
 (آپ کی مسائل او ان کا حل: ۳ جلد ۵۰۴ مخ ۳۹۰ مخ)
 (عالمگیری ۴ جلد ۳۹ مخ)
 (امداد مسائل زکوٰۃ ۷۲ مخ ۷۲ مخ)

د قرضوبه نوم زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟

پوښتنه: یو مستحق ته زکوٰۃ ورکونکي په څه وجه وویل چي دغه روپی قرض درواخله، او حال داؤچي د زکوٰۃ په نیت ئي ورکړي وي او د بیا غوښتلو امید ئي نه لاره نو آیا زکوٰۃ به ئي اداء شوی وي او کنه؟
ځواب: په پورتنی صورت کي چي زکوٰۃ ورکونکي د زکوٰۃ په نیت دغه روپی مستحق ته ورکړي دي او بیاني دعوی نه لري، خو مستحق ته ئي د قرضو ویلي دي، دهغه زکوٰۃ اداء شوی ی. په فتاویٰ عالمگیری کي لیکلي دي چي که مسکین ته په زکوٰۃ کي ورکوم، نو دپه ډول هبه کړي او خپل نیت ئي داؤچي دغه زه مسکین ته په زکوٰۃ کي ورکوم، نو د هغه زکوٰۃ اداء شوی دی. (فتاویٰ رحیمیه ۳ جلد ۱۱۲ مخ بحواله عالمگیری ۱ جلد ۲۷۱ مخ)

مسئله: زید بکر ته سل روپی د زکوٰۃ په نیت ورکړي، خوله دي امله ئي ورته د زکوٰۃ نوم یادنه کړي چي د زکوٰۃ اخیستل عیب گڼل کیدی، او ورته وئې ویل چي ته په دغورو پوځپل کار کوه، هرکله چي

تاته خدای جل جلاله در کړې هغه وخت ئې بیاماته را کړه دوه کاله وروسته بکر بیرته هغه روپۍ زیډته ورکړې، نو زیډته دهغور وپو اخیستل روانه دی ځکه چې زیډ خو په زکوة کې ورکړې وي بلکه پري لازمه ده چې بیرته ئې بکرته ورکړې. که بکرته ئې دانشواى ویلای چې هغه خوماز کوة درکړی ؤ، نو بیادي ورته ووايي چې ماقرض درته وبخښلی او بیادي بیرته دتحفي یا هدیې په ډول ورکړې. (احسن الفناوى ۴ جلد ۲۲۴ مخ و فقه الزکوة ۲ جلد ۲۷۹ مخ)

د زکوة روپۍ په کوم بل عنوان غریب ته ورکول :

پوښتنه: آیا د زکوة ورکولو پروخت مستحق ته دا وبل چې دغه زکوة دي ضروري ده او کنه؟

خواب: د زکوة ورکولو په وخت دا وبل ضروري نه دی چې دا زکوة دی، صرف هغه نیت هم ورته کافي دی چې د زکوة ورکونکي په زړه کې دی، همدارنگه که مستحق ته دا وبل شي چې دغه تحفه ده یا هدیې ده خونیت ئې د زکوة وي نو هم زکوة اداء کيږي. (فناوى رجبیه ۲ جلد ۴ مخ و فقه المغه ۴ جلد ۴۵ مخ)

مسئله: د چاورو غریب دی، د نصاب مالک نه دی (یعني اوه نیمی تولي سره زیاده پنځوس نیمی تولي سپین زریاد هغو قیمت ورسره نشته) نو هغه کولای شي زکوة ورکړي. (شامی ۲ جلد)

مسئله: کولای شئ چې د زکوة روپۍ ورور، وریندازي او بچوته د تحفي، هبې، عید مبارکي او شاباسی په نمونو ورکړئ (په دي شرط چې مستحق وي او نیت مو د زکوة وي) (فناوى عالمگیری ۱ جلد ۱۷۹ مخ و فناوى رجبیه ۵ جلد ۱۵۲ مخ)

مسئله: د زکوة مستحق هغه څوک دی چې ورسره تر حاجت اصلي او ضروري زیات دومره څه نه وي چې قیمت ئې له دوه پنځوس نیمو تولو سپینوزرو سره برابر شي. دغه رنگه څوک که د زکوة

ايستلو ته مجبور شو، نو ايستی ئي شي. که زکوة ايستونکي ته داويل چي دا زکوة دی د حال او وخت په لحاظ مناسب نه ويا زکوة اخيستل بد گنجل کيدل نو د تحفي او هديي په نوموهم ورته ورکول کيدای شي خود هغه چا تحقيق چي دا يي معلومه نه وي چي زکوة حقداردی او که نه بايد په پټ ډول وشي. (فتاوی رحيبه ۵ جلد ۱۲۲ مخ)

مسئله: خپلو خپلوانو او دهغو ماشومانو، او يابل هغه مستحق ته چي دڅه شي دزيري خبرئې راوړی وي انعام او شاباسي په ډول زکوة ورکول روا دی (په دي شرط چي د زکوة په نيت ورکړل شي) دغه رنگه که دعيد، بنسې شپي او نور وورځو د خوشحالي په مناسبت مستحقينو ته د زکوة په نيت څه ورکړل شي نو زکوة اداء کيږي. (فتاوی عالمگيري ۴ جلد ۴۱ مخ)

مسئله: که يو چا بل چاته ظاهراً د انعام په نوم څه ورکړل، خو نيت ئي د زکوة وپکښي، نو هم زکوة ئي د اء شوی دی. (په نيت زبور ۳ جلد ۲۸ مخ بحواله شرح الفتاوی جلد ۱۴۲ مخ)

مسئله: چاته چي زکوة ورکول کيږي هغه ته د دي وړ بنسول ضروري نه دی چي دا زکوة دی، البته دا ضروري ده چي هغه بايد د زکوة له لگښت ځايونو څخه وي. (فتاوی دارالعلوم ۶ جلد ۹۰ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۱۲ مخ)

مسئله: خپل عزيز غريب ته هم د زکوة په ورکولو کي دا ضروري نه ده چي ورته و بنسول شي چي زه تاته دغه په زکوة کي درکوم، بلکه د تحفي او هديي په نوم خپل زکاتونه او صدقي دوی ته ورکړئ، ترڅو شريفو او نيکانو خلقوته دخپلي کهترې احساس ونشي (معارف القرآن ۴ جلد ۴۱۲ مخ آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۹۸ مخ)

مسئله: دغه رنگه خپلوانو ته په زکوة ورکولو سره دوه ثوابونه گنجل کيږي يو د زکوة ورکولو بل د صلې رحمي. (مشکوٰة شريف جلد ۷۰ مخ فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۳۲۲ مخ و در مختار ۲ جلد ۲۵۴ مخ)

شتمن ته دهغه شي استعمال چي دغربي په زمانه کي په

زکوة کي ورکړل شوی وي :

پوښتنه: له ماسره دزکوة اوسودروپي دي اوزمايوزوم دی چي دیرغریب اوقرضداردی نوآيازه دغه روپي هغه ته ورکولای شم اوکنه؟ اوکه هغه وروسته ترکورچوړولوشتمن شي، نو بيا ورته په دغه کورکي اوسيدل روادی اوکنه؟

خواب: که ستاسوزوم (دلورميره) غریب وي، نو تاسو ورته خپل زکوة ورکولای شئ او هغه په دغوروپو دکوربيارغونه هم کولای شي، او که هغه په نژدي راتلونکي کي ياد يروخت وروسته شتمن شي، نو هم ددغه کوراستعمال ورته روادی، ځکه چي همد اوس (دزکوة اخیستلو په وخت) خو هغه غریب دی. (فتاوی رحیمه ۵جلد ۱۷۱مخ)

ايا فقير ته په زکوة کي ورکړل شوی شی غني ته روادی؟

پوښتنه: که يو غریب ته څوک کتاب په زکوة کي ورکړي، نو غني (شتمن) ته دارواده چي له هغه څخه کارواخلي اوکنه؟ دفتاوی رشیدی په له لاندنی مسئلي څخه دهغه نه جواز څرگند يږي. طالبانو ته چي له کوم خای څخه خوراک مقرر وي اوله هغه خايه ورته راوړل کيږي دهغه خوړل دنصاب خاوند ته دطالبانو له رغبت سره سم روادی اوکنه؟

خواب: دطالبانو هغه خوراک چي ورته مقرر دی که دواجب، لکه زکوة، کفاري، عشر او نذر نه وي، نو غني هم کولای شي دطالبانو په اجازه هغه له دوی سره وخوري، خو که په هغو کي ديودپاره خوراک مقرر وي، نو بيا کله چي هغه طالب العلم څوک دهغه مالک وگرزوي

هغه وخت بيا شتمن کولای شي هغه وځوري، په دغه خوراک کي له دوي سره گډيدل ورته صحيح نه دی. خود دي برعکس څو مدرسولکه ديوبند، سهارنپور، مدرسه امينسي (ديلی) د جواز فتوی ورکړي ده، نولطفامود خپل تحقيق څخه خبر کړئ.

ځواب: د فتاوی رشيدیې مسئله پرځای اوسمه ده، که فقير خپل د زکوة مال غني (شتمن) ته اباحت يا عاریت ورکړ نو هغه ته حلال نه دی، خو که دهغه ملکیت وگزرول شي بيا حلال دی د حضرت ابوهريره رضی الله تعالی عنه له څخه روایت شوی حدیث شریف څخه څرگنديږي چي حلالوالی په وجه د بدلون د ملکیت سره ترلاسه کيږي، نه په اباحت سره، په دغو عبارتو سر بيره په هدايه، عنایه فتح القدیر او نور و کتابود فقهي شریف کي دغه مسئله له پوره وضاحت سره راوړله شوي ده جواز ورکونکو حضراتو د فتوی ورکولو پړوخت دغو کتابو ته رجوع نه ده کړي. (احسن الفتاوی ۴ جلد ۲۲۰ مخ)

زکوة ورکونکي ته د زکوة اخیستونکي هديه قبول څنگه دی؟
مسئله: که يو څوک له خپلوانو څخه يو چاته چي فقير او د نصاب خاوند نه وي زکوة ورکوي؛ او بيا زکوة اخیستونکي (فقير) هغه زکوة ورکونکي ته څه شی په هديه کي ورکوي، نو قبول ئي روا دی. (فتاوی محمودیه ۷ جلد ۲۴۹ مخ)

د زکوة روپی که غلواخیستي

پوښتنه: يو چاد زکوة روپی جلا په بتوه کي ایښي وي چي تر زکوة اداء کولو له مخه ورڅخه غلا شوي یا په بل ډول ضائع شوي نو دهغه زکوة اداء شوی دی او که به ئي بیا اداء کوي؟

خواب: په پورتنی صورت کې نه زکوة اداء شوی دی او نه ساقط شوی .
دوهم ځل به بیا زکوة اداء کوي. (فتاویٰ رحیمیه ۲ جلد ۴ مخ و فقه الزکوة ۲ جلد ۲۷۴ مخ)

مسئله: که هغه روپی له چاڅه ورکې شوي، او یانې یو ځای ایښي وي او هغه ځای ورڅخه ورک شوی یا غلو پټي کړي، نو د غومره روپی به دهغو پر ځای په زکوة کې ورکوي. (فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۹۲ مخ و فتاویٰ محمودیه ۱۱ جلد ۱۴۸ مخ)

د زکوة روپی، د پوستخاني یا بانک له لاري لیرل:

مسئله: د زکوة روپی د پوست خاني یا د بانکي خاني (مسودي) له لاري هم لیرل کیدای شي، ځکه چې مجبوري ده ځکه چې نه دغه رنگه بدلون څخه په زکوة باندي هیڅ اثر نه لویږي، خود پوست خاني او بانک په لگښت کې د زکوة روپی نشي لگول کیدای. (فتاویٰ رحیمیه ۵ جلد ۱۲۴ مخ)

مسئله: مگر د ډاکخاني او بانک لگښت به په جلا ډول روکوي
(فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۳۵ مخ)

مسئله: د پوست له لاري د زکوة په لیرلو کې هیڅ منعه نشته صرف د مدرسې مهتمم صاحب ته ولیکئ چې دا د زکوة روپی دي دي سره ستاسو زکوة اداء کیږي. (فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۱۰۱ مخ و فتاویٰ محمودیه ۷ جلد ۲۵۹ مخ)

او که موبل کوم مستحق ته زکوة لیږو نو دا ورسره مه لیکئ چې دا زکوة دي، ځکه چې د زکوة په لفظ سره مستحق د شرم احساس کوي. صرف پخپله ورته د زکوة نیت وکړئ بس همدغه نیت ورته کافي دی. مگر مدرسو او ښوونځایو ته ځکه خبر ورکول ضروري دی چې دوی پوه شي او د زکوة روپی په مناسب ځای ولگوي. (مجموعه فتاویٰ رحمة الله علیه)

که د پوست له لاري لیرل شوی زکوة ونه رسیدي:

مسئله: که یو چا د پوست خاني له لاري چاته د زکوة روپی ولیرلي خو هغه ونه رسیدلي، نو د زکوة لیږونکي زکوة او فطري نه دی اداء

شوی، ځکه چې ډاک خانہ دلیرونکي وکیلہ ده، د هغه چاوکالت ورسره نشته چې زکوٰۃ ورلیږل کیږي. (کفایت المفتي ۴ جلد ۲۷۹ مخ)

مسئله: له رجسټراو نورو څخه دنه ترلاسه کیدلو په صورت کې د زکوٰۃ د غومره برخه بیا اداء کول ضروري دی. (فتاویٰ ز العزم ۲ جلد ۹ مخ بحواله الدرہ السعاده ۲ جلد ۱۵ مخ)

په زکوٰۃ کې ورکړل شوی شی بیرته اخیستل:

مسئله: که یو چاد کتابو په زکوٰۃ کې مسکینانو ته کتابونه ورکړل او بیایي په تاجرانه قیمت ددو او په خوبښه و زڅخه بیرته واخیستل، نودغه بیعه (خرڅول) بالکل صحیح دی او که له نښانو او علائمو څخه دا معلومیدله چې هغه (فقیر) زما په خاطر دغه قیمت قبول کړنویایي په اخیستلو کې کراهت شته. (امداد الفتاویٰ ۲ جلد ۵۷ مخ)

مسئله: تايو فقیر ته څه په زکوٰۃ کې ورکړل او هغه غوښتل چې وني پلوري، نوبهتره داده چې ته هغه ورڅخه مه اخله، ځکه چې ښایي هغه ستا مراعت ورکړي. (تعلیم الدین ۴۵ مخ و فتاویٰ محمودیه ۷ جلد ۲۵۱ مخ بحواله ابوداؤد ۱ جلد ۲۲۵ مخ)

که غیر مستحق ته زکوٰۃ ورکړل شو:

مسئله: که یو چا بل چاته په دي خیال چې دغه ډیر غریب او د زکوٰۃ مستحق دی زکوٰۃ ورکړي، خو وروسته معلومه شوه چې هغه ئي شرعي غلام یا کافر دی، نود هغه زکوٰۃ نه دی اداء شوي ځکه چې د غلام ملکیت خودبادار (آقا) ملکیت دی، او کافر د زکوٰۃ دلگښت ځای نه دی، نو ځکه زکوٰۃ نه دی اداء شوی. او که د زکوٰۃ له ورکولو وروسته، میرمن، یاسید، هاشمي یا شتمن ؤ، نویياد زکوٰۃ بیا اداء کول ضروري نه دی، ځکه چې د زکوٰۃ روپی یامال د هغه له ملکیت څخه

وتلی اود ثواب خای ته رسیدلی دی. اودلگنست خای په تاکلوكي چي غلطي شوي ده په هره وجه چي وي هغه ورته معاف دی.

(درمختار جلد ۲ جلد ۹۲ مخ معارف القرآن ۴ جلد ۴۱۳ مخ وفتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۲۷ مخ)

مسئله: که دزکوة ورکولو پړوخت دزکوة ورکونکي غالب گمان داؤچي

دغه نږبه دزکوة مستحق وی، نوزکوة ئي اداء کيږي. (آپ کي مسائل جلد ۳ جلد ۳۹۸ مخ)

مسئله: که له یوچاسره داشک وچي فلاني ته زه زکوة ورکوم خونه

پوهیږم چي هغه به شتمن وي او که غریب، نو ترخوچي ئي دهغه

تحقیق نه وي کړی زکوة دي نه ورکوي، او که ئي بي تحقیقه

ورکړ، نوبیادي خپل گمان ته وگوري که غالب گمان داؤچي دغه

نفرچي مازکوة ورکړی دی غریب دی نوزکوة ئي اداء شوی دی، او که

غالب گمان ئي داؤچي هغه مالداردی نوزکوة ئي نه دی اداء شوی

، بیابه ئي اداء کوي، او که له ورکولو وروسته معلومه شوه چي هغه

غریب دی، نوبیائي دراگرزولو ضرورت نشته. (شامي، امداد مسائل زکوة ۷۴ مخ)

.....

اللهم اجعل هذالي زان الآخرة واصبب سجال

عفونك على ذنوبي ومن على باصلاح عيوي

واختم بالخير اجلي واجعلني من

الآخيار المرزوقين ط آمين ...

دلاس ته راوړلو ځايونه

- په خپله مکتبه رشیدیه کویته
- مکتبه العرفان کانسي رود کویته
- مکتبه محمدیه کانسي رود کویته
- مکتبه نورالقرآن پښتون اباد خدايد ادچوک کویته
- اسلامي کتاب گهر ستلانت تاؤن گول مسجد
- کلیم استشرز مسلم باغ
- مکتبه نشرالقرآن نعیم مارکیت قلعه سيف الله
- مکتبه عبدالعزیز رږوب
- مکتبه شاه محمد رږوب
- جدید کتب خانہ وانه
- الفریدی کتب خانہ خانوزئی
- مکتبه محمودیه نزدہ اکثر نسیم کلینیک پښین
- مکتبه اسلامیه پښین
- مکتبه رشیدیه لورلانی
- مکتبه سراج الدین دکی
- طالب جنرل ستور دکی
- ضیاء القرآن کتب خانہ بوغره رود چمن
- مکتبه حقانیه بوغره رود چمن
- اسلامي کتب خانہ تاج میررود چمن
- مکتبه علوم اسلامیه تاج میررود چمن
- دارالخلاص محلہ جنگی پښپور
- مکتبه غفاریه ارگ بازار قندهار
- مکتبه رشیدیه سنگین بازار هلمند

له اردو څخه پښتو ته د عبداللہ گل (ریان) پښتو ژباړه ترچاپ لاندې کتاب

شُرک او بیعت مسلمانان

